ஸ்ரீ

பிள்ளைலோகாசார்யர்

திருவாய்மலர்ந்தருளின

முமுக்ஷுப்படியும்,

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருமந்த்ரார்த்தம்

என்கிற

வ்யாக்யானமும்,

அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு இவைகளுடன்

சே. கிருஷ்ணமாசார்யரால்

திருவல்லிக்கேணி

ஸக்ஸஸ் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

துந்துபி௵ 1923 ரூபா 1—8—0

சே. கிருஷ்ணமாசாரியர்,

தமிழ்ப்பண்டிதர், ப்ரொப்ரைடர்,

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய புஸ்தகசாலை,

19, தென்னண்டை மாடவீதி,

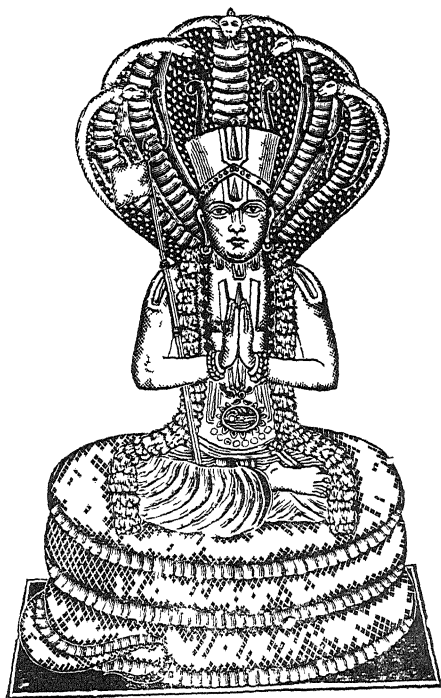
திருவல்லிக்கேணி

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

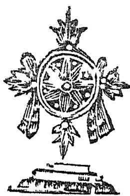
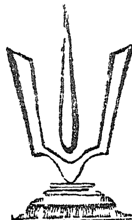
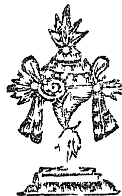

		பக்கம்.
க	தனியன்கள்	1
உ	ம்ழுக்ஷுப்படியின் வ்யாக்யான அவதாரிகை	5
௩	திருமந்த்ரப்ரகரணம்	7
ச	த்வயப்ரகரணம்	84
ரு	சரமஶ்லோகப்ரகரணம்	129
சா	* ப்ரமாணத்திரட்டு	187

* இந்த ப்ரமாணத்திரட்டும், அரும்பதவுரையும் - நமது வை மு கோபால க்ருஷ்ணமாசாரியரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டன

ஸ்ரீமந மணவாளமாமுனிகள

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ரஹஸ்யங்களைத்

தொடங்கும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்

பொதுத்தனியன்கள்

(அழகியமணவாளன் அருளிச்செய்தது)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥

[ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்]

(ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது)

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

[லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்]

(இதுவும் ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது)

𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍇 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

[யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே |
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே]

(ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது)

𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

[மாதாபிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர் வகுலாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகலம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா]

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலஶேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ||

[பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகால யதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்]

—o—

ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாய பரமாசார்யரின் ஓட்டுத்தனியன்

லோககுரும் குருபிஸ்ஸஹ பூர்வை: கூரகுலோத்தம தாஸமுதாரம் | ஸ்ரீநகபத்யபிராமவரேஶௌ தீப்ரஶயாந குரும் ச பஜேஹம் ||

[லோககுரும் குருபிஸ்ஸஹபூர்வை: கூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம் |
ஸ்ரீநகபத்யபிராமவரேஶௌ தீப்ரஶயாநகுரூம்ச பஜேஹம்]

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்

(ஏயுண்ணி பத்மநாபர் அருளிச்செய்தது)

லோகாசார்ய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே |
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம: ||

[லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே |
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம:]

* 'வரேஶ்ரு' என்று பாடாந்தரம்

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த

கூரகுலோத்தமதாஸர் தனியன்

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑍂𑌰𑌕𑍁𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
[லோகாசார்யக்ருபாபாத்ரம் கௌண்டிந்யகுலபூஷணம் ।
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம் வந்தே கூரகுலோத்தமம் ॥]

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன்

𑌨𑌮𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌗𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ॥
[நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே ।
ப்ரஸாதலப்தபரம ப்ராப்ய கைங்கர்யஶாலிநே ॥]

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான

கோட்டூரழகியமணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌜𑌲𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥
[லோகாசார்ய பதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதிம் வந்தே ஸௌம்யவரம் குரும் ॥]

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணரையர் தனியன்

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑌦𑌧𑍀𑌶𑌦𑌾𑌸𑌮𑌮𑌲𑌮𑌶𑍇𑌷𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌵𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌕𑌲𑌯𑍇 ॥
[ஶ்ரீஜிஹ்வாவததீஶதாஸமமலம் அஶேஷஶாஸ்த்ரவிதம் ।
ஸுந்தரவரகுருகருணாகந்தளித ஜ்ஞாநமந்திரம் கலயே ॥]

ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥ *

சாற்றும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்

(வானமாமலைஜீயர் அருளிச்செய்தது)

கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
தீதில்திருமலையாழ்வார் செழுங்குரவைமணவாளர்
ஓதரியபுகழ்த்திருநாவீறுடையபிரான்தாதருடன்
போதமணவாளமுனிபொன்னடிகள்போற்றுவனே

வாழியுலகாசிரியன் வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னுமாநகரம்—வாழி
மனஞ்சூழ்ந்தபேரின்பமல்குமிகுநல்லா
ரினஞ்சூழ்ந்திருக்குமிருப்பு

ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனரு
ளேதுமறவாதவெம்பெருமான்—†நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர் மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாராதுயர்

இதன்பிறகு “நமஸ்ரீசைல” என்று தொடங்கி ஸ்வாசார்ய பரம்பரைத் தனியன்களை முன்போல அநுஸந்தித்து முடிக்கவேண்டும்

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

---

* இதன்பிறகு ஸ்வாசார்யபரம்பரைத் தனியன்களை அநுஸந்திக்க வேண்டும்

† ‘நீதிவழி’ என்ற பாடம் தள்ளத்தகும்

முமுக்ஷுப்படியின் வ்யாக்யாநம்

அவதாரிகை

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அநந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவித்து நித்யகைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தி யுண்டா யிருக்கச்செய்தேயும் அத்தை யிழந்து (க) "𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵" [அஸந்நேவ] என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்க்கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸந்தித்து, அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகளேபரங்களை யிழந்து இறகொடிந்தபக்ஷி போலே கிடக்கிற தஶையிலே கரணாதிகளைக்கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு [1] வ்யபிசரியாதே தன்னையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாக, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்தோஷமாய் ஸ்வத:ப்ரமாணமான வேதத்தையும் தத்உபப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும் அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம்பிறந்து சேதநர் உஜ்ஜீவிக்கை அரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸகல ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களையும் ஸங்க்ரஹமாக இவர்கள் அறியலாம்படி பண்ணவேணுமென்று, ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த [2] யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், ஸ்வயமேவ ஆசார்யனாய்நின்று ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான்

அதில், திருமந்த்ரத்தை ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே ஸ்வாம்ஶபூதனான நரனை விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான். த்வயத்தை ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே ஸ்வமஹிஷியான பிராட்டி விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான் சரமஶ்லோகத்தைத் திருத்தேர்த்தட்டிலே ஸ்வாஶ்ரிதனான அர்ஜுநனை விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான் ஆகையாலிறே, (உ) "𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌮𑍍" [லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்] என்று குருபரம்பரையிலே ஈஶ்வரனை யநுஸந்திக்கிறது

---

1 வ்யபிசரித்தல்—கண்டபடி திரிதல்

2 யாதாத்ம்யப்ரதிபாதகம்—உண்மையான தன்மையை ப்ரதிபாதிப்பது

இனி இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தின, ஶப்தம ஸங்க்ரஹமாயிருந்ததேயாகிலும் ஆத்தம உபதேஶகம்யமாகையாலும், அதறிந்தே எல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலும், அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸர்வர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே இப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார். முன்பே ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக மூன்றுப்ரபந்தம் இட்டருளியிருக்கச்செய்தேயும், அதில் யாத்ருச்சிகப்படி அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும் பரந்தபடி அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும், ஶ்ரீயப்பதிப்படி உபயதோஷமுமின்றிக்கே இருந்ததேயாகிலும் ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பஹுளமாகையாலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாமையாலும், த்ரிவிததோஷமுமில்லாதபடி இன்னமும் ஒரு ப்ரபந்தமிடவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி எல்லாவற்றுக்கும் பின்பிறே முமுக்ஷுப்படியாகிற இப்ரபந்தம் இட்டருளிற்று.

ஆகையிறே, அல்லாத ப்ரபந்தங்கள் கிடக்க, இத்தை எல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகிறது. இன்னமும் பூர்வப்ரபந்தங்களில் அநுக்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களும் இப்ரபந்தத்திலே உண்டாகையாலும், இதுவே எல்லார்க்கும் ஆதரணீயமாயிருக்கும்.

வ்யாக்யாந அவதாரிகை முற்றிற்று

—o—

முமுக்ஷுப்படி

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

மூலம் —

(க) முமுக்ஷுவுககு அறியவேண்டும ரஹஸ்யம் மூன்று

வயாக்யாநம -(முமுக்ஷுவுககு அறியவேண்டுமரஹஸயமமூனறு) முமுக்ஷுவாகிறன மோக்ஷததிலேஇசசையுடையனானவன “முச்லு மோக்ஷணே” [முசலமோக்ஷணே] யிறே தாது, இததால, ஸமஸார விமோசநததில இசசைபிறநதவனுககு எனறபடி ஆதமபராபதி காமனுககும முமுக்ஷுதவமுணடேயாகிலும, இவவிடததில அவன விவக்ஷிதனனறு அவனுககு ரஹஸயதரயஜஞாநாபேக்ஷை யிலலை யிறே ஆகையால, இவர முமுக்ஷுவெனகிறது, [1] பகவதபராபதி காமதயா ஸமஸார நிவருததியில இசசைபிறநதவனை [2] ஏவமபூதனானவனுககு 'அறியவேண்டும ரஹஸயம மூனறு' எனறது—இவனுககு அவஸயம ஜஞாதவயமாயுளளது ஸவரூப உபாய புருஷாரதஙக ளாகையாலும, அவறறை இநத ரஹஸயதரயம உளளபடி பரதி பாதிககையாலும, ரஹஸயதரயமமே அறியவேணடுவதெனகை (ந) “ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி꞉ । ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயம் ஏதத்ந்யந்ந கிஞ்சந” [ஸவஜ்ஞாநம பராபகஜஞாநம பராபயஜஞாநம முமுக்ஷுபி—ஜஞாநதரயமுபாதேயம ஏததநயநந கிஞசந] எனனககடவதிறே 'ரஹஸயம மூனறு' எனறு இவர உபதேஸிககிறது-திருமநதரமும தவயமும சரமஸலோகமுமாகிற இவ றறை யெனனுமிடம, மேலே ஸுஸபஷ்டம இவறறை ரஹஸயஙக

---

* ஸப-வி-துதாதி

1 பகவதபராபதிகாமதயா-எமபெருமானைப போயச சேரவதில விருபப முடையவனாயிருததலாலே

2 ஏவமபூதன-இபபடிபபடடவன

ளென்கிறது, ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்த 1 ப்ரதிபாதகதயா 2 பரமகுஹ்யங்களாகையாலே. ஆக, இவ்வாக்யத்தால், அதிகாரி நிர்த்தேஶமும்த்த 3 ஜ்ஞாதவ்ய நிர்த்தேஶமும் பண்ணியருளினாராய்த்து.

இனி, அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதமரஹஸ்யமேதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ (உ) அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம்–திருமந்த்ரம்

(வ்யா) 'அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்' என்று, அதாவது-அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகஜ்ஞானத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமென்கை. அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் அநந்யஶரணத்வம் அநந்யபோக்யத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே சேதநஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாய், ததநுகுணமான த்யாஜ்ய உபாதேயவிபாகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள இம்மந்த்ரத்தாலே ஸுஶிக்ஷிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனுக்கிறே, மற்றை ரஹஸ்யங்களிரண்டாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது. ஆகையால், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமான திருமந்த்ரம், ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக் குறையில்லை. இன்னமும், ப்ரணவத்துக்கு மந்த்ரஶேஷம் விவரணமானாற்போலே மந்த்ரஶேஷத்துக்கு த்வயம் விவரணமாய், த்வயத்துக்குச் சரமஶ்லோகம் விவரணமாயிறே இருப்பது. அந்நயாயத்தாலும், இதினுடைய 4 ப்ராதம்யம் ஸித்தமிறே. ஆக, இவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம் பற்றியாய்த்து, 'ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்' என்று இவர் அருளிச்செய்தது. இத்தை மந்த்ரமென்கிறது-(ச) "மந்தாரம் த்ராயத இதி மந்த்ர:" [மந்தாரம் த்ராயத இதி மந்த்ர] என்கிறபடியே ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தபோதத்தாலும்

1 ப்ரதிபாதகதயா-ப்ரதிபாதிப்பதாக இருப்பதால்

2 பரமகுஹ்யங்கள்–அந்யார்காதிறப் படாதபடி மிகவும் மறைக்கக் கூடியவை

3 ஜ்ஞாதவ்யம்-அறியத்தக்கது

4 ப்ராதம்யம்-முதன்மை

தன்னை யநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாகையாலே ஶப்தஶக்தியாலே ரக்ஷகமாம், ஜபஹோமாதிகளாலே சாயங்கொள்ளும் உபாஸகர்க்கு அர்த்தபோதத்தாலே ரக்ஷகமாம், ஈஶ்வரனே உபாயோபேயமென்றிருக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு அர்த்தபோதத்தாலே ரக்ஷகமாகையாவது-(ரு) "தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதி பவதி பதம் ஸாது வித்யாத் த்ருதீயம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோ யதி ஸ்யாத் ப்ரதமமிதரஶேஷத்வதீஶ்சேத் த்விதீயம் । ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந்நம இதி ச பதம் பாந்தவாபாஸலோல: ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேத் சதுர்த்தீம் ப்ரபந்ந:" [தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம்ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமம் இதரசேஷத்வதீஶ்சேத்த்விதீயம்-ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந்நமஇதிசபதம்பாந்தவாபாஸலோலஶ் ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேத் சதுர்த்தீம் ப்ரபந்ந:] என்று பட்டர் அருளிச்செய்தபடியே தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு தேஹாத்மாபிமானமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யஶேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயப்ராவண்யமும் மேலிடாதபடி பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி நோக்குகை.

இனிமேல் இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதனுடைய அநுஸந்தாநக்ரமத்தின் முகத்தாலே இதன் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்

சூ-(ங) திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி ப்ரேமத்தோடே பேணி யநுஸந்திக்கவேணும்.

(வ்யா) 'திருமந்த்ரத்தினுடைய' என்று தொடங்கி திருமந்த்ரத்துக்குச்சீர்மையாவது (சு) "ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததைவாதர்வணாநி ச । ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்" [ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச-ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்] என்கிறபடியே ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமாய், † 'மற்றெல்லாம் பேசிலும்'' என்கிறபடியே ‡ ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாய், (எ) "மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம் । பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ் ஸநாதந:" [மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யா

† பெ-திருமொழி- -10-3 ‡ ஞா... -அறியவேண்டியவை

நாம குஹ்ய முத்தமம் - பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநா
தந:] என்கிறபடியே மந்த்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு பரமமான மந்
த்ரமாய், [1] குஹ்யங்களில் வைத்துக்கொண்டு உத்தமமான குஹ்யமாய்,
பவித்ரங்களுக்கும் பவித்ரமாயிருக்கிற [illegible] பெருமைக்குப் பொ
ரும்படி [illegible] என்றபடி [illegible] பெரியது
ஸந்திகளைப்பாவது - இத்தை அநுஸந்திக்குமளவில் [2] [illegible]
[illegible] அநுஸந்திக்கை [illegible] வைஷ்ணவ
ஜ்ஞானம் [illegible] பரிமந்த்ரமட்டே
குஹ்யமான [illegible] இது அதிகாரிகள் செவிப்பட்டபடி (அ)
"ஓம் [illegible] நமோ வயேஜ" [மந்த்ரமயத்தேநகோபயேத்] என்கிற
படியே பேணிக்கொண்டு அநுஸந்திக்கை இப்படி அநுஸந்திக்க
வேணுமென்னையாலே, ப்ரகாராந்தரேண அநுஸந்திக்கலாகாதென்
கிற நியமம் தோற்றுகிறது.

'இப்படி, [illegible] பரமமுண்டாகவே இம்மந்த்ரம் இவனுக்
குக் கார்யகரமாமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

சூ -(ச) மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்கு உள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேம கனக்க உண்டானால் கார்யகரமாவது

(வ்யா) 'மந்த்ரத்திலும்' என்று தொடங்கி அதாவது - [illegible]
த்வயார்த்தஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரந்தன்னிலும், மோக்ஷ [illegible]
தவ ப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயயுக்தமாய் இம்மந்த்ர [illegible]
[4] வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஸர்வவிஷயத்திலும் (கூ) "[illegible]
ஹணாயநம:" [[illegible] பராவும் [illegible]] என்கிறபடியே இம்மந்
த்ரம் ஆசார்யாதீநமாயிருப்பதொன்றாகையாலே இத்தை [illegible]

1 குஹ்யம்-மறைக்கத்தகுந்தது 2 [illegible]
னமுடையவனுடைய, பரமமோக்ஷத்துக்கு [illegible]
[illegible] மாயிருக்கிறதை [illegible]
லும், பரமகுஹ்யமாயிருந்து [illegible]
ணத்தன்மை 4 வாச்யவஸ்து-சொல்லப்படும் [illegible] 5 [illegible]
தியுக்தன்-என்படி [illegible]
செய்தவன், [illegible]

பக்தியுக்தனும் பக்கொண்டு தனக்கு உபசரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும் [1] தத்தநவைலக்ஷண்யாநுரூபமாக ப்ரேமம் அதிசயேந உண்டானால், திருமந்த்ரம் இவனுக்கு கார்யகரமாவதென்னை (௩0) "தேவே த தைவதி யாம்ஸ் யதாதேவே ததா குரௌ। தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாசந்தே மஹாத்மந:" [மந்த்ரே தத்தேவதாயாஞ்ச ததா மந்த்ரப்ரதே குரௌ - த்ரிஷு பக்தி ஸதா கார்யா ஸாஹி ப்ரதமஸாதநம்] என்னக்கடவதிறே

இனி, இம்மந்த்ரத்தினுடைய அவதாரப்ரகாரத்தைமுகத்தாலே இதனுடைய அப்ரதிமவைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ (௫) ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும் ஈஶ்வரனையும் மறந்து, ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும் இழந்து, இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிக்கே ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட, ஸர்வேஶ்வரன் தன் கருபையாலே இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேருபடி, தானே ஶிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினன்

(வ்யா) 'ஸம்ஸாரிகள்' என்று தொடங்கி ஸம்ஸாரிகளாகிறார் அநாதியான ஸம்பந்தத்தாலே [4] ப்ரவாஹரூபேண வருகிற [5] அவித்யா கர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தராய ஜந்மமரணாதி [6] க்லேஶபாகிகளாய த்ரிவித ப்ரஜைகள் 'தங்களையும் ஈஶ்வரனையும் மறந்து' என்றது (௩௧) "ஜ்ஞாநாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶாவஜா ஹ்யேகா போக்த்ருபோகார்த்தயுக்தா। அநந்தஶ்சாத்மா விஶ்வரூபோ ஹ்யகர்தா த்ரயம் யதா விந்ததே ப்ரஹ்மமேதத்" [ஶ்வேதாஶ்வதர

1 தன்றுணைவன்—அர்த்தம் அறிந்தவன் என்ற மூவரின் ஏற்றம் 2 தந்த பலவிதம் 3 பரமவைபவம்-ஒப்பிலாமை 4 பரம்பரையாக வருகிற—பரம்பரையாகவே முன்னோர்களிடம் வருகிற 5 அவித்யா-அஜ்ஞானம் ; இங்கே, தேஹாத்மாபிமானமும் ஸ்வாதந்த்ர்ய பராந்யஶேஷத்வ ஜ்ஞானம் முதலிய விபரீதஜ்ஞானமும் கர்மா-வினையும் புண்யபாபம் வாஸனை-விஷயத்தில் அனுபவம் போது ஏற்படும் முன்வாஸனை ருசி-இச்சை ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் அதற்கு காரணமான கர்ம விஶேஷ-பரவஶதை, தருணசரீரத்தில் ப்ரவாஹதேதுக காரணமான ஸம்பந்தமே விஶேஷ-பரவஶம்
6 க்லேஶபாகிகள்-துன்பத்தை அடைந்தவர்

ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யபாத்மாந: பரமாத்மந: -நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச] என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பரவசசேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையராயிருக்கிற தங்களையும் (௯௨) "பதிம்விச்வஸ்ய" [பதிம் விச்வஸ்ய] (௧௩) "ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" [ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்] இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தங்களுக்கு 1 நிருபாதிகசேஷியாயிருக்கிற ஈச்வரனையும் அறியாதேயென்கை. ஆனால், 'அறியாமலென்றே மறந்தேன் என்பானென்? முன் ஒருகால் நினைத்துப் பின்பு அந்நினைவுக்கு 2 ப்ரச்யுதி வந்தவிடத்திலிறே மறந்தேனென்னலாவது' என்னில்,— *"மறந்தேன் உன்னை முன்னம்" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸம்பந்தத்தையுணர்ந்தால் முன்பு நினைத்திருந்த அர்த்தத்தை மறந்தாற்போலே இருக்கும் ஸம்பந்தத்தில் 3 உறைப்பை நினைத்து அருளிச்செய்தாராயித்தனை. 'ஈச்வர கைங்கர்யத்தையும் இழந்து' என்றது- கீழ்ச்சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே 4 வகுத்த சேஷியான ஈச்வர விஷயத்தில் கைங்கர்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் 5 ப்ராப்திக்கப்பெறாதே யென்கை. 6 புருஷார்த்தத்துக்குடைய கௌரவத்தையும், 7 அதுக்கிட்டுப் பிறந்துவைத்துக் கிட்டப்பெறாமல் 8 கிடந்தபடியையும் நினைத்து, 'இழந்து' என்கிறார். 'இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிக்கே' என்றது- ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும் இல்லாமையாலே, 9 ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான சேஷிவிஷயகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தை இழந்தோமென்கிற 10 அல்பக்லேசந்தானுமின்றிக்கே யென்கை. 'ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே விழுந்து நோவு

---

* பெரிய திருமொழி-௯-௨-௨ 1 நிருபாதிகசேஷி-ஒருகாரணத்தைப் பற்றியன்றிக்கேயிருக்கிற தலைவன் 2 ப்ரச்யுதி-நழுவுதல், நாசமென்றபடி 3 உறைப்பு-ஊன்றியிருப்பு, திட்பம் 4 வகுத்தசேஷி-ப்ராப்தசேஷி 5 ப்ராப்திக்க-அடைய 6 புருஷார்த்தத்தினுடைய கௌரவம்- ஒப்பதும் மிக்கதும் இல்லாமையைப்போலே பகவானோடொத்த உருவையால் அடையக்கூடியதாதலும், தன்னுடைய போக்யத்வத்தையும் பொருந்தாகையும் 7 அதுக்கிட்டுப் பிறந்துவைத்து-அப்புருஷார்த்தத்தைப் பெறுவதன் பொருட்டே கரணங்களையுடைய சேதநனாய்ப் பிறந்து என்றபடி, வைத்து-அமைந்திருந்தும் 8 கிடந்த-விஷயாந்தரப்ரவணராய்க் கிடந்த என்றபடி 9 ஸ்வசேஷத்வாநுரூபமான-தன்னடிமைக்கு ஏற்றதான 10 அல்பக்லேசம்-சிறிதான வருத்தம்

பட்' என்றது - (௧௪) "ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்தக்லேசபாஜநம்" [ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் அனந்தக்லேசபாஜனம்] என்கிறபடியே 1 அனந்தக்லேசபாஜனமாய், ஒருவராலும் ஸ்வயத்னத்தால் கரைகாண அரிதாம்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற 2 மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து 3 தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேசப்பட்டென்கை இத்தால், தங்களையும் ஈச்வரனையும் அறியாமையாலும், புருஷார்த்தத்தை யறியாமையாலும், ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே கிடந்து நோவுபடாநிற்கைக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரந்தன்னையும் 4 தந்நிஸ்தரணோபாயத்தையும் அறியாமையாலும், ஜ்ஞாதவ்யமான 5 அர்த்தபஞ்சகத்திலும் ஒன்றையும் அறியாமற் கிடந்தார்களென்கை (௧௫) "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்" [ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்] இத்யாதிப்படியே ஸகலசாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது அர்த்தபஞ்சகத்தையிறே இவ்வர்த்தங்களை இவர்களுக்கு ஸங்க்ரஹமாக அறிவிக்கைக்காக, ஸகலசாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேச்வரன் வெளியிட்ட ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது மேல் 'ஸர்வேச்வரன் தன் க்ருபையாலே' என்றது-(௧௬) "ஸம்ஸேவிதவ்யஸம்பந்நா நிஷ்ப்ரயோஜநீ" [ப்ரேஷி [illegible]] என்கிறபடியே அநாதியாச ஸாவரோதிமுண்டான

1 அனந்தக்லேசபாஜனமாய்-மிகப்பலவான க்லேசங்களைச் சேர்த்தநா அநுபவிப்பதற்கு ஆதாரமாய் 2 மஹாஸமுத்ரம்-பெருங்கடல் கரையில்லாத சமுத்திரம் 3 தாபத்ரயாபிபூதராய்-ஆத்யாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகம் என்கிற மூன்றுவகைத் தாபங்களால் உபத்ரவிக்கப்பட்டவராய் இவற்றுள், ஆத்யாத்மிகமாவது-தன்னைப்பற்றிவருந்துன்பம், அது-சாரீரம் மானஸம் என்று இரண்டுவகை சாரீர ஆத்யாத்மிகம்-தலைவலி கண்ணோய் ஜ்வரம் குஷ்டம் முதலியனவாக உடம்பில்வரும் வியாதிகள் மானஸ ஆத்யாத்மிகம்-காம க்ரோதாதிகளும் சோக அஸூயாதிகளுமாகப் பலவகையாம் ஆதிபௌதிகம்-மநுஷ்ய வ்யாக்ர ஸர்ப்பாதிகளாலும் பிசாச ராக்ஷஸாதிகளாலும் நேருந்துன்பம் ஆதிதைவிகம்-காற்று பனி மழை வெயில் இடி முதலியவற்றால் தைவிகமாக நேருந் துன்பம் 4 தந்நிஸ்தரணோபாயம்-அந்த ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைக் கடக்கும் உபாயம் 5 அர்த்தபஞ்சகங்கள்-ஸ்வஸ்வரூபம் பரஸ்வரூபம் உபாயஸ்வரூபம் புருஷார்த்தஸ்வரூபம் விரோதிஸ்வரூபம் என்பன.

ஈச்வரன் தன்ப ஸம்பந்தத்தையுடையனென்ற பெருமான், (௧௭) "ஏவம் ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி: | ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே" [ஏவம்ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி:—ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே] என்கிறபடியே இவர்கள்படுகிற து:க்க தர்சனமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுககிருபையாலே யென்கை 'ஏவாச கன்னியறிந்து 1 கரைமரஞ்சேரும்படி' என்றது- இப்படி ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே கிடந்து நோவுபடுகிற இவர்கள் (௧௮) "க்வாஹம் ஸம்ஸரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரேயம் மநீஷிண:" [பாரமேவஸரணமப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:] என்றும், (௧௯) "ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்" [ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்-விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்] என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸார 2 நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னைப் பற்றி ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்படும்படி 'தானே ஶிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று' என்றது- '*நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் 3 சிங்காமைவிரித்தவன்' என்கிறபடியே நரநாராயணரூபேண அவதரித்து நரனான தான் ஶிஷ்யனுமாய், நாராயணனான தான் ஆசார்யனுமாய் நின்று என்கை 'திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்' என்றது-ஸகலஶாஸ்த்ர ஸாரதமமாய், அந்த ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸங்க்ஷேபமாக ப்ரதிபாதிக்கும் திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினானென்கை. அருளிச்செய்தானென்னாதே வெளியிட்டருளினானென்றது இப்போது, தானொன்றை 4 நிர்மித்துச

* பெ-தி-மொ ௧௦-௬-௧

1 கரைமரஞ் சேர்தல்-(விஷ்ணுவான) மரக்கலத்தால் அக்கரைசேர்தல், அல்லது கரையிலுள்ள மரத்தைச் சேர்தல் வெள்ளத்தே இளைப்பாறுதற்கு உரிய கருவாகச் சொல்லியிருப்பது காண்க 2 நிஸ்தரண உபாயபூதனை-கடப்பதற்கு உபாயமாக இருப்பவனை 3 சிங்காமை-சிதைந்து போகாமே 4 நிர்மித்தல்-புதிதாக உண்டாக்குதல்

சொன்னானல்லன், அநாதியானத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தானித்தனை என்னுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை இவர்கள் [1] அநாதி கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகைக்காக

'ஆனால், ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளிட அமையாதோ? ஶிஷ்யனாய் நின்றது ஏதுக்காக' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ -(ரு) ஶிஷ்யனாய் நின்றது-ஶிஷ்யனிருக்கும்படி நாட்டாரறியாமையாலே அத்தை யறிவிக்கைக்காக.

(வ்யா) 'ஶிஷ்யனாய்' என்று தொடங்கி. அதாவது-ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளின அளவன்றிக்கே, தானே ஶிஷ்யனுமாய்க்கொண்டு நின்றது, (௨0) "ஆஸ்திகோ தர்மஶீலஶ்ச ஶீலவான் வைஷ்ணவஶ்ஶுசி: । கம்பீரஶ்சதுரோ தீரஶ் ஶிஷ்ய இத்யபிதீயதே" [ஆஸ்திகோ தர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசி - கம்பீரஶ்சதுரோ தீரஶ் ஶிஷ்ய இத்யபிதீயதே] (௨க) "ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞானம் வாஸ: கர்ம குணானஸூன் । குர்வர்த்தம் தாரயேத்யஸ்து ஸ ஶிஷ்யோ நேதரஸ்ம்ருத:" [ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞானம் வாஸ: கர்ம குணானஸூந் குர்வர்த்தம் தாரயேத்யஸ்து ஸ ஶிஷ்யோ நேதரஸ்ம்ருத:] (௨௨) "ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்த்வபோதாபிலாஷீ ஶுஶ்ரூஷுஸ்த்யக்தமாந: ப்ரணிபதநபர: ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ: । ஶாந்தோ தாந்தோऽநஸூயு: ஶரணமுபகத: ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீ ஶிஷ்ய: ப்ராப்த: பரீக்ஷாம் க்ருதவிதபிமதம் தத்த்வதஶ் ஶிக்ஷணீய:" [ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்த்வபோதாபிலாஷீ ஶுஶ்ரூஷுஸ்த்யக்தமாந: ப்ரணிபதநபர: ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ: - ஶாந்தோ தாந்தோऽநஸூயு: ஶரணமுபகத: ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீ ஶிஷ்ய: ப்ராப்த: பரீக்ஷாம் க்ருதவிதபிமதம் தத்த்வதஶ் ஶிக்ஷணீய:] இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற [2] படிக்ரமம் [3] ஸாத்யாந்தர நிவ்ரு

---

1 [illegible] 2 படி [illegible] க்ரமம்
3 ஸாத்யாந்தர நிவ்ருத்தி - [illegible] என்பது [illegible] ஸாத்யமாகிற ப்ராப்யத்துக்கு விரோதியான [illegible]

தியும, பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும, ஆர்த்தியும், ஆதரமும, அநஸூயை யையும உடையனு யிருக்கையுமாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம லோகத்தி லுள்ளார அறியாமையாலே அதை ஸவாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்க கைக்காக வென்கை உபதேஶத்தாலே அறிவிக்குமளவில ஸவோத் காஷம தேடிக்கொள்ளவந்தானித்தனே யென்று நினைக்கவுங் கூடும, அநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்குமளவில நமக்கும இது வேணு மென்று விஶவஸித்துப 1 பரிகரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே

'இப்படி ஶிஷ்யனுமின்று இமமந்தரஶிக்ஷபணணி இவவழி யாலே ஜ்ஞாநம பிறக்கவேணுமோ? * "ஞானக்கலைகள்" * என்கிறபடி யே ஸகலஶாஸத்ரங்களும ஜ்ஞாநஸாதநமாயன்றோ இருப்பது, அவற றை அப்யஸித்து அவவழியாலே ஜ்ஞாநம பிறந்தாலோ?' என்ன, ஶாஸத்ரஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும இமமந்த்ர 2 ஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும உண டான விஶேஷத்தை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார

ஸூ-(எ) ஸகலஶாஸத்ரங்களாலும பிறக்கும ஜ்ஞா நம ஸவயமார்ஜிதம போலே, திருமந்த்ரத்தால பிறக் கும ஜ்ஞாநம பைதருகத்நமபோலே.

(வயா) 'ஸகலஶாஸத்ரங்களாலும' என்று தொடங்கி அதா வது-தத்வஜ்ஞாந 3 ஜநகங்களான ஶ்ருதிஸம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ த்ரங்களாலும சேதநருக்குப பிறக்கும ஜ்ஞாநம 4 ஸவயம ஆர்ஜித் தநமபோலே அத்யாயாஸலப்யமாயிருக்கும ஆசார்யோபதேஶம

ஸாக்ஷீ' என்பதில ஆசார்யனிடத்தில சிஷ்யன் அபேக்ஷிக்கின்ற ஜ்ஞானரூப பலமும, 'ஶுஶ்ரூஷா' என்பதில அந்தபலத்திற்கு ஸாதநமான ஆசார்யபரி சர்யையும, 'பரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ' என்பதில ஆர்த்தியும [ஆர்த்தியாவது-இல லாமையாலுண்டான துக்கம,] 'பரணிபாதபர' என்பதில ஆதரமும வேண்டு மென்பது பெறப்படும 'ஸுதபுத்தி' என்றுதொடங்குகின்ற ஶலோகமும "ஆஸதிக" என்று தொடங்குகின்ற ஶலோகமும் சிஷ்யலக்ஷணத்தையும, "ஶரீரமவஸு" என்று தொடங்குகின்ற ஶலோகம சிஷ்யனுக்கு உண்டா கவேண்டிய தன்மையையும தெரிவிப்பனவாகும

1. பரிகரஹிக்கை-அங்கீகரித்து மேற்கொள்ளுதல உடலாயிருக்கும-அங்கமாக இருக்கும 2 ஜந்ய-உண்டாவது 3 ஜநக-உண்டாக்குவது 4 ஸவயம ஆர்ஜிததநம-தானே ஸமபாதித்த திரவியம

* திருவாய் -கக-அ

அடியாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறந்த ஜ்ஞாநம், 1 பைத்ருகதநம் போலே அநாயாஸலப்யமாயிருக்கும் என்கை (உங) "ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஸம் புத்தேஸ்சலநகாரணம் । உபதேஸாத்தரிம் புத்த்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு" [ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஸம் புத்தேஸ்சலநகாரணம் - உபதேஸாத்தரிம் புத்த்வா விரமேத ஸர்வகர்மஸு] என்னக்கடவதிறே. இத்தால் ஸாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் [illegible] ஏற்றமான திருமந்த்ரத்துக்கு உண்டான வைபவம் சொல்லிற்றாயிற்று.

'2 ஆனால், 3 ஸாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது பகவந்மந்த்ரந்தான் இதொன்றுமன்றே பின்னையும் பலவில்லையோ?' என்கிற ஸங்கையிலே, மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இதுக்கு உண்டான வைபவத்தை அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி

சூ-(அ) பகவந்மந்த்ரங்கள் தான் அநேகங்கள்.

(வ்யா) 'பகவந்மந்த்ரங்கள் தான் அநேகங்கள்' என்கிறார். அதாவது - (உச) "ஸூக்தாநி ஸமணாஸ்ரீவத்ஸணவஸீவாஹா ஸநாம் ஜந்நாம் ஸஹஸ்ர:" [ஆயிரம்கோடி குமாரஸ்ரீதே தண்டிரீவா ஹாரநாம ஜாடநாம் ஸங்க்யா] (உரு) "பஹவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே" [பல கல்யாணகுணங்கள் புத்ரனுக்கு உண்டு] (உசு) "தவாநந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா:" [அநந்தகுணனாயாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா:] (உஎ) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந" [பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவசார்ஜுந] என்றும் * "எண்ணில் தொல்புகழ்" என்றும் † "எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்"

---

* தி-வா-மொ-௩-௩-௩

† திரு-விருத்-௧

1 பைத்ருகதநம் - பிதாவினிடத்தினின்று கிடைத்த த்ரவ்யம்

2 ஆனால் - ஸாஸ்த்ரங்களைக்காட்டிலும் திருமந்த்ரம் ஸுலபமாக உண்மை ஞானத்தை உணர்த்துவதானால் என்றபடி 3 ஸாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது - ஸாஸ்த்ரங்கள் ஞானத்தை உணர்த்தமாட்டாது பயனற்ற க்லேஸஜநகங்களாகையால் விடப்பட்டுமே என்றபடி

என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்குணங்களும் 1 குணபரீவாஹரூபங்களான அவதாரங்களும் 2 அஸங்க்யாதமா யிருக்குமாப்போலே அவற்றை அநுபந்தித்திருக்கும் மந்த்ரவிசே ஷங்களும் (உஅ) "சதஞ்சோவஹஸ்ரஞ்ச" [அநந்தமாய் அனந்த மந்த்ரர்] என்கிறபடியே அநேகங்களாயிருக்குமென்கை

'அவைதானெல்லாந்தான் ஏகவர்க்கமோ?' என்ன,

ஸூ-(கூ) அவைதான், வ்யாபகங்களென்றும் அவ்யாபகங்களென்றும் இரண்டுவர்க்கம்

(வ்யா) 'அவைதான் வ்யாபகங்களென்றும் அவ்யாபகங்க ளென்றும் இரண்டுவர்க்கம்' என்கிறார், அதாவது-4 ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்றும், பகவதவதாரகுண சேஷ்டிதங்களில் ஒரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையா லே அவ்யாபகங்களென்றும் உபயவர்க்கமாயிருக்குமென்கை

'வர்க்கத்வயமும் தனிலொக்குமோ?' என்ன,

ஸூ-(க0) அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ச்ரேஷ்டங்கள்

(வ்யா) 'அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ச்ரே ஷ்டங்கள்' என்கிறார் அதாவது - அவ்யாபகங்களாயிருந்துள்ள ஸகலமந்த்ரங்களிலும் (உக) "நாராயணாய வித்மஹே வாஸு தேவாய தீமஹி, தந்நோ விஷ்ணுஃ ப்ரசோதயாத்" [நாராயணனை விதமிதறு வாஸுதேவாயதீமஹி, தந்நோவிஷ்ணு ப்ரசோதயாத்] என்று விஷ்ணுகாயத்ரியில் ஓதப்படுகிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றும் ச்ரேஷ்டங்களாயிருக்குமென்கை

5 இந்தவிஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணு சப்தங்கள் அர்த்தமந்த்ரபகத்துக்கும் பரதநபூத நாமத்ரயங்கள்,

1 குணபரீவாஹரூபங்களான-குணபரவாஹரூபங்களான குணப்ரகா சகங்களான என்றபடி 2 அஸங்க்யாதம்-அளவற்றவை 3 அவற்றை அநு பந்தித்திருக்கும்-அந்தக்குணங்களையும் அவதாரங்களையும் அநுஸரித்திருக் கும் 4 ஸர்வவ்யாபகமான-எல்லாவற்றிலும் வ்யாபகமான 5 'நாராயண வாஸு தேவ விஷ்ணு சப்தங்கள் அவ்வமந்த்ரங்களுக்கு வாசகமோ?' என்ற சங் கையைப் போக்குவதற்காக, இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே என்று தொடங்கி அருளிச்செய்கிறார்

ஆகையாலே, ஸாதாரணமான [illegible] ஸாரங்களோடே கூடின மந்த்ர த்ரயத்துக்கும் 1 உபலக்ஷணமாகக்கடவது.

இந்த வ்யாபகமந்த்ர த்ரயமும் தன்னிலொக்குமோ?’ என்ன,

ஸூ-(௧௧) இவை மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு பெரிய திருமந்த்ரம் ப்ரதானம்.

(வ்யா) ‘இவை மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு பெரிய திருமந்த்ரம் ப்ரதானம்’ என்கிறார். அதாவது - அவ்யாபகங்களிற் காட்டில் ஶ்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்த்ரங்கள் மூன்றிலும் 2 வைத்துக்கொண்டு (௨௧) “நாராயணாயவித்மஹே” [நாராயணாய வித்மஹே] என்று 3 ப்ரதமோபாத்தமாகையாலும் 4 ஆர்த்தபூர்த்யாதிகளாலும், (௩௦) “நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத் பர:” [நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத் பர] (௩௧) “ந மந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத் பர:” [ந மந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத் பர] என்னும்படியான பெருமையையுடைய திருமந்த்ரம் ப்ரதானமாயிருக்குமென்கை.

‘மற்றை வ்யாபகத்வயத்துக்கும் தாழ்வு ஏது?’ என்ன,

ஸூ-(௧௨) மற்றையவை யிரண்டுக்கும் அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியும் உண்டு.

(வ்யா) ‘மற்றையவையிரண்டுக்கும் அஶிஷ்டபரிக்ரஹமும் அபூர்த்தியும் உண்டு’ என்கிறார். அதாவது - [illegible] விஷ்ணு ஷடக்ஷரங்களான மற்றை வ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், நாராயணபதம் போலே 5 ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையெல்லாம் ப்ரதிபாதியாதே 6 ஸ்வரூபமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, 7 நிர்விஶேஷசின்மாத்ரவஸ்து

1 உபலக்ஷணம்-ஒரு [illegible] காட்டுவது இங்கே [illegible] என்னலாம். 2 வைத்துக்கொண்டு--நடுவே. 3 ப்ரதமோபாத்தம்-முதலில் சொல்லப்பட்டது. 4 ஆர்த்தபூர்த்யாதிகளாலே என்றதிலே ‘ஆதி’ பதத்தாலே ஶிஷ்டபரிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. 5 ஸ்வரூபம்-திவ்யாத்மஸ்வரூபம், ரூபம்-திவ்யமங்கள விக்ரஹம், [illegible] ஆதிஶப்தத்தாலே விபூதி, [illegible]. 6 ஸ்வரூபமாத்ரத்தை-[illegible] ரூபமான [illegible]. 7 நிர்விஶேஷசின்மாத்ர வஸ்துவாதிகள்-விஶேஷணமற்ற [illegible] ஸ்வரூபமே தத்வமென்று வாதிப்பவர்கள் ஶங்கரானுயாயிகளோ நிர்விஶேஷவஸ்து-ஸஜாதீயவிஜாதீய ஸ்வகதபேத ஶூன்யமான [illegible] ஞானமென்கிற வேறுபாடு இல்லாத சின்மாத்ரமான வஸ்து என்னும் [illegible] த்ருஷ்டிகள் வேதத்துக்கு அபார்த்தம்பண்ணுகிற மாயாவாதிகள் என்னலாம்.

வாதிகளான குத்ருஷ்டிகள், மிகவும் ஆதரித்துப்போருகையாகிற அபிஷ்டபரிக்ரஹமும், 1 வ்யாப்யாதயாஹாராநிரபேக்ஷையா கிற அபூர்த்தியும் உண்டென்கை 2 ‘ஷடக்ஷரீ-வ்யஷ்டிப்யாதார்த்தங் களையும், வ்யாப்யப்ரகாரத்தையும், வ்யாப்திபலத்தையும், வ்யாபக னுடைய குணங்களையும் சொல்லாதே வ்யாப்திமாத்ரப்ரகாசமாகை யாலே அபூர்ணம் ; வ்யாப்யப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு சொல்லிற்றே யும், வ்யாப்யத்தாரத்தங்களுக்கு வாசகசப்தம் இல்லாமையாலும், “ஸர்வம்ஸமாப்நோஷி” [நாராயணாய] என்று 4 ஆர்த்தபலத்தாலே ஸாவ ஸப்தம் புகுந்தாலும் அதில் குணம் அநவயியாமையாலும், இனிக் குணவிசிஷ்டிக்க பகவச்சப்தத்தைக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுகை யாலும், வ்யாப்திபலத்தைச் சொல்லாமையாலும், 5 திருத்வாதசா க்ஷரியும் அபூர்ணம் 6 இம்மந்த்ரம், அவைபோலன்றியிலே, வ்யாப்ய

---

1 வ்யாப்ய-வ்யாப்ய [illegible] த்துக்கள் 2 ஷடக்ஷரீ-“நமோ விஷ்ணவே” என்கிற ஆறு அக்ஷரங்களையுடைய மந்த்ரம் ஸாவதர வைவிஷ்டே இதி-விஷ்ணு என்று வ்யுத்பத்தி 3 வ ஸர்வதேவ ஸப்தத்துக்கு - ஸர்வம் அஸமிநவேத்த [illegible] என்று அதிகரணமும், ஸர்வதராவஸ்து இதி [illegible] என்கிற விதமான வ்யுத்பத்தி உண்டு காத்தரி [illegible] யில் அ[illegible]மித்வமாகிற வ்யாப்யகார்ய [illegible] காணக் [illegible] திருப்பத்தில் [illegible] கிறான் என்று ஒருகேள்வியுண்டாக, [illegible] [எங்கும்] என்று அதிகரணத்தை [இடப்பொருளை]க் கூட்டிக் கூடிய ஸப்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய அவஸ்யம் காத்தரிவ்யுத்பத்தியிலுள்ளதுபோலவே ஸர்வம் அஸமிநவேது என்ற அதுகரணவ்யுத்பத்தியிலும் [illegible] ஸப்த [illegible] தாலும், காத்தரிவ்யுத்பத்தியில் அத்யாஹரித்துக் கொண்ட [illegible] என்ற சொல்லே இங்கு மாறிக்கிடத்தலால், அதற்குக் குணத்துக்கு [illegible] வ்யாப்தியில்லாமையால் அது ஒழிந்தவைகளையே கொள்ள வேண்டியதாக நேர்ந்ததுபோலவே இங்கும் குணம் ஒழிந்தனவே இவனிடத்து உள்ளன என்று ஏற்படுமென்பது. ஆர்த்தபலத்தாலே ஸாவஸப்தம் புகுந்தாலும் அதில் குணம் அநவயியாமையாலும்’ என்பதன் தாத்பர்யம் 5 திருத்வாதசாக்ஷரி-“ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய” என்பது இதற்குத் திருஎன்று விசேஷணமிட்டுச் சொன்னது- பெரியபெருமாளுடைய மந்த்ரமாகையாலே 6 திருவஷ்டாக்ஷர மந்த்ரம்-நாரஸப்தத்தால் வ்யாப்ய பதார்த்தங்களையும், நாராயணஸப்தத்தில் பஹுவ்ரீஹி [நாரா அயநம் யஸ்ய ஸ:] ஸமாஸத்தால் வ்யாப்யப்ரகாரமான அந்தர்யாமித்வத்தையும், தத்புருஷ[நாராணாம் அயநம்] ஸமாஸத்தால் அவ்வவ்வஸ்துக்களின் நிர்வாஹகத்வமாகிய வ்யாப்திபலத்தையும், நாரஸப்தத்தாலேயே ஜ்ஞாநாநந்த அமலத்வாதிகளான கல்யாண குணகணங்களையும் ஸம்யக் தெரிவிக்கும்

பதார்த்தங்களோடு வ்யாப்யபதார்த்தங்களோடு [illegible] நிலைகளோடு வ்யாபகனுடைய குணங்களோடு பரிபூர்ண ஸம்பந்த சாட்டுகை யாலே, அவற்றிற்காட்டில் இதுக்கு அர்த்தபுஷ்கலபரிபூர்த்தியான ஆதிக்யம் உண்டு” என்று, ப்ரணவவ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டினுடைய அபூர்த்தியையும் திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தபூர்த்தியையும் [illegible] ஸ்பஷ்டமாக ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தாரிறே.

இத்தனைக்கு ஶிஷ்டபரிக்ரஹமுண்டோ” என்ன அருளிச் செய்கிறார்

சூ:(௧௩) இத்தை வேதங்களும், ருஷிகளும், ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் விரும்பினார்கள்

(வ்யா) இத்யாதி. என்று தொடங்கி [illegible] -விஷ்ணுகாயத்ரி யிலே வ்யாபகமந்த்ரத்தையுஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே நாராயணபதத்தை ப்ரதமம் [illegible] (௧௨) “விஶ்வம் நாராயணம்” [விஶ்வம் நாராயணன்] என்று தொடங்கி, (௧௩) “நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயண: பர:। நாராயண பரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர:। யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத் ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா। அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தித:” [நாராயணன் பரப்ரஹ்மம் [illegible] நாராயணன் பரம், நாராயணன் பரஞ்ஜ்யோதி பரமாத்மா [illegible] பரன், யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா, அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் ஸ்தித] என்று [illegible] ஸர்வபூதமான நாராயணனை [illegible], (௧௪) “ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ” [ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ] என்று மஹோபநிஷத்தும், (௧௫) “சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:, ஶ்ரோத்ரஞ்ச ஶ்ரோதவ்யஞ்ச நாராய

1 ஸாபேக்ஷமாக்க காட்டுதல்--பதக்க [illegible] 2 [illegible] ஶௌஷ்கல்யம்-பொருள்திரட்சியிருத்தல்

ண:" [சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:, ஶ்ரோத்ரஞ்சஶ்ரோத வ்யஞ்சநாராயண:] என்று தொடங்கி (௨௬) "திஶஶ்ச ப்ரதிஶஶ்ச நாராயண:" [திஶஶ்சப்ரதிஶஶ்சநாராயண] என்று முடிவாக நடுவு[1] அடைய ஸுபாலோபநிஷத்திலும், (௨௭) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" [யஸ்யாத்மாஶரீரம் யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரம்] என்று தொடங்கி (௨௮) "யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம்" [யஸ்யம்ருத்யு ஶரீரம்] என்றது ஈறாக நடுவுள்ள பர்யாயங்களாலே (௨௯) "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" [ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோநாராயண] என்று அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்திலும் வாஸுதேவ விஷ்ணு பதங்களை அநாதரித்து நாராயணபதத்தை யிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிஷ்கர்ஷிக்கையாலும், அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்தோஷமாய் ஸ்வத:ப்ரமாணங்களான வேதங்களும் விரும்பிற்றின (௩௦) "யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பர:। ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத்பர:" [யதாஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பர - ததாஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்திசாஷ்டாக்ஷராத்பர] (௩௧) "ஊர்த்வோர்த்வபாஹுரத்ராத்ய ஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமி வ:। ஹே புத்ர ஶிஷ்யா: ஶ்ருணுத ந மந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:" [ஊர்த்வோர்த்வபாஹுரத்யாத்ர ஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமிவ - ஹேபுத்ரஶிஷ்யா ஶ்ருணுத நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:] (௩௨) "ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்த: ஸம்ஸாரார்ணவதாரக:। கதிரஷ்டாக்ஷரோ ந்ருணாம் அபுநர்பவகாங்க்ஷிணாம்" [ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தஸ ஸம்ஸாரார்ணவதாரக - கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணாம் அபுநர்பவகாங்க்ஷிணாம்] (௩௩) 'ஆர்த்தா விஷண்ணா: ஶிதிலாஶ்ச பீதா: கோரேஷு ச வ்யாதிஷு வர்த்தமாநா:। ஸங்கீர்த்ய நாராயணஶப்தமாத்ரம் விமுக்தது:க்கா: ஸுகிநோ பவந்தி" [ஆர்த்தாவிஷண்ணாஶ்ஶிதிலாஶ்சபீதா:

---

1 நடுவு அடைய-நடுவெல்லாம

கோச்ரேஷ்ட்சவபாதிஷ்டவாக ரமாநா-ஸங்கீர்த்யமாநா: ஸமபகமாநாம விமுக்த்யா காலஸ்ஸகிேநாபுவாந்தி] (சச) " நாராயணேதிமந்த்ரோஸ்தி வாக்விஷயவர்த்தி ந்ர்தி கயாவி நரகே வாரெ வந்த ஷ்த்ர் கிட்டு ந்தே " [நாராயணேதிமந்த்ரோஸ்தி வாகஸந் வஸவாத்ந் ந்தி கதாபி நரகேகோரேபதந்தி கிமத்புதம](சரு) " கிம்தத்ர பஹுபிர் மந்த்ரை: கிம்தத்ர பஹுபிர் வ்ரதை: । நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக: " [கிம் தத்ர பஹுபிர் மந்த்ரை: கிம்தத்ர பஹுபிர் வ்ரதை:-நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக] இத்யாதிகளாலே வேதாந்தோபப்ருஹ்மணங்களான [1] ஸகல ப்ரபந்தங்களிலே பல விடங்களிலும் இத்தை ஸ்லாகித்துக்கொண்டு சொல்லுகையாலே, வேதார்த்த விஸதீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதி பரமருஷிகளுடைய விருமபினார்கள், * " வண்புகழ்நாரணன் " † " செல்வநாரணன் " என்று தொடங்கி ‡ " வாழ்புகழ் நாரணன் " என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்கையாலும், § " நாடுநகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணாய " என்று தொடங்கி ** " ஓவாதே நமோ நாரணா வென்பன " என்று பெரியாழ்வாரும், †† " நாத்தழும்பெழ நாரணா " என்று தொடங்கி ‡‡ " நலந்திகழ்நாரணன் " என்று பெருமாளுடைய §§ நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் " என்று தொடங்கி *** " எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லார் வானமாளவே " என்று திருமழிசைப்பிரானும், *† " நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம் " என்று உபக்ரமத்திலே ஒருகால் சொன்னபோலே ஒன்பதின்கால் சொல்லி *‡ " நாராயணாவோ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராய் " என்று திருமங்கையாழ்வாருபக்ரமத்தோடு உபஸம்ஹாரத்தோடு வாசியற அருளிச்செய்கையாலும், *§ " நன்மாலைகொண்டு நமோ நாரணா வென்னும் சொன்மாலை கற்றேன் " என்றும்,

1 ப்ரபந்தங்களிலே-ஸகல புராணங்களிலே பலவிடங்களிலுமடி

* திரு-வா-க-உ ச0, † தி-வா-க-ா0-அ, ‡ தி-வா-ட0-ச-ச § திருப்பல்லாண்டு-ச ** பெ-ஆ-தி-ரு-கக †† பெ-மா-தி-உ-ச ‡‡ பெ-மா-அ-க0-கக §§ நான்முகன்திரு-வ-க *** தி-ச-எஎ *† தி-மொ-க-ச-ச *‡ சி-தி-டு *§ முதல-தி-டுஎ

**"நார[illegible] பாதங்களைக் [illegible]' என்றும், † "ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு" ‡ "நாரணன்தன் நாமங்கள்" § "ப[illegible] நாரணனைக் கண்டேன்" என்றும், * 'நாமம் பல சொல்லி நாராயணா" என்றும் முதலாழ்வார்களும் அருளிச் செய்கையாலும், †† "மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்கிறபடியே நிர்ஹேதுக பகவத் கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகத ஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விரும்பினார்கள் இதரமந்த்ரங்களை அநாதரித்து இத்தையே தந்தாமுக்குத் தஞ்சமாக அநுஸந்தித்து, உபதேசவேளையிலும் தந்தாமைப் பற்றினவர்களுக்கும் இத்தையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக உபதேசித்துப்போருகையாலே, அவ்வாழ்வார்களைப் பின்சென்ற ஆசார்யர்களெல்லாரும் விரும்பினார்களென்கை

இத்தால், மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இம்மந்த்ரத்துக்கு உண்டான வைபவம் சொல்லிற்றாயிற்று

இனி, வாச்யந்தனிலும் இதுக்கு உண்டான வைபவத்தை அருளிச் செய்கிறார்

சூ-(கச) வாச்யப்ரபாவம் போல் அன்று, வாசக ப்ரபாவம்

(வ்யா) 'வாச்யப்ரபாவம்போலன்று, வாசகப்ரபாவம்' என்று அதாவது-இதுக்கு 2 வாச்யனாயிருந்துள்ள ஈச்வரனுடைய பெருமை போலன்று, தத்வாசகமான இதன் பெருமை என்றபடி

'அதுதான் ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ-(கரு) அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது கிட்டி நின்று உதவும்

(வ்யா) 'அவன் தூரஸ்தனானாலும் இது கிட்டிநின்று உதவும்' என்று அதாவது இதுக்கு வாச்யனானவன் 3 ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே

* முதல்-தி-கரு ** † இரண்-தி-க ‡ இரண்-தி-௨௦ § இரண்-தி-அக ** மூண்-தி-அ †† தி-க-கக

1 ஸமதிகத - செவ்வையாக அடைந்த, ஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவர்-எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிய யதார்த்தஜ்ஞானமுள்ளவர் 2 வாச்யன் - சொல்லப்படுபவன் அர்த்தமாக இருப்பவன் 3 ஸந்நிஹிதன் - அருகிலிருப்பவன்

தூரஸ்தனுமிருந்தகாலத்திலும், வாசகமான இது [1] ஆஸந்நமாயநின்று, தன்னை 2 வசித்தவர்கள் அபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக் கொடுக்கு மென்கை.

'இப்படி வாச்யன் தூரஸ்தனுயிருக்க, வாசகம் உதவின இடம் உண்டோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

௲ -(கக) த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடைவை சுரந்தது திருநாமமிறே

(வயா) 'த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடைவைசுரந்தது திருநாம மிறே' என்று அதாவது-3 மஹாஸதஸ்ஸிலே துஸ்ஸாஸநன் வஸ்த்ரா பஹாரம் பண்ணுகிறபோது (சரு) "ஊர்த்வாஹுர்வஸம்ஸிரோ ஹ்யேஷ ந ச கஸ்சிச்ச்ருணோதி மே" [மஹத்யாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவான் ஹரி] என்று முன்பே ஸ்ரீவஸிஷ்ட மஹர்ஷி சொல்லிவைத்ததை நினைத்து (சகா) "ஸங்க சக்ர கதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத। கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் ஸரணாகதாம்" [ஸங்க சக்ர கதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத-கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம ஸரணாகதாம்] என்று ஸரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு அவ்வாபத்திலே (சஎ) "கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம்" [கோவிந்தேதியதாக்ரந்தத க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம்] என்கிறபடியே வாச்யனான க்ருஷ்ணன் தூரஸ்தனுயிருக்கச்செய்தேயும் வஸ்த்ரத்தை வளர்த்திப்பித்துக்கொடுக்கது, அவ்வவதாரத்துக்கு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமிறே யென்கை 4 நாராயணஸப்தார்த்தத்தில் ஏகதேஸத்துக்கு வாசகமான ஒருதிருநாமம் செய்தபடி கண்டால், இதன்ப்ரபாவம் 5 கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமிறே யென்று கருத்து

1 ஆஸந்நமாய - அருகிலிருப்பதாய் 2 வசித்தவர்கள் - சொன்னவர்கள் 3 மஹாஸதஸ்-பெரியஸபை 4 'திருமந்த்ரத்துக்கு ஏற்றஞ்சொல்லுகிற இந்தப்ரகரணத்தில் கோவிந்தஸப்தத்தினேற்றத்தைச் சொல்லுதில் பயனென்?' என்று தோன்றும் ஸங்கைக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கின்றார் 'நாராயணஸப்தார்த்தத்தில்' இத்யாதியால் 5 கிம்புநர்ந்யாயமாவது- மலையைவிழுங்கின மஹாதேவனுக்கு கதவுஎவ்வளவு' என்றாற்போலே சொல்லு

இனனம ஒருபரகாரததாலே இதன வைபவததை அருளிச செயகிறார

ஸூ -(கஎ) சொலலும கரமம ஒழியச சொனனாலும தனஸவரூபம கெட நிலலாது

(வயா) 'சொலலுமகரமம ஒழிபச சொனனாலும' என்று தொடஙகி அதாவது - ஏதேனும ஒருமநதரமும தனனைத தஞசமாக விஶவஸிததுச சொனனவாகளுககு ஒழியத 1 தன காரயம செயயாதே யாகிலும, இது அஙஙனனறிககே தனனைத தஞசமாக விஶவஸிததுச சொலலுகையாகிற கரமம ஒழிய, (சஅ) "ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யம் வா ஸ்தோபம் ஹேலநமேவ வா" [ஸாஙகேதயம பாரிஹாஸயஞச ஸதோபம ஹேலநமேவவா] என்கிறபடியே சொலலிலும, சொனன வாகளுககு ரக்ஷகமாகையாகிற தன ஸவரூபததில நழுவநிலலா தெனகை

இனி, இதன ஸாவாபேக்ஷிதபரதத்வமாகிற வைபவததை அருளிசசெயகிறார

ஸூ -(கஅ) இதுதான "குலநதரும" என்கிறபடியே எல்லா வபேக்ஷிதஙகளையும கொடுககும

(வயா) 'இதுதான' என்று தொடஙகி அதாவது-இமமநதரந தான * 2 "குலநதரும" என்றுதொடஙகி ஆழவார அருளிசசெயத படியே, அதிகாராநுகுணமான அபேக்ஷிதஙகளையெலலாம கொடுககு மெனகை

அததை விஶதீகரிககிறார

ஸூ -(ககூ) ஐஶவாய கைவலய பகவலலாபஙகளை ஆசைபபட்டவாகளுககு அவறறைக கொடுககும

(வயா) 'ஐஶவாய' இதயாதியாலே அதாவது- (சகூ) "ஹஸ்திக ஸௌவர்ணம் ஸமுத்ராக்ஷம் வாரணஸ்திகம் । கைவல்யம்

* பெ-தி-மொ-க-க-க

1 தனகாரயம-ரக்ஷணம 2 குலநதரும - ஶ்ரேஷ்டதவஜ்ஞாநமாகிற குலததைத தரும

ஸமவஹம்ஸ உதெஞாரzயம் வாயயிஷ்யதி" [ஐஹலௌகிக ஐைஶவா யம ஸவாககாதயம பாரலௌகிகம - கைவலயம பகவநதஞச மநத ரோபஸீ ஸாதயிஷயதி] எனகிறபடியே ஐஹிகமாயும [1]பாரலௌகிக மாயுமிருககும ஐஶவாயததையும [2]ஆதமபராபதிரூபமான கைவலய ததையும பரமபுருஷாாததமான பகவலலாபததையும ஆசைபபட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே ஸவயம ஸாதநமாய நினறு, அவவேபுருஷாாததஙகளைக கொடுககுமெனகை

இனி காமாதயுபாய ஸஹகாரிதவருபமான இதன வைபவத தைத அருளிசசெயகிறாா

சூ -(௨௰) காமஜஞாநபகதிகளிலே இழிநதவாகளுக்கு விரோதியைப போககி அவறறைத தலைக்கட்டிக கொடுககும

(வயா) 'காமஜஞாந' இதயாதியாலே அதாவது - காமயோகத தில இழிநதவாகளுககு ஜபஹோமாதிகளாலே தனனை ஸஹாயமாக கககொளளுமளவில காமயோகாரமப விரோதியான பாபததைப போக கி, அநதககாமததினுடைய [3]அவிசசேதாபாதகமாயக கொணடு அததைத தலைககட்டிககொடுககும பாதமததிலே, ஜஞாநயோகததி லே இழிநதவாகளுககுத தனனை ஸஹாயமாகக கொளளுமளவில, காமஸாதயமான [4]ஜஞாநாரமபவிரோதி பாபநிவருததியைப பணணி அநதஜஞாநததுககு நாடோறும அதிஶயததைப பணணுநினறுகொ ணடு, அததைத தலைககட்டிககொடுககும பகதியோகததிலே இழிந தவாகளுககுத தனனை ஸஹாயமாகக கொளளுமளவில, பகதியோ காரமபவிரோதியான பாபததைபபோககிப பகதிவிவருததிஹேதுவா யககொணடு அததைத தலைககட்டிக கொடுக்குமெனகை

[5]இஙஙனனறிககே, பரபநநாககு இது செயயும உபகாரவைப வததை அருளிசசெயகிறாா

---

1 பாரலௌகிகம - பரலோகததில உணடாகுவது 2 ஆதமப் பதி - ஆதமா தனனைத தானே யநுபவிககபபெறுகை 3 அவிசசேதா பாதகமாய-நடுவில விசசிததி[தடை] வராமையைசசெயவதாய 4 ஜஞா நாரமபவிரோதி-ஜஞாநயோகாரமபததுககு விரோதி 5 இஙஙனனறி கே-ஸவயதநஸாதயஙகளான காமாதி உபாயஙகளிலே இழிகையனறிககே எனறபடி

மூ -(உக) பரபததியிலே இழிநதவாகளுககு ஸவரூபஜ்ஞாநததைப பிறபபிததுக காலகேஷபததுககும போகததுககும ஹேதுவாயிருககும

(வயா) 'பரபததியிலே' எனறு தொடஙகி அதாவது-கீழ்சசொனனவைபோலே துஸஸகமுமாய ஸவரூபவிருததமுமாய இருககையனறிககே ஸுஸகமுமாய 2 ஸவரூபாநுரூபமுமான பரபததயுபாயததிலே இழிநதவாகளுககு, தததநுரூபமான பகவதபாரதநதாயரூப ஸவரூபஜ்ஞாநததை விஸதமாகப பிறபபிதது ஆததாநுஸநதாநாதிகளாலே போதுபோககுகைககும ஹேதுவாய, * "எனகெனறுந தேனும்பாலுமமுதுமாய திருமாலதிருநாமம்" எனகிறபடியே 3 பரதிபாதயவஸதுவைபபோலே ஸவயமபோகயமாயிருககையாலே போகததுககும ஹேதுவா யிருககு மெனகை

இனி 4 ஜ்ஞாதவய ஸகலாதத பரதிபாதகதவமாகிற இதன வைபவததை அருளிசசெயகிறா

மூ -(உஉ) "மறறெலலாம பேசிலும" என்கிறபடியே அறிய வேண்டும அாததமெலலாம இதுககுள்ளே உண்டு

(வயா) 'மறறெலலாம பேசிலும' எனறு தொடஙகி அதாவது-"† நின திருவெட்டெழுததுங கறறு - மறறெலலாம பேசிலும" எனகிறபடியே, ஆதமோஜஜீவநததுககு உடலாக அறியவேணடும ஆததவிஶேஷஙகளெலலாம இமமநதரததுககுளளே உணடெனகை

'அறியவேணடும அாததமெலலாம ஆகிறது எது?' எனனும ஆகாஙகைஷயிலே அருளிசசெயகிறா

---

* பெ-மொ-கூ-க0-கூ   † பெ-தி-மொ-அ-க0-ரு

1 ஸுஸகம-ஸுலபமாகச செயயககூடியது 2 ஸவரூபாநுரூபம-பாரதநதாயததையுடைய ஆதமஸவரூபததுககு ஏறறது 3 பரதிபாதய வஸது-திருமநதிரததால பரதிபாதிககபபடுகினற எமபெருமானுடைய வஸது 4 ஜ்ஞாதவயஸகலாததமெனறது - அாததபஞசகததை, அவை-ஜீவாதம ஸவரூபம முதலியன

ஸூ-(உ௩) அதாவது - அஞ்சர்த்தம

(வ்யா) 'அதாவது அஞ்சர்த்தம' என்று ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமும் என்றபடி (ஹா) "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யகாத்மந: । ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ் ததா ப்ராப்திவிரோதி ச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா: । முநயஸ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந:" [ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யகாத்மந: - ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தே ததா ப்ராப்திவிரோதி ச—வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா:—முநயஸ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந:] என்கிறபடியே, ஸகலவேதசாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையு மாகையாலே, தத்ஸங்க்ரஹமான இம்மந்த்ரத்துக்கும் ப்ரதிபாத்யம் இதுவேயிறே இம்மந்த்ரந்தான் - ப்ரணவத்தாலே 1 ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே விரோத்யுபாய ஸ்வரூபங்களையும், நாராயணபதத்தாலே 2 பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே 3 பலஸ்வரூபத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கக் கடவதாயிறே இருப்பது

இம்மந்த்ரார்த்தவைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல

ஸூ-(உ௪) பூர்வாசார்யர்கள் இதில் அர்த்தம் அறிவதற்கு முன்பு, தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள், இதில் அர்த்தஜ்ஞானம் பிறந்த பின்பு, "பிறந்த பின் மறந்திலேன்" என்கிறபடியே இத்தையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள்

(வ்யா) 'பூர்வாசார்யர்கள் என்று தொடங்கி அதாவது-நாதயாமுந யதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள், * "4 அன்றுநான

* திருச்ச-௬௪

1 ஸ்வம். ப்ரதி அஞ்சதி (தன்னைக் குறித்துத்தான் ப்ரகாசிப்பது) என்று ப்ரத்யக்சப்தத்துக்கு வ்யுத்பத்தியாகையாலே, ப்ரத்யகாத்மா என்று-ஜீவாத்மாவுக்கு காட்டும் 2 பரஸ்வரூபம்- பரமாத்மஸ்வரூபம் 3 பலஸ்வரூபம்-புருஷார்த்தஸ்வரூபம் 4 அன்றுநான்பிறந்திலேன்-இந்தச்சேதநனது

பிறந்திலேன்" என்கிறபடியே, இம்மந்த்ரத்தில் ஆத்மஅறிவதற்கு முன்பு தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள், 'இதில் ஆத்ம ஜ்ஞானம் தங்களுக்கு உண்டானபின்பு *"பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியிற் சொல்லுகிறபடியே இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யொழிய மற்றொன்றுங் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்களென்னைக வேதசாஸ்த்ரங்கள், ஆழ்வாரருளிச்செயல்கள் இவற்றால் போதுபோக்கும்போதும் இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யுட்கொண்டே அநுஸந்திக்கையாலே, 'இத்தை யொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணி யறியார்கள்' என்னத் தட்டில்லை.

1 'வாசகசப்தி 2 ஸர்வத்தையும் ஸாதித்துக்கொடுக்கவற்றாயிருக்க, இதனுடைய 3 வாச்யத்திலே இவர்களூன்றுகைக்கு ஹேது என்? என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ-(உரு) வாசகத்திற்காட்டில் வாச்யத்திலே ஊன்றுகைக்கடி — ஈச்வரனே உபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை

(வ்யா) 'வாசகத்திற்காட்டில்' என்று தொடங்கி. அதாவது— ஸர்வபலத்துக்கும் ஸ்வயம் ஸாதநமாயும், ஸாதநாந்தரங்களுக்கும் ஸஹகாரியாயும் நின்று தலைக்கட்டிக் கொடுத்தும் போருகிற இதனுடைய வாசகசக்திதானே அமைந்திருக்கச்செய்தே, அதிலுங்காட்டிற் கீழ்ச் சொன்னபடியே இம்மந்த்ரத்தினுடைய வாச்யத்திலே பூர்வாசார்யர்க ளூன்றுகைக்கு அடி— 4 உபேயாந்தரபரராய் இத்தை ஸாதநமாகக் கொண்டு ஸாதித்தல், 5 உபாயாந்தரபரராய் இத்தை 6 ஸஹகாரியாகக்கொள்ளுதல் செய்யுமவர்களைப் போலன்றிக்

உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஈச்வரன் க்ருஷிபண்ணுகிற அந்தக்காலத்திலே நான் ஜ்ஞாநரூபஜந்மத்தை யடைந்தேனில்லை, பிறந்தபின் மறந்திலேன்-ஜ்ஞாநஜந்மத்தை யடைந்தபின்பு அதற்கு ஒருகேடு உண்டாகப்பெற்றிலேனென்றபடி

1 வாசகசக்தி-சப்தசக்தி 2 ஸர்வத்தையும்- ஐச்வர்யம் முதலான ஸகலத்தையும் 3 வாச்யம்-அர்த்தம் 4 உபேயாந்தரம்-பகவானைத் தவிர வேறொரு உபேயம், உபேயம்- உபாயத்தால் அடையவேண்டிய வஸ்து 5 உபாயாந்தரபரர்-ஈச்வரனைத் தவிரக் காமயோகம் முதலியவற்றை உபாயங்களாகக் கொள்ளுவார் 6 ஸஹகாரி-ஒத்தாசை

* திருச்ச-கூச

ேக, உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈஶ்வரனே யென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணி யிருக்கை யென்றபடி.

ஆக, 'திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி" என்று தொடங்கி இவ்வளவும் 1 வாய்வந்தபடி அநுஸந்திக்கவொண்ணாத படியான இதனுடைய கௌரவத்தையும், ஈஶ்வரன் தானே ஶிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று வெளியிட்டருளுகையால் வந்த ஏற்றத்தையும், ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸகலமந்த்ரங்களிலும் 2 வாச்யந்தன்னிலுங் காட்டில் இதுக்கு உண்டான பெருமையையும், 3 அக்ரமமாகச் சொல்லிலும் தன் கார்யம் செய்யும் ஆதிக்யத்தையும், அபேக்ஷிதஸகலபலப்ரதத்வரூபமாஹாத்ம்யத்தையும், காமாத்யுபாய்ஸஹகாரித்வரூபமான உத்கர்ஷத்தையும், ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்தயா வந்த மாஹாத்ம்யத்தையும், ப்ரதிபாத்ய அர்த்தகௌரவவிஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்கையாலே, இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை எல்லாரும் அறியும்படி தாபித்தருளினாராயிற்று.

இனிமேல் இம்மந்த்ரத்துக்கு, வாக்யார்த்தம் இரண்டுபடியாக அருளிச்செய்கிறார்

சூ-(உக) இது தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம்-ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தமும், ஸ்வரூபமும் உபாயமும் பலமு மென்னவுமாம்

(வ்யா) 'இதுதன்னில்' என்று தொடங்கி அதாவது-இம்மந்த்ரந் தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம்-இவ்வாத்மாவினுடைய ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த 4 ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தமும் அன்றிக்கே, ஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமும், உபாய

1 வாய்வந்தபடி-வாய்க்கு வந்தபடி, பரிமிதியில்லாமல் என்றபடி 2 வாச்யம்-அர்த்தமான எம்பெருமான் 3 அக்ரமமாகச் சொல்லிலும்-இடம் கால நியமமில்லாமலும் அநதிகாரிகளின் செவியிற்படும்படியும் சொன்னாலும் என்றபடி 4 ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யம்-ஸ்வப்ரயோஜநபுத்தியும் ஸ்வகர்த்ருத்வபுத்தியும் நீங்கி கேவலம் அவனுகந்தருளும்படியாக செய்யப்படும் கைங்கர்யம்

லபயமான பலமும எனறு சொலலவுமா மெனகை 1 இதில பரதம யோஜநையில 2 பரணவ நமஸஸுககளாலே ஸவரூபமும, நாரா யணபததாலே பராபயமும சொலலுகிறது அநநதரயோஜநையில பரணவததாலே ஶேஷதவமும, 3 நமஸஸாலே உபாயமும, நாராயண பதததாலே பலமும சொலலுகிறது

'பலவேஷநதா னிருககுமபடி எஙஙனே ?' எனன, அருளிசசெய கிறா

ஸூ.-(உள) பலமிருககுமபடி பரமேயஶேகரததிலும ஆசசிராதிகதியிலும சொனனோம

(வயா) 'பலமிருககுமபடி' எனறு தொடஙகி அதாவது-இவ வாதமாவுககு பராபயமான பலநதான - அாசசிராதிமாாககததாலே பரமபதததிலே போயப பரிபூரண பகவதநுபவததைப பணணி அவ வநுபவஜநிதபரீதிபரேரிதனாயககொணடு பணணும 4 அஶேஷஶேஷ வருததிபாகையாலே, அது இருககுமபடியை ஸஙகாரேஹண பரமேய ஶேகரமாகிற பரபநதததிலும, விஸதரேண அாசசிராதிகதியாகிற பரபநதததிலும விஶதமாகச சொனனோம, அவறறிலே கணடுகொ ளவ தெனகை

இனி, இமமநதரததுககு 5 பரதிபதம அர்ததம அருளிசசெய வதாகத திருவுளளமபறறி, பரதமம இதனுடைய அகஷரஸஙகயை யையும, பதஸஙகயையையும அருளிசசெயகிறா

ஸூ -(உஅ) இதுதான-எட்டுத்திருவகஷரமாய மூனறு பதமாயிருககும்

(வயா) 'இதுதான்' எனறு தொடஙகி அதாவது-இமமநத்ரந தான (ருக) "ஓமித்யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராய

1 இதில-இவறறில இநத இரணடுவிதயோஜநையில 2 பரணவததா லே ஶேஷதவமாகிற ஸருபமும, நமஸஸாலே பாரதநதாயமாகிற ஸவரூபமு மெனகை ஸகணடமான நமஸஸு 'ம ந' [எனககுஉரியன அனறு] எனறு பிரிநது, ஸவரகஷணததில தான அஶகதனெனபதைத தெரிவிபபதன மூல மாக, ஈஶவரனுககுப பரதநதரனெனபதைத தெரிவிககுமெனறு அறிக 3 நமஶஶபதம ஸவஸவாதநதாயநிவருததியாகிற அாததபலததாலே ஈஶவ ரனே உபாயமெனறு அகாரததிறசொலலபபடட ரகஷணததிறகு ஈஶவரனே காரணனெனபதைக காடடும எனறபடி 4 அஶேஷஶேஷவருததி-ஸம ஸதமான அடிமைததொழில 5 பரதிபதம-பதநதோறும

ணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரம் ச்சந்தஸா காயத்ரே-தி" [ஓமித்யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரஞ் சந்தஸா காயத்ரீசேதி] (௫௨) "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பஶ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்" [ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பஶ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்] என்கிறபடியே எட்டுத் திருவக்ஷரமாய், மூன்று பதமாயிருக்குமென்கை. இதனுடைய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுகிறவிடத்திலே, (௫௧) "ஓமித்யேகாக்ஷரம்" [ஓமித்யேகாக்ஷரம்] என்று ப்ரணவத்தை ஏகாக்ஷரமாகவும் (௫௧) "நம இதி த்வே அக்ஷரே" [நம இதி த்வே அக்ஷரே] என்று நமஸ்ஸை இரண்டக்ஷரமாகவும் (௫௧) "நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி" [நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி] என்று நாராயணபதத்தை அஞ்சக்ஷரமாகவும் ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே, ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில், நாரபதத்தைப் பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி, ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுமவர்களுடைய பக்ஷம் அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயமாகக் கடவது.

'இதில் பதத்ரயமும் எவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது?' என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே,

சூ-(௨௯) மூன்று பதமும் மூன்று அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

(வ்யா) 'மூன்று பதமும் மூன்று அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது' என்கிறார்.

அவ்வர்த்தங்கள் தம்மை விஶதமாக அருளிச்செய்கிறார்.

சூ-(௩௦) அதாவது — ஶேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும்.

(வ்யா) 'அதாவது - ஶேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும்' என்று 'ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்' என்று முதற்சொன்ன வாக்யார்த்தம் இத்தை நினைத்திறே.

'இப்பதத்ரயத்திலும் ப்ரதமபதந்தான் எது?' என்ன,

ஸூ.-(௩௧) இதில் முதற்பதம் ப்ரணவம்.

(வ்யா.) 'இதில் முதல்பதம் ப்ரணவம்' என்கிறார். (௩௨) "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்" [ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்] என்றே ஶ்ருதி சொல்லிற்று ஸ்ம்ருதியும், (௩௩) "ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் । மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம்" [ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்- மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம்] என்றதிறே.

இனி, ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக, இதனுடைய அக்ஷரத்ரயாத்மகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ.-(௩௨) இது 'அ' என்றும் 'உ' என்றும் 'ம' என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம்.

(வ்யா.) 'இது அ என்றும், உ என்றும், ம என்றும் மூன்று[1] திருவக்ஷரம்' என்று இப்ரணவந்தான், அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே மூன்றக்ஷரமாய், மூன்று பதமாய்,[2] மூன்றர்த்தப்ரகாசகமாய், [3] ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகார்த்தப்ரகாசகமாயிறே இருப்பது.

இந்த அக்ஷரத்ரயத்தினுடையவும் உத்பத்திக்ரமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ.-(௩௩) மூன்று தாழியிலே தயிரை நிறைத்துக் கடைந்து வெண்ணெய் திரட்டினாற்போலே மூன்று வேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையும் எடுத்தது.

---

1 "ஓமித்யேகாக்ஷரம்" என்று ஶ்ருதி சொன்னதற்கு விரோதமாக, மூன்று திருவக்ஷரமென்று அருளிச்செய்தது எங்ஙனே பொருந்தும்?" என்ற கேள்விக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் 'அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே' என்று தொடங்கி. அஸம்ஹிதாகாரம்-பிரிந்திருக்கும் நிலையிலுள்ள ரூபம். 2 லுப்த சதுர்த்தியோடுகூடின அகாரம் - பகவச்சேஷத்வத்தையும், உகாரம் - அநந்யார்ஹத்வத்தையும், மகாரம் - அநந்யார்ஹபகவச்சேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமாய ஜ்ஞாதாவான ஜீவனையும் காட்டுமென்க. 3 ஸம்ஹிதாகாரம் - சேர்ந்திருக்கும் நிலையிலுள்ள ரூபம்.

(வ்யா) 'மூன்றுகாழியிலே' என்று தொடங்கி (௫௪) "பூரிதி ருக்வேதா தஜாயத, புவ இதி யஜுர்வேதாத், ஸுவரிதி ஸாமவேதாத், தாநி ஶுக்ராண்யப்யதபத், தேப்யோऽபிதப்தேப்யஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார மகார இதி, தாநேகதா ஸமபரத் ததேததோமிதி" [பூரிதி ருக்வேதாத் அஜாயத, புவ இதி யஜுர்வேதாத், ஸுவரிதி ஸாமவேதாத், தாநி ஶுக்ராண்யப்யதபத், தேப்யோபிதப்தேப்யஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார மகார இதி, தாநேகதா ஸமபரத் ததேததோமிதி] என்றும், (௫௫) "அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்ச மகாரஞ்ச ப்ரஜாபதி:। வேதத்ரயாந்நிரப்ருஹத் பூர்புவஸ்ஸுவரிதீதி ச" [அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்ச மகாரஞ்ச ப்ரஜாபதி:- வேதத்ரயாந்நிரப்ருஹத் பூர்புவஸ்ஸுவரிதிச] என்றும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ருக்யஜுஸ்ஸாமரூபமான வேதத்ரயத்தில் நின்றும், "பூ: புவ: ஸுவ:" என்கிற வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் தோற்றுவித்து, அந்த வ்யாஹ்ருதி த்ரயத்தையும் பொன் ஓட்டைக்கும்போலே தன் ஸங்கல்பத்தாலே ஓட்டைவைத்து அவற்றில் நின்றும் அகார உகார மகாரங்களாகிற அக்ஷரங்கள் மூன்றும் அடைவே தோன்றும்படி பண்ணி, இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ருத்தரித்தபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, பாத்ரத்ரயகதமான தயிரைத் தனித்தனியே கடைந்து, தத்ஸாரமான வெண்ணெயை வாங்கித் திரட்டினாற்போலே, மூன்று வேதத்திலும் மூன்றக்ஷரத்தையும் எடுத்தது என்கிறார்.

இத்தால் பலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ-(௩௪) ஆகையால், இது ஸகலவேதஸாரம்.

(வ்யா) 'ஆகையால் இது ஸகலவேதஸாரம்' என்று அதாவது - அக்ஷரத்ரயமும் ஒரோ வேதத்தினுடைய ஸாரமாக [1] ஸம்ருத்தருதமாகையாலே இவ்வக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவம் ஸகலவேத ஸாரம் என்றபடி.

ஆக, "இது தன்னிற்சொல்லுகிற அர்த்தம்" என்று தொடங்கி இவ்வளவும் - இம்மந்த்ரத்தினுடைய வாக்யார்த்தத்தைப்பட, அக்ஷர

---

1 ஸம்ருத்தருதம் - எடுக்கப்பட்டது

ஸங்கையையும், பதஸங்கையையும், பதத்ரயமும் அர்த்தத்ரய ப்ரதிபாதகமென்னு மதையும், அதில் ப்ரதமபதம் இன்னதென்னு மதையும், அதுதான் அக்ஷரத்ரயாத்மகமா யிருக்குமென்னுமதையும், அவ்வக்ஷரத்ரயமும் வேதத்ரயஸாரமாக உத்பந்ந மாகையாலே தத்ஸமுதாயமான ப்ரணவம் ஸகலவேதஸார மென்னுமதையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று

இனி, இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக்கும் அடைவே அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் அகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ.-(நரு) 1 இதில் அகாரம்-ஸகலசப்தத்துக்கும் காரணமாய் நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது

(வ்யா) 'இதில் அகாரம்' என்று தொடங்கி அதாவது - இவ்வக்ஷரத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம் - (நிரு) 2 "நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் । வேதசப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ:" [நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம் - வேதசப்தேப்ய ஏவாதௌ

1 இந்த வாக்யத்துக்கு இரண்டு யோஜனை உண்டு, அவை வருமாறு - முதல் யோஜனை - 'நாராயணபதம்' ஸமஸ்தவஸ்து சரீரகனென்று தெரிவிப்பதன் மூலமாக, ஈச்வரனே உபாதாநகாரண னென்று தெரிவித்தும் ஸர்வரக்ஷகனென்று தெரிவித்தும் போருகையாலே, அந்த நாராயண சப்தத்தின் ஸங்க்ரஹமான அகாரமும் - ஸகல சப்தத்துக்கும் காரணமாயிருக்கும் தனது தன்மையால் தன்னால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுவன ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் காரணனென்பதையும், 'அவ-ரக்ஷணே' என்கிற தாதுவினடியாகப் பிறப்பதால் ரக்ஷகனென்பதையும் தெரிவிக்குமென்பது கருத்து 'ஸகல சப்தத்துக்குங் காரணமாய்' என்ற மூலத்தின்பின் 'அவ-ரக்ஷணே' என்ற தாதுவிலிருந்து நிஷ்பந்நமாய்' என்று அத்யாஹரித்துக்கொள்ளவேணும் இரண்டாம் யோஜனை - அகாரம் தான் ஸகல சப்தத்துக்கும் காரணமாயிருக்கையாலே ஸகலஜகத்காரணனை எம்பெருமானைச் சொல்லுகின்றது, நாராயணபத ஸங்க்ரஹமாயிருத்தலாலே ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச் சொல்லுகின்றது என்பது 2 'நாமரூபஞ்ச' என்பது முதல் நான்கு ப்ரமாணங்கள்-அகாரம் ஸகல சப்தத்துக்குங் காரணமாகும் வழியை நிரூபிப்பன.

தேவாதீநாஞ்சகாரஸ]என்கிறபடியே லௌகிகஸகலஶப்தங்களுக்கும் வேதம் காரணமாய், (ருஎ) "ப்ரணவாத்யாஸ்ஸ்தா வேதா:" [ப்ரணவாத்யாஸ்தத்ராவேதா] (ருஅ) "ஓங்காரப்ரபவா வேதா:" [ஓங்காரப்ரபவாவேதா] இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அந்தவேதங்களுக்கும் ப்ரணவம் காரணமாய், (ருகூ) "தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய" [தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய] என்கிறபடியே அந்தப்ரணவந்தனக்குத் தான் காரணமாயிருக்கையாலே (சூ0) "அகாரோ வை ஸர்வா வாக்" [அகாரோவைஸர்வாவாக] (சூக) "ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாதகாரஸ்ய ஸ்வபாவத:" [ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாத்காரஸ்ய ஸ்வபாவத:] என்கிறபடியே ஶப்தஜாதத்துக்கும் காரணமாய், ஸர்வேஶ்வரன் ஸமஸ்த வஸ்துஶரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியைப் ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே (சூஉ) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி" [யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே, யேநஜாதாநி ஜீவந்தி] (சூரு) "ஸர்வஸ்ருஜ்யஸ்ய ஸம்ஹர்த்தா ஸர்வபாத்ருத்வரக்ஷிதா" [ஸர்வஸ்ருஜ்யஸ்யஸம்ஹர்த்தா ஸர்வபாதயத்திச பால்யதேச] இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்குங் காரணமாய் எல்லார்க்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கும் எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறதென்கை இத்தால், இவ்வக்ஷரத்தில் 1 ப்ரக்ருத்யர்த்தமான காரணத்வமும், தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று இவ்வகாரத்துக்கு 2 நாராயணபதஸங்க்ரஹதயா ரக்ஷகவாசித்வம் சொல்லும்போதும், தாதுஸித்தவேஷத்தை அவலம்பித்தே சொல்லவேணுமிறே

'ரக்ஷிக்கையாவதுதான் எது?' என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்

---

1 தான் ஸர்வஶப்தங்களுக்கும் ப்ரக்ருதியாயிருக்குந் தன்மைக்கு ஏற்பத் தனக்கு வாச்யனான [அர்த்தமான] ஈஶ்வரனும் ஸகல வஸ்துக்களுக்குங் காரணனென்பதும் 2 நாராயணபத ஸங்க்ரஹதயா ரக்ஷகவாசித்வம் சொல்லுவது - இரண்டாவது யோஜனையில் அந்தயோஜனையிலும் அகாரத்துக்கு ரக்ஷகவாசித்வம் மூலத்திற் சொல்லப்படாமலிருந்தாலும், 'அவ' என்ற தாதுவிலிருந்து தோன்றிய ஶப்தமென்பதுபற்றியே அந்த அகாரத்துக்கு ரக்ஷகத்வம் சொல்லவேண்டியிருப்பது போலவே முதல் யோஜனையிலும் சொல்லிக்கொள்ளவேணுமென்பது வாக்யத்தின் கருத்து

ஸூ – (௩௯) ரக்ஷிக்கையாவது–விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும்

(வ்யா) 'ரக்ஷிக்கையாவது' என்று தொடங்கி. அதாவது–ரக்ஷகத்வந்தான் 1 அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வ 2 இஷ்டப்ராபகத்வ ரூபேண த்விவிதமாகையாலே, ஈஸ்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்கையாவது அவர்களுக்கு துக்காவஹமான விரோதியைப் போக்குகையும், ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும் என்கை.

'இவர்களுக்கு இவன் போக்கும் விரோதி ஏது? கொடுக்கும் அபேக்ஷிதம் ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ – (௪௦) இவை யிரண்டும் சேதநர் நின்றநின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும்

(வ்யா) 'இவையிரண்டும் சேதநர் நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும்' என்று 'சேதநர் நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும்' என்றது–தத்தததிகார அநுகுணமாயிருக்கு மென்றபடி.

இதுதன்னை 3 வ்யக்தமாக அருளிச்செய்கிறார் மேல் —

ஸூ – (௪௧) ஸம்ஸாரிகளுக்கு விரோதி–ஸ்தருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம்–அந்நபாநாதிகள், முமுக்ஷுக்களுக்குவிரோதி–ஸம்ஸாரஸம்பந்தம், அபேக்ஷிதம்–பரமபதப்ராப்தி, முக்தர்க்கும் நித்யர்க்கும் விரோதி–கைங்கர்யஹாநி, அபேக்ஷிதம்–கைங்கர்யவ்ருத்தி

(வ்யா) 'ஸம்ஸாரிகளுக்கு' இத்யாதி. அதாவது–4 தேஹாத்மாபிமாநிகளும் ஸ்பர்த்தாதிவிஷயாநுபவமே 5 யாத்ரையாயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு நிவார்த்யமான விரோதி–ஸ்தருக்களால் வரும் நலிவு தொடக்கமானவை, ப்ரார்த்யமான அபேக்ஷிதம்–சோறு தண்ணீர் முதலானவை யென்கை 'ஸ்தருபீடாதிகள்' என்கிறவிடத்தில

1 அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வம் – அநிஷ்டங்களைப் போக்குமவனாகை 2. இஷ்டப்ராபகத்வம்–இஷ்டங்களை அடையச்செய்யுமவனாகை 3 வ்யக்தமாக–ஸ்பஷ்டமாக 4 தேஹாத்மாபிமாநம்–தேஹமே ஆத்மா என்ற அபிமானம் ஆதி ஸ்பதத்தால, ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நினைக்கிறது 5 யாத்ரை–போதுபோக்கு

'ஆதி' ஶப்தத்தாலே 1 ஆதிவ்யாதி முதலானவற்றால் வரும் பீடைகளைச் சொல்லுகிறது 'அந்நபாநாதிகள்' என்கிறவிடத்தில் 'ஆதி' ஶப்தத்தாலே 2 ஸ்ரக் வஸ்த்ர ஆபரண அங்கராக அங்கநாலிங்கநாதிகளைச் சொல்லுகிறது

'முமுக்ஷுக்களுக்கு' இத்யாதி அதாவது — ஸம்ஸாரத்தில் 3 அடிக்கொதித்துப் பரமபதத்திலே போக ஆசைப்பட்டாநிற்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கு நிவர்த்யமான விரோதி- 4 *பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்புமாய்க்கொண்டு இவ்விபூதியிலேயிருக்கையாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம், ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம்- பகவதநுபவார்த்திகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கை யென்கை

'முக்தர்க்கும்' இத்யாதி அதாவது — நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராயும் 5 அஸ்பருஷ்டஸம்ஸாரகந்தராயும், 6 பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யபரராயுமிருக்கும் முக்தர்க்கும் நித்யர்க்கும் விரோதி- 7 வகுத்தசேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பண்ணிக்கொண்டு போரும் கைங்கர்யத்துக்கு வரும் 8 விச்சேதம், அபேக்ஷிதம் - உத்தரோத்தரம் அடிமை செய்து செல்லுகையாகிற கைங்கர்யவ்ருத்தி யென்கை

ஆக, இப்படி அதிகாராநுகுணம் விரோதியைப்போக்கி அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையால் ஈஶ்வரனே ஸர்வரக்ஷகனென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று

---

1 ஆதி-மாநஸிகமான ஸங்கடம் 2 ஸ்ரக்—புஷ்பமாலை அங்கராகம்- உடம்பிற் பூசிக்கொள்ளும் சந்தநம் முதலியன 3 அடிக்கொதித்து - கேட்டை விளைக்குமென்று அறிவு தலையெடுத்து என்றபடி 4 பொய்ந்நின்ற ஞானம்-தேஹாத்மாபிமானம் பொல்லாவொழுக்கு - அந்தத்தேஹாத்மாபிமானவாஸனை 5 அஸ்பருஷ்டஸம்ஸாரகந்தர்-ஸம்ஸாரத்தின் ஸம்பந்தம் ஒருபோதும் இல்லாதவரென்றபடி 6 பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யபரர்-பகவானை அநுபவித்ததனாலுண்டாகும் ப்ரீதியினால் செய்விக்கப்பட்ட [தூண்டப்பட்ட] கைங்கர்யத்தில் மனமூன்றினவர் 7 வகுத்த சேஷி-ப்ராப்தனான சேஷி 8 விச்சேதம்-இடைவிடுகை

* திருவிரு-க

'இப்படி ஈச்வரனேயோ பின்னை எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கிறவன்? லோகத்திலே மாதா பிதாக்கள் ப்ரப்ருதி தேவதாந்தர பர்யந்தமாக ரக்ஷகராய்ப் போருகிறவர்கள் பலரும் இல்லையோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(௨௯) 'ஈச்வரனை யொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லர்' என்னுமிடம் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்

(வ்யா) 'ஈச்வரனை யொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்' என்று அதாவது- 1 நிருபாதிக பந்துவாய், ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டு போரும் ஸர்வேச்வரனை யொழிந்த 2 ஔபாதிக பந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும், 3 அர்வாசீநரான தேவதாந்தரங்களும் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்நபரித்ராணமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே சொன்னோம்; அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

அநந்தரம், ஆர்த்தபலத்தாலே இப்பதத்தில் அநுஸந்திக்கப்படும் ஸ்ரிய:பதித்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(௩௦) ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டி ஸந்நிதி வேண்டுகையாலே, இதிலே, ஸ்ரீமத்பதமும் அநுஸந்தேயம்

(வ்யா) 'ரக்ஷிக்கும்போது' என்று தொடங்கி. அதாவது- (௯௪) "லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா। ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே" [லக்ஷ்மியாஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா - ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபிசகீயதே] என்கிறபடியே ரக்ஷகனான ஈச்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்கும் தசையில் இவர்களுடைய அபராதங்களைக் கண்டால், தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயாதல் உபேக்ஷியாமற் செய்கைக்கு

---

1 நிருபாதிகபந்து - காரணத்தாலான பந்துத்வமில்லாமல் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பந்துத்வமுள்ளவன். 2 ஔபாதிகபந்துக்கள் - காரணத்தால் பந்துவாக இருப்பவர்கள். 3 அர்வாசீநர்-பிற்பட்டவர்கள், புதிதாய்த் தோன்றினவர்கள் என்றபடி.

உற்பத்தியான கருப்பையை ஜநிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டி ஸந்நிதி அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே, ரக்ஷகனான அவனைச் சொல்லுகிற இவ்வகாரத்திலே அவனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயமென்கை 'லக்ஷ்மீ' என்றே 'ஸ்ரீ' என்றது-(௬) 'ஶ்ரியதே இதி ஸ்ரீ:' [ஶ்ரயதே இதி ஸ்ரீ] என்கிறபடியே அவனை நித்யஸேவை பண்ணுகையாலே அவனோடு இவளுக்கு உண்டான 1 அவிநாபாவமும், (௬௬) 'ஸ்ரீயதே இதி ஸ்ரீ:' [ஸ்ரீயதே இதி ஸ்ரீ] என்கிறபடியே சேதநருக்கு இவள் நித்யஸேவ்யையாயிருக்குமென்னுமதுவும் தோற்றுகைக்காக.

இன்னமும் இவ்வகாரத்தில் ஸர்வாதனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் நியமேந தோற்றுமென்னுமதை ஆப்தவசநத்தாலே தர்ஶிப்பிக்கிறார்.

சூ-(௪௧) அத்ர பகவத்ஸேநாபதிமிஶ்ரவாக்யம் — "அவன்மார்பு விட்டுப் பிரியில் இவ்வக்ஷரம் விட்டுப் பிரிவது."

(வ்யா) 'அத்ர' இத்யாதியால் அத்ராவது-இவ்விடத்திலே ஜ்ஞாநாதிகரான ஸ்ரீஸேநாபதிஜீயர் அருளிச்செய்யும் வார்த்தை '*"அகலகில்லேன் இறையும்" என்று அவன் திருமார்பிலே நித்யவாஸம் பண்ணும் இவள், அம்மார்பைவிட்டுப் பிரியிலாயிற்று, அவனுக்கு ப்ரதிபாதகமான இவ்வக்ஷரத்தை விட்டுப் பிரிவதென்று' என்கை 'என்று' என்கிற இத்தனையும் கூட்டாதபோது, கீழோடு இவ்வாக்யம் அந்வயியாது.

இத்தால், அவன் திருமார்பில் ஸம்பந்தம் இவளுக்கு நித்யமாகையாலே அவன் தோற்றுமிடத்திலே இவளும் தோற்றுகை நியதமாகையால், அவன் திருமார்பில் 2 அந்வயத்தோபர்தி, அவனுக்கு வாசகமான அகாரத்தில் அந்வயமும் இவளுக்கு நித்யமென்றதாயிற்று.

இன்னமும் 3 இவ்வார்த்தத்தை ஸந்நிகர்ஷிக்கைக்காக ஸர்வசேதந வாசகங்களான அகார மகாரங்கள் இரண்டிலும் இவளுக்கு உண்டான அநவரதாந்வயத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்.

1 அவிநாபாவம்-விட்டுப்பிரியாமலிருக்கை 2 அந்வயத்தோபாதி-ஸம்பந்தம்போலவே 3 இவ்வார்த்தத்தை-எம்பெருமான் தோற்றுமிடத்தில் லக்ஷ்மியும் தோன்றுவளென்ற விஷயத்தை 4 அநவரதாந்வயம்-இடைவிடாத ஸம்பந்தம்

* திருவாய்மொழி-௬-௧௦-௧௦

மூ-(சஉ) பாததாவினுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதே யிருக்கும் மாதாவைப் போலே ப்ரதம 1 சரம பதங்களை விடாதே யிருக்கும் இருப்பு

(வ்யா) 'பாததாவினுடைய' என்று தொடங்கி அதாவது-ஶேஷபூதையான தன்ஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமபடி அவனை ரஸிப்பிக்கைக்காகப் பாததாவினுடைய படுக்கையையும் விடாதே ரக்ஷ்யையான தன்ஸ்வரூபத்துக்கும் பொருமபடி தத்ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதே இருக்கும் மாதாவானவளைப்போலே, இவளும் பாதருபூதனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமா யிருந்துள்ள ப்ரதமபதமான அகாரத்தையும் ப்ரஜா பூதரான சேதநர்க்கு ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள சரமபதமான மகாரத்தையும் தத்தத்விஷயத்தில் தனக்கு உண்டான ஸம்பந்தத்துக்கு ஈடாக ரஸிப்பிக்கை ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்ற, விடாதே யிருக்கு மிருப்பு என்கை

கீழ்ச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்தை ஒருவிஶேஷ நிஷ்டமாக்கி அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(சங) ஸ்ரீநந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத யஶோதைப்பிராட்டியைப் போலே.

(வ்யா) 'ஸ்ரீநந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத' என்று தொடங்கி அதாவது-பார்யையான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரஸிப்பிக்கைக்காக பாததாவான ஸ்ரீநந்தகோபரையும் விடாதே, மாதாவான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கைக்காகப் புத்ரனை க்ருஷ்ணனையும் விடாதே * "அம்பரமே" என்கிற பாட்டிற் சொல்லுகிற படியே மத்யேவாதத்திக்கும் யஶோதைப்பிராட்டியைப்போலே ப்ர

---

1 'அகாரத்தில் இவளுக்கு ஸம்பந்தமுண்டு' என்பதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்பவர் மகாரத்தில் இவளுக்கு அந்வயமுண்டு' என்பதற்கும் த்ருஷ்டாந்தம் அருள்ச்செய்தது - லக்ஷ்மிக்கு ஈஶ்வரகோடியில் அந்தர்பாவமே தவிரச் சேதனகோடியில் அந்தர்பாவமில்லை யென்கின்ற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கைக்காக, லக்ஷ்மி அகாரத்தில் தோன்றுவது அர்த்தபலத்தாலே யென்றும், ஶப்தஶக்தியாலே இவளைத் தெரிவிப்பது மகாரமே யென்றும் கொள்க

* திருப்பா-கள

தம சரம பத வாசயரான ஈஸவர சேதனாக ளிருவரையும விடாதே இவனுடைய வாததிககுமபடி யெனகை

'ஈஸவரசேஷதவமாதர மொழியப பிராட்டிககும சேஷமென னுமிடம 1 இவவாசகததில இனறிககே யிருககசசெயதேயும, இவ ளுககும சேஷம எனறு நாமசொளளுகிறபடி எஙஙனே?' எனன, அருளிசசெயகிறார

ஸூ (சச) 2 ஒருவனடிமைகொளளுமபோது கருஹிணிககெனறணறே ஆவணவோலையெழுதுவது, ஆகிலும, பணிசெயவது கருஹிணிககிறே. அதுபோலே நாம பிராட்டிககு அடிமையாயிருககுமபடி

(வயா) 'ஒருவன' எனறு தொடஙகி அதாவது - லோகததிலே ஒருவன தாஸதாஸிகளமுதலான ஓரடிமையைக கொளளுமபோது தனககெனறே எழுதிககொளளும தொழிய, தன கருஹிணிககெ னறனறு விலையோலை யெழுதிககொளவது, ஆயிருககசசெயதே யும, அடிமைததொழில செயவது கருஹிணிககிறே, அதுபோலே ஈஸவரசேஷம எனனும அளவை இவவகாரம சொலலிறறேயாகிலும நாம பிராட்டிககு அடிமையாயிருககுமபடி யெனகை

கீழசசொனன ஹேதுககளையெலலாம அநுவதிததுககொணடு, ஈஸவரனுககும பிராட்டிககும ஒருகாலும பருதகஸதிதியிலலா மையை அருளிசசெயகிறார

ஸூ -(சரு) ஆக, பிரிதது நிலையிலலை

(வயா) 'ஆக, பிரிதது நிலையிலலை' எனறு

இநத 3 பருதகஸதிதயபாவததுககு இரணடு தருஷடாநதம அருளிசசெயகிறார

---

1 இவவாசகததிலினறிககேயிருகக-இவவகாரததில ஸபதசகதியாலே சொலலபபடாமலிருகக 2 பதிககு சேஷமானவை பதநிககும சேஷமென கிற நயாயததாலே, நாம பிராட்டிககு அடிமையெனறு இநத அகாரததில ஸாபதமாகச சொலலபபடாமலிருநதாலும அவனுககு சேஷமெனற மாததிர ததிலேயே அவளுககும சேஷமெனபது தனனடையே ஸிததிககுமெனபது கருதது 3 பருதகஸதிதயபாவம-பருதக-தனியே, ஸதிதி-இருததல, அபா வம-இலலாமை, விடடுபபிரியாமலளபபோதுமசோநதேயிருககை யெனறபடி

ஸூ -(௪௬) ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும் மணத்தையும் போலே 1

(வ்யா) 'ப்ரபையை' என்று தொடங்கி. அதாவது – 2 ப்ரபைக்கும் 3 ப்ரபாவானுக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி யில்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி இல்லாதாப்போலவுமென்கை (௯௭) "அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" [அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா] (௯௮) "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" [அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா] என்று, ப்ரபாப்ரபாவான்களைப் போலே இருவருக்கும் ப்ருதக்ஸ்திதியில்லை யென்னுமிடம், இருவர் வாக்காலும் சொல்லப்பட்டதிறே (௯௯) "ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீமபி பரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷு:" [ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீமபி பரிமலர்த்திம் ஜிகதிஷு:] என்கிறவிடத்திலே ஈச்வரனைப் புஷ்பஸ்தாநேயாகவும், பிராட்டியைப் பரிமளஸ்தாநேயாகவும் பட்டர் அருளிச்செய்கையாலே, புஷ்பபரிமளங்களுக்குப்போலே, இருவர்க்கும் ப்ருதக்ஸ்திதி இல்லை யென்னுமிடம் அர்த்தாத் ஸித்தம்.

இந்த ப்ருதக்ஸ்தித்யபாவத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு, இச்சேர்த்தியே சேதநர்க்கு உத்தேச்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ -(௪௭) ஆக, இச்சேர்த்தி உத்தேச்யமாயவிட்டது

(வ்யா) 'ஆக, இச்சேர்த்தி உத்தேச்யமாய்விட்டது' என்று 'இச்சேர்த்தி உத்தேச்யம்' என்கையாலே, இவர்களைத் தனித்தனியே விரும்புகை உத்தேச்யம் அன்று என்றபடி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால், ராவணசூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே, அநர்த்தமே பலிக்கும்; அத்தனை இருவரையும் பற்றினாலிறே, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப்போலே வாழ்வாவது

இனிமேல், இதில் விபக்த்யர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகப் ப்ரதமவிபக்தியை நிர்த்தேசிக்கிறார்

1 ப்ரபையையும் மணத்தையும் போலே, பிரிந்து நிலை இல்லையென்று ஜீழவாக்கியத்தோடு சேரும் 2 ப்ரபை - ஒளி 3 ப்ராபாவான் - ஒளியையுடைய பொருள்.

ஸூ.-(சஅ) இதிலே, சதுர்த்தி [1] யேறிக்கழியும்

(வ்யா) 'இதிலே சதுர்த்தியேறிக் கழியும்' என்று அதாவது- இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தியேறி * "ஸுபாம்ஸுலுக்" [ஸுபாம்ஸுலுக்] இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போமென்கை

'விபக்த்யந்தரமெல்லாம் கிடக்க, இவ்வகாரத்தில் சதுர்த்தியே றினபடிதான் எங்ஙனே?' என்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்

ஸூ.-(சகூ) 'சதுர்த்தியேறினபடி யென்?' [2] என்னில்,-

(வ்யா) 'சதுர்த்தியேறினபடி யென் என்னில்' என்று அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ.-(ருo) நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே

(வ்யா) 'நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே' என்று அதாவது - இவ்வகாரம், சதுர்த்யந்தமான நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தியேறிற்றென்கை இங்ஙன் அன்றாகில், இரண்டுக்கும் ஸங்க்ரஹவிவரணத்வம் ஸித்தியாதிறே

'இத்தால் சொல்லுகிற அர்த்தந்தான் ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ.-(ருக) இத்தால், ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது

(வ்யா) 'இத்தால், ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது' என்று அதாவது- இதுதான் [எo] "தாதர்த்யே சதுர்த்தீ" [தாதர்த்யே சதுர்த்தீ] ஆகையாலே, இச்சதுர்த்தியால் ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை

(எக) "ஸர்வம் பரவஶம் து:கம்" [ஸர்வம் பரவஶம் து:க்கம்] (எஉ) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:" [ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி] என்கிற

1 ஏறிக்கழிதல்-புணர்ந்துகெடுதல் 2 முதலில் சதுர்த்தி வந்ததனாலே அதன்பொருளான ஶேஷத்வமும், விபக்தி காணப்படாமையால் கழிந்ததென் பதும் பெறப்படும் விபக்தி-வேற்றுமை யுருபு

லௌகிகந்யாயத்தைக் கொண்டு சேஷத்வத்தை துக்கரூபமாக நினைத்திருக்குமவர்கள் பண்ணும் பரஶ்நத்தை [1] அநுவதிக்கிறார்

ஸூ-(ருஉ) 'சேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற் காண்கிறது' என்னில்,–

(வயா) 'சேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற் காண்கிறது என்னில்' என்று

அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ-(ருந) அந்த நியமம் இல்லை; உகந்த விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்கும் இருப்பு ஸுகமாகக் காண்கை யாலே

(வயா) 'அந்தநியமமில்லை' என்று தொடங்கி அதாவது-நாடு தனிலே * "பணிமின்திருவருள்" இத்யாதிப்படியே [2] அபிமத விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்கும் இருப்பு ஸுகரூபமாகக் காண்கை யாலே, சேஷத்வமாகில் துக்கரூபமாயிருக்குமென்கிற நியமமில்லை யென்கை

'அபிமதவிஷயத்தில் சேஷத்வம் ஸுகமாகிறது, அவ்விஷயத்தில் குணம் அடியாக வந்ததாகையாலேயன்றோ?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார்

ஸூ - (ருச) அகாரத்திலே கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, இந்த சேஷத்வமும் குணத்தாலே வந்தது

(வயா) 'அகாரத்திலே' என்று தொடங்கி அதாவது-ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே அந்த ரக்ஷணோ பயோகியான கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, ஈஶ்வர விஷயமான இந்த சேஷத்வமும் அந்த குணங்களடியாக வந்ததென்கை ஆகையால், இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக் குறையில்லையென்று கருத்து

---

1 அநுவதித்தல்-முன் கூறியதை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லுதல்
2 அபிமதவிஷயம்-இஷ்டமான விஷயம் பதி முதலிய விஷயம்
* திருவாய்-ச-க-ரு

'ஆனால், 1 ஔபாதிகமான இது ஸ்வரூபமன்றோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ -(ருரு) சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்

(வ்யா) 'சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்' என்று அதாவது - உக்தவிஷயத்தில் 2 இதன்ஸ்வரூபத்துக்கு 3 குணக்ருதத்வத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லுகையாலே அந்த குணக்ருதத்வம் இங்கும் உண்டென்னுமிடத்துக்குச் சொன்ன இத்தையொழிய, 4 ஆத்தஸத்தியை நிரூபிக்கால (எங) "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" [ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்] (எச) "ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர" [ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதாஸ்மர] (எரு) "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச" [தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந பரமாத்மந - நாந்யதாலக்ஷணந்தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவச] இத்யாதிகளிலே 5 இத்தை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகச் சொல்லுகையாலே, சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம் என்கை.

'சேஷத்வமேயென்று 6 அவதரிப்பானென், ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு? 7 அல்லாதபோதும் ஸ்வரூபம் இல்லையோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ - (ருசு) சேஷத்வம் இல்லாதபோது ஸ்வரூபம் இல்லை

(வ்யா.) 'சேஷத்வமில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லை' என்று 8 சேஷத்வமில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ரிய

---

1 ஔபாதிகம் - காரணத்தால்வந்தது 2 இதன் - சேஷத்வத்தின் 3 குணக்ருதம் - குணங்களாலே வந்தது 4 ஆத்தஸத்தி-இங்கே, ஆத்மவஸ்து இருக்குமிருப்பு 5 இத்தை-சேஷத்வத்தை 6 அவதரித்தல்-அவதாரணப்பொருளைக் காட்டும் ஏகாரத்தை இட்டுச் சொல்லுதல், அவதாரணப்பொருள் - நிச்சயப்பொருள், பிரிநிலைப்பொருளை உட்கொண்ட தேற்றப்பொருள் 7 அல்லாதபோது-சேஷமாகாதபோது 8 சேஷத்வமில்லாதபோது-தானு பகவானுக்கு சேஷமென்கிற ஜ்ஞாநமில்லாதபோது

ப்ரக்ருதி நடக்கையாலே, ஸ்வரூபம் அழிந்துவிடும் என்னுமத்தை தர்சிப்பிக்கிறார், மேலிரண்டு வாக்யத்தாலே.

ஸூ - (௫௭) ஆத்மாபஹாரமாவது - ஸ்வதந்த்ரமென்கிற நினைவு; ஸ்வதந்த்ரமாம்போது இல்லையாய்விடும்.

(வ்யா) 'ஆத்மாபஹாரமாவது' என்று தொடங்கி. அதாவது- (௭௬) "யோऽந்யதா ஸந்தமாத்மாநம் அந்யதா ப்ரதிபத்யதே । கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" [யோऽந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே- கிந்தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா] என்று ஸர்வபாபமூலமாகச் சொன்ன ஆத்மாபஹாரமாவது- தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வதந்த்ரம் என்கிற ப்ரதிபத்தி; ஸ்வதந்த்ரம் ஆமளவில் (௭௭) "அஸந்நேவ" [அஸந்நேவ] என்கிறபடியே [1] ஸ்வரூபம் இல்லையாய்விடும் என்கை. ஆகையால், சேஷத்வம் இல்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லை என்னத்தட்டில்லையென்று கருத்து.

ஆக, ப்ரக்ருத்யர்த்தமான ஈச்வரனுடைய காரணத்வமும், தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தால் வந்த ச்ரிய:பதித்வமும், [2] ப்ரத்யயஸித்தமான சேதனசேஷத்வ [3] ப்ரதிஸம்பந்தியான சேஷித்வமும் ஆகிற அகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அனந்தரம் மத்யமாக்ஷரமான உகாரத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார்.

---

1 தான் சேஷனென்கிற உணர்ச்சியில்லாதவன் 'அஸத்' [ஸத்தையற்றவன்] என்று சொல்லப்படுகையாலே, ஸ்வரூபமில்லையென்றது, அன்றி, 'தான் பகவானுக்கு சேஷபூதன்' என்கிற உண்மைஞானமில்லாதவனுக்கு 'தான் ஸ்வதந்த்ரன்' என்கிற அஜ்ஞானமே நிலைநிற்கையால், ஜ்ஞானமும் ஜ்ஞானவிசேஷமான ஆனந்தமும் இல்லையாகையாலே, ஸ்வரூபமில்லையென்று சொன்னதாகவுமாம். 2 ப்ரத்யயம்-இங்கே, அகாரத்துக்குப்பின்னே லோபித்துள்ள சதுர்த்தீவிபக்தி. 3 ப்ரதிஸம்பந்தி-எதிர்த்தட்டான ஸம்பந்தமுள்ளவன், ஆத்மாவானவன் பகவானுக்கு சேஷன் என்றால், 'பகவான் ஆத்மாவுக்கு சேஷி' என்று தலைக்காணக் [சேஷன்-அடியவன், சேஷி-தலைவன்]

மூ- (ருஅ) 1 ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம் அவதாரணார்த்தம்

(வ்யா) 'ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம் அவதாரணார்த்தம்' என்று அதாவது - (எஅ) ‘‘தமேவ ஹி தஜ்ஜ ஸஹ்யோ ஜக்த்’’ [தமேவபுத்ரந் தந்து பயமா இதம்] என்றும், (எக) ‘‘த்வமேவாஸ்மத் ஊர்த்வ ஜாயாஸ்தத் ஸ்வஸ்தம் ஸோ ஹரஹ ஸோ:’’ [நமக்கு நீயே ஆகிலும் கவாபுஸ ... ஸாயிஸ்தத்துசந்தரமா] என்றும் இத்யாதிகளிலே ஏவகாரஸ்தாநத்திலே உகாரத்தைப் ப்ரயோகிக்கக் காண்கையாலே ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம் அவதாரணத்தை அர்த்தமாக உடைத்தாயிருக்கும் என்கை.

'அவதாரணத்துக்கு அர்த்தம் 2 அயோகவ்யவச்சேதமாதல் அந்யயோகவ்யவச்சேதமாதல் ஆகையாலே, இவ்வவதாரணந்தான் சொல்லுகிறது எது?' என்ன அருளிச்செய்கிறார்.

மூ- (ருக) இத்தால், பிறர்க்கு ஶேஷம் அன்று என்கிறது.

(வ்யா) இத்தால், பிறர்க்கு ஶேஷமன்றென்கிறது' என்று அதாவது - 3 அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈஶ்வரர்க்கு ஶேஷமாகச் சொன்ன இவ்வாத்மவஸ்து அந்யர்க்கு ஶேஷமன்று

1 ஸ்தாநப்ரமாணம் - ஒருபதம் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் வேறொரு பதம் இருந்தால், அந்தப் பதத்தின் பொருள்தான் இதற்கும் பொருள் என்று கொள்வது. ஏவகாரம் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் உகாரம் இருத்தலால், உகாரத்துக்கு ஏவகாரத்தின் பொருளைக் கொள்ளவேண்டிடதாயிற்றென்க.
2 அயோகவ்யவச்சேதம்-ஸம்பந்தமில்லாமையை தவிர்த்தல். அதாவது சங்கினுடைய வெண்மையைத் தெரிவிக்கையென்றபடி. ஸங்க பாண்டர ஏவ [வெண்மையே] என்றாற்போல விஶேஷணத்தோடு சேர்ந்த ஏவகாரம் 'சங்கு வெண்மையோ அன்றோ?' என்று தோன்றும் ஐயத்தை ஒழித்து வெண்மைதானென்ற எண்ணத்தை நிலைநிறுத்துதலால், அயோகவ்யவச்சேதமாம். அந்யயோகவ்யவச்சேதமாவது-வேறொன்றன் ஸம்பந்தமுண்மையை நிவர்த்திப்பது, பிறிதினியைபு நீக்குவது என்று தமிழராற் சொல்லப்படும். 'பார்த்த ஏவ தநுர்த்தர' [அர்ச்சுனனே வில்லாளி] என்றாற்போல விஶேஷ்யத்தோடு சேர்ந்த ஏவகாரம் வேறொருவரும் வில்லாளிகளல்லரென்ற கருத்தைத் தருதலால், அந்யயோகவ்யவச்சேதமாம். 3 அகாரமென்ற விஶேஷ்யத்தோடு ஏவகாரார்த்தமான உகாரம் சேர்ந்திருத்தலால், இங்கும் அந்யயோகவ்யவச்சேதமே பொருளாம்.

என்று மிடத்தைச் சொல்லுகிறதென்னை 1 'சதுர்த்தியாலே ஸ்வா சேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே, அந்யசேஷத்வம் ப்ரஸக்தமாமோ?' என்னில், லோகத்திலே ஒருவனுக்கு சேஷமான க்ருஹ க்ஷேத்ரபுத்ரதாராதிகள் வேறேயும் சிலர்க்கு சேஷமாயிருக்கக் காணாநின்றோமே, அப்படிப்பட்ட அந்ய சேஷத்வம் இந்த ஸ்தலத்திலும் உண்டோ?' என்று ஒரு சங்கையை உதிக்குமிறே, ஆகையாலே, தாத்ருசமான அந்யசேஷத்வம் இதுக்கு இல்லை யென்று மிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது, உகாரம்.

அங்ஙனன்றிக்கே, இவ்வுகாரத்தாலே லக்ஷ்மீசேஷத்வம் சொல்லுகிறது என்பாரு முண்டென்கிறார்

மூ-(௬௰) பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறது என்றுஞ் சொல்லுவர்கள்

(வ்யா) 'பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறது என்றுஞ் சொல்லுவர்கள்' என்று அதாவது-(அ௦) "அகாரஸ்சித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே। உகாரஸ்சித்ஸ்வரூபாயாஸ் ஸ்ரியோவாசீ தயோர்விது:। மகாரஸ்து தயோர்தாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்॥" [அகாரஸ்சித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே - உகாரஸ்சித் ஸ்வரூபாயாஸ் ஸ்ரியோவாசீ கதாவிது - மகாரஸ்து தயோர்தாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்] என்றும், (அக) "அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஸ்வரோ ஹரி:। உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீ ருகாரேணோச்யதே ஸதா। மகாரஸ்து தயோர்தாஸ: ஸ்ரீநாராயணயோ ஸதா। ஆத்மந சேஷபூதஸ்ய வாசக: ஸ்ருதிசோதித:" [அகாரேணோச்யதே விஷ்ணு: ஸர்வலோகேஸ்வரோ ஹரி: - உத்த்ருதா விஷ்ணுநாலக்ஷ்மீ ருகாரேணோச்யதே ஸதா - மகாரஸ்து தயோர்தாஸ ஸ்ரீநாராயணயோஸ்ஸதா - ஆத்மந சேஷபூதஸ்ய வாசகஸ் ஸ்ருதி சோதித] என்றும் இத்யாதிகளாலே பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே அகாரத்தை பகவத்வாசகமாகவும், உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகவும் மகார

1 'லோபி சதுர்த்திக்குப் பின்னே உகாரம் சேருகையாலும், அங்கே அந்யசேஷத்வம் சொல்லப்படாமையாலும், அதை நிவர்த்திப்பிக்கவேண்டிய அவசியமென்?' என்பது, சங்கைக்குக் கருத்து.

த்தை ததுபயசேஷபூத ஜீவவாசகமாக்கச் சொல்லுகையாலே, உகாரத்தை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே, லக்ஷ்மீவாசகமாக்கக் கொண்டு, இவ்வுகாரத்தாலே பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷி என்கிறதென்னும் நிர்வஹிப்பார்களென்கை

1 அத்தைப் பற்றவும் பூர்வபாஜ்ஞம்ய முக்யமென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ.–(௯௧) அதிலும், அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதானம்.

(வ்யா) 'அதிலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதானம்' என்று அதாவது - பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமாகையாகிற அதிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதானாபேக்ஷிதம் என்கை

'அந்யசேஷத்வம் இப்படி க்ரூரமோ?' என்ன, அதன் க்ரௌர்யத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ.–(௯௨) தேவர்களுக்கு சேஷமான புரோடாசத்தை நாய்க்கு இடுமாபோலே, ஈச்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை

(வ்யா) 'தேவர்களுக்கு' என்று தொடங்கி அதாவது- ஆராத்யரான இந்த்ராதி தேவர்களுக்கு போக்யதயா சேஷமாகக் கல்பிதமான 2 புரோடாசத்தை நாஸநபாஸநாதிகளுக்குத் அநா

1 ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்திலே உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகச் சொல்லியிருக்கவும், உகாரத்துக்கு அவதாரணார்த்தம் கொள்கையே முக்கியமென்னலாமோ வென்னில், - ப்ரணவார்த்தத்தை விவரிக்கிற ச்ருதிதானே 'பகவத ஏவாஹம் அஸ்மி' என்று ஏவகாராந்தமாக விவரிக்கையாலும், "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்பது முதலிய இடங்களில் ஆழ்வார்கள் உகாரார்த்தம் அநந்யசேஷத்வமென்றுந்து யென்பது தோன்ற அருளிச்செய்கையாலும், உகாரத்துக்கு அவதாரணார்த்தம் கொள்ளாத பக்ஷத்தில் அவச்யாபேக்ஷிதமான அநந்யசேஷத்வ வ்யாவ்ருத்திக்காக 'ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்' என்கிற ந்யாயத்தினாலாவது அவச்யமாக அவதாரணார்த்தக ஏவகாரத்தை அத்யாஹரிக்கவேண்டியிருத்தலாலும், பதிபத்நீ ந்யாயத்தாலே லக்ஷ்மீசேஷத்வம் ஸ்வநடையே ஸித்தித்துவிடுமாகையாலும், ஓரானவழியாய பூர்வாசார்யர்கள் இங்ஙனே அருளிச்செய்து போருவதென்னுமென்க 2 புரோடாசம்-ஹவிஸ்

ஹேமமப்பு நிஹீநமாயிருக்கிற நாயக்கு இடுமாபோலே இருப்பதொன்று, 1 பராபதசேஷிபான ஈஸ்வரனுக்கு சேஷமான ஆதமவஸ்துவை ஸாவபாசாரத்தாலும 2 ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை யென்கை

'இப்படி க்ரூரமான அந்யசேஷத்வம கழிகையே ஆதமாவுக்கு பாதாநாபேக்ஷிதம்'என்று கீழசசொன்ன அர்த்தத்தை நிர்கரிக்கிறார

ஸூ-(௫௩) பகவச்சேஷத்வத்திலும அந்யசேஷத்வம கழிகையே பரதாநம

(வ்யா) 'பகவச்சேஷத்வத்திலும அந்யசேஷத்வம கழிகையே பரதாநம' என்று அதாவது - லக்ஷ்யச்சேஷத்வத்திலுங்காட்டில பரதாநம என்ற 3 அளவேயன்று, பகவான தனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில அந்யவிஷயத்தில சேஷத்வம கழிகையே ஆதமாவுக்கு பரதாநாபேக்ஷிதமென்கை

இதுக்கு பரமாணம காட்டுகிறார

ஸூ-(௫௪) "மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்" என்கையாலே

(வ்யா) 'மறந்தும்புறந்தொழா மாந்தர் என்கையாலே' என்று அதாவது - யமகிங்கரஸம்வாதத்தைத் திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த * "திறம்பேன்மின்கண்டீர்" என்கிற பாட்டிலே பாகவத லக்ஷணஞ்சொல்லுகிறவளவில 'திருவடி தன்னாமம மறந்தும புறந்தொழாமாந்தர்' என்று ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தார்களாகிலும மற்றொருவிஷயத்தில சேஷவருத்திபண்ணாதவர்கள் என்று சொல்லுகையாலே யென்கை

ஈஸ்வரசேஷமான ஆதமவஸ்துவுக்கு ஸ்வசேஷத்வ பரசேஷத்வங்களிரண்டும அநர்ஹசேஷத்வமாகைபாலே, உபயத்தையும இவ்வாகாரம கழிக்கிறதென்று சொல்லி நிகமிக்கிறார

ஸூ-(௫௫) இத்தால, தனக்கும பிறர்க்கும உரித்தன்று என்கிறது

---

1 பராபதசேஷி - வகுத்தசேஷி 2 ஹேயர்-நிக்ருஷடர
3 அளவு - மாதரம
நானமுகன திரு கஅ

(வ்யா) 'இத்தால், தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தனன்றென்கிறது' என்று அதாவது—அநந்யசேஷத்வவாசகமான இவ்வுகாரத்தாலே [1] அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிசிஷ்டமாகையாலே இவ்வாத்மவஸ்து தனக்கும் உரித்தன்று; கலவிபொருந்த ஸமஸாரிகளுக்கும் உரித்தன்று என்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

ஆக, உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம், த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ழூ –(கூகா) மகாரம், இருபத்தஞ்சாம் அக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே, ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

(வ்யா) 'மகாரம்' என்று தொடங்கி. அதாவது (அஉ) "ஹூதாநி வர்க்கேண வர்க்கேணேந்த்ரியாணி பஞ்ச வர்க்கேண பஞ்ச வர்க்கேண ஜ்ஞாநகர்மாக்யஸ்ய ஏந: வகாரேணைவ ஸ்தம் ஷகாரேண க்வஹங்க்ருதி: । வகாரேண ஹகாரேண ஈஹார்த்த ப்ரக்ருதிருச்யதே ॥ ஸூத்ராத் ஸகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித:" [பூதாநிச கவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணிச । டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா ॥ மந: பகாரேணைவோக்தம் ஃகாரேண த்வஹங்க்ருதி । பகாரேண பகாரேண மஹாந்ப்ரக்ருதிருச்யதே । ஆத்மா து ஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித] என்கிறபடியே, ப்ருதிவ்யாதி ப்ரக்ருத்யந்தமான இருபத்துநாலு தத்வத்துக்கும் வாசகமாயிருந்துள்ள ககாராதி பகாராந்தமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமும் மேலேன்றிக்கே மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய் [2] *"மந ஜ்ஞாநே" [மந-ஜ்ஞாநே] என்கிற தாதுவிலேயாதல், †"மநு அவபோதநே" [மநு-அவபோதநே] என்கிற தாதுவிலேயாதல் நிஷ்பந்நமாகையாலே, ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே, (அந) "பஞ்சவிம்

---

1 அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிசிஷ்டம் - பகவானிலும் வேறுபட்டவரென்றால் அவ்வாறு வேறுபட்டிருக்கை யென்பது ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸமாநம் [அவிசிஷ்டம்—ஸமாநம்] 2 மந்யதே இதி ம: மநுதே இதி ம: என்றுவது மகாரத்துக்கு வ்யுத்பத்தி

* தாது-திவாதி-ஶ்யந்விகரணி † தாது-தநாதி-உவிகரணி

ஸோऽயம் புருஷ:” [பஞ்சவிம்ஶோऽயம்புருஷ] (அச) வஞ்சவிம்ஶ: ஆத்மா பவதி” [பஞ்சவிம்ஶ ஆத்மா பவதி] என்கிறபடியே 1 பஞ்சவிம்சகனாய் (அரு) “விஜ்ஞாதா புருஷ:” [விஜ்ஞாதா புருஷ] (அசு) “விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்” [விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்] என்கிறபடியே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், ஜ்ஞாநகுணகனுமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்கை

கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வம் 2 ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே 3 த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் இதிலே சொல்லவேணுமாகையாலே, அருளிச்செய்கிறார்

சூ -(உஎ) இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்

(வ்யா) ‘இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்’ என்று அதாவது-இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான் 4 ஆத்மஸமஷ்டிக்கு வாசகமென்கை

‘ஏகவசநம் ஸமஷ்டிவாசகமாமோ?’ என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

சூ -(உஅ) ஜாத்யேகவசநம்

(வ்யா) ‘ஜாத்யேகவசநம்’ என்று அதாவது-வ்ரீஹிஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவன், ‘இது ஒரு நெல்’ என்றால், அந்த ஏகவசநம், 5 ஜாதிபரமானாற்போலே, இதுவும் ஆத்மஜாதிபரமான ஏகவசநமென்கை

‘இம்மகாரத்தால், ஆத்மாவினுடைய 6 எவ்வாகாரஞ் சொல்லுகிறது?’ என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ - (உகூ) இத்தால், ஆத்மா ஜ்ஞாதாவென்று, தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாயிற்று

---

1 பஞ்சவிம்ஶகன்-இருபத்தைந்தாந் தத்துவமானவன் 2 ஸர்வஸாதாரணம்-ஸர்வாத்மஸாதாரணம் 3 த்ரிவித ஆத்மவர்க்கம்-பத்த முக்த நித்யர் என்ற மூன்று வகையான ஆத்மஸமூஹம் 4 ஆத்மஸமஷ்டி – ஆத்மஸமூஹம் 5 ஜாதிபரம்-ஜாதியைக்காட்டுங் கருத்தைக் கொண்டது 6 ஆத்மாவுக்கு ஶேஷத்வம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் என்ற மூன்று வகையான தன்மையுள்ளதனால் இம்மூன்றில் எந்த ஆகாரம் மகாரத்தாற் சொல்லப்படுவது என்று ஶங்கை

(வ்யா) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி அதாவது-பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரமாய ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருந்துள்ள இம்மகாரத்தால், 'ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மா-ஜ்ஞாநாஶ்ரயபூதனானவன்' என்று, அசேதநமான 1 தேஹத்திற்காட்டில் ஆத்மாவின் 2 வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாயிற்று என்கை

'தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம், ஸ்தூலோஹம், க்ருஶோஹம்' என்று 3 தேஹத்திலே அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்கள் நடவாநிற்க, அஹமர்த்தபூதனான ஆத்மா, தேஹத்தில் 4 வ்யாவ்ருத்தனென்று சொல்லுகிறபடிதான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ-(௭0) தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வஶேகரத்திலே சொன்னோம்

(வ்யா) 'தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வஶேகரத்திலே சொன்னோம்' என்று அதாவது-அநேக ஹேதுக்களாலே தேஹத்தினுடைய 5 அநாத்மத்வத்தை ஸாதியாநின்றுகொண்டு, ஆத்மாவினுடைய தத்வ்யாவ்ருத்தியைத் தத்வஶேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது என்கை

6 'ஸ்வாமிஸ்வரூபகதநபூர்வகமாகத் தத்தாமமான ஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இப்ரணவத்தனில் ப்ரதமம் மோ

1 ஆத்மா ஜ்ஞாதா என்னாமல் ஜ்ஞாநம் என்னினுமே தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லப்பட்டதாகும், ஆயினும், பரமபதத்தில் ஶுத்தஸத்வமான அசித்து ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகையாலும், ஜ்ஞாநத்வமென்பது ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வரூபமாகையாலும், அந்த அசித்தின் வ்யாவ்ருத்திக்காக 'ஜ்ஞாதா' என்ன வேண்டியதாயிற்று, ஜ்ஞாதா - தர்மபூதமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆஶ்ரயன் 2 வ்யாவ்ருத்தி - வேறுபாடு 3 தேஹத்தில் அஹம்புத்திவ்யவஹாரங்கள் 'நான் என்பதன் பொருள் இவ்வுடல்தான்' என்ற எண்ணமும், அதற்கு ஏற்ற சொல்வழக்கும் 4 வ்யாவ்ருத்தன் - வேறுபட்டவன் 5 அநாத்மத்வம்-ஆத்மாவாகாமை 6 ஸ்வாமிஸ்வரூபகதநபூர்வகமாக - ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணமான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி யென்றபடி ப்ரணவத்தில் ஜீவஸ்வரூபம் முக்கியமாகையாலே, முதலில் மகாரத்தைவைத்து அதன்பிறகு எம்பெருமானுக்கு ஶேஷபூதனென்பதைத் தெரிவிப்பதாய்ச் சதுர்த்திவிபக்தி மறையப்பெற்றதான அகாரம் வைக்கப்படவேண்டாவோ? என்று தோன்றுகிற ஶங்கையை இங்கு அநுவதிக்கிறாரென்று அறிக.

ஷத்வத்தைச் சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுவானென்?' என்கிற சங்கையிலே, அப்படி சொல்லுகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்.

சூ-(௭௧) மணத்தையும் ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும் ரத்நத்தையும் விரும்புமாபோலே, சேஷமென்று ஆத்மாவை யாதரிக்கிறது, அல்லாதபோது "உயிரினாற் குறைவிலம்" என்கிறபடியே த்யாஜ்யம், அதினாலன்று, சேஷத்வத்தைச் சொல்லிப் பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

(வ்யா) 'மணத்தையும்' இத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே அதாவது-மணத்துக்கு ஆஶ்ரயமென்று பூவை விரும்புமாபோலேயும் ஒளிக்கு ஆஶ்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாபோலேயும், சேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமென்றயிறே, ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது. சேஷத்வ ஆஶ்ரயமல்லாதபோது, "உயிரினாற் குறைவிலம்" என்று பகவச் சேஷத்வ ரஹிதனான ஆத்மாவால் அபேக்ஷையுடையோமல்லோம் என்கிறபடியே, த்யாஜ்யமாயிருக்குமிதத்தை இப்படியிருக்கையாலே சேஷத்வத்தின் ஏற்றம் தோற்ற, சேஷத்வத்தை முந்துறச் சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லிற்றென்கை.

பத்தராபாகமகமான இப்ரணவக்காறு சொல்லிக் கலைக்கட்டின அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

சூ-(௭௨) ஆக, ப்ரணவத்தால் † "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்கிறபடியே ஜீவபரஸம்பந்தஞ் சொல்லிற்று.

(வ்யா) ஆக என்று தொடங்கி அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும், ப்ரணவத்தால் † "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும் "அடியேன்" என்று சேஷத்வாஶ்ரயவாசியான மகாரத்தில் அர்த்தத்தையும், 'ஒருவர்க்குரியேனோ' என்று அந்யசேஷத்வநிவர்த்தகமான உகாரார்த்தத்தையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு பரமார்த்தத்தை அநுஸந்தித்த

---

* திரு-வா-ச-அ-௧௦ † பெ-தி-மொ-அ-௧-௫

திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, ஜீவபரர்களுக்கு உண்டான சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றென்கை.

இன்னும் பொய்கையாருடைய திவ்யஸூக்தியாலே 'சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநம்' என்னுமிடந் தோற்ற, இந்தஜீவபர ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

மூ-(௭௩) இத்தால், *"தாமரையாள் கேள்வ னொருவனையே நோக்கு முணர்வு" என்றதாயிற்று.

(வ்யா) 'இத்தால் *"தாமரையாள் கேள்வன்"' என்று தொடங்கி. அதாவது - இப்ரணவத்தால், "தாமரையாள் கேள்வன்" என்று-அகாரவாச்யனை சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்ரிய:பதியையும், 'ஒருவனையே நோக்கும்' என்று-சதுர்த்யுகாரங்களாற் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹசேஷத்வப்ரயுக்தமான ஆத்மாவினுடைய 1 ததேகபரத்தையும், 'உணர்வு' என்று - அந்த சேஷத்வ ஆச்ரயமாக மகாரத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநைகநிரூபணீயனான ஆத்மாவையும் சொல்லுகிற ஸூக்தியிற்படியே, 2 ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாயிற்றென்கை.

அகாரத்தில் ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதாநமாகப் ப்ரணவார்த்தங்களை யோஜித்தார் கீழ்; அதில் தாத்வர்த்தப்ரதாநமாகப் ப்ரணவத்துக்கு இன்னும் ஒருயோஜனை அருளிச்செய்கிறார்.

மூ-(௭௪) அகாரத்தாலும் மகாரத்தாலும், ரக்ஷகனையும் ரக்ஷ்யத்தையும் சொல்லிற்று; சதுர்த்தியாலும் உகாரத்தாலும், ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும் பலத்தையும் சொல்லிற்று.

(வ்யா) 'அகாரத்தாலும்' என்று தொடங்கி. அதாவது-அகாரத்தாலே ரக்ஷகனை ஈச்வரனைச் சொல்லிற்று; மகாரத்தாலே தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லிற்று; சதுர்த்தியாலே ரக்ஷி

---

1 ததேகபரத்வ-அந்த ஸ்ரிய:பதியொருவனிடத்தில் தானே மனம் பற்றி யிருக்கை. 2 ஜீவபரஸம்பந்தம் - ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்குப் பந்தமாக உள்ள ஸம்பந்தம் என்றபடி.

கைக்கு ஹேதுவான சேஷத்வமாகிற 1 ப்ராப்தியைச் சொல்லிற்று, இப்படி ரக்ஷிக்கிறதற்கு பலம் - இவ்வாத்மவஸ்து அத்தலைக்கு அநந்யார்ஹமாக 2 விநியோகப்படுகை யாகையாலே, அவ்வநந்யார்ஹ சேஷத்வ வாசியான உகாரத்தாலே ரக்ஷணபலத்தைச் சொல்லிற்றெனகை

ஆக, இம்மந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

இனி மேலிற்பதங்களுக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக, 3 மந்த்ரசேஷமும் 4 இதுக்கு விவரணமாயிருக்கும்படியை முந்துற அருளிச்செய்கிறார்

சூ-(எரு) இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது

(வ்யா) 'இனிமேல் ப்ரணவத்தைவிவரிக்கிறது' என்று "இவ்விடத்தில் விவரணமாகிறது - ப்ரஸ்துதமான அர்த்தத்துக்கு உபயுக்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பூர்வோக்தமான அர்த்தத்தை விஶதீகரிக்கை" என்று தீபப்ரகாஶத்திலும், (அஎ) "உக்தார்த்த-விஶதீகார யுக்தார்த்தாந்தரபோதநம் । மதம் விவரணம் தத்ர மஹிதாநாம் மநீஷிணாம்" [உக்தார்த்த விஶதீகார யுக்தார்த்தாந்தர போதநம் । மதம் விவரணம் தத்ர மஹிதாநாம் மநீஷிணாம்] என்று ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிவரணக்ரமம் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தத்திலும், விவரணலக்ஷணத்தைச் சீயர் அருளிச் செய்தாரிறே

'விவரிக்கிறபடிதான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ -(எசு) உகாரத்தை விவரிக்கிறது - நமஸ்ஸு, அகாரத்தை விவரிக்கிறது - நாராயணபதம், மகாரத்தை விவரிக்கிறது-சதுர்த்தி, நாரபதமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

(வ்யா) 'உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு' என்று தொடங்கி அதாவது-அநந்யசேஷத்வத்தைக் கழிக்கிற இடத்தில் அநயரி

1 ப்ராப்தி-ஸம்பந்தமென்னலாம் 2 விநியோகப்படுகை-உபயோகப்படுகை 3 மந்த்ரசேஷம் - மந்த்ரத்தின் மிச்சமான பாகம் நமஸ்ஸும் நாராயணபதமும் 4 இதுக்கு-ப்ரணவத்துக்கு

லே அநந்யார்ஹனாக்கச் சொல்லப்பட்ட 1 தன்னை வெளியாக்கச் சொல்லிக் கழிக்கையாலே உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு; ரக்ஷகனான ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ரக்ஷ்யபூதசேதநாசேதநங்களையும் ரக்ஷணோபயோகியான குணங்களையும் ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும் விசதமாகச் சொல்லுகையாலே, அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம், (அஅ) "நாகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வம்" [நாகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வம்] (அக) "அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:" [அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:] என்கிறபடியே 2 கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது ஶேஷத்வஸித்தியில்லாமையால், தத்ஸித்திக்கு உறுப்பான கிஞ்சித்காரத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கிற சதுர்த்தி, ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லுகிற மகாரத்தை விவரிக்கிறது; மகாரவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய நித்யத்வம், ஏகரூபத்வம், பஹுத்வம் தொடக்கமானவற்றைப் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மகாரத்தை விவரிக்கிறது நாரபதமென்று சொல்லுவார்கள் என்கை.

'அக்ஷரத்ரயத்திலே விவரியாதே 3 வ்யுத்க்ரமமாக விவரிப்பானேன்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ-(எஎ) அடைவே விவரியாதொழிகிறது, விரோதி போய் அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே

(வ்யா) 'அடைவே' என்று தொடங்கி. அதாவது- அக்ஷரத்ரயத்திலே விவரியாதொழிகிறது - அகாரவிவரணமான நாராயணபதத்திலே பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்கார மமகாராதிகள் நமஸ்ஸாலே கழிந்துபோய்ப் பின்னை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே யென்கை.

இனி மத்யமபதமான நமஸ்ஸுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக, அதில் 4 அவாந்தரபதபேதத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ-(எஅ) நமஸ்ஸு - "ந" என்றும் "ம:" என்றும் இரண்டு பதம்

1 நமஸ்ஸு 'ம-ந' என்று பிரிந்து 'எனக்கு உரியனல்லேன்' என்று ஸ்வஶேஷத்வத்தை வெளிப்படையாகக் கழித்தல் காண்க. 2 கிஞ்சித்காரம்- ஏதேனும் குற்றேவல் செய்கை 3 வ்யுத்க்ரமம் - படியாய் இருக்கின்ற வரிசைக்கு மாறான முறைமை 4 அவாந்தரபதபேதம்- நமஸ்ஸிலுள்ள உள்ள பதப் பிரிவு

(வ்யா) 'நமஸ்ஸு - "ந" என்றும் "ம" என்றும் இரண்டு பதம்' என்று

'இவ்விரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தம் ஏது?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார்

மூ-(எகூ) "மஃ" என்கிற இத்தால், 'தனக்கு உரியன்' என்கிறது, "ந" என்று அத்தைத் தவிர்க்கிறது

(வ்யா) 'ம என்கிற இத்தால்' என்று தொடங்கி அதாவது - "மஃ" என்று ஷஷ்ட்யந்தமான இம்மகாரத்தால் மகாரவாச்யனான ஆத்மாவுக்கு 1 கீழ்ச்சொன்ன தாதர்த்யப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வம் தோற்றுகையாலே, 'தனக்கு உரியன்' என்னுமதைச் சொல்லுகிறது, "ந" என்று 2 நிஷேதவாசியான நஞ்ஞாலே, அத்தைக் கழிக்கிறது என்கை

உபயபதத்தாலும் சொன்ன அர்த்தத்தைச் சேர்ப்பிடித்து அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(அ௦) ஆக "நமஃ" என்கிற இத்தால், 'தனக்கு உரியனன்று' என்கிறது

(வ்யா) 'ஆக நம என்கிற இத்தால் தனக்கு உரியன் அன்றென்கிறது' என்று பதக்ரமத்திலே அர்த்தஞ்சொல்லாதே, வ்யுத்க்ரமமாகச் சொல்லுகிறது 3 நிஷேத்யத்தைச்சொல்லி நிஷேதிக்க வேண்டுகையாலே, 4 க்ரமத்திலே சொல்லும்போது "*வீடுமின் முற்றவும்" என்னுமாபோலே நிஷேதபூர்வகமாக நிஷேத்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று யோஜிக்கவேணும் அதுதானும் பரந்தபடியிலே இவர் தாமே அருளிச்செய்தார்

'தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்று' என்று அந்யசேஷத்வத்தை நிஷேதித்த உகாரத்தைவிவரிக்கிறதாகில்,பிறர்க்கு உரித்தன்றென்றத

---

1 கீழ்ச்சொன்ன தாதர்த்ய-அகாரத்தால் லோபித்துள்ள சதுர்த்தியின் அர்த்தமான தாதர்த்யம், தாதர்த்யப்ரதிகோடி-ஸ்வார்த்தமாக [பகவதர்த்தமாக] இருக்கை யென்பதற்கு எதிர்த்தட்டானது 2 நிஷேதவாசி - எதிர்மறைப் பொருளைச் சொல்லுவது 3 நிஷேத்யம் - நிஷேதிக்கப்பட வேண்டியது 4 பதக்ரமத்திலே சொல்லியுள்ள இடத்திற்கு உபபத்தி அருளிச்செய்வது, 'க்ரமத்திலே' என்று தொடங்கும் வாக்யம்

* திரு-வா-மொ-க-உ-க

த்தையும் விவரியாமல், 'தனக்குரியனன்று' என்று இத்தையே விவரிப்பானேன்? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ-(அசு) 1 பிறர்க்கு உரியனான அன்று தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி மீட்கலாம், தனக்கென்னுமன்று யோக்யதையும் கூட அழியும்

(வ்யா) 'பிறர்க்கு உரியனானவன்று' என்று தொடங்கி. அதாவது-அந்யசேஷபூதனான அன்று, சேஷத்வத்துக்கு இசைகையாலே, அந்யபரிக்ரஹதசையில் தனக்குண்டான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசேஷித்வாதியான வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி அந்நிலையிலநின்றும் மீட்கலாம். 'தனக்குரியன்' என்று நிற்குமன்று (அசு) "ஸ்வமேவ" [த்வமமே] என்றால், (கூ0) "ஸோऽஹம்" [அஹமமே] என்னுமது ஒழிய சேஷத்வத்துக்கு இசையாமையாலே, மீட்கைக்கு யோக்யதையுங்கூட இல்லையாய்விடும் என்கை

'இந் நமஸ்ஸால் செய்கிற அம்சந்தான் எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ-(அஎ) இத்தால், விரோதியைக் கழிக்கிறது

(வ்யா) 'இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறது' என்று

'அதுதான் ஒன்றோ? பலவோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ-(அஅ) விரோதிதான்-மூன்று.

(வ்யா) 'விரோதிதான் மூன்று' என்று

அம்மூன்றுந்தான் எது? என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ-(அகூ) அதாவது-ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும், ப்ராப்யவிரோதியும்.

(வ்யா) 'அதாவது-ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும், ப்ராப்யவிரோதியும்' என்று. இத்தால் ப்ரதமபதத்திற்சொன்ன 2 ஸ்வரூ

1 எம்பெருமானுக்கு சேஷனாகைக்கு யோக்யதையை யுண்டாக்குகிற அந்யசேஷத்வத்தைக் காட்டிலும், எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்படுத்தலையும் அழிக்கிற ஸ்வசேஷத்வம் [நான் எனக்கு உரியேன் என்பது] அதிக்ரூரமாகையாலே அத்தைக்கழிக்கிற நமஸ்ஸாலே அந்யசேஷத்வம் தானே கழியுண்டுபோமென்பது, இந்த மூலவாக்யத்தின் கருத்து 2 ஸ்வரூபத்துக்கு - பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வ ஸ்வரூபத்துக்கு

பத்துக்கு விரோதியும், 1 இப்பத்தத்தில் ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கிற உபாயத்துக்கு விரோதியும், உத்தரபதத்திற்சொல்லுகிற ப்ராப்யத்துக்கு விரோதியும் என்கை. இந்நமஸ்ஸுதான் 2 காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே பூர்வோத்தரபதங்களிற் சொல்லுகிற ஸ்வரூப ப்ராப்யங்களினுடைய விரோதிகளைக் கழிக்கக்கடவதாயிறே இருப்பது.

'இவ்விரோதித்ரயமும் கழிகையாவது தான் ஏது?' என்ன, அது தன்னை அடைவே அருளிச்செய்கிறார், மேல் மூன்று வாக்யத்தாலே.

ஸூ-(௮௫) ஸ்வரூபவிரோதி கழிகையாவது-"*யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே" என்றிருக்கை, உபாயவிரோதி கழிகையாவது-"† களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்" என்றிருக்கை, ப்ராப்யவிரோதி கழிகையாவது-"மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று" என்றிருக்கை.

(வ்யா) 'ஸ்வரூபவிரோதி' இத்யாதி. அதாவது-3 ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதி "*யானே என்தனதே" என்றிருக்கை யாகையாலே அது கழிகையாவது "*யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே" என்று-4 ஆத்ம ஆத்மீயங்கள் இரண்டும் 5 அத்தலைக்கு ப்ரகாரதயா ஶேஷம் என்றிருக்கை யென்கை. 'உபாயவிரோதி' இத்யாதி. அதாவது-6 உபாயத்துக்கு விரோதி 7 ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமாகையாலே, அது 8 கழிகையாவது-"† களைவாய் துன்பம் களை

---

1 இப்பத்தத்தில் ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கிற-இப்பதத்துக்கு ஆர்த்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியாகிற நிஷ்பலத்தாலே ஏற்படுகிற 2 காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே-காகத்துக்குக் கண்விழி ஒன்றேயிருந்ததேயாயினும் அது தானே இரண்டு கண்களிலும் ஸஞ்சரித்துப் பார்வையையுண்டாக்குவதுபோலே, நடுவில் நிற்கும் நமஸ்ஸு தனக்குப்பூர்வபதமான ப்ரணவத்திலும் உத்தரபதமான நாராயண பதத்திலும் அந்வயிக்கையாலே என்றபடி. 3 ஸ்வரூபத்துக்கு-ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்துக்கு 4 ஆத்மஆத்மீயங்கள்-தானும் தன்னுடைமையும் 5. அத்தலைக்குப்ரகாரதயா ஶேஷமென்றிருக்கை-ஈஶ்வரனுக்கு சரீரமாய்க்கொண்டு ஶேஷமென்று கொள்ளுகை 6 உபாயத்துக்கு-உபாயத்வாத்யவஸாயத்துக்கு 7 ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம்-தன்னைக் காத்துக்கொள்வதில் தனக்கு ஸம்பந்த முண்டாகை 8 ம ந-நான் எனக்கன்று [அதாவது-என்னுடைய ரக்ஷணத்தில் உரிமை யுடையவனன்று] என்று பொருள்பட்டு, பகவதேகரக்ஷகனென்ற கருத்தை விளக்குவதாகி, உபாயவிரோதியைக் கழித்தல் காண்க.

* திருவாய்-மொ ௨-௯-௯. † திருவாய்-மொ ௫-௮-௮

யாதொழிவாய களைகண மறறிலேன" என்று - 'துஃகததைப போக்குவாய போககாதொழிவாய, வேறொரு ரக்ஷகவஸதுவையுடையேனலலேன' என்றிருககைகை யெனகை 'பராபபவிரோதி' இதயாதி அதாவது - 1 பராபயததுககு விரோதி ஸ்ம் பாயோஜநபுததியாகையாலே, அது கழிகையாவது-"*மறறைநஙகாமஙகள மாறறு" என்று-'உனனுககபுககுப புறமபான எஙகளுடைய ஆசையைப போககு' என்றிருககை எனகை

இபபடி ஸவரூப உபாய புருஷாாததஙகள மூனறுககும விரோதியாகிறது இவனுடைய அஹஙகார மமகாரஙக ளாகையாலே, 2 அதனுடைய கரௌாயததையும, தநநிவருததியிலுணடான நனமையையும அருளிசசெயகிறா

ஸூ (அ௬) "மஃ" எனகை-ஸவரூபநாஶம, "நம" எனகை - ஸவரூபோஜஜீவநம

(வயா) 'ம எனகை - ஸவரூபநாஶம, 'நம' எனகை - ஸவரூபோஜஜீவநம' என்று அதாவது-(௬௧) "வெதநஸ்ய யதா ஶ்ரீம் ஸஷிந்து ஸிவெவ வஸ்தி । ஶ்ரீ உத்யக்ஷரம் ததா ஶ்ரீஸ்ய வாவகம்" [சேதநஸய யதாமமபம ஸவஸமிந ஸவிீயேச வஸதுநி - மம இதயக்ஷரதவநதவம ததாமமயஸ। வாசகம] எனகிறபடியே, 'ம' எனகிற இதிலே 3 அஹஙகார மமகாரஙகள இரணடுமுணடாகையாலே அதிலே அநவிதனுகை, இவவாதமாவினுடைய ஸவரூபததுககு நாஶம; 'நம' என்று அதில அநவயமறறிருககை, ஸவரூபததுககு உஜஜீவநம எனகை (௬௨) "த்யக்ஷரஸ்து ஹவெத்ம்யு ஸ்யக்ஷரம் ஸுஹணஃவஷ்ம । ஶமெதி த்யக்ஷரொமுத்யுந ஶமெதிவ ஶாஶ்தம்" [தவயக்ஷரஸதுபவேநமருதயுஸ தாயக்ஷரம பருஹமண பதம - மமேதி தவயக்ஷரோ மருதயுா நமமேதிச ஶாஶவதம] எனனசசொலலுகிறதிறே

---

1 பராபயம-புருஷாாததம 2 அதனுடைய-அகஙகாரமமகாரஙகளினுடைய 3 'உடையது' எனற பொருளைக காடடுகிற மமதையிலும அஹஙகாரமமகாரஙகள வருவது காணக

* திருபபாவை-உ௯

இப்படி ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த விரோதிகளைக் கழிக்கிற அளவன்றிக்கே இந்நமஸ்ஸு தான் ஸ்வரூபாதித்ரயத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கும் என்கிறார்.

சூ (அஎ) இதுதான் - ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும் காட்டும்.

(வ்யா) 'இதுதான் 1 ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும் காட்டும்' என்று

இதுதன்னை உபபாதிக்கிறார், மேல் மூன்று வாக்யத்தாலே —

சூ-(அஅ) "* தொலைவில்லிமங்கலந் தொழும்" என்கையாலே, ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று "† வேங்கடத்து உறைவார்க்கு நம" என்கையாலே, உபாயம் சொல்லிற்று, ‡ "அந்தி தொழுஞ் சொல்" என்கையாலே, பலம் சொல்லிற்று

(வ்யா) "தொலைவில்லிமங்கலம்" இத்யாதி அதாவது - "* தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்" என்று, அவன் உகந்தருளின நிலத்தளவும் செல்ல சேஷமாயிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறவளவில், "தொழும்" என்று நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று என்கை 'வேங்கடத்து' இத்யாதி அதாவது - † "வேங்கடத்துறைவார்க்கு நம" என்று - 'திருவேங்கடமுடையானுக்கு சேஷம் நான், எனக்குரியேனல்லேன்' என்று ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தியில்லாத ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவனே உபாயமென்னுமிடம் ஸித்திக்கையாலே, 'உபாயம் சொல்லிற்று' என்கை † 'அந்திதொழுஞ்சொல்' இத்யாதி அதாவது - ‡ "அந்திதொழுஞ் சொல்" என்று தாஸ்யரஸம் அபிமத

1 ஸ்வசேஷத்வம் சேஷபகவதநந்யார்ஹசேஷத்வமப்ரகாசிப்பது இந்நமஸ்ஸிலேயாகையாலே இது, ஸ்வரூபத்தைக்காட்டும், ஈச்வரனைக்கையே பார்த்திருக்கையாகிற பாரதந்த்ர்யம் விதித்தது அவனே உபாயமென்பது தெளிவாவது-ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவர்த்தித்தபின்பே ஆகிலால் அதனைத்தெரிவிக்கும் இது, உபாயத்தையுங்காட்டும், ஈச்வரவிஷயத்திற்செய்யும் கைங்கர்யத்தில் ஸ்வபோக்யதாபுத்தி கழிந்தாலல்லது ஈச்வரனுடைய திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பானது என்ற கருத்தோடு செய்யப்படவேண்டிய கைங்கர்யரூபபலஞ் சித்தியாமையாலே, ஸ்வபோக்யதா நிவ்ருத்தியைக் காட்டுகிற இது, பலத்தையும் காட்டும்

* திருவா ௬-௫-௧ † திருவா ௩-௩-௬. ‡ திருவா. ௧௦-அஎ

தால் அதனுடைய சரமகலையிலே சொல்லக்கடவ "தொழுது சொல்" என்று நமஸ்ஸப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே, பலம் சொல்லிற்று என்கை.

இப்பதத்திலே, ததீயசேஷத்வமும் ஆர்த்தமாக அநுஸந்தேயமாகையாலே, அத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ-(அகூ) "† உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை" என்கிறபடியே, இதிலே பாகவதசேஷத்வமும் அநுஸந்தேயம்.

(வ்யா) 'உற்றதும்' என்று தொடங்கி. அதாவது - "† நின் திரு வெட்டெழுத்தும் கற்று நானுற்றதும் உன்னடியார்க்கு அடிமை" என்று - திருமந்த்ரம் கற்றதால் நானுற்றதும் உன்னடியார்க்கு அடிமை என்னும் இவ்வர்த்தத்திலே' என்கிறபடியே, அஹங்கார மமகாரங்கள் நிவ்ருத்தமாப் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்நமஸ்ஸிலே, தத்காஷ்டையான பாகவதசேஷத்வமும் அநுஸந்திக்கவேணு மென்கை.

இப்படி ஆர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படும் பாகவதசேஷத்வந்தான், இந்நமஸ்ஸிலன்றிக்கே ஸ்தலாந்தரங்களிலே சொல்லுவாருமுண்டாகையாலே, அத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ-(கூ0) இது - அகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவார்கள்; உகாரத்திலே யென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

(வ்யா) 'இது அகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவார்கள், உகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவார்கள்' என்று. அதாவது - சதுர்த்தியாலே ஆத்மாவினுடைய பகவச்சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே, பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையான இந்தப்பாகவதசேஷத்வாநுஸந்தாநம் அகாரத்திலே யென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். அநந்யார்ஹசேஷத்வத்துக்கு எல்லை ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக நிற்கையாகையாலே, அநந்யார்ஹத்வப்ரதிபாதகமான உகாரத்திலே யென்றும் சிலர் சொல்லுவார்களென்கை. 1 ஆர்த்தமாகையாலே, அவ்வவஸ்தலங்களிலும் சொல்லலாயிருந்ததேயாகிலும், 2 கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே சொல்லுகையே உசிதம் என்று கருத்து.

பெரிய தி-மொ-அ-கூ0-ங. * என்கையாலே என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

1 ஆர்த்தமாகையாலே-அர்த்தபலத்தாலே கொள்ளும் தாகையாலே

2 கந்தல்-அஹங்கார மமகாரங்கள்

இந்நமஸ்ஸுக்குப் பூர்வத்திற் பிறந்த ப்ரதிபத்தியைப் பற்ற இதிற் பிறந்த ப்ரதிபத்திக்கு உண்டான வாசியை அருளிச்செய்கிறார்

சூ-(௬௧) ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும், அசித்துப் பிறர்க்கேயாயிருக்கும், ஆத்மா தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருக்கும் என்று முற்பட்ட நினைவு, அங்ஙனன்றிக்கே, அசித்தைப்போலே + தனக்கே யாக எனைக் கொள்ளவேணுமென்கிறது நமஸ்ஸால.

(வ்யா) 'ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும்' என்று தொடங்கி அதாவது-(௬௩) "ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பகவதஃ" [ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ரயம் பகவதஃ] என்கிறபடியே, ஸ்வாதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான ஈஶ்வரன், ஸ்வார்த்தபரனாயே இருக்கும், சைதந்யரஹிதமாகையாலே தனக்கே எனகைக்கு யோக்யதை யின்றிக்கே பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபமா யிருக்கும் அசித்து, பரார்த்தமாயே இருக்கும் சதுர்த்தியிற் சொன்ன ஶேஷத்வத்தையும் மகாரத்திற்சொன்ன ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையும் உடையனான ஆத்மா 1 ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வார்த்தத்தைக்கும், ஶேஷத்வத்தாலே பரார்த்தத்தைக்கும் பொதுவாயிருக்கும் என்று, 2 நமஸ்ஸுக்குப் பூர்வபத்தத்திற் பிறந்த ப்ரதிபத்தி, அப்படி யன்றிக்கே, 3 பரார்த்தத்தைகவேஷமான அசித்துப்போலே * "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே 4 அத்தலைக்கே 5 ரஸமாம்படி விநியோகங்கொள்ளவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறது, இந்நமஸ்ஸாலே என்கை

"தனக்கேயாக" என்றத்தை உபபாதிக்கிறார்

சூ-(௬௨) அதாவது - போக்தகையில் ஈஶ்வரன் அழிக்கும்போது நோக்கவேணுமென்று அழியாதொழிகை

---

1 ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே- ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆஶ்ரயமாக இருப்பனென்ற ப்ரபலஹேதுவினாலே 2 நமஸ்ஸுக்குப் பூர்வபதம்-ப்ரணவம் 3 பர ஆர்த்தத்தா ஏகவேஷம் ஆன-அயலார் பொருட்டாக இருத்தலையே ஸ்வரூபமுடைய 4 அத்தலைக்கே-அவ்விடத்துக்கே ஈஶ்வரனுகிய தனக்கே என்றபடி 5 ரஸம் ஆம்படி-ஆநந்தமாம்படி

* திரு வா-௨-௯-௪

(வ்யா) 'அதாவது' என்று தொடங்கி இத்தால் அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகப்படுத்துகைபாலது-தன்னோடே கலந்து பரிமாறுந் தசையில் போக்தாவான ஈஶ்வரன்† ஆட்கொள்வானொத்து என்னுயிருண்டமாயன்" என்கிறபடியே, அடிமை கொள்வாரைப்போலே புகுந்து தன் வ்யாமோஹத்தாலே 1 தாழநின்று பரிமாறி இத்தலையில் ஶேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது 'நம் ஶேஷத்வத்தை நாம் நோக்கவேணும்' என்று 2 நைச்யம் பாவித்து 3 இறாய்த்து 4 அவன் போகத்தை அழியா தொழிகை யென்கை

'இப்படி இவன் அழிக்கைக்கு ஹேது என்?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார்

ஞூ.-(௯௫) அழிக்கைக்கு ஹேது-கீழே சொல்லிற்று, மேலுஞ் சொல்லும்

(வ்யா) 'அழிக்கைக்கு ஹேது' என்று தொடங்கி அதாவது, ஈஶ்வரன் மேல்விழுந்து 5 விநியோகங்கொள்ளுகிற தசையிலே இவன் நைச்யம்பாவித்து இறாய்த்து அவன் போகத்தை அழிக்கைக்கு ஹேது-'ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்' என்கையாலே கீழே 6 ப்ரணவத்திலே சொல்லிற்று, சதுர்த்தியிலே கிங்கரஸ்வபாவனாகச் சொல்லுகையாலே, மேலிற்பதத்திலும் சொல்லு மென்கை

1 தாழநின்று பரிமாறி இத்தலையில் ஶேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது-ஈஶ்வரன் தன்னைச் சேர்ந்த சேதனனைத் தனக்கு ஶேஷிபோல வைத்துத் தான் ஶேஷமாக நின்று அநுபவித்து, இவன் பண்ணும் கைங்கர்யத்தைத் தடுத்துத் தான் இந்தச் சேதனன் விஷயத்தில் ஶேஷவ்ருத்தியைச் செய்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்கின்ற ஸமயத்தில் 2 நைச்யம்-நீசத் தன்மை தாழ்மை "நம் ஶேஷத்வத்தை நாம் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேணும்" என்று தன்னுடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தித்தால் அப்போது ஸ்வரூபத்தில் மமகாரமும் ஸ்வரக்ஷணவிஷயத்தில் ஸ்வப்ரயத்நமு மென்றவை ஶேஷத்வத்துக்கு மாறாகத் தோன்றுகையாலே 'நைச்யத்தை பாவித்து' என்றது 3 இறாய்த்து-பின்வாங்கி 4 அவன்போகத்தை-அவனுடைய முக விகாஸத்தை 5 விநியோகங் கொள்ளுதல்-உபயோகித்துக் கொள்ளுதல் 6 ப்ரணவத்தில் தாதர்த்யமும் நாராயணபதத்திலுள்ள சதுர்த்தியில் தாதர்த்யத்துக்கு ஏற்ற கைங்கர்யமும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டாலும், மகாரத்தால் ஆத்மாவுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஜ்ஞாத்ருத்வத்தாலே 'நம் ஶேஷத்வத்தை நாம் நோக்கிக்கொள்ளவேணும்' என்கிற ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நினைவைப் போக்கமாட்டா என்க.

† திருவா-௯-௯-௭

இனி, இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியினுடைய வைபவத்தைப் பலபடியாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, இப்பதத்தை நிகமித்தருளுகிறார் மேல் —

சூ-(கூச) இந்நினைவு பிறந்தபோதே க்ருதக்ருத்யன்; இந்நினைவு இல்லாதபோது எல்லா துஷ்க்ருதங்களும் க்ருதம்; இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ருதங்களும் உண்டு; இது இன்றிக்கேயிருக்கப் பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்; இதுதன்னாலே எல்லாப் பாபங்களும் போம்; எல்லாப் பலங்களும் உண்டாம்.

(வ்யா) 'இந்நினைவு பிறந்தபோதே க்ருதக்ருத்யன்' என்றது- 'தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளவேணும்' என்னும் இவ்[1]அத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி பிறக்கப்போதே தன்னுடைய ஹிதத்துக்கு [2]உடலாகச் செய்யவேண்டுவதெல்லாம் செய்து தலைக்கட்டினவனென்கை.

'இந்நினைவு இல்லாதபோது எல்லா துஷ்க்ருதங்களும் க்ருதம்' என்றது- இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி இல்லாதபோது, (கூச) "கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" [கிந்தேந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா] என்கிறபடியே ஸகல துஷ்க்ருதங்களும் இவனாலே செய்யப்பட்டதாய்விடுமென்கை.

'இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ருதங்களும் உண்டு' என்றது - இது உண்டாகவே எல்லா ஸுக்ருதமும் பண்ணினால் பிறக்கும் ப்ரீதி ஈஶ்வரனுக்கு விளைகையாலே, இந்தப் பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியிலே ஸகல ஸுக்ருதமும் உண்டு என்கை.

'இது இன்றிக்கேயிருக்கப் பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்' என்றது - இந்தப் பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே, ஈஶ்வர [3]பரிணாமார்த்தமாக

1 அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம் - மிகவும் பரதந்த்ரனாயிருக்கை. 2 உடலாக - அங்கமாக 3 பரிணாமம்-ஸந்தோஷிக்கச் செய்கை

இவன் பண்ணும் யாகாதி கர்மங்களும், தன் பாபவிமோசநார்த்த மாகப் பண்ணும் க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயணாதிகளாகிற ப்ராயஶ்சித்தாதி களும் ஈஶ்வரப்ரீதிக்கும் ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கும் உடலாகாமை யாலே நிஷ்ப்ரயோஜநங்க ளென்கை.

'இது தன்னாலே எல்லாப்பாபங்களும் போம், எல்லாப் பலங்களும் உண்டாம்' என்றது - இந்தப் ப்ரார்த்தநாப்ரதிபத்தியாலே ஈஶ்வரன் இவனளவிலே அநுக்ரஹாதிஶயத்தைப் பண்ணுகையாலே அவனுடைய நிக்ரஹாத்மகமான ஸகலபாபங்களும் போம்; *"உன்னைப் பராசு என்செயவனென்றே யிருத்தி நீ" என்கிறபடியே இவனுக்கு ஏதத்தைச் செய்தீவாமென்று மேன்மேலும் உபகரிக்கையாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி தொடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஸகல பலங்களும் உண்டாமென்கை.

ஆக, மத்யமபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ-(௬௫) நாராயண னென்றது - நாரங்களுக்கு அயந மென்றபடி.

(வ்யா) 'நாராயணனென்றது' என்று தொடங்கி. அதாவது - நாராயணபதந்தான் "நாராணாம் அயநம் யஸ், ஸ: நாராயண:" என்றும் "நாரா: அயநம் யஸ்ய, ஸ: நாராயண:" என்றும் தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ரூப ஸமாஸத்வய விக்ரஹ மாகையாலே, அதில் தத்புருஷனில் அர்த்தத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார், "நாரங்களுக்கு அயநமென்றபடி" என்று.

'நாரங்களாகிறவைதாம் எவை' என்ன அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ-(௬௬) நாரங்களாவன - நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள்.

(வ்யா) 'நாரங்களாவன - நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள்' என்று. நாரபதம் "நர" என்றும் "நார" என்றும் "நாரா:" என்றும் பரிணமிக்கும்; "ரிங் க்ஷயே" [ரிங்க்ஷயே] என்கிற தாதுவிலே "ர" என்று பதமாய் க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைச் சொல்லி, நகாரம் அதனை நிஷேதித்து, 'நர

* பெரியதிருவந்-௫௩

என்று க்ஷயமில்லாத நித்யவஸ்துவைக் காட்டி, ஸமூஹார்த்தத்திலே அண் ப்ரத்யயமும் ஆதிவ்ருத்தியுமாய "நார" என்று - நித்யவஸ்து ஸமூஹத்தைச் சொல்லி, "நாரா:" என்று பஹுவசந மாகையாலே ஸமூஹபாஹுள்யத்தையும் சொல்லுகையால், 'நித்யவஸ்துக்களி னுடைய திரள்' என்கிறார் இதில் 'நித்ய' என்கையாலே நரஶப்தார்த்த மும், 'வஸ்துக்கள்' என்கையாலே நாரஶப்தார்த்தமும், அவற்றி னுடைய 'திரள்' என்கையாலே பஹுவசநார்த்தமும் சொல்லப்பட்ட திறே

1 'தாத்ருஶங்களானவை தாம் எவை?' என்ன, அருளிச்செய் கிறார்

ஸூ -(கள) அவையாவன - ஜ்ஞாநந்தாமலத்வாதி களும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும், வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல் யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிக ளும், திவ்யபூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரிய பிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்களும், நித்ய ஸூரிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், திருவாசல் காக்கும் முதலிகளும், கணிபரும், முக்தரும், பரமாகாஶமும், ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகா ரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதிபதார்த்தங்களும்

(வ்யா) 'அவையாவன' என்று தொடங்கி ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வா திகள் ஆவன- 2 ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்கள் 'ஆதி' ஶப்தத்தாலே, அநந் தத்வத்தைச் சொல்லுகிறது 'ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்' ஆவன- 3 நிரூபித

1 தாத்ருஶங்கள்—அப்படிப்பட்டவைகள், நித்யவஸ்துக்களினு திரள் என்ப்பட்டவை 2 ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்கள்-ஸ்வரூபம் இன்னபடியானது என்று நிரூபித்துக் காட்டுதற்கு அவசியமான தர்மங்கள், 'பகவத்ஸ்வரூபம் எப்படி உள்ளது?' என்றால் ஜ்ஞாநமாயும் ஆநந்தமாயும் அமலமாயும் உள்ளது என்ன வேண்டியதால் காண்க 3 நிரூபித ஸ்வரூப விஶேஷணங்கள்-இப்படி நிரூ பிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தைச் சார்ந்துள்ள குணங்கள், ஸமஸ்தகல்யாணகுணங் களும் ஸ்வரூபத்துக்கு விஶேஷணங்களாகும்

ஸ்வரூப விசேஷணங்களான ஸமஸ்த 1 கல்யாணகுணங்களுக்கும் 2 ப்ரதானமாயிருந்துள்ள 3 ஜ்ஞாந சக்தி பல ஐச்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணங்கள் 'வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகள்' ஆவன- அந்த 4 ஷாட்குண்யாயத்தமான வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதி அஸங்க்யேயகல்யாணகுணவிசேஷங்கள் 'திருமேனி' ஆவது- அஸாதாரணமான திவ்யமங்களவிக்ரஹம் ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாய், நித்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும் ஐச்சிகமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது அல்லாத போது, ஒரோ ஸங்க்ரஹமாக எண்ணிவருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேராது இதுதான் நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் ஆச்சான்பிள்ளை இவர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸ்பஷ்டம் 'காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகள்' ஆவன- அந்த விக்ரஹகுணங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவநாதிகள் 'திவ்ய

1-கல்யாணகுணம் - நிரஸ்ததோஷமாய் மங்களமாயிருக்கிற குணங்கள் 2 ஜ்ஞாநாதி ஷட்குணங்களுக்கும் ப்ராதாந்யம்—இந்த ஷட்குணங்களாலேயே மற்றவை விளங்குவதாகை எம்பெருமானது ஜ்ஞாநகுணத்தினாலே பிறர் துக்கத்தை யறிந்து நோவுபடுதலாகிய கருணையுண்டாவதாதலும், சக்தியினாலே தன்னையடைந்தாரது குற்றத்தை நற்றமாகக் கொள்ளும் வாத்ஸல்யம் உண்டாவதாதலும் காணலாம், இவ்வாறே மற்றைக்குணங்களையும் ஊகித்தறிய வேணும் 3 ஜ்ஞாநமாவது - எப்போதும் ஸ்வதஃ ஏககாலத்தில் பல சேந்த்ரியங்களினாலும் அறியக்கூடியவற்றை யெல்லாம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை சக்தியாவது - ஸங்கல்ப மாத்ரத்தால் அனேகமான புவனங்கட்கும் உபாதாநகாரணமாகை பலமாவது - ஸமஸ்த சித் அசித் ஸமூஹங்களையும் சிறிதும் இளைப்பின்றித் தாங்கும் வல்லமை ஐச்வர்யமாவது-ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடு எங்கும் தடையின்றிச்செல்லும் ஸங்கல்பத்தையுடைமை வீர்யமாவது-தான் உபாதாநகாரணமாகிச் சேதநாசேதநங்களை யுண்டாக்கியும் தனக்கு ஒருவிகாரமின்றிக்கேயிருக்கை தேஜஸ்ஸாவது-வேறொருதவியின்றி அடைந்தாரது தாபங்களைப் போக்கியும், எதிரிகட்குத் தாபத்தைத் தந்தும் போரும் தன்மை ஷட்குணங்களுக்கும் இவ்வாறு ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் உத்தரசதகத்தில் லக்ஷணங் கூறியிருப்பதைக் காணலாம் 4 ஷாட்குண்ய ஆயத்தமான - ஜ்ஞாநாதி ஷட்குணங்களின் வசமாய்த் தோன்றுவதான வாத்ஸல்யம்-குற்றத்தை நற்றமாகக்கொள்ளுங் குணம் ஸ்வாமித்வம்-எம்பெருமான் தலைவனாகை ஸௌசீல்யம்-மஹானாயிருந்தும் மந்தரோடு வேற்றுமையின்றிக் கலக்கும் குணம் ஸௌலப்யம்-[illegible] கண்களுக்கும் விஷயமாகும் குணம்

பூஷணங்கள்' ஆவன-ஆபரணசூர்ணையிலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த படியே கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத்திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவாபரணங்கள் 'திவ்யாயுதங்கள்' ஆவன-அழகுக்கும் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்கும் உடலாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ர கதா அஸி ஶார்ங்காதி அஸங்க்யேய ஆயுதவிஶேஷங்கள் 'பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்' ஆவார்-(கூ௬) "ஶ்ரீவத்ஸ வக்ஷ:ஸ்தல ஶ்ரீ நீளாநாயக" [ஸ்ரீவல்லப ஶ்ரீபூபூமிநீளாநாயக] (கூகூ) "தேவீ த்வாம் மநு நீளயா ஸஹ மஹீ தேவ்ய ஸஹஸ்ரம் தயா" [தேவி த்வா மநு நீலயா ஸஹ மஹீ தேவ்ய ஸஹஸ்ரஸ்திதா] என்கிற படியே ப்ரதாநமஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாகத் தத்ஸமாநைகளான பூமிநீளைகளும், மற்றும் அநேகராகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும் "லக்ஷ்மீப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கங்களும்' என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது 'நித்யஸூரிகள்' ஆவார்-அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள் 'சத்ரசாமராதிகள்' ஆவன-கைங்கர்ய உபகரணங்களான சத்ர சாமர [1] தாலவ்ருந்த ப்ருங்கார பத்தக்ரஹாதிகள் 'திருவாசல்காக்கும் முதலிகள்' ஆவார்-சண்ட ப்ரசண்ட பத்ர ஸுபத்ர ஜய விஜயாதிகள் 'கணாதிபர்' ஆவார்-குமுத குமுதாக்ஷ புண்டரீக வாமந ஶங்குகர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள் 'முக்தர்' ஆவார்-* "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு நித்யஸூரிகளோடு ஸமாநராய் நிகிலகைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரான சேதநர் 'பரமாகாஶம்' ஆவது-[2] பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதம், இதுதான் பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே ஸமூஹாத்மகமாயிறே யிருப்பது ஆகையால், ஸமூஹகணநைக்கு விரோதமில்லை "பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே, பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே, ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது

---

1 தாலவ்ருந்தம்-விசிறி ப்ருங்காரம்-வெற்றிலைப்பெட்டி பத்தக்ரஹம்-தம்பலப் படிக்கம் 2 பஞ்சோபநிஷத்துக்கள்-பரமேஷ்டி புமாந் விஶ்வ: நிவ்ருத்த: ஸர்வ: என்பன இந்த லீலாவிபூதியில் பஞ்சபூதங்களைப்போல அந்தப் பரமபதத்தில் பஞ்சோபநிஷத்துக்களுள்ளன வென்றும், அவை சுத்தஸத்த்வங்களென்றும் அறிக * திருவாய் அ-௩-௧௦

ஆக, 'ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும்' என்று தொடங்கி இவ்வள வும்-ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையும், நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களான கல்யாணகுணங்களையும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தையும், விக்ரஹகுணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்த ஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி பூத்தாற்போலே சாத்தின திவ்யாப ரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ் யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும் காட்டிலெறிந்த நிலாவாகாத படி அநுபவிக்கிற நாய்ச்சிமாரையும், அச்சந்நிதியிலே அடிமை செய்கிற, நித்யஸூரிகளையும், அவர்கள் நக்குக் கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும் 'இச்சோதிக்கு என் வருகிறதோ' என்று வயிறெரிந்து நோக்கும் திருவாசல் காக்கும் முதலிகளையும், அப்படி மங்களாசாஸநபரராய்த் திருப்படைவீட் டுக்கு அடையக் காவலாயிருக்கும் கணநிபரையும், வைநதேயஸமாரா ராய அவர்களோடு ஒருகோவையாய் அடிமை செய்கிற முக்தரையும், அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான பரமபதத்தையும் அருளிச்செய்தாரா யிற்று

1 லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை அருளிச்செய்கிறார் மேல் 'ப்ர க்ருதி' ஆவது - குணத்ரயாத்மகதயா ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும்

2 மூலப்ரக்ருதி, "குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ர க்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும்" * என்றிறே, இதுக்கும் ஆச் சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது 'பத்தாத்மாக்கள்' ஆவார் - உரை மெழுகிற பொன்போலே இப்ப்ரக்ருதிக்குள்ளே உருமாய்ந்து கிடக் கிற ஆத்மாக்கள் 'காலம்' ஆவது - அஹோராத்ராதி 3 விபாகயுக்த தயா ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும் அசித்விசேஷம், "அஹோராத் ராதி விபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமா யிருக்கும்"* என்றிறே, இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது

ஆக, இவ்வளவும் - ஸ்வரூபேண நித்யங்களான வஸ்துக்களைச் சொல்லிற்று மேல் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச் சொல்லுகிறது ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது - ஸத்தானுபத்தத்திறனுடைய உத்பத்தி

1 லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை - லீலாவிபூதியிலுள்ள ஸாரபதார்த்தங் களை 2- மஹாநமுதல் ப்ருதிவீவரையிலுமுள்ள தத்வங்கட்கெல்லாம் காரண மான ப்ரக்ருதி மூலப்ரக்ருதி யெனப்படும் 3 விபாகயுக்ததயா - பிரிவையுடை யதாயிருத்தலாலே * பரந்தரஹஸ்யம்

விநாஶ [1] அதயநதாபாவம பரவாஹரூபேண நிதயதவமாவது [2] உதபததிவிநாஶயோகியாகாநிறகசசெயதேயும், பூாவகாலததி லுணடான நாமரூபவிஙகாதிகளுடைய [4] அநநயதாபூாவம

இதில 'மஹதாதி விகாரஙகள' ஆவன - மஹத்ததவம தொடஙகி பருதிவியளவாக உணடான இருபததுமூனறு ததவமும 'அணடஙகள' ஆவன - இமமஹதாதிகளாலே [5] ஆரபதஙகளாய (கஎ) "அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச" [அணடாநாநது ஸஹஸராணும ஸஹஸராணயயுதாநிச] 'எனகிறபடியே, அஸஙகயேயமாயிருககிற அணடவிஶேஷஙகள 'அணடததுககு உடபடட தேவாதிபதாாததஙகள' ஆவன - அணடாநதாவாததிகளான தேவ மநுஷய திாயக ஸதாவரஙகள

ஆக, காரபதாாததம அருளிசசெயதாராயிறறு

மேல, அயநபதாாததததை அருளிசசெயகிறா

ஸூ (கூஅ) அயந மெனறது - இவறறுககு ஆஶ்ரய மெனறபடி

(வயா) 'அயநமெனறது-இவறறுககு ஆஶரய மெனறபடி' எனறு, அதாவது-அயநஶபதம ஆஶரயவாசியாகையாலே, இவறறுககு அயநமெனறது இவறறுககு ஆஶரய மெனறபடி யெனகை.

பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸாாததததை அருளிசசெயகிறா

ஸூ —(கூக) அஙஙனனறிககே, இவைதனனை ஆஶ்ரயமாகவுடைய னெனனவுமாம

(வயா) 'அஙஙனனறிககே, இவைதனனை ஆஶரயமாக வுடைய னெனனவுமாம' எனறு அதாவது - இவறறுககு ஆஶரயமெனறு ததபுருஷனாகச சொலலுகையனறிககே, 'இவைதனனை ஆஶரயமாக வுடையன' எனறு பஹுவரீஹியாகச சொலலவுமா மெனகை

---

1 அதயநத அபாவம - அடியோடிலலாமை 2 உதபததி விநாஶயோகி- உதபததியையும விநாஶததையும சொணடது. 3 பூாவகாலததில - பரதம ஸருஷடியில 4 அநநயதாபாவம வேறுவிதமாக ஆகாமலிருககை, முனபோல வேயிருககை யெனறபடி 5 ஆரபதஙகள-ஆனவை

[1] 'இவறறுககு ஆஶரயம' எனகிறவிடததில குணஙகளையும சொலலிறறே யாகிலும, 'இவைதனனை ஆஶரயமாகவுடையன' என கிற இடததில, குணஙகளை யொழியச சொலலவேணும அககுணங களுககு [2] வயாபயதவம சொலலு மளவில, ஆதமாஶரயமும [4] அநவஸதையுமாகிற தோஷஙகள வரு மாகையாலே. "தனகுணங களிலே ஈஶவரன வயாபிககுமபோது குணவிஶிஷடனாயே வயாபிகக வேணும நிரகுணமாய வஸது இராமையாலே, அபபோது, வயாபய குணஙகளே வயாபககுணஙகளாய வயாபககுணஙகளே வயாபயகுணங களா யறுகையாலே, ஆதமாஶரயதோஷ முணடாம, அதுககு மேலே, தனகுணஙகளிலே குணி வயாபிகக வெனறு புககால, ததாஶரயமான குணஙகளையும குணி வயாபிககவேணும, அநதவயாபகனுடைய குணங களையும, குணி வயாபிககவேணும ஆகையாலே, அநவஸதாதுஸ ஸதமாம" என்று இதுதனனை ஸபஷடமாக ஆசசானபிளளை அருளிசசெயதாரிறே

இவவுபயஸமாஸததாலும [5] பலிதாமஶததை அருளிசசெயகிறா

மூ -(௬௦) இவையிரணடாலும பலிததது - பரதவ வெளலபயஙகள

1. நாராயணன எனபதறகு - நாரஙகளுககு ஆஶரயம எனற ததபுருஷ ஸமாஸததில, நாரஶபதாாததமாக ஜஞாநமசௌஶீலயம முதலிய எமபெருமா னுடைய குணஙகள வநததுபோல, நாரஙகளை ஆஶரயமாகவுடையவன [அதா வது - நாரஙகளுள வயாபிததிருபபவன] எனற பஹுவரீஹி ஸமாஸததில, நார ஶபதாாததமாக எமபெருமானுடைய குணஙகளைத தவிரதது மறறவற றையே கொளளவேணும, அபபடிககொளளாவிடடால ஆதமாஶரயதோஷ மும அநவஸதாதோஷமும வரு மெனறபடி 2 வயாபயதவம - ஆஶரயமாக இருககை 3 ஆதமாஶரயம-தனனுளதானிருககை குணவிஶிஷடனான எம பெருமான குணததுககுள வயாபிததா னெனறால, குணததுககுள குணம வயாபிததாக ஏறபடுதலால, ஆதமாஶரயம 4 அநவஸதை-எலலையின மை, குணததுககுள குணம வயாபிபபதை ஒததுககொணடால, வயாபிகக குணததுககுளளும வேறொருகுணமும அதறகுள மறறொனறும எனறு இவவாறு வரும ஆதலால, ஒருமுடிவு ஏறபடா தெனறபடி 5 பலிதாமசம திஷகருஷடமாக ஏறபடட விஷயம.

(வயா) 'இவையிரணடாலும' எனறு தொடஙகி அதாவது - [1] 'நாரஙகளுககு அயநம', [2] 'நாரஙகளை அயநமாக வுடையவன' என்கிற இவை இரணடாலும பலிதத அாததம - தனனையொழிநத ஸமஸத வஸதுககளுககும தான ஆதாரமாயிருககையாகிற பரதவமும, இபபடிப [3] பெரியனான தான ஸகலசேதநாசேதநஙகளிலும தனனை யமைததுககொணடு புககிருககையாகிற ஸௌலபயமும எனகை

இனனமும ஒருபரகாரததாலே இநத ஸமாஸதவயபலிதஙகளை அருளிசசெயகிறா

சூ -(க0க) அநதாயாமிதவமும், உபாயத்வமும், உபேயதவமு மாகவு மாம

(வயா) [4] 'அநதாயாமிதவமும, உபாயதவமும உபேயதவமுமாக வுமாம' எனறு அதாவது - பஹுவரீஹியும ததபுருஷனுமாகிற உபயஸமாஸததாலும பலிததது, அநதாயாமிபராஹமணஙகளிற சொலலுகிறபடியே அகிலசேதநாசேதநஙகளிலும [5] அநதராதமதயா அவஸதிதனாயக கொணடு [6] நியநதாவாயிருககையாகிற அநதாயாமிதவமும, * "இண் ககௌ" [இண-கதௌ] எனகிற தாதுவிலே யாதல † "அய கதௌ" [அய - கதௌ] என்கிற தாதுவிலேயாதல ஸிததமான அயநபதததில [7] கரணேவயுதபததியாலும காமணிவயுதபததி

1 நாரஙகளுககு அயநம எனபது - ததபுருஷஸமாஸ வாகயாாததம, இதனில, தனனை யொழிநத ஸமஸதவஸதுககளுககும தான ஆதாரமாயிருத தல சொலலபபடுதலால, பரதவம வெளியாம 2 பெரியனான தான சேதநாசேதநஙகளில அவறறிறகு ஏறகத தனனை யமைததுககொணடு புககிருத தல சொலலபபடுதலால; ஸௌலபயம வெளியாம 3 பெரியனான - விபுவான 4 பஹுவரீஹிஸமாஸததால, அநதாயாமிதவமும - ததபுருஷஸமாஸததால உபாயதவ உபேயதவமும வெளியாம (உபாயம-பராபகம, உபேயம-பலம) 5 அநதராதமதயா அவஸதிதன - அநதராதமாவாக இருபபவனெனறபடி 6 நியநதா-நியமிபபவன 7 'இண' எனற தாதுவில கரணே வயுதபததி - ஏதி அநேந இதி அயநம எனபது, அய எனற தாதுவில-அயதே அநேந இதி அயநம எனபது, இண எனற தாதுவில காமணிவயுதபததி - ஈயதே இதிஅயநம எனபது அய எனற தாதுவில அயதே இதி அயநமஎனபது. கரணேவயுதபததியில அயநஶபதம உபாயவாசி, காமணிவயுதபததியில உபேயவாசி

* தாது பா-அதாதி- † தாது பா-பவாதி-

யாலும் பரகாஶிதமான உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமா மென்கை. பஹுவ்ரீஹியோஜநை சொல்லுகிற விடத்தில் [1] யோகய தாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தைக் குணங்களையொழிந்த வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக் கொண்டாற்போலே, தத்புருஷயோஜநையிலும் அயந ஶப்தத்தை உபாய உபேய வாசியாகக் கொள்ளுமளவில் [2] யோகய தாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தை அசேதநங்களையொழிந்த சேதந வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொள்ளக்கடவது, (கூ௮) "நாரஸ்தவிதி ஸர்வப்ராணிஸங்காத: ஶப்யதே । கதிராலம்பநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:" [3] ["நாரஸ்தவிதிஸாவப்ரமஸாம ஸங்கூ: பரிகத்யதே। கதிராலம்பநமஸ்ய தேநநாராயணஸஸம்ருத:"] என்றும், (கூகூ) "நாரஶப்தேந ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை: । தேஷாமயநபூதத்வாந்நாராயண இஹோச்யதே" ["நாரஶப்தேந ஜீவாநாம ஸமூஹ ப்ரோச்யதே புதை:। தேஷாமயநபூதத்வாந நாராயண இஹோச்யதே"] என்றும் இத்யாதிகளிலே இவ் வாத்தஞ் சொல்லப்படாநின்றதிறே

காமஷணிவ்யுத்பத்தி ஸித்தமான [4] ப்ராப்யத்வத்துக்கு ஸங்கோச மில்லாமையாலே ஸாவப்ரகாரவிஶிஷ்டமாயிருக்கையாலும், பந்து ஸாம்யமும் ப்ராப்யமாயிருக்கையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸாவவித பந்தத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லும்படியை அருளிச்செய்கிறா

மூ-(கoஉ) * "எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே, ஈஶ்வரனே எல்லாவுறவுமுறையு மென்று சொல்லும்.

(வயா) 'எம்பிரான்' என்று தொடங்கி அதாவது — நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார் * "எம் பிரானெந்தை யென்னுடைச் சுற்ற மெனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்கையாலே, ஈஶ்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸாவவிதபந்துவு மென்று இப்பதத்திலே சொல்லு மென்கை

1 யோகயதாநுகுணமாக சரீரமாகக் கொள்வதற்கு ஏற்ப 2 யோகய தாநுகுணமாக-உபாய உபேயங்களாக அபேக்ஷிப்பதற்கு ஏற்ப 3 அயந ஶப்தத்தை உபாயவாசியாக வாயினும் உபேயவாசியாகவாயினும் கொண் டால், அப்போது சேதநாசேதநங்களை யெல்லாம் காட்டவல்ல நாரஶப்தத் தைச் சேதநமாத்ரவாசியாகக் கொள்ளவேணு மென்பதற்கு ப்ரமாணம் - 'நாரஸ்தவிதி' 'நாரஶப்தேந' என்கிற வசநங்கள் 4 ப்ராப்யம் - உபேயம்

* பெ- தி. மொ-க-க-கூ

'இப்படி பந்துபூதனுமாகக் கொண்டு, இத்தலைக்கு அவன் செய்யுமது ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(௧௦௩) நாம் பிறர்க்கான அன்றும் அவன் நமக்காயிருக்கும்

(வ்யா) 'நாம் பிறர்க்கானவன்றும், அவன் நமக்கா யிருக்கும்' என்று அதாவது - நாம் தன்னோடு ஒட்டற்றுப் பிறர்க்கு நல்லராயிருந்த காலத்திலும், அவன் நமக்கு நல்லனாயிருக்கு மென்கை.

'இப்படி நாம் அந்யபரரான அன்றும் நமக்கேயாயிருந்து அவன் செய்து போருமது தான் ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(௧௦௪) இராமடம் ஊட்டுவாரைப் போலே உள்ளே பதி கிடந்து ஸத்தையே பிடித்து நோக்கிக் கொண்டு போரும்

(வ்யா) 'இராமடம்' என்று தொடங்கி. அதாவது - [1] நேர்கொடு நேர் தங்கள் பக்கல் வந்து அபேக்ஷிதங்களை வாங்கி ஜீவியாதே தூரமாந்தாலே பட்டினியே திரியுமவர்களையும் விடமாட்டாமையாலே அசலறியாதபடி [2] ராத்ரி மடத்திலே புஜிப்பிப்பாரைப்போலே 'தன் பக்கல் தலை சாயோம்' என்று இச்சேதநர் [3] ஸ்வாதந்த்ர்யம் அடித்துத் திரியாநிற்க, இவர்கள் கண்காணாதபடி அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு உள்ளே மறைந்திருந்து இவர்கள் ஸத்தையே தொடங்கி ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரு மென்கை.

ஆக, இந்நாராயணபதத்தாலே [4] கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான ஈச்வரன் படியை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, இதில் [5] விபக்த்யம்சத்தாலே கைங்கர்யத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(௧௦௫) 'ஆய' என்கிற இத்தால், "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபடியே எல்லா அடிமைகளும் செய்யவேணு மென்று அபேக்ஷிக்கிறது.

---

1 நேர்கொடுநேர்-எதிராக 2 ராத்ரி மடத்திலே-இரவிலே சோறிடுகிற ஸத்ரத்திலே 3 ஸ்வாதந்த்ர்யம் அடித்தல் - ஸ்வாதந்த்ர்யம் கொண்டாடுதல். 4 கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி - கைங்கர்யத்தை யேற்றுக்கொள்பவன். 5 விபக்த்யம்சத்தாலே-சதுர்த்தியாலே

(வயா.) 'ஆய எனகிற இததால்' எனறு தொடஙகி அதாவது- 'ஆய' எனகிற இநதச சதுாததியாலே * "சென்றால் குடையாம்" எனகிற பாட்டிற சொலலுகிறபடியே திருவநநதாழவானைப போலே ஸாவவிதகைஙகாயஙகளும செயயவேணு மெனறு அபேக்ஷிககிறது எனகை.

'நமஸஸாலே தனககெனன ஒனறை விருமபுகைககு பராபதியில லாத அதயநதபாரதநதாயம சொலலியிருகக' இககைஙகாயததைத தான விருமபி அபேக்ஷிககை ஸமபவியாதுஎனறு இருககுமவாகள பணணும பரஙநததை அநுவதிககிறா

மூ.-(கoச) 'நமஸஸாலே தனனோடு உறவிலலை யென்று வைததுக கைஙகாயததை பராாததிககக கூடு மோ?' எனனில், —

(வயா) 'நமஸஸாலே தனனோடு உறவிலலையெனறு வைததுக கைஙகாயததை பராாததிககக கூடுமோவெனனில' 1 எனறு.

அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறா

மூ.-(கoஎ) † "படியாயக கிடநது உனபவளவாய காணபேனே" எனகிறபடியே கைஙகாயபராாததனை வநதேறி அனறு, ஸவரூபபரயுகதம்

(வயா) † 'படியாயககிடநது' எனறு தொடஙகி 2 அதாவது - † "படியாயககிடநது உனபவளவாயகாணபேனே" எனறு, அதயநத பாரதநதாயததோடே கைஙகாயபராாததனையையும சொலலுகிறபடி

---

1 நமஸ ஸபதம நாராயணாய எனபதோடு சோநது, மகாரததிறசொனன ஜஞாதருதவததால கைஙகாயததிலும வரும மமகாரததை விலககு மெனறு நமஸ ஸபதாாததபாகரணததிற சொலலிவிடடு, இஙகே, கைஙகாயபராாத தனையைச சதுாததி காடடு மெனபது பொருநதுமோ? எனறு ஸஙகைககுக கருதது. 2 கீழததோனறிய ஸநதேஹததுககு உததரம — இஙகே சொலலு கிற கைஙகாய பராாததனை-ஸவபரயோஜநததைச சிறிதும உததேசிதது வாா மல ஸவஶேஷியின முகவிகாஸததையே உததேசிததது ஆய, அசிதவயாவருதத ரூபமான ஸவ சைதநயததுககு ஏறறதாய ஸவதஃ இருபபதொனறுகையாலே தககதா மெனறபடி.

* முதல திருவ - ருங † பெருமாள திரு ச-க.

யே, கைஙகாய பராாததனை - ஸவபோகதருதவரூப அஹஙகாரபா புககமாயககொணடு வநதேறி யானது அனறு, ஶேஷிககு அதிஶய ததை விளைதகலலது தான தரியாதபடியான தன ஸவரூபததைப பறறி வநத தெனகை

உகததைத ஹேதுவாககொணடு சதுாததியின கைஙகாய பராாததநாபரகாஶகதவததை அருளிசசெயகிறா

மூ -(கoஅ) ஆகையால, * "வழுவிலா வடிமை செயய வேணடுமநாம" எனகிற பராாததனையைக காடடுகிறது

(வயா) 'ஆகையால' எனறு தொடஙகி அதாவது - கைஙகாய பராாததனை வநதேறி யனறிககே, ஸ்வரூபபரயுகத மாகையாலே, * "வழுவிலாவடிமைசெயயவேணடுநாம" எனறு, 'அடிமையில ஒனறும நழுவாதபடி ஸகலகைஙகாயஙகளும செயயவேணடும நாம' எனகிற பராாததனையை, இசசதுாததி பரகாஶிபபிககிற தெனகை

இனி, இநதககைஙகாயபராாததனை இடைவிடாமலநடககைககு உறுபபான பராபயருசியுடையாாபடியை அருளிசசெயகிறா

மூ -(கoகூ) "† கணணாரககணடு கழிவதோாகாதலுற ராககு முணடோ கணகள துஞசுதல" எனகிறபடியே காணபதறகு முனபு உறககமிலலை; கணடால "ஸதா பஶயநதி" ஆகையாலே உறக்கமிலலை.

(வயா) 'கணணாரககணடு' எனறு தொடஙகி அதாவது - "† இமையோாகள சூழாந, தொழுவதுஞசூழவதுஞசெய தொலலை மாலைக கணணாரககணடு, கழிவதோா காதலுறறாககு முணடோ கண கள துஞசுதல" எனறு 'நிதயஸூரிகளுடைய திரளானது நிரநதரம அநுபவம பணணுகிற ஸாவேஶவரனைக கணகள நிறையுமபடி [1] கணடொழியக கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநினறவாகளுககும கணகள உறஙகுதலுணடோ?' எனனுமாபோலே, விஷயததைக காண பதறகுமுனபு ஜஞாநஸஙகோசரூபமான உறகக மிலலை, கணட

---

1 கணடொழியக கழியாத-கணடாலலலது நீஙகாத

* திருவாயமொ ௩ ௩-க † திருவிரு-௯௭.

காலத்தில் (௪00) "ஸதாவஶ்யந்தி" [ஸதாபஶ்யந்தி] என்கிறபடியே ஸதா அநுபவம் பண்ணுகையாலே உறக்கமில்லை யென்கை.

இன்னும் ஒருஹேதுவினாலே இவனுக்கு உறக்கமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார்

சூ -(௬௧௦) * "பழுதே பல பகலும்போயின" என்று இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு உறங்கவிரகில்லை.

(வயா) 'பழுதே' என்று தொடங்கி அதாவது - * "செங்கணேடலோதவனணரடி அரவணைமேற கண்டு தொழுதேன், பலபகலும் பழுதே போயினவென்று அஞ்சி அழுதேன்" என்று, 'விஷயத்தைக் கண்டு அநுபவித்தவாறே இப்படி அநுபவிக்கைக்கு உடலான அநேககாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போய்விட்டதே' என்று இழந்த நாளை நினைந்து கலேஶித்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு மேலுள்ள நாளில் உறக்கம் வர வழியில்லை யென்கை

'இன்னும் இவ்விஷயத்தில் அறிவுபிறந்தாக்கு மறக்கப்போகாது' என்னுமதை 1 இசைவிக்கிறார்

சூ -(௧௧௧) "† அன்று நான் பிறந்திலேன் பிறந்த பின் மறந்திலேன்" என்றுநின்றார்களிறே.

(வயா) 'அன்று நான்' என்று தொடங்கி. அதாவது - அவன் என்னைப் பெறுகைக்காகத் திருப்பதிகளிலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகாநிற்க, அக்காலத்தில் நான் ஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜந்மத்தை யுடையனாகப் பெற்றிலேன், அந்தஜந்மமுண்டான பின், அவனை ஒருகாலும் மறந்திலேன்' என்று சொல்லா நின்றார்களிறே யென்கை. ஆக, பராபயுவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம் பிறந்தார் 2 படி இதுவாகையாலே, இந்தக்கைங்கர்யபராத்தனை இடைவிடாமல் நடக்கும் என்று கருத்து

இனி, இந்தக்கைங்கர்யத்துக்கு தேஶகாலாதிநியமமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார்

---

1 இசைவிக்கிறார் - ப்ரமாணத்தாலே சம்மதிப்பித்துகிறார் 2 படி - தன்மை.

* முதல் திருவா - ௬௬ † திருச்சந்த - ௬௪

சூ.-(கக௨) இவ்வடிமைதான் "*ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வ கால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அநுவர்த்திக்கும்

(வ்யா) 'இவ்வடிமைதான்' என்று தொடங்கி அதாவது:-இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபபுருஷார்த்தமான இந்தக் கைங்கர்யந்தான் * "ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி" என்று—'ஒழிவில்லாத காலமெல்லாம் ஸர்வதேஶத்திலும் உடனாய ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிரியாதுநின்று' என்கிறபடியே ஸர்வதேஶத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் நடந்துசெல்லும் என்கை

பார்யைக்கு மங்களஸூத்ரதாரணம் பாதர்வுக்கு அநந்யார்ஹை யென்று காட்டுமாபோலே, திருமந்த்ரதாரணம் சேதநர்க்கு பகவதநந்யார்ஹத்வப்ரகாஶகம் என்னுமிடந்தோற்ற, இதை ஒரு மங்களஸூத்ரமாக நிருபித்து அருளிச்செய்கிறார்

சூ.-(கக௩) எட்டிழையாய் மூன்றுசரடா யிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம்

(வ்யா) 'எட்டிழையாய' என்று தொடங்கி அதாவது—பதினாறிழையாய இரண்டுசரடா யிருக்கும் லௌகிகமான மங்களஸூத்ரம் போலன்றிக்கே, எட்டிழையாய மூன்றுசர்டாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம்போலே, எட்டுத்திருவக்ஷரமாய மூன்றுபதமா யிருக்கிற இத்திருமந்த்ரமென்கை.

'இப்படி நிரூபித்துச்சொன்ன இத்தால் எவ்வர்த்தம் சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ.-(ககச) இத்தால, ஈஶ்வரன் ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய்நின்று ரக்ஷிக்கும் என்கிறது

(வ்யா) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி அதாவது-இதை மங்களஸூத்ரமாகச் சொன்ன இத்தால், ஈஶ்வரன் [1] இத்தோடு அந்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய் நின்று கொண்டு ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகிற தென்கை

---

1. இத்தோடு - அந்வயமுடைய இந்தத்திருமந்த்ரத்தோடு ஆசார்யோபதேஶமுகத்தாலே சம்பந்த முடைய

* திருவாய்மொ - ௩-௩-க.

இனி, இமமநதரததால பரதிபாதிதத அாததததை ஸஙகரஹித துச்சொல்லி இத்தை நிகமிததருளுகிறா

மூ-(கக௫) ஆக, 'திருமநதரத்தால எம்பெருமானுககே உரியேனான நான எனககுஉரிய னன்றிககே யொழியவேணும, ஸாவசேஷியான நாராயணனுக்கே எலலா வடிமைகளும செயயபபெறுவேனாக வேணும்' என்றதாயிறறு

பிளளைலோகாசாாயா திருவடிகளே சரணம

திருமநதரபரகரணம் முறறிறறு

(வயா) 'ஆக, திருமநதரததால' என்று தொடஙகி 'ஆக' என்றது-கீழ பரகக அருளிசசெயத எலலாவறறையும தொகுததது அருளிச செயகிறு ரென்னுமிடந தோறற 'எமபெருமானுககேயுரியேனான நான' -இதில, 'எமபெருமானுககு' என்று சதுாததயநதமான பரதமாக்ஷரததில அாததததையும, அவதாரணததாலே மதயமாக்ஷரததின அாததததையும, 'உரியேனான நான' என்று தருதீயாக்ஷரததில அாததததையும சொலலுகையாலே, பரதமபதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி. 'எனககு உரியனன்றிககே யொழியவேணும' -இதில, 'எனககுரியன' என்று ஷஷ்டயநதமான மகாராாததததையும, 'அன்றிககேயொழிய' எனகையாலே நகாராாததததையும, 'வேணும்' என்கையாலே இவ்வாததம சேதநனுககு பராாததநீயமென்னுமதததையும பரதிபாதிககையாலே, மதயமபதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி 'ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே எலலா அடிமைகளும செயயபபெறுவேனாகவேணும்' -இதில, 'ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே' என்று கைஙகாய பரதிஸமபநதியையும கைஙகாயபராாததநாபரகாசிகையான சதுாததியையும, 'எலலா அடிமைகளும செயயபபெறுவேனாக வேணும' என்று கைஙகாயபராாததநாபரகாரததையும சொலலுகையாலே, தருதீயபதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி. 'என்றதாயிறறு' என்றது-என்று சொலலிறறாயிறறென்கை.

விஸதரேண அருளிசசெயததை மீளவும இபபடி ஸஙகரஹிதது அருளிசசெயதது - இததிருமநதராாததததை எல்லாரும அறிநது அநுஸநதிககைககாக ஆகையாலே, எல்லாககும இவவாததம எபபோதும அநுஸநதேயம

திருமநதரபரகரணவயாகயாநம் முறறியது

சீயாதிருவடிகளே சரணம.

முமுக்ஷுப்படி

த்வய ப்ரகரணம்

வ்யாக்யாந அவதாரிகை

பரமரஹஸ்யமான திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் மத்யமபதத்தாலும் த்ருதீய பதத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட உபாயோபேயங்களை [1] விசதமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

'முன்பு அருளிச்செய்த [2] மூன்று ப்ரபந்தங்களிலும் [3] திருமந்த்ராநந்தரம் சரமஶ்லோகத்தை அருளிச்செய்து பின்பு த்வயத்தை அருளிச்செய்தவர், இப்போது த்வயத்தை முந்துற அருளிச்செய்வான் என்?' என்னில்,—இரண்டு ப்ரகாரமும் அருளிச்செய்யலா யிருக்கையாலே ஆச்சான்பிள்ளை [4] சீயர் முதலானோரும், இந்தப்ரகாரமிறே அருளிச்செய்தது.

'இவ்விரண்டு ப்ரகாரந்தனக்கும் கருத்து என்?'—என்னில், சரமஶ்லோகம் முன்னாக த்வயத்தைச் சொல்லுகிறது [5] விதப்யநுஷ்டாந ரூபங்களாயிருக்கையாலே விதி முன்னாக அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்கையாலும், [6] திருமந்த்ரம் ப்ராப்யபரமாய் சரமஶ்லோகம் ப்ராபகபரமாய் த்வயம் உபயத்தினுடையவும் அநுஷ்டாந

---

1 திருமந்திரத்தில் மத்யம பதமான நம: என்பது, அர்த்தபலத்தாலே உபாயத்தைத் தெரிவிக்கும் திருமந்த்ரத்தின் விவரணமான இந்த த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தில் 'ஸ்ரீமந்நாராயண' என்கையாலே, அந்த உபாயம் ஸ்ரீவிஶிஷ்டமென்று ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிவிக்குமென்க. இங்ஙனமே உபேயம் ஸ்ரீவிஶிஷ்டமென்பதும் உத்தர வாக்யத்தில் 'ஸ்ரீமதே நாராயணாய' என்று இருத்தலால், விசதமாம். 2 மூன்று ப்ரபந்தங்கள்—ஸ்ரிய:பதிப்படி, யாத்ருச்சிகப்படி, பரந்தபடி என்பன. 3 திருமந்த்ராநந்தரம்-திருமந்த்ர அர்த்தத்தை யருளிச்செய்த அநந்தரம். 'சரமஶ்லோகத்தை' 'த்வயத்தை' என்பவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் காண்க. 4 சீயர்-வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர். 5 சரமஶ்லோகத்தில் 'ஶரணம் வ்ரஜ' என்று விதிக்கையாலும், த்வயத்தில் 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகையாலும் 'சரமஶ்லோகம் விதி த்வயம் அநுஷ்டாந ரூபமானது' என்பதும் ஏற்படும். 6 ஸ்வரூபத்தின் யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கு எம்பெருமானுடைய ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் நித்ய ப்ரார்த்தநீயங்களாகையாலே, அவற்றைத் தெரிவிக்கும் திருமந்த்ரம் ப்ராப்யபரமாம்

ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலும். 1 த்வயம் முன்னாக சரமச்லோகத்தைச்சொல்லுகிறது - திருமந்த்ரத்தில் மத்யமத்ருதீயபதங்களுக்கு வாக்யம் த்வயம் விவரணமாய், அது தனக்குச் சரமச்லோகத்தில் ஆர்த்த த்வயம் விவரணமாயிருக்கும் ஆகாரத்தாலே. 2 ஆனபின்பு, இரண்டு ப்ரகாரமும் அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை. அதில் ஒருப்ரகாரத்தை மூன்று ப்ரபந்தத்திலும் அருளிச்செய்தவராகையாலே, மற்றைப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, திருமந்த்ரார்த்தம் அருளிச்செய்த அநந்தரம் த்வயார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

அவதாரிகை முற்றிற்று.

அதில் ப்ரதமத்திலே வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுக்கு ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக அவஶ்யாபேக்ஷிதமாயுள்ளவற்றை, *ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்கிறார்

மூ - (கககரு) புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகையும்,

(வ்யா) 'புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகை' என்று தொடங்கி ஒரு சூர்ணையாலே புறம்புண்டான பற

---

1 த்வயத்துக்கு முன்னாகச் சரமச்லோகத்தைச் சொல்லுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் விதிரூபமான சரமச்லோகத்தைச் சொல்லி, அதன் பின்பு அநுஷ்டாநரூபமான த்வயத்தைச் சொல்லுவதென்பது ஒன்று, ப்ராப்ய ப்ரமான திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லி, ப்ராபகபரமான சரமச்லோகத்தை அதன் பின்பு சொல்லி, அவ்விரண்டையும் சொல்லுவதான த்வயத்தை அதன் பின்பு வைத்ததென்பது மற்றொன்று 2 விவரணவிவரணீபாவத்தைப் பற்றித் திருமந்த்ரத்தின் பின் த்வயமும் அதன்பின் சரமச்லோகமும் அருளிச்செய்வது

றுக்களையுடைய வாஸனையோடே விடுகை ஆவது - (௧௦௧) "பிதரம் மாதரம் தாராந்" [பிதரம் மாதரம் தாராந்] இத்யாதிப்படியே, 1 பாஹ்யவிஷய ஸங்கங்களையுடைய மறுவலிடாதபடி ஸவாஸநமாக விடுகை 'எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகை' ஆவது-வேறொன்று 2 தஞ்சமென்கிற நினைவு கலசாதபடி, நிருபாதிகரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனையே தஞ்சமாக ஸ்வீகரிக்கை இவ்விரண்டு வாக்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் எங்ஙனே யெனனில்? 'புறம்புண்டான பற்றுக்களையுடைய' என்று-'ஸர்வதர்மாந்' என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'வாஸனையோடே விடுகையும்' என்று - 'பரித்யஜ்ய' என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'எம்பெருமானை' என்று — 'மாம்' என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும் 'ஏ' என்று ஏவகாரத்தாலே ஏக பதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'தஞ்சம்' என்கையாலே 'ஶரண'பதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'பற்றுகையும்' என்று 'வ்ரஜ' பதத்தில் அர்த்தத்தையும் அடைவே சொல்லுகையாலே

௱௨-பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும், பேற்றுக்குத் த்வரிக்கையும்.

(வ்யா) பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கையாவது - 3 உபாய பலகுத்வமும் உத்தேஶ்ய துர்லபத்வமும் 4 ஸ்வக்ருததோஷபூயஸ்த்வமும் அடியாக வரும் 5 ஶங்காத்ரயமுமின்றிக்கே, பலம் தப்பாமல் ஸித்திக்குமென்று விஶ்வஸித்திருக்கை பேற்றுக்குத் த்வரிக்கை யாவது இப்படி விஶ்வஸித்து 'பேறு ஸித்தித்தபோது காண்கிறோம்' என்று இருக்கையன்றிக்கே, * "மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கென் மனமேக

---

1 பாஹ்ய விஷயஸங்கங்கள்—எம்பெருமானைத் தவிர்த்து வேறான விஷயங்களில் பற்றுகள் அடைய-எல்லாவற்றையும் மறுவலிடாதபடி-விட்டவற்றில் மறுபடியும் ஸம்பந்தமுண்டாகாதபடி 2 தஞ்சம் - உபாயம் 3 உபாய பலகுத்வம் உபாயம் இலேசானதாக இருக்கை 4 ஸ்வக்ருததோஷபூயஸ்த்வம் - தான் செய்த குற்றம் மிகுதியாக இருக்கை 5 சரமஶ்லோகத்தில் 'வ்ரஜ' என்று விதிக்கையாலே, அவனை ஶரணமாக வரிக்கையாகிற இந்த எண்ணமே உபாயமாமோ என்று ஒரு சந்தேகம் ஜநிப்பதை, இங்குள்ள ஏக பதம் 'இவ்வெண்ணம் உபாயமாகாது, ஸர்வஶக்தனான அவ்வெம்பெருமானே உபாயமென்று தெரிவித்தலால், உபாய பலகுத்வம் முதலிய ஶங்கைகள் ஒழியுமென்க

* திருவாய்-௯-௩-௭

'மெண்ணும' * "தாவி வையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே, கூவிக் கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ" என்கிறபடியே, 1 க்ரமப்ராப்தி பற்றுமற பதறுகை ஆக, 2 இவை இரண்டாலும்—3 உபாய உபேய அதிகார அபேக்ஷிதங்களான மஹாவிஶ்வாஸத்தையும், ப்ராப்ய த்வரையையும் சொல்லுகிறது

மூ - இருக்கும் நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே பரவணுயக் குணுநுபவ கைங்கர்யங்களே பொழுது போக்காகையும், இப்படி யிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஏற்றமறிந்து உகந்திருக்கையும்,

(வயா.) இருக்கும நாள உகந்தருளின நிலங்களிலே பரவணுயக் குணுநுபவகைங்கர்யங்களே பொழுதுபோக்காகை யாவது-பரமபதத்திலேபோய ஸ்வதநுபவகைங்கர்யங்களைப பண்ணுகையாகிற பேற்றில் த்வரை நடவாநிற்கச்செய்தேயும, இஶரீரத்தோடே இருக்கும நாள † "தானுகந்தவூர்" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன உகந்து வாத்திக்கிற திவ்யதேசங்களிலே ‡ "கண்டியூரரங்கம மெய்யங்கச்சி பேரமல்லே" என்று 4 மண்டுகையாகிற பாரவண்யத்தையுடையனுய, அவ்வோதிவ்யதேஶங்களிலே நிற்கிறவனுடைய கல்யாணகுணுநுபவமும, அது அடியாகக் கரணத்ரயத்தாலும அவன விஷயத்தில் பண்ணுங் கைங்கர்யமுமே 5 காலக்ஷேபவிஷயமாமபடி யிருக்கை. 'இப்படியிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றம அறிந்து உகந்திருக்கை யாவது' - 6 கீழ்ச்சொன்ன இவ்வாசாரங்களெல்லா முடையராயிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால், 7 'இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற்போலே இந்தவிபூதியிலே இங்ஙனேயும சிலருண்டாவதே!' என்று அவர்கள வைபவத்தை யறிந்து அவர்களளவில ப்ரீதியுக்தனு

1 க்ரமப்ராப்தி பற்றுதல - க்ரமத்திலே மெல்லப் புருஷார்த்தத்தைப பெறுவோமென்ற கருத்துப பொருந்தியிருத்தல 2 இவை இரண்டாலும - பேற்றுத்தப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும பேற்றுக்குத்வரிக்கைடம என்கிற இரண்டுவாகயத்தாலும 3 உபாய அதிகார அபேக்ஷிதம - மஹாவிஶ்வாஸம உபேய அதிகார அபேக்ஷிதம - ப்ராப்யத்வரை 4 மண்டுகை - பற்றுக்கொள்ளுகை 5 காலக்ஷேபம - போதுபோக்கு 6 கீழ்ச்சொன்ன - 'புறம்புண்டான' என்று தொடங்கி இதுவரையிற் சொல்லிய 7 இந்தளம-குமமட்டி

* திருவாய-௯-௩-௩- † திருநெ-௬ ‡ திருக்குறுந்-௧௩.

யிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாம் உண்டானாலும் உண்டாக்க அரிதாயிருப்ப தொன்றிறே இது

சூ-திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகை யும், ஆசார்யப்ரேம கனத்திருக்கையும், ஆசார்யன்பக் கலிலும் எம்பெருமான்பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையும்,

(வ்யா) திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகை யாவது - மந்த்ராந்தரங்களினுடைய அருகே மறந்தும் போகாதே த்யாஜ்ய உபாதேயங்களைத் தெளிய அறிவிக்கும் திருமந்த்ரத்திலும் அதின் அர்த் தத்துக்கு விவரணமான த்வயத்திலும் நிஷ்டனாயிருக்கை

ஆசார்யப்ரேம கனத்திருக்கை யாவது - கீழ்ச்சொன்ன ஆகா ரத்தையெல்லாம் உபதேஶத்தாலே தனக்கு உண்டாக்கின ஆசார்ய விஷயத்தில் (௧௦௨) "யஸ்ய தேவே பராபக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ" [யஸ்ய தேவே பராபக்தி யதா தேவே ததா குரௌ] என்கிறபடியே ப்ரேம அதிஶயித்திருக்கை

ஆசார்யன்பக்கலிலும் எம்பெருமான்பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையாவது - நித்யஸம்ஸாரியான தன்னை நித்யஸூரிகள் பேற் றுக்கு ஆளாம்படி இருமைப்பொன்னாக்குவாரைப்போலே திருத்தின ஆசார்யன்பக்கலிலும், 1 அத்வேஷாதிகளை விளைத்துக் கொண்டுவந்து ஆசார்யவிஷயத்தோடே சேர்த்த எம்பெருமான் பக்க லிலும் உபகாரஸ்ம்ருதியுடையனாய்ப் போருகை

சூ-ஜ்ஞாநமும் விரக்தியும் ஶாந்தியும் உடையனா யிருக்கும் பரமஸாத்விகரோடே ஸஹவாஸம் பண்ணு கையும், வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம்

(வ்யா) ஜ்ஞாநமும் விரக்தியும் ஶாந்தியு முடையனாயிருக்கும் பரம ஸாத்விகரோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையாவது - தான் கலங்கினா லும் கலங்காமல் நோக்குகைக்கு உறுப்பாகவும், கீழ்ச்சொன்ன ஆகா

1 எம்பெருமான் அத்வேஷாதிகளை விளைக்கும் ப்ரகாரத்தை ஸ்ரீவசந பூஷணத்திலே "ஜீ்பாதஷ் பூதியிலே" என்று தொடங்கி விஸ்தரேண அருளிச் செய்திருத்தல் காண்க

ரங்கள் தனக்கு 1 வர்த்திக்கைக்கு உறுப்பாகவும் 2 தத்வ யாதாத்ம்ய ஜ்ஞானமும் அப்ராப்தவிஷயவிரக்தியும் இவையிரண்டும் நமக்குண்டென்று இறுமாப்பற்றிருக்கையாகிற ஸாந்தியும் உடையனாயிருக்கும் பரமஸத்த்வநிஷ்டனாயிருப்பான ஒருபாகவதனோடே கூட வஸித்துப்போருகை

‘வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம்’ என்றது - இவை யித்தனையும் வைஷ்ணவனென்றிருப்பான ஒரு அதிகாரிக்கு அவஶ்யம் உண்டாகவேணு மென்கை

இப்படியிருக்கும் இவனுக்கு அநுஸந்தாந விஷயம் வகுத்து அருளிச்செய்கிறார் மேல்

மூ-(கக௭) இந்த அதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தேயம்

(வ்யா) ‘இந்த’ என்று தொடங்கி அதாவது—கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையனாயிருக்கும் இவ்வதிகாரிக்கு, அந்த ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு வர்த்தகமான ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தாந விஷயமாகவேணு மென்கை

இனி, த்வயத்திற் சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் 3 வீறுடைமையை யறிவிக்கைக்காக, ஶாஸ்த்ரம் திருமந்த்ரம் சரமஶ்லோகம் இவற்றிற் சொல்லுகிற ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்துகொண்டுசென்று, பின்னை அதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(கக௮) எல்லாப்ரமாணங்களிலும் தேகத்தாலே பேறென்கிறது, திருமந்த்ரத்தில் ஆத்மாவாலே பேறென்கிறது; சரமஶ்லோகத்தில் ஈஶ்வரனாலே பேறென்கிறது; த்வயத்தில் பெரியபிராட்டியாலே பேறென்கிறது.

---

1 வர்த்திக்கை - வருத்தியாகை 2 தத்வ யாதாத்ம்யஜ்ஞானம் - தத்வ விஷயத்தில் உண்மையான அறிவு 3 வீறுடைமை - வேறொன்றுக்கு இல்லாத மேன்மையையுடையதாதல்

(வ்யா) 'எல்லா ப்ரமாணங்களிலும்' என்று தொடங்கி அதாவது - சேதநனுடைய 1 விசிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும், ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான தேஹத்தாலே இவனுக்குப் புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது 2 நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்த்ரத்தில், இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நின்றும் கைவாங்கினாலொழிய ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வம் ஜீவியாமையாலே, தத்பரவருத்திவிரோதியான ஸ்வப்ரவ்ருத்தியை விட்டிருக்கும் ஆத்மாவாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கான சரமஶ்லோகத்தில், இவனுடைய ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி, தானே கைக்கொண்டு, ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகல பாபங்களையும் தள்ளிப்போகட்டு, தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொள்ளும் ஈஶ்வரனாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது. ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீவிஶிஷ்ட வேஷத்திலே நோக்கான த்வயத்தில், விஶேஷணபூதையான பெரியபிராட்டியாராலே புருஷார்த்தலாபமென்கிற தென்கை.

'உபாயம் ஈஶ்வரனாயிருக்க, இவளாலே பேறாகையாவதென்?' என்கிற ஶங்கையில் அருளிச்செய்கிறார்

சூ - (கக௯) பெரியபிராட்டியாராலே பேறாகையாவது- இவள் புருஷகாரமானாலல்லது ஈஶ்வரன் கார்யஞ் செய்யானென்கை

(வ்யா) 'பெரிய பிராட்டியாராலே' என்று தொடங்கி அதாவது - 3 இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்கள் இரண்டும் பண்ணுவான் ஈஶ்வரனேயா யிருக்கப் பெரியபிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேறு ஆகிறது, இவனுடைய அபராதத்தைப் பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகாரமானால் ஒழிய, ஈஶ்வரன் இவன்கார்யஞ்செய்யான் என்றபடி என்கை

கீழ், ஸாமாந்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று, விஶேஷித்து த்வயத்துக்கு அதிகாரியானவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார்

---

1 விசிஷ்டவேஷம் - ஶரீரத்தோடு கூடியுள்ளநிலை 2 சேதநனுடைய நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷம்-ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்கள். 3 இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்கள் - இஷ்டப்ராப்தி அநிஷ்ட பரிஹாரம்

ஸூ-(கஉ0) த்வயத்துக்கு அதிகாரி-ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும் உடையவன்.

(வ்யா) 'த்வயத்துக்கு' என்று தொடங்கி. அதாவது—ஸித்தோபாயவரண ப்ரதிபாதகமான த்வயத்துக்கு அதிகாரி (ஏ௦க) "[illegible]" [அகிஞ்சநோகதி: த்வமேவோபாய: பூதோ பவ] (க௦ச) "[illegible]" [அகிஞ்சநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய] என்றும், * "புகலொன்றில்லா அடியேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே [1] ஆகிஞ்சந்யமும் [2] அநந்யகதித்வமும் ஆகிற இரண்டும் உடையவன் என்கை

'இவ்விரண்டின் வேஷமுந்தான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார்

ஸூ—(கஉக) இவை இரண்டும் ப்ரபந்ந பரித்ராணத்திலே சொன்னோம்

(வ்யா)'இவையிரண்டும்' என்று தொடங்கி அதாவது—உபாயாந்தர ராஹித்யமாகிற ஆகிஞ்சந்யத்தின் வேஷமும், ரக்ஷகாந்தர ராஹித்ய மாகிற அநந்யகதித்வத்தின் வேஷமும் ப்ரபந்நபரித்ராணமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டு கொள்வது என்கை

இனி த்வயத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(கஉஉ) இதில் முற்கூற்றில், பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈஶ்வரன் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றுகிறது, பிற்கூற்றில், அசேஷதகியிலே அடிமை யிரக்கிறது

(வ்யா) 'இதில் முற்கூற்றில்' என்று தொடங்கி அதாவது - இந்தத்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமத்' என்று பெரியபிராட்டி

---

1 ஆகிஞ்சந்யம் - உபாயாந்தரம் இல்லாமலிருக்கை 2 அநந்ய கதித்வம் - ரக்ஷகாந்தர மில்லாதிருக்கை

* திருவாய் ௬-௰-௰

யாரை முன்னிட்டு, 'நாராயணசரணௌ' என்று ஈஶ்வரன் திருவடிகளை 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று உபாயமாகப் பற்றுகிறது. உத்தரகண்டத்தாலே 'ஶ்ரீமதே' என்று பெரியபிராட்டியாரும் அவனுமான சேர்த்தியிலே, 'நாராயணாய' என்கிற சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தை அர்த்திக்கிறது என்கை. 'நமஸ்ஸு' கைங்கர்ய விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதகமாகையாலே, அடிமையை இரக்கிறது என்றது இதிலே அர்த்தாபந்நம்.

இனி ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ஶ்ரீமத்பதார்த்தம் அருளிச்செய்ய உபக்ரமிக்கிறார்.

சூ —(கஉ௩) ஶ்ரீ என்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்.

(வ்யா)—'ஶ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்' என்று. ஶ்ரீஶப்தம் ஸம்பத்திகளுக்கும் வாசகமாக லோகத்திலே 1 நடந்துபோருகையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக 'ஶ்ரீ என்கிற இது பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்' என்கிறார். ஆகையிறே, "ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா பத்மா கமலா ஶ்ரீர்ஹரிப்ரியா" என்று, திருநாமங்களிலே ஸ்வரூபமாயிற்று. இதுதான் எல்லாத் திருநாமங்களையும்போலன்றிக்கே, (கஉ௫) "ஶ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:" [ஶ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:] என்கிறபடியே, இவளுக்கு 2 ப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும் (க௦௬) "அக்ஷரம் ப்ரதமம் தத் நாராயணஸ்ய வ்யாஹ்ருதிர் யதா" [அதிபகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்] என்று அகாரம் ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதமாபிதாநமானாற்போலேயாயிற்று, இவளுக்கும் ப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும்படி. அது, அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு 3 ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும், இது, இவளுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

1 நடந்துபோருதல் - வழங்குதல் 2 ப்ரதமாபிதாநம் - முதன்மையான பெயர் 3 ஏகாந்தமான - அவஶ்யம் வேண்டிய

* அமர-நிக-கா - க, க - வ ஶ்லோ-உஎ.

இனி, இந்த ஸ்ரீமபத்தத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக பரதம் இங்கனமேல வந்த வ்யுத்பத்திந்வயத்தை அருளிச்செய்கிறார்

சூ —(கஉச) ஸ்ரீயதே, ச்ரயதே

(வ்யா)—'ஸ்ரீயதே, ச்ரயதே' என்று அதாவது - *'ச்ரீ ஞ் ஸேவாயாம்' என்கிற தாதுவிலே 'ஸ்ரீயத இதி ச்ரீ:, ச்ரயத இதி ச்ரீ:' என்று ஸித்தமான கர்மணிவ்யுத்பத்தியையும் கர்த்தரி வ்யுத்பத்தியையும் சொன்னபடி

இவ்வ்யுத்பத்திதவயத்துக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

சூ —(கஉரு) இதுக்கு அர்த்தம்-எல்லாருக்கும் இவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், இவள்தனக்கும் அவனைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாயிருக்கும் என்று

(வ்யா)—'இதுக்கு அர்த்தம்' என்று தொடங்கி. அதாவது - இவ்வுபயவ்யுத்பத்திக்கும்[1] அர்த்தம் 'ஸ்ரீயதே' என்று எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படாநின்றுள்ள என்கையாலே ஸகல சேதநர்க்கும் இவளைப்பற்றித் தங்களுடைய சேஷத்வரூப ஸ்வரூப லாபமாய், 'ச்ரயதே' என்று ஈச்வரனை ஸேவியாநின்றுள்ள என்கையாலே இவள்தனக்கும் ஈச்வரனைப்பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமென்று என்கை இவள்தனக்கு, சேதநவிஷயத்தில் சேஷித்வமும் ஈச்வர விஷயத்தில் சேஷத்வமும் என்றும் உண்டாயிறே யிருப்பது ஆகையால், இந்த ஸேவ்யத்வஸேவகத்வங்கள் இரண்டும் இவளுக்கு நித்யமாய்ச் செல்லாநிற்கும்

'ஈச்வரனுக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயம் உண்டானாற்போலே, இவளுக்கும் புருஷகாரத்வமும்[2] ப்ராப்யத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமும் உண்டாகையாலே, இதில் மவ்வாகாரத்தை நினைத்து இவளை இப்போது[3] சொல்லுகிறது" என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

1 உபயவ்யுத்பத்தி - கர்மணிவ்யுத்பத்தி கர்த்தரிவ்யுத்பத்தி யென்ற இரண்டு வகையான வ்யுத்பத்தி 2 புருஷகாரத்வம் - கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியில் தோன்றும் 3 இப்போது - ஈச்வரனை உபாயமாகப்பற்றுகிற இச்சமயத்தில

*தா - பஞாதி

ஸூ —(கஉசு) இபபோது இவளைச சொலலுகிறது புருஷகாரமாக

(வயா)—'இபபோது இவளைச சொலலுகிறது புருஷகாரமாக' எனறு 'புருஷகாரமாக' எனகையாலே, உபாயவஸது விஶேஷணமாயிருககிற ஆகாரததையிடடு, இவளுககும உபாயதவததில அநவயம சொலலும பக்ஷம நிரஸதம

'ஈஶவரனுடைய நாராயணதவ பரயுகதமான ஸவாபாவிக ஸமபநதாதி ஜ்ஞாநததை யுடையனுயக கொண்டு, அவனை ஆஶரயிககிற இசசேதநனுககு இவளைப புருஷகாரமாக முனனிடடவேணடுகிறது தான என?' எனன, அருளிசசெயகிறார

ஸூ —(கஉஎ) நீரிலே நெருபபுக கிளருமாபோலே குளிரநத திருவுளளததிலே அபராததால சீறறம பிறநதால பொறுபபது இவளுககாக.

(வயா) 'நீரிலே' எனறு தொடஙகி அதாவது - ஶீதலமான ஜலததிலே சென்று அணுகவொணணுதபடியான நெருபபுக கிளருமாபோலே, (கOஎ) "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" [ஸுஹருதம ஸாவபூதாநாம] (கOஅ) "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" [ஸமோZஹம ஸாவபூதேஷு] எனகிறபடியே, 1 ஸாவபூத ஸுஹருததவம 2 ஸமாஶரயணீயதவே ஸமதவமாகிற ஸ்வபாவவிஶேஷஙகளாலே பரஸநநமாயக குளிரநதிருககிற திருவுளளததிலே (கOகூ) "பரிபூர்ணேஷ்வபி ஜநே ஹிதஸம்ரம்பதாவ்ருத்த்யா பவதிச கதாசித் கலுஷீ:" [பரிபூர்ணேஷவபி ஜநே ஹிதஸமரமபதாவருதயா பவதிச கதாசிதகலுஷதீ:] எனகிறபடியே, சேதநன 3 தீரககழியபபணணின அபராதம 4 அடியாக (ககO) "க்ஷிபாமி" [க்ஷிபாமி] "நக்ஷமாமி" [நக்ஷமாமி] எனனுமபடியான சீறறம பிறநதால அவவபராததைதப பொறுபபது (ககக) "கிமேதந் நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதி" [கிமேதந நிரதோ

1 ஸாவபூத ஸுஹருததவம - எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஸநேஹங கொணடிருககை 2 ஸமாஶரயணீயதவே ஸமதவம - எலலாராலும ஒபப ஆஶரயிககத தககவனுயிருககை 3 தீரககழிய - பூரணமாக எனறபடி 4 அடியாக - காரணமாக

தோஷஃக இஹஜகதி] இத்யாதிப்படியே தன்னுடைய உடம்பே தோஷாதிகளாலே அருசிற்றுத்தன்னைத்யாறறித் தயையைஜநிப்பிக்கும் இவளுக்காக என்கை. ஆகையாலே, ஸம்பந்தஜ்ஞானம் பிறந்தவனுக்கும் அபராதபயத்தாலே 1 புருஷகாரபுரஸ்கரணம் அபேக்ஷித மென்று கருத்து.

2 இத்தலையிற் காரியம் ஏறிட்டுக்கொண்டும் அத்தலையை வசீகரித்தும் இரண்டு தலையையும் பொருந்துவிக்கைக்கு இவள்தான் 3 கண்ணழிவற்ற 4 புருஷகாரமோ?" என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ —(கஉஅ) இவள் தாயாய், இவர்கள் கலேசம் பொறுக்கமாட்டாதே அவனுக்குப் பத்நியாய், இனிய விஷயமாயிருக்கையாலே கண்ணழிவற்ற புருஷகாரம்.

(வியா) 'இவள் தாயாய்' என்று தொடங்கி அதாவது - (ககஉ) "த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்" [த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்] என்றும், (ககங) "அகிலஜகந்மாதரம்" [அகிலஜகந்மாதரம்] என்றும் சொல்லுகிறபடியே இச்சேதநர்க்கு இவள் மாதாவாய், *"தந்தம் மக்கள் அழுது சென்றால் தாய்மாராவார் தரிக்ககில்லார்" என்கிறபடியே அந்த ஸம்பந்தமடியாக இவர்களுடைய கலேசங் கண்டால் ஸஹிக்க மாட்டாதே, (ககச) "விஷ்ணுபத்நீ" [விஷ்ணுபத்நீ] என்கிறபடியே அவனுக்குப் பத்நியாய், †"பித்தர் பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்கிறபடியே அவன் 5 தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டு பிச்சேறித் தன் சொல்வழி நடக்கும்படி 6 அபிமதவிஷயமா யிருக்கையாலே கண்ணழிவற்ற புருஷகார மென்கை.

---

1 புருஷகார புரஸ்கரணம் - புருஷகாரத்தை முன்னிடுகை 2 இத்தலையிற் காரியம் ஏறிட்டுக்கொண்டும் - சேதநனுடைய காரியத்தைத் தன்மேற் போட்டுக்கொண்டும் அத்தலையை ஈச்வரனை 3 கண்ணழிவற்ற - நிர்த்தோஷமான 4 புரு ஸநோதி - மிகுதியாகத் தருகிறான் என்று புருஷ் என்பதன் பொருள் இங்கே, புருஷகாரம்—(ஈச்வரனைச் சேதனன் விஷயத்தில்) மிகுதியாகக் கொடுக்கும்படி செய்பவள் 5 தன் வைலக்ஷண்யத்தை - பிராட்டியான தன்னுடைய விலக்ஷணமான [வேறொருவர்க்கில்லாத] வடிவழகை 6 அபிமதவிஷயம் - இஷ்டமான பொருள்

*பெரியாழ் - உ, உ, ங † திருநெடு கஅ.

'எல்லாம் செய்தாலும் 1 நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன், சேதநனுடைய அபராதங்களை 2 நிறுத்து அறுத்துத் தீர்த்தவன் என்று நிர்க்ருமமாயில, இவளாலே பொறுப்பிக்கப்போமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (கஉகூ) திருவடியைப் பொறுப்பிக்கும்மவள், தன்சொல்வழி வருமவனைப்பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே.

(வ்யா)—'திருவடியை' என்று தொடங்கி அதாவது - தன்னைப் பத்நீமாஸம் 3 தாஜநபாதஸநம் பண்ணின அந்த ராக்ஷஸிகளுடைய அபராதங்களைக் கண்கிட்டு, சித்ரவதம் பண்ண 4 உத்யோகித்து நின்ற 5 சொல்மிறுங்கனான திருவடியையும் முடட (ககரு) "கஃக்கர்வெஹ்ஸ" [கஃகுபயேத] என்றும், (ககசு) "நகஸ்சிஞாவபராய்த்தி" [நகஶ்சிந்நாபராத்யதி] என்றும இத்யாதி உபதேசத்தாலே பொறுப்பிக்குமவள், * "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும், † "மாமலர்மங்கை மணநோக்கமுண்டான்" என்றும், ‡ "அலர்மேல்மங்கை போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன் போகயதையிலே குமிழ்நீருண்டு, § "நின்னன்பின் வழி நின்று சிலைபிடித்த எம்பிரானேக" எனகிறபடியே மாயமருகந்தின் பின்னே போ என்னிலும 6 விளைவது அறியாதே அதன்பின்னே போமபடி தன்சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்க வல்லளென்னுமிடம் கிமுதந்யாயஸித்தமிறே யென்கை ¶ "செய்தக்கவினுக்கு இல்லை கைம்மாறு" என்னுமபடி, இரண்டு தலைக்கும் 7 தலைதடுமாறாக உபகரித்துத் தன்

1 நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரன - தடைபபடாத ஸ்வாதந்த்ரியமுள்ளவன் 2. நிறுத்து அறுத்து தீர்த்தவன் - கணக்கிட்டு அநுபவிக்கச்செய்து தீர்ப்பவன். 3 தாஜநம் - மருட்டுகை, பாதஸநம - பழிக்கை 4 உத்யோகித்து - பரயத்னங்கொண்டு 5 சொல்மிறுங்கன் - சொல்லை மீறுந்தன்மையான அடங்காத தன்மையுள்ளவனென்றபடி 6 விளைவது - மேல நடக்கப்போவது வீதாபஹாரம 7 தலைதடுமாறாக - (ஸ்வரூபஹாநிவாரமல்) மாறிமாறி என்றபடி.

* மூன்றாந் திரு, வா - ௩
† பெரிய திரு - அ, கo, க
‡ திருவாய - ௩, கo, அ.
$ பெரியாழ தி - ௩, கo, எ.
¶ பெரிய திரு - ௫ - அ, உ.

சொலவழி போகவேணடுமபடியான திருவடியோடே 1 மறுதலிககுமவள, * "தாள 2 முயஙகும" எனனுமபடியான போகயதைககுத தோறறு 'எததைச செயவோம' எனறு 3 தலைதடுமாறி, † "நினனபினவழிநினறு' ‡ "அதனினபினனே படாநதான" எனனுமபடி விளைவதறியாதே முறுவலுககுத தோறறுச சொலவழிபோமவனைப பொறுபபிககுமெனனுமிடமு சொலலவேணடாவிறே" § எனறு இதுதனனை இவர திருததமபியாரும அருளிசசெயதாரிறே

ஆக, ஸ்ரீமதபததில 4 பரகருதயமஸததை அருளிசசெயதாராயிறறு, 5 பரதயயாமஸததை அருளிசசெயகிறார மேல

சூ —(கஙஂ) மதுப்பாலே இருவாசேர்த்தியும் நித்யமென்கிறது.

(வயா) 'மதுபபாலே' எனறு தொடஙகி அதாவது—இம மதுபபுததான 6 நிதயயோகமது பாகையாலே, இததால புருஷகாரபூதையான பிராட்டியும ஈஸவரனுமான இருவருடைய சேர்ததியும எபபோதுமுணடு எனனுமிடம சொலலுகிற தெனகை.

இநநிதயயோகததை உபபாதிககிறார

சூ —(கஙக) இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய உணமை

(வயா) 'இவளோடேகூடியே வஸதுவினுடைய உணமை' எனறு அதாவது—(ககஎ) "ஸ்ரியஃபதி நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணை...

1 மறுதலிககுமவள - எதிரிடுபவள 2 முயஙகும - அணைககபபெறற 3 தலைதடுமாறி - கலஙகி 4 பருகருதி - பகுதி; 'ஸ்ரீ' எனபது 5 பரதயயம - விகுதி, 'மத' எனபது 6 "ஸ்ரீமதிதி நிதயயோகே மதுப ப்ரத்யயஸ்ஸம்பந்தே ஸ்ரீஸம்பந்தோ ஹி ஸ்வாமித்வம் ..." எனற காரிகையால மதுபபுககு ஏழாததமுணடு எனறும, அதில நிதயயோகம எனபது ஒனறு எனறும ஏறபடும, நிதயயோகம - எபபோதுமான சேர்ககை

* மூனறாநதிரு-அந-கOO ‡ பெரியதிருமொழி-உ, ரு, கூ
† பெரியாழ. திரு-ங, கO-எ § அருளிசசெயல ரஹஸ்யம்.

ணைகதாநஃ ஸ்வதந்த்ரஸ்வஸ்வவிலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநைகஸ்வரூபஃ" [ஸ்ரீய பதிர் நிகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநஸ் ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்துவிலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபஃ] என்று ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு முன்னே ஸ்ரீய:பதித்வத்தைச் சொல்லுமபடி அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு பரதந்த்ரநிரூபகையாயிருக்கையாலே, இவளோடேகூடியே வஸ்துவினுடைய ஸத்பாவம் இருப்பது என்கை

ஆக, 1 ஸ்வரூபாநுபந்தித்வ ப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

இனி, இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ — (கரு௨) ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் சேதநனுடைய அபராதத்தையும் கண்டு அகலமாட்டாள்.

(வ்யா.) 'ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும்' என்று தொடங்கி. அதாவது - அபராதங்களைப் பத்தும் பத்தாகக் கணக்கிட்டு, *அறுத்து அறுத்துத் தீர்க்கும் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், (ககஅ) "யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்" [யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்] இத்யாதிப்படியே காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் 2 சிறிதுவரையிட்டுக் காட்டக் கடவதல்லாதபடி பண்ணிவைத்த இச்சேதநனுடைய 3 அக்ருத்யகரணாத்யபராதத்தையுங் கண்டு, "என்னாகப்புகுகிறதோ" என்னும் பயத்தாலே, ஈஶ்வரனைவிட்டு ஒரு க்ஷணகாலமும் அகலமாட்டாளென்கை

இத்தால், சேதநனுக்குப் பலிக்குமதத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ — (கருங) சேதநனுக்கு இவையிரண்டையும் நினைத்து அஞ்சவேண்டா.

---

1 ஸ்வரூப அநுபந்தித்வம் - (ஸ்வரூபநிரூபகையாமபடி) ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்திருக்கை 2 சிறிதுவரையிட்டு - சிறிது குறைந்தவளவு கொண்டு 3 அக்ருத்யகரணம் - செய்யத்தகாத தொழிலை [பாபத்தை]ச் செய்கை.

* நிறுத்தறுத்துத் தீர்க்கும் என்றும் பாடம்

(வ்யா) 'சேதநனுக்கு' என்று தொடங்கி அதாவது- இப்படி இவள் இருந்த நோக்குகையாலே, சேதநனுக்கு, ஈஶ்வரஸ்வா தந்த்ரயமும் ஸ்வாபராதமும் ஆகிற இவை இரண்டையும் நினைத்து 'என்னுடைய விளையப்புகுகிறதோ' என்று அஞ்சவேண்டா என்கை

இனி, இம்மிதுனத்தின் தாதபாயாஶ்ரயத்தை அருளிச் செய்கிறார்

ஸூ—(கூசு) இத்தால - ஆஶ்ரயிக்கைக்கு ருசியே வேண்டுவது, காலம் பார்க்கவேண்டா என்கிறது

(வ்யா) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி அதாவது - இப்படி 1 புருஷகார உபாய வஸ்துக்களினுடைய நித்யயோகத்தைப் பரதிபாதிக்கிற இம்மிதுனபரால், இவ்விஷயத்தை யாஶ்ரயிப்பார்க்கு, ஆஶ்ரயிக்கையில் ருசியே வேண்டுவது, 'இரண்டுதலையும் கூடியிருக்கும் தசையிலே ஆஶ்ரயிக்கவேணுமே' என்று, ஆஶ்ரயணத்துக்குக் காலம் பார்த்திருக்கவேண்டா வென்கிற தென்கை.

இனி, இவள் புருஷகாரத்வத்தின் அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வத்தை அறிவிக்கைக்காக, இவள் ஸந்நிதிக்கும் அஸந்நிதிக்கும் உண்டான வாசியை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(கூரு) இவள் ஸந்நிதியாலே காகம் தலை பெற்றது, அது இல்லாமையாலே ராவணன் முடிந்தான்

(வ்யா) 'இவள் ஸந்நிதியாலே' என்று தொடங்கி (கககூ) "தெவ்யா காருண்யரூபயா" [தேவ்யா காருண்யரூபயா] என்கிறபடியே, 2 கருணைதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போலே இருப்பாளாய், ஸ்வதந்த்ரனை ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ரயத்தை யழுக்கிக் கருணையைக் கிளப்புமவளான இவள் ஸந்நிதியாலே,

1 புருஷகாரவஸ்து - பிராட்டி, உபாயவஸ்து - ஈஶ்வரன் 2 காருண்யம்-ஏவ-ரூபம் யஸ்யாஸ்ஸா-காருண்யரூபா என்றும் காருண்யம் ரூபயதி இதி - 'காருண்யரூபா' என்றும், 'காருண்ய-ரூபா' என்பதற்கு இரண்டு ஸமாஸம் உண்டு அதன்மேல் த்ருதீயாவிபக்திசேர்ந்து காருண்யரூபயா என்று ஆயிற்று முதல் ஸமாஸத்துக்குப் பொருள் - காருண்யமே ஆகாரமானவள் என்பது அதை கருணைதான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்போலே இருப்பாளாய் என்று விவரிக்கிறார் இரண்டாவது ஸமாஸத்தின் பொருள் - காருண்யத்தைக் கிளப்புபவள் என்பது

அபராதத்தைத் தீரக்கழியச் செய்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு இலக்காய்த் தலையறுப்புண்ணத் தேடின காகம் (௧௨) "க்ருபயா பர்யபாலயத்" [க்ருபயா பர்யபாலயத்] என்கிறபடியே, க்ருபாவிஷயமாய்த் தலைபெற்றுப் போயிற்று, அப்படியிருக்கிற இவள் ஸந்நிதி இல்லாமையாலே போக்கற்றுச் செயல் மாண்டு நின்ற நிலை ஒக்கிருக்கச் செய்தேயும், காகத்தோபாதி அபராதமு மின்றிக்கே யிருக்க, ராமஸ்த்ரத்துக்கு இலக்காய ராவணன் முடிந்துபோனான் என்கை. ஆகையால், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு இவள் ஸந்நிதியே வேணுமென்று கருத்து.

ஆக, ஸ்ரீமத்பதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம், நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(௧௩௬) புருஷகாரபலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்.

(வ்யா) 'புருஷகாரபலத்தாலே' என்று தொடங்கி. அதாவது — 1 உபதேஶத்தாலும் அழகாலும் கண்ணழிவற வசீகரித்துக் காரியங்கொள்ளவல்ல 2 புருஷகார பலத்தாலே 3 ஆஶ்ரயணோந்முகனான சேதநன் அநாதிகாலம் பண்ணின அபராதங்களைப் பார்த்துச் சீறி "அங்கீகரியேன்" என்று இருக்கும் ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைமடிந்தால் 4 அதன்கீழ் தலையெடுக்கப் பெறாத 5 செறிப்புத் தீர்ந்து தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம் என்கை.

'அவைதாம் எவை?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(௧௩௭) அவையாவன-வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும், ஸௌஶீல்யமும், ஸௌலப்யமும், ஜ்ஞாநமும், ஶக்தியும்

---

1 உபதேஶத்தாலே வசீகரிக்கும் வகையை 127-ஆவது சூர்ணையின் வ்யாக்யானத்திற் காணலாம் 2 புருஷகார பலத்தாலே (லக்ஷ்மியின் புருஷகாரம்) தனக்கு ஏற்பட்ட உறுதியினாலென்றபடி 3 ஆஶ்ரயணோந்முகனான ஈச்வரனை ஶரணமாக அடைவதில் ஸம்மதித்துப்போன 4. அதன்கீழ் ஈஶ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கைக்கொண்டபோது என்றபடி- 5 செறிப்பு - ஸங்கோசம்

(வ்யா) 'அவையாவன' என்று தொடங்கி இவற்றில், 'வாத்ஸல்யம்' ஆவது - வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநு இருக்கும் இருப்பு, அதாவது-அதனுடைய தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளுகையும், க்ஷீரத்தைக்கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொண்டு நோக்குகையுமிறே, அப்படியே, ஈஶ்வரனும் தோஷத்தைப் போக்யமாகக்கொண்டு, * "பாலேபோற் சீர்" என்கிற குணங்களாலே தழைப்பித்து, (கஉக) "[illegible] ஜேயம்" [கதஞ்சந - நத்யஜேயம்] என்றும், (கஉஉ) "[illegible]" [அப்யம் ஸர்வபூதேப்ய] என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுகூல நிமித்தமாகவும் ப்ரதிகூல நிமித்தமாகவும் நோக்கும் 'ஸ்வாமித்வம்' ஆவது - இவன் 1 விமுகனான தஶையிலும் விடாதே நின்று, ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஒருபந்தவிஶேஷம், அதாகிறது - உடையவனாயிருக்குமிருப்பு, 2 அத்வேஷம்தொடங்கிக் கைங்கர்ய பர்யந்தமாக உண்டான ஸ்வபாவ விஶேஷங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிறது இந்த பந்தவிஶேஷமடியாக 'ஸௌஶீல்யம்' ஆவது - 3 உபயவிபூதியோகத்தாலும், பெரிய பிராட்டியாரோடேச் சேர்த்தியாலும், நிரங்குஶமா யிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய மேன்மையையும் தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்து † "அவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்று 4 பிறகாலியாதபடி எல்லாரோடும் ஒக்க மேல்விழுந்து 5 புரையறக் கலக்கையும், அது தன்பேறாக இருக்கையும், எதிர்த்தலையில் அபேக்ஷையன்றியிலே இருக்கக் கலக்கையும் 'ஸௌலப்யம்' ஆவது - கண்ணுக்கு விஷயமின்றிக்கேயிருக்கிற தான் கண்ணாலே கண்டு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை 'ஜ்ஞாநம்' ஆவது - இச்சேதநனுக்குக் கழிக்கவேண்டும் அநிஷ்டங்களையும் கொடுக்கவேண்டும் இஷ்டங்களையும் நேராக அறிகைக்கு 6 ஈடான 7 ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும் ஒரு

---

1 விமுகன் - பராமுகன் 2 அத்வேஷம் முதலியவை - அத்வேஷம் ஆபிமுக்யம், மோக்ஷேச்சை வைராக்ய ப்ராப்தி ஸதாசார்யஸமாஶ்ரயணம் ஸம்யக் ஜ்ஞாநம் ஶரீராஹந்தை உசிதஉபாயபரிக்ரஹம் ஸமாசாரம் உத்தரணம் பரமபதப்ராப்தி நிரந்தரபகவத்கைங்கர்யம் என்பன 3 உபயவிபூதி யோகம் - நித்யவிபூதி லீலாவிபூதி என்பவற்றில் தனக்குஉள்ள ஸ்வாமித்வமாகிற ஸம்பந்தம் 4 பிறகாலித்தல் - பின்வாங்குதல் 5 புரையற வேறுபாடு தோற்றாமல், ஸ்வோத்கர்ஷமும் பரநிகர்ஷமும் தோற்றாதபடி என்றபடி. 6 ஈடு ஆன - ஏற்றதான 7 ஸ்வவ்யதிரிக்தம் - தன்னிலும் வேறாகிய

* பெரிய திருவந் - ருஅ. † திருவாய் - ரு, க, எ

காலே 1 அபரோக்ஷிககவலல அறிவு 'ஶகதி' ஆவது - 2 ஹேய
ரான நிதயஸமஸாரிகளை 3 உபாதேயதமரான நிதயஸூரிகளோடு
4 ஒருகோவையாககவலல 5 அகடிதகடநாஸாமாதயம. இவ்வறில
வாதஸலயாதிகள நாலும 6 ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம, ஜ்ஞா
நாதிகள இரணடும 7 ஆஶ்ரிதகாயாபாதகம, * "நிகரிலபுகழாய"
என்று தொடஙகி 8 வாதஸலயாதிகள நாலையுமிறே, ஆஶ்ரயணத்து
ககு உடலாக ஆழவார அருளிசசெயதது ஜ்ஞானஶகதிகள இரண
டுஞ சொனனது, 9 பராபதி 10 பூரததிகளுககும உபலக்ஷணம, காரய
காதவததுககு அவையும அபேக்ஷிதஙக ளாகையாலே

'இககுணஙகளுககு இவவிடத்தில 11 விநியோகஙகள எவை?'
என்ன, அருளிசசெயகிறார

மூ—(கங-அ) குறறங்கணடு வெருவாமைககு வாத்ஸலயம்; காரயஞசெயயுமென்று துணிகைககு ஸவாமித்வம், ஸவாமிதவங்கணடு அகலாமைககு ஸௌஶீலயம், கணடு பறறுகைககு ஸௌலபயம, விரோதியைப போககித தனனைக கொடுக்கைககு ஜ்ஞானஶகதிகள

(வயா) 'குறறஙகணடு' என்று தொடஙகி அதாவது - 12 ஆஶ்ர
யணோநமுகனான இசசேதனன், தனதோஷததைப பாரதது அஞசா
மைககு உறுப்பு, தோஷததைப போகயமாகக கொளளும வாதஸலயம

1 அபரோக்ஷிககவலல - பரதயக்ஷமாகக காணததகக 2 ஹேயர் - சோதது தககொளளத தகாதவர் 3 உபாதேயதமர் - ஏறறுககொளளுதறகு மிகவும ஏறறவர் மிகவும் உயரநதவரென்றபடி 4 ஒரு கோவை - ஒரு வரிசை 5 அகடிதகடநா ஸாமாதயம - ஒனறுசேராதவறறைச சேர்ககுந தனமை 6 ஆஶ்ரயணஸௌகாய் ஆபாதகம - ஆஶ்ரயிபபதறகு ஸௌகாயததைச செயயககூடியவை 7 ஆஶ்ரித காரய ஆபாதகம - அடைநதவர் காரியததைச செயயககூடியவை 8 'நிகரில புகழாய' எனபதனால வாதஸலயமும, 'உலகம் மூனறுடையாய' எனபதனால ஸவாமிதவமும, 'எனனை யாளவனே' எனபதனால ஸௌஶீலயமும, 'நிகரிலமரா திருவேஙகடததானே' எனபதனால ஸௌலபயமும கூறபபட்டுளளன 9 பராபதி - ஸமபநதம 10 பூரததி - எல்லாவறறாலும பூரணனாயிருககுந தனமை 11 விநியோகம - உபயோகம 12. ஆஶ்ரயண உநமுகன - (எமபெருமானை) ஆஶ்ரயிபபதில அநுகூலமுக மானவன

* திருவாய, க-கO-கO

யம. 'நங்காயம செய்யுமோ, செயயாதோ' என்று ஶங்கியாதே காரியஞ்செய்யுமென்று விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பு, 1 இழவு பேறு தன்னதாம்படியான ஸ்வாமித்வம் உபயவிபூதிக்கும் 2 கடவனாயிருக்கும் பெருமைக்கு ப்ரகாஶகமான ஸ்வாமித்வத்தைக் கண்டு 3 ஸ்வநிகாஷ்டாநு ஸந்தாநத்தாலே அகலாமைக்கு உறுப்பு, தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக் கலக்கும் ஸ்வபாவமான ஸௌஶீல்யம் 4 அதீந்த்ரியன் என்று பிற்காலியாமல் கண்ணாலே கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்கு உறுப்பு, தன்வடிவைச் சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை யாகிற ஸௌலப்யம், (சஉக) "ஸர்வதாவெஹ்ரோக்ஷ்யிஷாமி" [ஸாவடா பேபயோர்யாக்ஷ்யிஷாமி] என்கிறபடியே 5 ப்ராப்திவிரோதியைப் போக்கிப் ப்ராப்யனான தன்னை உபகரிக்கைக்கு உறுப்பு, 6 ப்ராப்தாவான இவன் கீழ்நின்ற நிலையும், மேல் 7 போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் 8 ஏகாந்தங்களான ஜ்ஞாநஶக்திகள் என்கை

9 ஸௌகர்யாபாதகங்களான குண சதுஷ்கத்திலும் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே, அந்த ஸௌலப்ய 10 காஷ்டையை அருளிச் செய்கிறார்

ஸூ—(கங்க). இங்குச்சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு எல்லைநிலம் அர்ச்சாவதாரம்.

(வ்யா) 'இங்குச் சொன்ன' என்று தொடங்கி அதாவது-11 இப்பதத்தில் ஆஶ்ரயணஉபயோகியாகச் சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு 12 ஸீமாபூமி *"தமருகந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுருவந்தானே" என்கிற

1 இழவு பேறு - நஷ்டமும் லாபமும் 2 கடவன் - உரியவன் 3 ஸ்வநிகாஷ்ட அநுஸந்தாநம் - தனது தாழ்ச்சியை யெண்ணுதல் 4 அதீந்த்ரியன் - இந்திரிய ஞானத்துக்கு விஷயமாகாதவன் 5 ப்ராப்திவிரோதி - (எம்பெருமானை) அடைவதற்குத் தடையாவது 6 ப்ராப்தாவான இவன்- (ஈஶ்வரனை தன்னை) அடைபவனான இந்தச்சேதநன் 7 போக்கடி - அடையுந் தேசம் 8 ஏகாந்தங்களான - அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களான 9. ஸௌகர்யாபாதகம் - ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம் 10 காஷ்டை - எல்லை 11. இப்பதத்தில் - பூர்வகண்டத்திலுள்ள நாராயண பதத்தில் 12 ஸீமாபூமி- எல்லையான இடம்

* முதல் திருவந்தாதி-சச

படியே ஆஸ்ரிதர் உகந்தது ஒன்றைத் திருமேனியாகக்கொண்டு ஸந்-
1 ஸந்நிதி பண்ணியிருக்கும் அர்ச்சாவதாரமென்கை.

இதுதன்னை உபபாதிக்கிறார்

சூ—(கசஂ0) இதுதான் பர வ்யூஹ விபவங்கள் போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணலாம்படி இருக்கும்

(வ்யா) 'இதுதான்' என்று தொடங்கி. அதாவது-இவ்வர்ச்-சாவதாரந்தான் 2 தேஸவிப்ரக்ருஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாத பரவ்யூஹங்களும், 3 காலவிப்ரக்ருஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாதபடி போன 4 விபவமும் போலன்றிக்கே, 5 ஆஸந்-நமாய் 6 அநவரதஸந்நிதி பண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலே, அநவரதம் கண்ணாலே காணலாம்படி இருக்குமென்கை.

'இக்குணங்களெல்லாம் அர்ச்சாவதாரத்திலே காணலாமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(கசக) இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்

(வ்யா) 'இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்' என்று அதாவது-ஸௌகர்யாபாதகமாகவும் கார்யாபாதகமாகவும் சொன்ன இக்குணங்கள் எல்லாம், இவை காண்கையிலே அபேக்ஷையுடைய நமக்கு 7 நம்முடைய பெருமாள் பக்கலிலே காணலாமென்கை.

---

1 ஸந்நிதிபண்ணுதல் - சாந்நித்தியமடைதல் 2 தேஸவிப்ரக்ருஷ்டதை - தேஸம் தூரத்திலிருக்கை பரத்வத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் பரமபதமும், ஸங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ந அநிருத்தாதி ரூபமாகிற திருக்கோலங்கொண்ட வ்யூஹ மூர்த்தத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பாற்கடலும் நாம் இந்தஸரீரத்தோடு போகமுடியாதபடி வெகுதூரத்திலுள்ளனவாதல் காணக 3 கால விப்ரக்ருஷ்டதை - வெகுகாலத்துக்கு முன்னே நிகழ்ந்ததாதல் 4 விபவம் ராமக்ருஷ்ணாதியவதாரங்கள் 5 ஆஸந்நம் - ஸமீபமான இடத்திலிருப்பது 6 அநவரதஸந்நிதி - எப்போதும் நீங்காத ஸாந்நித்யம் 7 நம்பெருமாள் என்றதுக்குத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலி லெழுந்தருளியுள்ள நம்பெருமாளைக் காட்டுவதாக வ்யாக்யானஞ் செய்யாமல், நம்முடைய பெருமாள் என்று காரணக்குறி யாக வ்யாக்யானஞ்செய்தது - வெவ்வேறு தேஸங்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளிய அர்ச்சையிலே ஈடுபட்டிருப்பாருக்கும் அங்கங்குக் காணலாமென்று தெரிவிக்கைக்காக

பெருமாள் பக்கலிலே இக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகங்களா யுள்ளவற்றைச் சொல்லி, 'இவற்றுடனே நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம்' என்கிறார்

சூ—(கசஉ) திருக்கையிலேபிடித்த திவ்யாயுதங்க ளும் வைத்து அஞ்சல் என்ற கையும், கவித்த முடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸநபத்மத்திலே யழுத்தின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம்

(வ்யா) 'திருக்கையிலே' என்று தொடங்கி அதாவது—1 கார்ய கரத்வ உபயோகியான 2 ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ப்ரகாஶகமாம்படி திருக் கைகளிலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶங்க சக்ராதி திவ்யாயுதங் களும், 3 வாத்ஸல்ய ப்ரகாஶகமாம்படி 4 வைத்து அஞ்சலென்ற கை யும், ஸ்வாமித்வப்ரகாஶகமாகக் கவித்த முடியும், 5 ஸௌஶீல்யப்ர காஶகமான முகமும் முறுவலும், அனைவர்க்கும் கண்டு பற்றலாம்படி யான ஸௌலப்ய ப்ரகாஶகமான ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திரு வடிகளுமாய்க் கொண்டு எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையே 6 அநந்யகதி களான நமக்கு ரக்ஷக மென்கை

7 உபாய உபேய நிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரங்கள் இரண் டும் கீழ்ச்சொன்னபடியே நிற்கிற திருமேனியிலே தோற்றும் என்கிறார்

---

1 கார்யகரத்வ உபயோகியான - பக்தர்களின் காரியத்தைச் செய்வதாயிருக் கையில் உபயோகமுள்ளனவான 2 ஆயுதத்தை யேந்துகை ஶக்திமானு டைய கார்யமாகையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிகளையறிந்து அவ்விரோதி களை ஏந்திய ஆயுதங்களைக் கொண்டு நிரஸிப்பது ஜ்ஞாநவானுடைய கார்ய மாகையாலும், எம்பெருமான் தனது திருக்கையிலேந்திய திவ்யாயுதங்கள் அவனது ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ப்ரகாஶகமாகும் 3 எம்பெருமானது அஞ்சலென்று காட்டுகின்ற அபயமுத்திரை சேதநர் தமது தோஷங்களை நினைந்து அகலாமலிருக்கைக்குக் காரணமாகையால், வாத்ஸல்ய ஸூசகமாகும் 4 வைத்து - ஒருசொல்விழுக்காடு, தனியே பொருளில்லை 5 ஸௌஶீல்ய மாவது - மஹானாயிருப்பவன் மிகவுந் தாழ்ந்தநிலையிலிருப்பாரோடு பேதமின் றிச் சேர்ந்திருக்கை புன்முறுவலும் மலர்ந்தமுகமும் உண்டாவது இஷ்டர் களைக் காணும்போதே யாதலால், சேதநனை அவ்வெம்பெருமான் காணும் போது அப்பரமனிடத்துத் தோன்றுகின்ற முகவிகாஸமும் மந்தஹாஸமும் அவ் வெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யத்தைக் காட்டும் 6 அநந்யகதிகள் - எம் பெருமானைத்தவிர வேறொரு புகலிடமில்லாதவர்கள் 7 உபாய நிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரம் - ரக்ஷகத்வம், உபேயநிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரம் - போக்யத்வம்

ஸூ—(கசங) ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்கள் இரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்

(வ்யா) 'ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்கள் இரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்' என்று அதாவது - ரக்ஷணபரிகரமான திவ்யாயுதங்களோடும் ரக்ஷணத்துக்கு கவித்த முடியோடும் கூடி யிருக்கையாலே ரக்ஷகத்வம் தோற்றுகையாலும், *"அணியார் ஆழியும் சங்கமும் ஏந்தும்," †"முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ" என்கிறபடியே அவைதானே அழகுக்கு உடலாய் வைத்தஞ்சலென்ற கையும் முகமும் முறுவலும், ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளும் ஒரொன்றே அழகுக்கு எல்லைநிலமாயிருக்கையாலே போக்யத்வம் தோற்றுகையாலும், இரண்டும் திருமேனியிலே ப்ரகாசிக்கும் என்கை

ஆக, நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, 'சரணௌ' என்கிற பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(கசச) சரணௌ = திருவடிகளை

(வ்யா) 'சரணௌ=திருவடிகளை' என்று.

இந்த த்விவசனத்தால் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(கசரு) இத்தால் - சேர்த்தியழகையும், உபாய பூர்த்தியையும் சொல்லுகிறது

(வ்யா) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி அதாவது-'சரணௌ' என்று இரண்டு திருவடிகளையும் சொல்லுகிற இத்தால், ‡"இணைத்தாமரையடி" என்கிறபடியே இரண்டுதாமரைப்பூவை 1 நிரைத்துவைத்தாற்போலே யிருக்கிற சேர்த்தி யழகையும் த்விவசநம் இரண்டுக்குமேல

1 நிரைத்து வைத்தாற்போலே - சேரவைத்தாற்போலே
* திருவாய். அ, ௩, ௬. ‡ திருமொ. ௧, அ, ௩.
† திருவாய். ௩, ௧, ௧.

மறறொனறு புகுர ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாநதர நிரபேக்ஷமான உபாயபூாததிமையுஞ சொலலுகிறது எனகை.

இனி, 1 உபாயதவ ஏகாநதமான இதன குணாதிகயததை அருளிச செய்கிறா

ஙூ—(கசகூ) பிராடடியும அவனும் விடிலும் திருவடிகள விடாது, திணகழலாயிருககும்

(வயா) 'பிராடடியும்' எனறு தொடஙகி அதாவது—ஸ்ரீமத பததிலே புருஷகாரபூதையாகசசொனன பிராடடியும அவளதானே * 2 "சிதகுனரககிலும எனனடியாா அதுசெயயாா" எனனுமபடி 3 நாராயணபதததிற சொனன குணவிஶிஷடனான அவனும கை விடிலும, திருவடிகள தன 4 வைலக்ஷணயததாலே 5 துவககிககொளளுகையாலே கைவிடாது, † "வணபுகழநாராணனதிணகழல" எனகிறபடியே பறறினாரை நழுவவிடாத திணமையையுடைததாயிருககும எனகை.

இநதக குணாதிகயததைபபாறவும அனறிககே, இவன தன ஸ்வரூபாநுகுணமும திருவடிகளிலே இழிகை யெனனுமததை ஸதருஷடாநதமாக அருளிசசெயகிறா

ஙூ—(கசஎ) ஶேஷிபககல ஶேஷபூதன இழியும் துறை, பரஜை மூலையிலே வாயவைககுமாபோலே

(வயா) 'ஶேஷிபககல' எனறு தொடஙகி அதாவது - ஶேஷிபககல ஆஶரயிகக இழியும ஶேஷபூதன தன ஸவரூபாநுகுணமாக இழியுந துறை திருவடிகள, 6 ஸதநநதயபரஜை தாயினுடைய அவயவமெலலாம கிடககத தனககு வகுததததாயுளள மூலையிலே வாயவைககுமா போலே யெனகை

---

1 உபாயதவ ஏகாநதமான-உபாயமாயிருபபதறகு அவஶயம வேணடிய 2 சிதது - தோஷம 3 நாராயணபதததிற சொனன குணம - வாதஸலயாதிகள 4 வைலக்ஷணயததாலே - அழகாலே 5 துவககிககொளளுகையாலே- அபபாற போகவொடடாதபடி கடடுபபடுததுகையாலே 6 ஸதநநதயபரஜை - மூலைபபாலுணணுஙகுழநதை

*பெரியாழ - திருமொ-ச, கூ, உ. †திருவாய - க, உ, க0.

‘திருவடிகளைச சொனன இது - திருமேனிககு உபலக்ஷணம்’ எனகிறா, மேல

சூ —(கசஅ) இத்தால, பிராட்டிககு இருபபிடமாயக குணபரகாஶகமுமாய் ஶிஶுபாலனையுமஅகப்படத் திருததிச சேரததுககொளளுந திருமேனியை நினைக்கிறது.

(வயா) ‘இததால’ எனறு தொடஙகி. அதாவது - ‘சரணௌ’ எனறு 1 விகரஹ ஏகதேஶமான திருவடிகளைச சொனன இததால *“திருவிருநத மாாவன” எனனுமபடி ஸ்ரீமதபததததிற சேரனன புருஷகார பூதையான பிராடடிககு இருபபிடமாய, நாராயணபததததிற சொனன குணஙகளுககு பரகாஶகமாய, † “பல பல 2 நாழஞசொலலிப பழிதத சிசுபாலன” எனகிறபடியே 3 பரதவேஷ பரனாய் 4 நிநதோகதிகளைப பணணித திரிநத ஶிஶுபாலனையும உடபட † 5 “அலவலமை தவிாதத அழகன” எனகிறபடியே தனனழகாலே 6 தவேஷாதிகள போமபடி 7 திருததி ‡ 8 “திருவடி தாடபாலடைநத” எனகிறபடியே சோததுககொளளுமஸவபாவததை யுடைததான 9 திவயமஙகள விகரஹததை நினைககிறது எனகை

அநநதரம, ஶரணபதாாததததை அருளிசசெயகிறா

சூ —(கசக) ஶரணம் = இஷடபராபதிககும் அநிஷட நிவாரணததுககும தபபாத உபாயமாக.

---

1 விகரஹஏகதேசமான - திருமேனிககுள ஒரு பகுதியான 2 நாழம - நிநதை 3 பரதவேஷபரனாய - மிககதவேஷததைப பாராடடுபவனாய 4. நிநதோகதிகள - பழிசசொறகள பணணி - சொலலி 5 அலவலமை - வாயவநதபடி பிதறறுகை 6 *தவேஷாதிகள எனற விடததில ஆதிசபதாாததமாகப பழிசசொறகளைக* கொளக 7 திருததி - திருநதசசெயது 8 திருவடிதாடபால - திருவடியெனறு சொலலபபடுகினற இடததில 9 திவயமஙகள விகரஹம - பரமபதததிலுளள பஞசோபநிஷநமயமாய ஹேயபரதயநீகமான திருமேனி

* மூனறாநதிருவநதாதி - நள † பெரியாழ். ச-ங-ரு

‡ திருவாய் - எ, ரு, ங

(வ்யா) 'ஶரணம்' என்று தொடங்கி அர்த்தாவது - (கஉச) "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதந்த்வேஷ: உபாயார்த்தைகவாசக:" [உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் — வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதந்த்வேஷ: உபாயார்த்தைகவாசக:] என்கிறபடியே ஶரணஶப்தம் ரக்ஷிதாவுக்கும் க்ருஹத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வாசகமே யாகிலும், இவ்விடத்தில் உபாயத்துக்கே வாசகமாகையாலும், 1 உபாய க்ருத்யம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹார காரணமாகையாலும், இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக என்று இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார். இஷ்டாநிஷ்டங்களாவன இன்னவையென்னுமதைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார் ஸ்ரிய:பதிப்படியிலும் "அநிஷ்டமாகிறது - அவித்யையும், அவித்யா கார்யமான ராகத்வேஷங்களும், புண்ய பாப ரூபமான கர்மங்களும், 2 தேவாதி சதுர்வித ஶரீரங்களும், 3 ஆத்யாத்மிகாதி து:க பரம்பரைகளும், இஷ்டமாகிறது - 4 அர்ச்சிராதி மார்க்க கமநமும்,

---

1 உபாய க்ருத்யம் - உபாயமாயிருப்பதன் தொழில். இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹார காரணம் - இஷ்டத்தை யடைவித்தற்குச் சாதனமாவதும், அநிஷ்டத்தைத் தப்பித்தற்குச் சாதனமாவதும். 2 தேவாதி சதுர்வித ஶரீரங்கள் - தேவ திர்யக் மநுஷ்ய ஸ்தாவர ஶரீரங்கள். 3 ஆத்யாத்மிகாதி து:க பரம்பரைகள் - ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகங்கள். 4 எம்பெருமானது பரமக்ருபையாலே மோக்ஷத்தைப் பெறும் ஆத்மாக்கள் இந்த ஸ்தூலதேஹத்திலிருந்து எழுந்து ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து, [illegible]பகரணத்தைப் பற்றிக்கொண்டு முதலில் அர்ச்சிஸ்ஸையும், பின்பு அஹஸ்ஸையும் ஶுக்லபக்ஷாபிமாநியையும் உத்தராயணாபிமாநியையும் ஸம்வத்ஸராபிமாநியையும் வாயுவையும் முறையே கிட்டி அவர்கள் வழிநடத்த, பிறகு ஸூர்யமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டுபோய்ச் சந்திரனைக்கிட்டி அவனைக் கௌரவிக்க, அமாநவனைக் கிட்டி அவன் வழிநடத்த, பின்பு வருணனையும் இந்திரனையும் ப்ரஜாபதியையும் முறையேகிட்டி அவர்கள் லோகங்களையும் கடந்து, இவ்வண்டத்தையும் இவ்வண்டத்தைச் சுற்றியுள்ள ஏழாவரணங்களையும் மூலப்ரக்ருதியையும் கடந்து விரஜையையடைந்து மூழ்கித் தாம் கொண்டிருந்த ஸூக்ஷ்ம ஶரீரமும் கழிந்து, அந்நதியின் கரையிலுள்ள அமாநவனுடைய கரஸ்பர்ஶத்தாலே பஞ்சோபநிஷந்மயமான திவ்யஶரீரத்தை யடைந்தபின்பே புநராவ்ருத்தியில்லாத பரமபதத்தைப் பெறுவார்களென்று சாந்தோக்யம் முதலியவற்றிற் சொல்லுகவாறு, முக்தனுய்ப் போகுமவன் பராஞ்ஜோதிகரமணத்துக்குப் பின்பு போகும் மார்க்கம் அர்ச்சிராதிமார்க்கம் எனப்படும். இந்த மார்க்கத்திற்கு அர்ச்சிஸ்ஸென்று தேவதை முதலாகுதல் காண்க.

பரமபதபராபதியும, பரமாதமதாஸநமும, குணாநுபவகைங்கர்யங்களும்” என்று ஸங்க்ரஹேண அருளிசசெயதார், ஆகையால், இவவிடததிலும அவை 1 வகதவயஙகள

2 கீழ நிரதேசிதத வஸதுவை உபாயமாகச சொனனதன தாதபாயததை அருளிசசெயகிறார

மூ—(கருO) இததால, ப்ராபயநதானே பராபகம எனகிறது.

(வயா) ‘இததால, பராபயநதானே பராபகம எனகிறது’ என்று. அதாவது - கீழசசொனன விஷயததை, உபாயமாகச சொலலுகிற இததால பராபய வஸது தானே பராபகம எனனுமிடமு சொல லுகிறது எனகை

கீழ, ‘பராபயபரஸஙகம உணடோ?’ எனன, அருளிசசெய கிறார

மூ—(கருக) கீழசசொனன மூனறும பராபயமிறே.

(வயா) ‘கீழசசொனன மூனறும பராபயமிறே’ என்று. அதாவது- 3 ஸமஸதபதமான பூரவபதததிற்சொனன லக்ஷமீவிஶிஷடத வமும, கலயாணகுண 4 யோகமும, 5 திவயமஙகள விகரஹோபேதத வமும ஆகிற மூனறும, (கஉரு) 6 “ஶ்ரியாஸாரதம் - ஆஸதே”

1 வகதவயஙகள - சொலலிககொளளத தககவை 2 கீழ நிரதேசிதத வஸது - ஶ்ரிய:பதியாய ஸமஸதகலயாண குணாதமகனுமாய திவயமஙகள விகரஹததோடு கூடினவனாக ‘ஶ்ரீமந நாராயண சரணௌ’ என்று கீழே கூறிய தொடரிலே ஏறபடட ஶ்ரீமநநாராயணன 3 ஸமஸதபதமான - ஒரேதொடரான பூரவபதம - ஶ்ரீமநநாராயண சரணௌ எனபது ஶ்ரீமத் பதததால லக்ஷமீவிஶிஷடதவமும, நாராயணபதததால கலயாண குணயோகமும, சரண பதததால திவயமஙகள விகரஹ உபேதத்வமும, கூறபபடடன 4 யோகம - சேரககை 5 திவயம - பரகருதிசமபநதமறறது பஞசோபநிஷநமயமான தெனறபடி மஙகளம - ஶுபாஸபதமானது விகரஹம - திருமேனி உபேததவம - கூடியிருககை 6 லக்ஷமீவிஶிஷடன பராபயனெனபதறகு பரமாணம “ஶ்ரியாஸாரதம - ஆஸதே” எனபது கலயாணகுணம பராபய மெனபதறகு பரமாணம - “ஸோஶநுதே ஸரவாந காமாந” எனபது திவயமஙகளவிகரஹம பராபய மெனபதறகு பரமாணம - “ஸதா பஶ்யநதி” எனபது

[ஶரீயாஸாதம - ஆஸதே] (கஉகூ) "ஸவ்ருத்தாந்தே" [ஸாவாநகாமாந் - அஶ்நுதே] (கஉஎ) "ஸஹாவஶ்யதி" [ஸதாபஶ்யந்தி] என்று இவனுக்கு அநுபவவிஷயமாகச் சொல்லப்படுகிறவை யாகையாலே ப்ராப்யமிறே யென்கை.

"ஆனால், 1 இத்தை உபாயமாக்குகிறதுதான் என்?" என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ —(கருஉ) இவன் செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனை

(வ்யா) 'இவன் 2 செயல் அறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனை' என்று. அதாவது - 3 அகிஞ்சநனாய் அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன், 4 தன்செயல்மாட்சியாலே போக்யமான பாலை மருந்தாக்குவாரைப்போலே, ப்ராப்யமானதுதன்னையே ப்ராபகமாக்குகிறானித்தனை யென்கை

இத்தனாலே இவ்வுபாயத்துக்கு ஓர் திஶயம் சொல்லுகிறது என்கிறார்

சூ —(கருங) "சரணௌ ஶரணம்" என்கையாலே, உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தமான உபாயம் என்கிறது

(வ்யா) 'சரணௌ ஶரணம் என்கையாலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - 'சரணௌஶரணம்' என்று ப்ராப்யவஸ்துதன்னையே ப்ராபகமாகச் சொல்லுகையாலே, ப்ராப்யம் வேறும் தான் வேறுமாயிருக்

1 உபேயமான வஸ்துவை உபாயமாகப் பற்றுகிறபோதே அவ்வுபேயம் ஸ்வாதீநமாய்விட்டபடியாலே உபாயமாக அதைப் பற்றினதற்கு வேறு சாதிக்கக்கூடிய பயன் என்ன? என்பது சங்கை 2 செயல் அறுதி - செய்யக் கூடியது ஒன்றுமில்லாமை 3 அகிஞ்சநன் - தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்படி ஸாதநமாக ஒன்றும் தன்னிடத்தில் இருக்கப்பெறாதவன் அநந்யகதி - எம்பெருமானைத் தவிர்த்து வேறு எவரையும் புகலிடமாகக் கொள்ளாதவன் ஆகிஞ்சந்யமாவது - ததேகோபாயத்வ ரூபஸ்வரூப விரோதியான உபாயாந்தர ஶூந்யத்வம் அநந்யகதித்வமாவது - ததேகரக்ஷ்யத்வரூப ஸ்வரூப விரோதியான ரக்ஷகாந்தர ஶூந்யத்வம் இவையிரண்டும், ததேகஉபாயத்வ ததேகரக்ஷ்யத்வங்கட்கு மிகவும் பாகாஶகமாகையாலே, எம்பெருமானையே உபாயமாக்குகிற இது அவற்றிற்கு விரோதியாகாது 4 செயல்மாட்சி=செயலறுதி; மாட்சி - மாண்டுபோதல், இல்லாமற்போதல்

கும் 1 உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் 2 வ்யாவ்ருத்தமான உபாயம் இது என்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்கை.

அநந்தரம், க்ரியாபதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

சூ —(கருச) ப்ரபத்யே=பற்றுகிறேன்

(வ்யா) 'ப்ரபத்யே பற்றுகிறேன்' என்று இப்பதம் † 'பத்-கதௌ' என்கிற தாதுஸித்தமாகையாலே மதிவாசி ஆகையாலும், 3 உத்தமன் ஆகையாலும், 'பற்றுகிறேன்' என்று இதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

'இதுதான் மாநஸ வாசிக காயிக ரூபையான த்ரிவிதக்ரியையும் காட்டவற்றாகையாலே, அதில் எந்தக் 4 கரணத்தால் உண்டான பற்று தலைச் சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ —(கருரு) வாசிகமாகவும் காயிகமாகவும் பற்றினாலும் பேற்றுக்கு *அழிவில்லை; 'ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷம்' ஆகையாலே, மாநஸமாகக்கடவது

(வ்யா) 'வாசிகமாகவும்' என்று தொடங்கி அதாவது - (கஉஅ) "ஸ்வஸ்ராணம்" [பவஸ்ராணம்] இத்யாதிப்படியே ரக்ஷிக்கவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கையாகிற கேவலவாசிகமாகவும் (கஉக) "அஞ்ஜலி: பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ" [அஞ்சலி: பரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ] என்கிறபடியே பகவத்ப்ரஸாத ஹேதுபூதமான அஞ்ஜலியை ப்ரயோகித்தல், 5 நிஷாத காகாதிகளைப்போலே ரக்ஷகவஸ்து இருந்த இடத்தே வருதல் செய்கையாகிற கேவலகாயிகமாகவும் பற்றினாலும் பலஸித்திக்கு ‡அழிவில்லை (கௗo) "ஜ்ஞாநாந்

1 உபாயாந்தரங்கள் - கர்மம் ஜ்ஞாநம் பக்தி முதலிய உபாயங்கள் இவ்வுபாயாந்தரங்களில் நாராயணன் உபேயமும், கர்மாதிகள் உபாயமுமாதல் காண்க 2 வ்யாவ்ருத்தம் - வேறுபட்டது 3 உத்தமன் - தன்மையிடம் 4 கரணம் - இந்த்ரியம் 5 நிஷாதன் - வேடன், இங்கே குஹப்பெருமாள்.

† தாதுபாடம் - த்விவாதி

* 'இழவில்லை' என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்

‡ 'இழவில்லை' யென்று பாடாந்தரம்.

மோக்ஷ:" [ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:] என்கிறபடியே ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம் என்கையாலே மாநஸமான பற்றுதலுக்கடவதென்கை. 1, அதாவது - ஒரு புத்திவிசேஷம். இந்தப் புத்திவிசேஷந்தன்னைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீபஞ்சதிபடியிலும், "இந்தப் புத்திவிசேஷமாகிறது - அநந்யார்ஹசேஷத்வஜ்ஞாநகார்யமாய்; இதரோபாயவ்யாவ்ருத்தமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், 2 ஸக்ருத் அநுஷ்டேயமாய், 3 வ்யபிசார விலம்ப விதுரமாய், ஸர்வாதிகாரமாய், 4 நியமஸௌகர்யமாய், அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய், 5 ஸௌலபமாய், யாசஞாகர்ப்பமாய், த்ருடாத்யவஸாயரூபமாய் இருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம்" என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால், இவ்விடத்தே அதுவும் அநுஸந்தேயம்.

'இப்படி மாநஸமாத்ரமே அமையுமோ? * "சிந்தையாலும்" இத்யாதிப்படியே 6 த்ரிவித கரணத்தாலும் ஸ்வீகரிக்க வேண்டாவோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்:

சூ — (கநிகூ) உபாயம் அவனாகையாலும், இவை நேரே உபாயம் அல்லாமையாலும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை.

(வ்யா) 'உபாயம் அவனாகையாலும்' என்று தொடங்கி. அதாவது - பலஸித்திக்கு உபாயம் - பற்றப்படுகிற ஸர்வேச்வரனாகையாலும், கரணத்ரயத்தாலும் உண்டான பற்றுதலானவை 7 ஆபாத

1 அதாவது - மாநஸமான பற்றுதலைப்பற்ற. 2 ஸக்ருத் - ஒருமுறை தான் அநுஷ்டேயம் அநுஷ்டிக்கத்தக்கது. 3 வ்யபிசாரம் - பலனை விளைப்பதில் தவறுவது, விலம்பம் - காலதாமஸமாவது, விதுரம் - இல்லாதது. 4 நியமஸௌகர்யம் - இப்படிப்பட்டவர்தாம் இன்னகாலத்தில் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதென்ற நியமம் இல்லாதது. 5 ஸௌலபம் - சிலகால அநுஷ்டிக்கத்தக்கது. யாசஞாகர்ப்பம் - தன்னுடைய குறையைத் தெரிவித்து இரப்பதைத் தன்னுடபொருளாகக் கொண்டது. த்ருடாத்யவஸாயம் - த்ருடமான எண்ணம். 6 த்ரிவிதகரணம் - மனோவாக்குக்காயமென்ற மூன்று கரணங்கள். ஸ்வீகரித்தல் - பற்றுதல். 7 ஆபாதப்ரதீதி - ஆழ்ந்து நோக்காமல் நுகக்கையில் மேலெழுந்தவாறான தோற்றம்.

* திருவாய். கூ, ரு, கக

பராதிதியில உபாயமபோல தோறறிக கழியுணடுபோம தொழிய, ஸாக்ஷாத உபாயம அலலாமையாலும, பலஸிததிககு அத்யவஸாயாத்மகமாநஸ ஸ்வீகாரமலனறுமே யமையும இமமூனறும வேணு'மென கிற நிரபபநதம இலலை யெனகை 1 அதவா, 'இபபடி ஒனறிலே ஒதுககிச சொலலுகிறது என? தரிவிதகரணததாலும பறறுதலைச சொனனலோ?' எனன, 'உபாயம' இதயாதியாலே அருளிசசெய் கிருராகவுமாம அபபோதைககும ஒனறே அமையும இமமூனறும வேணுமெனகிற நிரபபநதம இலலை யெனகை நிரபபநதம இலலை யெனகையாலே, இநத ஸவீகாரம தரிவிதகரணததாலும உணடாளுலும குறையிலலை யெனனுமிடம தோறறுகிறது "இபபரபததம கரணதரயததாலும உணடாகவுமாம, ஏககரணததாலே உண்டாகவுமாம்; பலஸிததிககுக குறையிலலை அதிகாரபூரததிககுக கரணதரயமும வேணும பலஸிததிககு ஏககரணமே அமையும, உபாயபூர்த்திககு— ஸ்ரிய:பதிதவமும வாதஸலயாதிகுணயோகமும திவயமஙகள் விகரஹமும அபேக்ஷிதமாயிருககிறபபோலே, அதிகாரபூரததிககுக கரணதரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருககும" எனறிறே, பரநதபடியிலே இவாதாம அருளிசசெயதது.

(௧௩௧) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌮𑍍" [ஸகருதேவஹி ஶாஸதராரதத: கருதோயம தாரயேநநரம] (௧௩௨) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯" [ஸகருதேவபரபநநாய] இதயாதிகளிற சொலலுகிறபடியே பரபததி ஸகருதகரணீயையாயிருகக, வாததமாநமாகச சொலலுகிறது ஏதுககாக?' எனன, அருளிசசெய்கிருர

சூ—(௧௩௩) வாத்தமாந நிரதேஶம் - ஸதவம் தலையெடுதது அஞசினபோது அநுஸநதிக்கைக்காக.

---

1 முதல யோஜநை - மாநஸமாதரமேயமையும வாசிககாயிகமான பறறுதலகள வேணடுவனவலல வெனபது, 'அதவா' எனபது, யோஜநாநதரததை ஆரமபிககிறேமெனறதைக காடடும இரணடாவது யோஜநையின கருதது - மூனறும வேணடுமெனகிற நிரபபநதமிலலை, மாநஸமாகப பறறுதலினறி வாசிகமாகப் பறறிலுமாம, காயிகமாகப பறறிலுமா மெனபது

(வ்யா) 'வாத்தமாந நிர்த்தேசம்' என்று தொடங்கி அதா வது - (கங்ங) "லோகவிக்ராந்த சரணௌ சரணம் தே வ்ரஜம் விபோ" [லோகவிக்ராந்த சரணௌ சரணம் தேவராஜமவிபோ]* "நின் னடியிணை அடைந்தேன்" † "அடி ச்சேர்மாந்து புகுந்தேன்" 1 என்கிற படியே சொல்லாதே 'ப்ரபத்யே' என்று 2 வர்த்தமாநமாகச் சொல் லுகிறது - 3 ப்ரக்ருதியோடே யிருக்கிற இவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்க ளாலே கலங்கி 4 உபாயாபாயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றிலே அந்வ யித்து, பின்னை ஸத்வம் தலையெடுத்து அநுதாபம் பிறந்து பயப்பட்ட காலத்திலே (கஙச) "ப்ராயச்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஸ்ஸரணம் வ்ரஜேத்" [ப்ராயச்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஸ்ஸரணம் வ்ரஜேத்] என் கிறபடியே ப்ரபத்தியொழிய அதுக்குப் பரிஹாரம் இல்லாமையா லும், அதுதான் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமானபின்பு புநஃகரணம் ஆகாமையா லும், பூர்வப்ரபத்தனத்தை அநுஸந்திக்கைக்காக 5 கொழுந்துபட்டுக் கிடக்கிற தென்கை

இன்னமும் இவ்வர்த்தமானத்துக்குச் சில ப்ரயோஜனங்களை அரு ளிச்செய்கிறார்

சூ—(கருஅ) 6 உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சுசெல் லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும் இனிமையாலே விட வொண்ணாமையாலும் நடக்கும்.

(வ்யா) 'உபாயாந்தரங்களில்' என்று தொடங்கி அதாவது - 7 பூர்வவாஸனையாலே 8 அவஸ்யமாக உபாயாந்தரங்களிலே மநஸ்ஸு

---

1 என்கிறபடியே சொல்லாதே-என்கிறபடியே இறந்தகாலமாகச் சொல் லாதே 2 வர்த்தமாநமாக -நிகழ்காலமாக 3. ப்ரக்ருதியோடே - சரீரத் தோடே 4 உபாய அபாயங்களில் - (எம்பெருமானைத் தவிர்த்துக் கர்மம் ஜ்ஞாநம் பக்தி முதலிய) உபாயங்களாகிய (ஆத்மஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத் துக்குக்) கொத்தையை யுண்டாக்குவனவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றிலே அந் வயித்து ஏதேனுமொன்றைத் தான் உஜ்ஜீவிக்க ஸாதந மென்று மேற்கொண்டு 5 கொழுந்துபட்ட - மேன்மேலும் இந்தப்ரபத்தி உண்டாகும்படி 6 வர்த்த மாந நிர்த்தேசத்துக்குக் கீழ் ஒருகாரணம் அருளிச்செய்தது, இங்கு வேறு மூன்றுகாரணங்கள் அருளிச்செய்கின்றார் 7. பூர்வவாஸனை - முன் அநுஷ் டித்த அப்யாஸம் 8 .அவஸ்யமாக பாரமார்திகமாக

* திருமொ ரு, அ, க. † திருவாய் சு, கO, கO.

செல்லாமைக்காகவும், இவ்வநுஸந்தாநத்தாலொழியப் போதுபோக்க அரிதாகையாலே காலக்ஷேபத்துக்காகவும், [1] இதனுடைய ரஸ்யதையாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வநுஸந்தாநம் இடைவிடாமல் நடக்கக்கடவதாயிருக்குமென்கை.

'இங்ஙனன்றிக்கே, பலஸித்திக்குப் பலகாலும் அநுஸந்திக்க வேணுமென்றாலோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

சூ — (க௯௯) பேற்றுக்குப் பலகாலும் வேணுமென்று நினைக்கில் உபாயம் நழுவும்.

(வ்யா.) 'பேற்றுக்கு' என்று தொடங்கி. அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரயோஜநங்களுக்காக அன்றிக்கே பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணில், [2] ஸஹாயாந்தர ஸமஸர்க்காஸஹமான ஸித்தோபாயம் சணற்கயிறுகண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே, [3] தன்னைக்கொண்டு நழுவும் என்கை.

ஆக, பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, உத்தரவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார்.

சூ — (க௨௦) உத்தரவாக்யத்தாலே [4] ப்ராப்யம் சொல்லுகிறது.

(வ்யா.) 'உத்தர வாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது' என்று. ப்ராப்யமாவது - ஸ்ரீய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிற் பண்ணும் கைங்கர்யம்.

[5] ப்ராபகவரணாநந்தரம் ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு அபிப்ராயம் அருளிச்செய்கிறார்.

---

1 இதனுடைய ரஸ்யதை - இந்தத் த்வயத்தினுடைய போக்யதை. 2. ஸஹாயாந்தர ஸமஸர்க்க அஸஹமான - வேறே ருதவியின் சேர்க்கையைப் பொறாத 3 தன்னைக்கொண்டு நழுவும் - (இந்தச்சேதநன் பலஸாதநமாகச் செய்யும் ப்ரபத்திக்குந் தான் விஷயமாக இருந்தாலும்) ஸித்தோபாயமான ஸர்வேஶ்வரன் தான் உபாயமாகுந்தன்மை தோற்றாதேயிருப்பா னென்றபடி; நழுவுதல் - போவது தெரியாமற் போகை 4 ப்ராப்யம் - அடையத்தக்கது 5. ப்ராபக வரணம் - உபாயவரணம்

ஸூ — (கசுக) ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை

(வ்யா) 'ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை' என்று அதாவது - பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநம் 1 பலசதுஷ்டய ஸாதாரணம் ஆகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின ப்ராப்யவரணம் 2 ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்று என்னுமிடம் சொல்லுகை - இப்போது ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநம் என்றபடி.

'ப்ராப்யாந்தரங்களை விட்டு இந்த ப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டுவான் என்?' என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ — (கசுஉ) உபாயாந்தரங்களைவிட்டுச் சரமோபாயத்தைப் பற்றினாற்போலே, உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களை விட்டு எல்லையான ப்ராப்யத்தை ஆர்த்திக்கிறது

(வ்யா) 'உபாயாந்தரங்களை விட்டு' என்று தொடங்கி அதாவது - உபாயவரணம் பண்ணுகிற வளவில் 3 அநந்யஶரணத்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமாகக் கர்ம ஜ்ஞாந பக்திகளாகிற உபாயாந்தரங்களை விட்டுச் 4 சரமமான ஸித்தோபாயத்தைப் பற்றினாற்போலே உபேயப்ரார்த்தனை பண்ணுகிற வளவிலும் அநந்யபோக்யத்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமாக உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களை விட்டுச் சரமமான ப்ராப்யத்தை 5 ஆர்த்திக்கிறது என்கை.

நினைவறியும் ஈஶ்வரன்பக்கல் ப்ரார்த்தனை 6 மிகையென்றிருப்பார் பண்ணும் ப்ரஸங்கத்தை அநுவதிக்கிறார்

ஸூ — (கசுங) 'இவன் ஆர்த்திக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞன் இவன் நினைவு அறியானோ?' என்னில்,—

---

1 பலசதுஷ்டயம் - நால்வகைப்பயன் நால்வகைப்பட்ட பயன்களுள் எந்தப்பயனை வேண்டுபவர்களும் இந்தஸித்தோபாயத்தை உபாயமாக வரிக்கலாமாகையால் 'பலசதுஷ்டய ஸாதாரணம்' என்றது. பலசதுஷ்டயமாவன-அபூர்வ ஐசவர்யமும், இழந்த ஐசவர்யமும், கைவல்யமும், எம்பெருமான் திருவடிகளுமே என்பன 2 ப்ராப்யாந்தரம் - பலசதுஷ்டயங்களில் எம்பெருமான் திருவடிகளைத் தவிர்த்த மற்றை மூன்றும் 3 அநந்யஶரணத்வம்-எம்பெருமானைத் தவிர்த்து வேறொன்றை உபாயமாகக் கொள்ளாதிருக்கை 4 சரமமான - கடைசியான, முடிவான 5 ஆர்த்திக்கிறது - ப்ரார்த்திக்கிறது 6 மிகை - அதிகமானது, அநாவசியமானது

(வ்யா) 'இவன் ஆர்த்திக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞன் இவன் நினைவறியானோ?' என்னில், என்று

அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(கஉச) இவன் பாசுரம் கேட்டவாறே திருவுள்ளம் உகக்கும்

(வ்யா) 'இவன் பாசுரம் கேட்டவாறே திருவுள்ளமுகக்கும்' என்று அதாவது — 1 ருக்ணதையாலே சோற்றில் ஆசையற்றுக் கிடந்த ப்ரஜை ரோகந்தீர்ந்து பசிவிளைந்து 'சோறு' என்று அபேக்ஷிக்கும் பாசுரம் கேட்டால் பெற்றதாய் உகக்குமாபோலே, அநாதிகாலம் 2 ப்ராப்யாந்தர ப்ராவண்யமாகிற நோய்கொண்டு 3 இந்த ப்ராப்யத்தில் நசையற்றுக்கிடந்தவன் இதிலே ருசி பிறந்து தன் பக்கலிலே வந்து இதனை அபேக்ஷிக்கிற பாசுரம் கேட்டவாறே, சேஷியான அவன் 4 திருவுள்ளம் உகக்கும் அதுக்காக ஆர்த்திக்கிறானித்தனையென்கை

இனி, இவ்வாக்யத்துக்கு 5 ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

மூ—(கஉரு) ஸ்ரீமதே = பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு

(வ்யா) 'ஸ்ரீமதே' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு' என்று இங்கும் ஸ்ரீமத்பதத்துக்குப் பூர்வவாக்யத்திற் சொன்ன 6 வ்யுத்பத்தித்வயமும் அதில் அர்த்தமும் மதுபர்த்தமான நித்யயோகமும் அநுஸந்தேயம்

இரண்டிடத்திலும் நித்யயோகம் ஒத்திருக்கச்செய்தே 7 அவஸ்தாநுகுணமாக இவளிருக்கும் இருப்பை அருளிச்செய்கிறார்

---

1 ருக்ணதை-நோய்கொண்டவனாயிருக்கை 2 ப்ராப்யாந்தர ப்ராவண்யம் - எம்பெருமானைத் தவிர வேறுவிஷயங்களில் மனம் ஊன்றியவனாகை 3 இந்தப்ராப்யத்தில் - எம்பெருமானுடைய கைங்கர்யமாகிற உபேயத்தில் நசையற்று - விருப்பமில்லாமல் 4 திருவுள்ளமுகக்கும் - மனம் மகிழ்வான 5 ப்ரதிபதம்-பதந்தோறும், ஒவ்வொரு பதத்துக்கும் 6 வ்யுத்பத்தித்வயமும் கர்மணிவ்யுத்பத்தி கர்த்தரிவ்யுத்பத்தி என்ற இருவகை வ்யுத்பத்தியும் 7 அவஸ்தாநுகுணமாக - அந்தந்தநிலைமைக்கு ஏற்ப

ஶ்ரூ—(கஅகூ) அவன் உபாயமாமிடததில தான புருஷகாரமாயிருககும; அவன பராபயனுமிடத்தில தான ப்ராபயையுமாயக கைஙகாயவாததகையுமா யிருக்கும்

(வ்யா) 'அவன உபாயமாமிடததில' என்று தொடஙகி அதாவது-அவன சேதநாககு அநிஷடநிவருததி இஷட பராபதிகளுககு உபாயமாமிடததில ஸஹாயாநதரஸபாஸாககததை ஸஹியாமையாலே தான 1 உபாயபாவததில அநவயமினறிககே, 2 ஸாபராத சேதநருடைய அபராதஙகளைப பாராதது அவன சீறுமளவில அதனைதஸஹிதது அஙகீகரிககுமபடிப்பாகப பணணும புருஷகாரமாயிருக்கும, அவன சேதநாககுக 3 கைஙகாயபரதிஸம்பநதியா பராபயனுமிடததில 4 அவனோபாதி கைஙகாய பரதிஸமபநதியாயககொணடு தான பராபயையுமாய இவாகள செயயுஙகைஙகாயநதை அவனதிருவுளளததிலே ஒன்று பததாகபபடுததி உகபபிககையாலே, கைஙகாய வாததகையுமாயிருககு மெனகை. இததனைப பாகதபடியிலே "பூாவவாகயததில ஸ்ரீமசசபதம-சேதநருடைய அபராததகையும ஈஸவரனுடைய ஸவாதநதாயததையுங கணடு, 'இவாகள அவனுடைய கரோததநுககு விஷயபூதராய நஸிததுபபோகாதே அவனைககிட்டி உஜஜீவததுபபோகவேணும' என்று ஸாபராதரான சேதநரை ஈஸவரனோடே சோககைககாக என்றுமஒகக விடாதேயிருககும இருபபைச சொலலுகிறது, இங்குததை ஸ்ரீமசசபதம - கைஙகாயபரதிஸமபநதிதவததைப பறறவும, இவாகள பணணுங கைஙகாயததை ஈஸவரன திருவுளளததிலே ஒன்று பததாகப படுததுகைககாகவும, 6 அநுபவவிசசேதததில தனககு ஸததாஹாநி பிறககுமபடி இருககையாலே 7 நிரநதர ஸமஸலேஷததுககாகவும, அவனை க்ஷணகாலமும பிரியாதே ஸாவகாலமும 8 ஸமஸலிஷடையாயிருககும இருபபைச சொலலுகிறது" என்று விஸதரேண அருளிசசெயதார

---

1 உபாயபாவம - உபாயமாயிருககை 2 ஸாபராத சேதநா - குறறமுளள சேதநா 3 கைஙகாயபரதிஸமபநதியா - கைஙகாயததை யேறறுககொளளுமவனாக எனறபடி 4 அவனோபாதி - அவனைபபோலே 5 என்றும ஒகக - எபபோதுமாக 6 அநுபவவிசசேதம - அநுபவததின இடையீடு 7 நிரநதர ஸமஸலேஷம - இடைவிடாமற சோநதிருககை 8 ஸமஸலிஷடை - சோநதிருபபவள

திருமந்த்ரத்தில் உத்தரபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம் விவரணமா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

மூ —(கஅஎ) இதிலே திருமந்த்ரத்தில் சொன்ன ப்ராப்யத்தை விசதமாக அநுஸந்திக்கிறது

(வ்யா) 'இதிலே' என்று தொடங்கி. அதாவது-கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி 1 ஒரு மிதுநமென்னு மிடத்தை 2 சாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கிற இந்த வாக்யத்திலே, திருமந்த்ரத்தில் 'நாராயணாய' என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுந மென்னுமிடம் ஆர்த்தம் ஆகையாலே அவிசதமாகச் சொன்ன ப்ராப்யத்தை விசதமாக அநுஸந்திக்கிறதென்கை அங்கு, 'நாராயணனுக்கே அடிமை செய்யப்பெறுவேனாக வேணும்' என்கிற இவ்வளவொழிய, 'அடிமைகொள்ளுமவன் ஸ்ரீமானாகவேணும்' என்றும், 'அடிமைசெய்யுமவன் நிர்மமனாக வேணும்' என்றும் சொல்லாமையாலும், அவை இரண்டும் இங்குச் சொல்லுகையாலு மிறே, அந்தப்பதத்துக்கு இவ்வாக்யம் விவரணமாயிற்று

'இம்மிதுநத்துக்கே அடிமைசெய்யவேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தந்தான் என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ —(கஅஅ) இளையபெருமாளைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை முறை.

(வ்யா) 'இளையபெருமாளைப்போலே' என்று தொடங்கி அதாவது-(கஉரு) "பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதஶ்ச தே" [பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதஶ்ச தே] என்று பெருமாளும் பிராட்டியுமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்த இளையபெருமாளைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமை செய்கை - இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூப

---

1 ஒருமிதுனம் - ஒரு தம்பதி, அவர்களாவார் - நாராயணனும், ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியும் 2 சாப்தம் சப்தசக்தியினாலே தோன்றும் பொருள்

ப்ராப்தமெனகை. மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூப மானால் மிதுநகைங்கர்ய மிறே ஸ்வரூபப்ராப்தம்

இன்னமும் அசசோத்தியிலே அடிமைசெய்யுமளவில் உள்ள வாசியை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(௧௯௯) அடிமைதான் ஸித்திப்பதும் ரஸிப்ப தும் அசசோத்தியிலே

(வ்யா) 'அடிமைதான்' என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸ்வதந்த்ர னை ஈஶ்வரன் உபேக்ஷியாமல் கைங்கர்யம் கொண்டருளும்படி பண் ணுமவள் இவளாகையாலே (௧௩௯) "ஸீதாஶ்ச²வாஷ" [ஸீதாமுவாச] (௧௩௭) "ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசநமப்ரவீத்" [ஸீதா ஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்த மிதமவசந மபரவீத] என்று இவள் முன்னிலை யாகத் தம்முடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமையை அபேக்ஷித்துப் பெற்ற இளையபெருமாளைப்போலே இவன் ப்ரார்த்திக்கிற அடிமை தான் ஸித்திப்பதும், மாதாபிதாக்கள் இருவருமான சேர்த்தியிலே ஶுஶ்ரூஷை பண்ணும் புத்ரனுக்குப்போலே செய்கிற அடிமைதான் ரஸிப்பதும், பிராட்டியும் அவனுமான சேர்த்தியிலே யெனகை

இனி, இரண்டாம் பதத்தை உபாதானம் பண்ணுகிறார்

ஸூ—(௧௭௦) நாராயணாய = ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவ னுக்கு

(வ்யா.) 'நாராயணாய' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய் கிறார், 'ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு' என்று நாராயணத்வம் உபயவிபூதிநாதத்வ மாகையாலே 'ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு' என் கிறார் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாவான் ஶேஷியிறே.

கைங்கர்யந்தான் 1 அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாகையாலும், அந்த ப்ரீதிதான் 2 அநுபாவ்ய விஷயாதீநையாகையாலும், அநுபாவ்யவிஷ யம் சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார்

1 அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதம் பகவானுடைய குணம் மேனி ஏ ட இவைகளை அநுபவிப்பதனால் தோன்றுகின்ற ப்ரீதியினாலே செய்யப்பட்டது

2 அநுபாவ்யம் - அநுபவித்தற்கு உரியது

ஸூ—(௱௭௧) இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையும் சொல்லும்

(வ்யா) 'இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையும் சொல்லும்' என்று அதாவது - கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற இப்பதத்திலே, கைங்கர்யத்துக்குப் [1] பூர்வபாவியாயிருக்கும் அநுபவத்துக்கு விஷயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், கல்யாண குணங்களையும் சொல்லும் என்கை

(௱௩௮) "ஸூர்யஸஹஸ்ரதி" [ஸதாபச்யந்தி] என்றும், (௱௩௯) "ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" [ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந்] என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் கல்யாணகுணங்களும், (௱௪௦) "ரஸம்ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி" [ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி] என்கிற ஸ்வரூபத்தோபாதி கைங்கர்யவர்த்தகங்களுமாய்ப் போக்யங்களுமாயிறே யிருப்பது, 'குணங்கள்' என்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களோடு வாத்ஸல்யாதி குணங்களோடு ஸௌசீல்யாதி குணங்களோடு வாசியற எல்லாக்குணங்களும் அநுபாவ்யங்களா யிருக்கையாலே, பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில் உபாயவரணத்துக்கு [2] உபயுக்ததயா அநுஸந்தேயங்களான குணவிசேஷங்களும் இப்பதத்தில் ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள், ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு [3] ஆகாரத்வயமுண்டாயிருக்கிறாப்போலே, ஆச்ரயிகளான குணவிசேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்வயமும் உண்டாயிறே யிருப்பது இவையெல்லாம் பரந்தபடியிலே அருளிச்செய்தார்

இனி, இப்பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் இன்னதிலே என்கிறார்

ஸூ—(௱௭௨) சேஷித்வத்திலே நோக்கு

(வ்யா) 'சேஷித்வத்திலே நோக்கு' என்று அதாவது - [4] அநுபாவ்யத்வம் அவிசிஷ்டம் ஆகையாலே ஸகலகுணங்களும் ப்ரதிபாதி

1 பூர்வபாவி - முன்னம் உண்டாயிருப்பது 2 உபயுக்ததயா - உபயோகமுள்ளதா யிருத்தலினாலே. 3 ஆகாரத்வயம் - உபாயமாக இருத்தலோடு உபேயமாயு மிருக்கை 4 அநுபாவ்யத்வம் அவிசிஷ்டம் - அநுபவித்தற்கு ஏற்றவையாத லென்பது (எல்லாக் குணங்கட்கும்) ஒத்ததவை, அவிசிஷ்டம் - ஒன்றற்கு விசேஷமாகாதது எல்லாவற்றிற்கு முள்ள தென்றபடி

தமாயிருந்ததேயாகிலும், 1 சதுர்த்தயமஸ்த்திற் சொல்லுகிற 2 வ்ருத்தி விசேஷத்துக்கு மிகவும் அந்தரங்கமாயிருப்பது சேஷித்வமாகை யாலே, அதிலே இப்பதத்துக்கு நோக்கு என்கை.

இந்த சேஷித்வ 3 கதநத்துக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(கஎங) ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது

(வ்யா) 'ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது' என்று அதாவது— (கசக) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்திராக்யாதா" [ஸாவமபரவஸ்ம துக்கம்] என்றும் (கசஉ) "ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:" [ஸேவாஸ்வவ்ருத்தி:] என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிஷித்தமான அப்ராப்த விஷயத்தில் கைங்கர்யம்போலன்றிக்கே, (கசங) "ஶாயாவா ஸத்வமநுகச்சேத்" [சாயாவாஸத்வ மநுகச்சேத்] என்றும், (கசச) "ஸாக்ஷாந் நரஸேவ்யதே" [ஸாகிமாத்தமநஸேவ்யதே] என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 4 விஹிதமான ப்ராப்தவிஷயத்திற் பண்ணுங் கைங்கர்யமிறே, இவனுக்கு ரஸிப்பதென்கை.

இனி, இப்பதத்தில் விபக்தியம்ஸத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய் கிறார்

சூ—(கஎச) இந்தச் சதுர்த்தி கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது

(வ்யா) 'இந்தச்சதுர்த்தி' என்று தொடங்கி அதாவது—சேஷத்வ ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயபரிக்ரஹத்துக்கு அநந்தரம் ப்ராப்தமாயுள்ளது ஆகையாலே, தாதர்த்ய ப்ரதிபாதகம் அன்றிக்கே இந்தச் சதுர்த்தி பரிக்ரஹித்த உபாயத்தினுடைய பலமான கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்கை. கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையாவது—கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை ப்ரதிபாதிக்கை. கைங்கர்யமாவது—பகவந் முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம். இக் கைங்கர்யந்தான் (கசரு) "ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" [ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே] என்றும், (கசசு) "நம இத்யேவ வாதிந:" [நமஇத்யேவவாதிந:] என்

1 சதுர்த்த்யம்ஸம் - நாராயணாய என்றவிடத்து உள்ள சதுர்த்தியின் பகுதி 2 வ்ருத்திவிசேஷம் - கைங்கர்யம் 3 கதநம் - சொல்லுகை 4 விஹிதம் - விதிக்கப்பட்டது

றும, (௧௪௭) ''யெநயெநயாதாம வதி தெநதெநஸஹம வதி'' [யேநயேநதாதாகசசதி தேநதேநஸஹகசசதி] எனறும இதயாதிகளில சொலலுகிறபடியே வாசிககாயிகரூபமா யிருககும

'இககைஙகாயம 1 பராாததநீயமாகில காதாசிதகமாகாதோ ?' எனன, அருளிசசெயகிறா

சூ—(௧௭௫) கைஙகாயநதான நிதயம.

(வயா) 'கைஙகாயநதான நிதயம' எனறு அதாவது-ஶேஷதவமே ஆதமாவுககு ஸவரூபமாகையாலும, (௧௪௮) ''அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:'' [அகிஞசிதகரஸய ஶேஷதவாநுபபத்தி:] எனகிறபடியே 2 கிஞசிதகாராபாவததில அதுதான அநுபபநநமாகையாலும, கைஙகாயம ஆதமாவுககு நிதயமெனகை ஆகையாலிறே, (௧௪௯) ''நித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி'' [நிதயகிஙகர: பரஹாஷயிஷயாமி] எனறும, (௧௫௦) ''நித்யகிங்கரோ பவானி'' [நிதயகிஙகரோ பவாநி] எனறும ஆசாயாகள அருளிசசெயதது

'நிதயமாயிருககுமாகில பராாததிககவேணுமோ?' எனன, அருளிசசெயகிறா

சூ.—(௧௭௬) நிதயமாக பராாததிததே பெறவேணும

(வயா) 'நிதயமாக பராாததிததே பெறவேணும' எனறு அதாவது - 3 விஷயம *உததுஙகமா யிருககையாலும, 4 ஆஶரயபூதனான சேதநன அதயநத பாதநதரனா யிருககையாலும, பராாததநாவிஶேஷம இலலாதபோது கைஙகாயம விததியாமையாலும, நிதயமாக பராாததிததே பெறவேணும எனகை

இது நிதயபராாததநீயம ஆகைககு 5 நிதாநததை அருளிசசெயகிறா

1 பராாததநீயம - பராாததிததறகுஉரியது 2 கிஞசிதகார அபாவததில - கைஙகாயஞ செயயாதபோது அதுதான - ஶேஷதவமதான, அநுபபநநம - கூடாது 3 விஷயம உததுஙகம - கைஙகாயததுககு விஷயமான ஈசவரன ஸாவஸமாதபரன 4 ஆஶரயபூதன - கைஙகாயததுககு ஆஶரயமானவன: காததாவானவ னெனறபடி 5 நிதாநம - காரணம

* 'உததுஙகததவம' எனறு சில ஸ்ரீகோசஙகளு

ழு —(களஎ) ஶேஷிக்கு அதிஶயத்தை விளைக்கை ஶேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும், ப்ராப்யமும்.

(வ்யா) 'ஶேஷிக்கு' என்று தொடங்கி அதாவது - (௧௫௧) "நாகிஞ்சித்குர்வத: ஶேஷத்வம்" [நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்] என்கிறபடியே ஶேஷிக்கு அதிஶயகரமல்லாத வஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வம் இல்லாமையாலே, ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்குத் தன்னுடைய 1 வ்ருத்தி விஶேஷங்களாலே பரிநிரூபமான அதிஶயத்தை விளைக்கை ஶேஷபூதனானவனுக்குத் தன் ஸ்வரூபலாபமுமாய், அவனுடைய முகோல்லாஸாநுப்வத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கையாலே ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கை ஆகையாலே, நித்யப்ராரத்த்யமாயிருக்குமென்று கருத்து

அநந்தரம், சரமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

ழு —(களஅ) நம: = கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது

(வ்யா) 'நம:' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது' என்று அதாவது - நமஶ்ஶப்தம் ஸாமாந்யேந அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழிக்கையாலே, திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதமான நமஶ்ஶப்தம்போலே ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த விரோதிகள் மூன்றையும் கழிக்க வற்றாயிருந்ததேயாகிலும், இங்கு அங்ஙன்னன்றிக்கே, 2 கைங்கர்யப்ரார்த்தநாநந்தரோக்தம் ஆகையாலே, இந்தக் கைங்கர்யத்தில் விரோதியைக் கழிக்கிறது என்கை.

'கைங்கர்யத்துக்குக் களை எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ழு —(களகூ) களையாவது — தனக்கென்னப் பண்ணுமது.

(வ்யா) 'களையாவது தனக்கென்னப்பண்ணுமது' என்று. தனக்கென்னப் பண்ணுகையாவது - (௧௫௨) "போக்தாஹம் மம போகோயம்" [போக்தாஹம் மமபோகோயம்] என்கிறபடியே, இத்தைத் தன்னுடைய 3 ரஸத்துக்கு உறுப்பாக நினைத்துப் பண்

1 வ்ருத்திவிஶேஷம் - கைங்கர்யம் 2 கைங்கர்யப்ரார்த்தநா - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைக்கு, அநந்தரம் - பின்பு, உக்தம் - சொல்லப்பட்டது 3 ரஸத்துக்கு - ஸந்தோஷத்துக்கு

ஞுகை, பகவந்முகவிகாஸஹேதுவாகையாலே இது நமக்கு ஆதரணீயம் என்கிற ப்ரதிபத்தி ஒழிய, இதில் போக்த்ருத்வ ப்ரதிபத்தியும் 1 மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் நடக்குமாகில், அபுருஷார்த்தமாயிறே இருப்பது.

இன்னும் இந்தக் கைங்கர்யப்ராப்திக்கு விரோதிகளானவையும் இதிலே தள்ளுண்ணுமென்கிறார்.

ஸூ.—(க௮௦) இதிலே அவித்யாதிகளும் கழியுண்ணும்.

(வ்யா.) 'இதிலே அவித்யாதிகளும் கழியுண்ணும்' என்று அதாவது - அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியைப் ப்ரார்த்திக்கிற இந்நமஸ்ஸிலே (க௫௩) "𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌰𑍁𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌬𑍀𑌜𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂" [அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதியா மதி: — அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத் த்விதாஸ்திதம்] என்கிறபடியே 2 அநாத்மநி ஆத்மபுத்த்யாதிகளை வடிவாகவுடைத்தாய்க் கர்மோத்பத்திகாரணமாயிருந்துள்ள 3 அவித்யையையும், தத்கார்யமான கர்மங்களும், தத்கார்யமாயவரும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமும் எல்லாம் கழியுண்ணும் என்கை.

ஆகையிறே, த்வயவிவரணமான கத்யத்திலே நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை அநுஸந்தித்து அருளுகிறவளவில் (க௫௪) "𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑍈𑌃" [மநோவாக்காயை:] இத்யாதி சூர்ணையாலே, அக்ருத்யகரணாதி அகிலகர்மநிவ்ருத்தியையும் (க௫௫) "𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤" [அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த] இத்யாதி சூர்ணையாலே அவித்யா நிவ்ருத்தியையும், (க௫௬) "𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿" [மதீயாநாதி] இத்யாதி சூர்ணையாலே ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்தியையும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்தித்தருளிற்று.

ஆனாலும், இதுக்குப் ப்ரதாநார்த்தம் கைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தியாகையாலே, அத்தை உபபாதிக்கிறார் மேல்.

அதில் ப்ரதமத்திலே, 'கைங்கர்யம் பண்ணும்போது தான் எப்படியாகவேணும்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ.—(க௮௧) * "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்னும்படியே ஆகவேணும்.

---

1 மதீயத்வ ப்ரதிபத்தி - எனது என்கிற எண்ணம் 2 அநாத்மநி - ஆத்மாவாகாத உடம்பில் ஆத்மபுத்தி - ஆத்மாவென்கிற எண்ணம் 3 அவித்யை - அஜ்ஞாநம்

* திருப்பாவை - உ௯

(வ்யா) * ' "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்னும்படியேயாக வேணும்' என்று அதாவது - கைங்கர்யம் பண்ணுமளவில் 'உனக்கே நாமாட்செய்வோம்' என்று 'உனக்கும் எங்களுக்குமாயிருக்கும் இருப்பு தவிர்ந்து, உனக்கேயுகப்பாக நாங்கள் அடிமைசெய்யவேணும்' என்கிறபடியே, சேஷிக்கே உகப்பாகப் 1 பண்ணவேணு மென்கை † "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்றிறே ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது

இனி, இந்தக் கைங்கர்யத்துக்கு விரோதிகளை அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(கஅஉ) ஸௌந்தர்யமும் அந்தராயம், கீழ்ச் சொன்ன கைங்கர்யமும் அப்படியே

(வ்யா) 'ஸௌந்தர்யமும்' இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே அதாவது - அவனுடைய 2 விக்ரஹஸௌந்தர்யமும் 3 சித்தாபஹாரியாய்க் கைசோரப்பண்ணுகையாலே, கைங்கர்யத்துக்கு விக்நம், இந்நமஸ்ஸுக்குக் கீழே சதுர்த்தியிற்சொன்ன கைங்கர்யமும் 4 அபிமதவிஷயபரிசர்யை போலே 5 ஸ்வரஸத்துக்கு உடலாயிருக்கையாலே, அவனுடைய முகமலர்த்தியே ப்ரயோஜநமாக ‡ இருக்குமதுக்கு 6 அதுவும் விக்நமென்கை

7 இப்படியாகையால், இவ்விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(கஅங) கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைபோலே இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனையும் என்றும் உண்டு

(வ்யா) 'கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைபோலே' என்று தொடங்கி அதாவது - சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனை 8 காதாசித்கமன்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லுமாபோலே, இப்பதத்திற

1 'பண்ணவேணும்' என்பதற்கு முன்பு 'அடிமைதவிராமல்' என்று வருவித்துக்கொள்க 2 விக்ரஹஸௌந்தர்யம் - திருமேனியின் அழகு 3 சித்தாபஹாரியாய் - மனத்தைக் கவர்வதாய் 4 அபிமதவிஷயம் - தனக்கு இஷ்டையான ஸ்த்ரீ முதலியன 5 ஸ்வரஸத்துக்கு - தானுடைய மகிழ்ச்சிக்கு 6 அதுவும் - பகவத்கைங்கர்யமும் 7 இப்படியாகையால் - ஒன்றுகப் புகுரப் பண்ணும் கைங்கர்யமும் ஸ்வபரீதிக்கு காரணமான பகவத் ஸௌந்தர்யமும், கேவலம் பகவந்முகோல்லாஸார்த்தமாகச் செய்யும் கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலே 8 காதாசித்கம் - எப்போதாவது ஒருகாலுண்டாவது

* திருப்பாவை - உக ‡ 'உடையவனுக்கு' என்றும் பாடமுண்டு.

† திருவாய் - உ, க, ச

சொல்லுகிற கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையும், இங்கிருக்கும் காலத்தோடு 1 ப்ராப்யபூமியிற் போன காலத்தோடு வாசியற எல்லாக்காலமும் நடக்கக்கடவதாயிருக்கு மென்கை.

2 'கந்தல் கழிந்த அநந்தரத்திலும் 3 ஸ்வபோக்த்ருத்வ உதயம் உண்டாமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ —(கஅச) "மருந்தே நங்களபோகமகிழ்ச்சிக்கு" என்று நின்றதிறே

த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று
பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

(வ்யா) ' "மருந்தே நங்களபோகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றுநின்றதிறே' என்று அதாவது - உன்னுடைய அநுபவத்தாலே எங்களுக்கு வரும் ஆநந்தத்துக்கு ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தியை விளைத்து, ஸ்வரூபத்தை அழியாதபடி 4 ஸாத்மிப்பிக்கும் 5 பேஷஜமானவனே! என்று நித்யஸூரிகள்பேசும் பாசுரமாகச் சொல்லாநின்றதிறே யென்கை. ஆகையால், அவ்விஷய வைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமாய் வரும் ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தி அங்கும் விளைகையாலே, இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனை என்றும் உண்டு என்னுமிடம் வித்த மென்றதாயிற்று. ஆகையிறே முமுக்ஷு லக்ஷணம் சொல்லுகிறவிடத்திலே (கருள) "நமஇத்யேவ வாதிந:" [நமஇதயேவவாதிந:] என்றது.

ஆக, புருஷகாரத்தையும், 6 தந்நித்யயோகத்தையும், 7 தத்தத்பாவிதமான வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும், அந்தக் குணப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், குணவிக்ரஹ விசிஷ்ட வஸ்துவினுடைய உபாயத்வத்தையும், அவ்வுபாய ஸ்வீகாரத்தையும், தத்பலமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுன மென்னுமத்தையும், அவ்வஸ்துவினுடைய ஸர்வசேஷித்வத்தையும், தத்விஷய கைங்கர்யத்தையும், கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

த்வயப்ரகரண வ்யாக்யானம் முற்றிற்று
பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

1 ப்ராப்யபூமி பரமபதம் 2 கந்தல் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் 3 ஸ்வபோக்த்ருத்வம் - பகவத்ஸௌந்தர்யத்தாலும் கைங்கர்யத்தாலும் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை யநுபவிப்பவனென்கை 4 ஸாத்மிப்பிக்கும் - ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தி வரவொட்டாமல் செய்யும் 5 பேஷஜம் மருந்து 6 தந்நித்யயோகம் - லக்ஷ்மியின் நித்யமான சேர்த்தி 7 தத உத்பாவிதம் - அந்தலக்ஷ்மியால் (எம்பெருமான் சீறறங்கொள்ளும்போது) உண்டாக்கப்படுவது

ஸ்ரீ

முமுக்ஷுப்படி

சரமஸ்லோகப்ரகரணம்

வ்யாக்யாந அவதாரிகை

மத்யரஹஸ்யமான த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் பூர்வவாக்யத்தில் சொல்லுகிற உபாயவரணம் 1 ஸர்வேஸ்வரன் தானே விதிக்கையாலே ததபிமதமென்னுமத்தையும் வரணாங்கமான ஸாதநாந்தர பரித்யாகத்தையும் 2 வரணத்தில் ஸாதநத்வபுத்திராஹித்யத்தையும் 3 ஸ்பஷ்டமாகப் பூர்வார்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும், உத்தரவாக்யத்தில் சொல்லுகிற கைங்கர்யத்துக்குப் 4 பூர்வபாவியான ப்ராப்திப்ரதிபந்தகஸகலபாப விமோசநத்தையும் உத்தரார்த்தத்தாலே ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும், த்வயத்துக்கு விவரணமாய்ப் 5 பஞ்சம வேதஸாரபூத கீதோபநிஷத் தாத்பர்யமாய்ச் சரமரஹஸ்யமாயிருந்துள்ள சரமஸ்லோகத்தினுடைய அர்த்தத்தை ஸம்ஸயவிபர்யயமற அருளிச்செய்கிறார்.

இதில் அர்த்தங் கேட்கைக்காக விறே, எம்பெருமானார் பதினெட்டுப்பட்டாயம் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பக்கல் எழுந்தருளிற்று.

நம்பிதாமும் இதில் அர்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும் இதுக்கு அதிகாரிகள் இல்லாமையையும் பார்த்திறே, இவருடைய ஆஸ்திக்ய ஆர்த்தி பரீக்ஷார்த்தமாகப் பலகால் நடந்து துவளப்பண்ணிச் சூளுறவுகொண்டு 6 மாஸோபவாஸங்கொண்டு அருமைப்படுத்தி அருளிச்செய்தருளிற்று

---

1 ஸர்வேஸ்வரன் தானே விதிக்கையாலே - வேறு புருஷனைக் கொண்டு சொல்லுவியாமல் விபவாவதாரமான க்ருஷ்ணனாய் வந்து தானே 'மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ' என்று விதித்தலாலே ததபிமதம் - அந்தப் பகவானுக்கு இஷ்டமானது 2 வரணத்தில் ஸாதநத்வபுத்தி ராஹித்யம் - எம்பெருமானை உபாயமாக வரிக்கும்போது, அவ்வெம்பெருமான்தான் உபாயமென்று எண்ணுமவ் அவ்வெம்பெருமானைப் பற்றுவது உபாயமென்று நினைக்கிற நினைவு தவிர்கை, 3 ஸ்பஷ்டமாக - குறிப்புப்பொருளாகத் தோற்றுவிக்காமல் ஸப்தஸக்தியாலேயே 4 பூர்வபாவி - முன்னே வரக்கூடியது 5 பஞ்சமவேதம் - ஸ்ரீ மஹாபாரதம் 6 மாஸோபவாஸங் கொண்டது - எம்பெருமானார் மூலமாகக் கூரத்தாழ்வானைப் பெண்க

1 நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்வநிஷ்டனாய், 2 பரமாத்மநிரக்தனாய், அபராத்மநி வைராக்யமுடையனாய், பரமாத்மபரதந்த்ரனாய், 3 பகவத் வைபவம் ஶ்ருதமானால் அது உபபந்நமென்னும்படியான 4 விஸ்ரம்பாஹுள்யமுடையனாய், ஆஸ்திகஅக்ரேஸரனாயிருப்பானொருவனுண்டாகில் அவன் இந்த ஶ்லோகார்த்தஶ்ரவண அநுஷ்டானத்துக்கு அதிகாரி ஆகையாலே, அதிகாரிதுர்லபத்தாலும் அர்த்தகௌரவத்தாலும் இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துக்கொண்டு போந்தார்கள், எம்பெருமானாருக்கு முன்புள்ளார், ஸம்ஸாரிகள் துக்கத்திகண்டு பொறுக்க மாட்டாதபடி க்ருபை கரைபுரண்டிருக்கையாலே, அர்த்தத்தின் சீர்மைபாராதே அநர்த்தத்தையே பார்த்து வெளியிட்டருளினார், எம்பெருமானார். 5

அப்படி உபதேசித்துவிடுகிறமாத்ரமன்றிக்கே, இவ்வர்த்தத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேணும் என்னும் பரமக்ருபையாலேயிறே, இதுதன்னைப் பலப்ரபந்தங்களிலும் ஸங்க்ரஹ விஸ்தரரூபேண இவர் அருளிச்செய்தது மற்றுள்ள ப்ரபந்தங்கள் எல்லாவற்றிலும்போலன்றிக்கே ஸ்த்ரீபாலர்களுக்கும் அதிகரிக்கலாம்படி தெளிய அருளிச்செய்தது, இப்ப்ரபந்தத்திலேயிறே.

அவதாரிகை முற்றிற்று

இதில் ப்ரதமத்திலே இந்த ஶ்லோகார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தை எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் படுத்துகைக்காக இதுதனக்குச் சரமஶ்லோகமென்று திருநாமமாகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்

மூ —(௧௮௫) கீழே சிலஉபாயவிஶேஷங்களை உபதேஶிக்க, அவை துஶ்ஶகங்களென்றும் ஸ்வரூபவிரோதிகளென்றும் நினைத்து ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனைக் குறித்து அவனுடைய ஶோகநிவ்ருத்யர்த்தமாக இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை யென்னும்படியான சரமோபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே, சரமஶ்லோகமென்று இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது.

---

1 நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்வநிஷ்டன் - சுத்தஸத்வகுணநிஷ்டன் 2 பரமாத்மநி ரக்தன் - பரமாத்மாவினிடத்தில் ப்ரீதியுள்ளவன் 3 பகவத்வைபவம் ஶ்ருதமானால் - பகவானுடைய வைபவங் கேட்கப்பட்டால், 4 விஸ்ரம்பாஹுள்யம் - மிக்க நம்பிக்கை 5 இதனால்தான் எம்பெருமானாரைக் க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நாசார்யரென்பது

(வயா) 'கீழே சில உபாயவிசேஷங்களை' என்று தொடங்கி அதாவது - இந்தச்லோகத்துக்கு கீழே அநேகாத்யாயங்களிலே கர்ம ஜ்ஞாநாதிகளான சில உபாய விசேஷங்களை 1 ஸ்வப்ராப்திலக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாக விஸ்தரேண உபதேசித்தருளக்கேட்டு, 2 காயக்லேச ரூபமாகையாலும் இந்த்ரியஜயம் அரிதாகையாலும் 3 ஸாவதாநமாகச் சிரகாலம் ஸாதிக்கவேண்டி யிருக்கையாலும் அவை அநுஷ்டிக்க 4. அசக்யங்களென்றும், 5 ஸ்வசரீரத்வ கத்நாதிகளாலே பகவத் பாதிக்கப்பட்ட பரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நரூபங்களான 6 இவை விரோதிகளென்றும் புத்திபண்ணி, 7 'இவற்றாலே எம்பெருமானைப் பெற என்பது ஒன்றில்லை, இனி, 8 இழந்தேபோமித்தனை யாகாதே' என்கிற 9 சோகத்தாலே ஆவிஷ்டனான அர்ஜுநனைக் குறித்து அவனுடைய அந்த சோகம் போகைக்காக ஸர்வஜ்ஞத்வத் தாலும் ஸ்வரூபாநுரூபதையாலும் இனி இதுக்குமேலில்லையென் னும்படியான 10 சரமமான உபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே, சரம ச்லோகமென்று இதுக்குத் திருநாமமாயிருக்கிறது என்கை.

இனி, இச்சலோகத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(கஅசு) இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரி க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்; உத்தரார்த்தத் தாலே உபாயக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்

---

1 ஸ்வப்ராப்திலக்ஷண மோக்ஷம் - தன்னை [பகவானை] அடைவதை லக்ஷணமாகவுடைய மோக்ஷம் 2 காயக்லேசம் - உடம்பைவருத்துகை 3 ஸாவதாநமாக - அவதானத்தோடு சிரகாலம் - வெகுகாலம் 4 அசக்யங்கள் - எளிதிற் செய்யக்கூடியவையல்ல 5 ஸ்வசரீரத்வகத்நம் - ஆத்மா தனக்கு [பகவானுக்கு]ச் சரீரமாக விருத்தலைச் சொல்லுகை 6 இவை - கர்மம் ஜ்ஞாநம் பக்தி முதலிய உபாயாந்தரங்கள் 7 இவற்றாலே பெற என்பது ஒன்று இல்லை - இந்தக்கர்மாதிகளால் தான் எம்பெருமானைப் பெறுதல் தகுமென்ற இந்த ஒன்று நாம் கொள்ளத்தக்கதாகவில்லை 8 இழந் தேபோம் இத்தனை - இழந்தேதீருமென்கிற இவ்வளவேயுள்ளதென்றபடி. இழந்தேபோமென்கிறதுக்குக் கர்த்தா இவ்வாத்மாவென்பது தன்மையைப் படர்க்கையாகச் சொன்னது 9 சோகத்தாலே ஆவிஷ்டன் - சோகத்தாலே வ்யாபத்தனானவன் 10 சரமமான உபாயம் - கடைசியான உபாயம் சரமச் லோக மென்பது - கடைசியிற் கூறப்பட்ட ச்லோகமென்பது பற்றிவந்த பெய ரன்று, எல்லாவுபாயங்கட்கும் சரமத்திற் கூறப்பட்ட உபாயத்தைத் தெரி விப்பதால் வந்த பெயர்

(வ்யா) 'இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - [1] ஆத்த்வயார்த்தமான இந்த ச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தாலே இவ்வுபாயத்துக்கு அதிகாரியானவன் செய்யும் அம்சத்தை அருளிச்செய்கிறான், உத்தரார்த்தத்தாலே உபாயபூதனான தான் இவனுக்குச் செய்யும் அம்சத்தை அருளிச்செய்கிறானென்கை.

'அதிகாரிக்ருத்யமாவது எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

சூ — (௧௮௭) அதிகாரிக் க்ருத்யமாவது - உபாய பரிக்ரஹம்.

(வ்யா) 'அதிகாரிக்குக் க்ருத்யமாவது-உபாயபரிக்ரஹம்' என்று. அதாவது-அதிகாரியானவனுக்கு இங்குச் செய்யத்தக்கது இவ்வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கையென்கை.

'ஆனால், அவ்வளவை விதியாதே உபாயாந்தரபரித்யாகஞ் சொல்லுவானென்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

சூ — (௧௮௮) அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான்.

(வ்யா) 'அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான்' என்று. அதாவது - அந்த உபாயஸ்வீகாரத்தை [2] உபாயாந்தர பரித்யாகமாகிற அங்கத்தோடேகூட விதிக்கிறானென்கை.

(௧௫௮) "ப்ரக்ஷால்ய பாதாவாசாமேத் ஸ்நாத்வா விதிவதாசம்யேத் । ஸக்திகவாகக்ரம்பார்வேத்யாத் த்யாத்வா தேவம் ஜபேந்நரம் ॥" [ப்ரக்ஷால்ய பாதாவாசாமேத் ஸ்நாத்வா விதிவதாசம்யேத் - ஸக்திகவாகக்ரம்பார்வேத்யாத் த்யாத்வா தேவம் ஜபேந்நரம்] என்று ஆசமநாதிகளுக்கு அங்கமாகச் சொன்ன பாதப்ரக்ஷாளநாதிகளையொழிய அவை அநுஷ்டிக்கவொண்ணாதாப்போலே, இங்கும் ல்யப்ப்ரத்யயத்தாலே அங்கமாகச் சொல்லுகிற உபாயாந்தரத்யாகத்தையொழிய ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நம் என்னுமிடம் ஸித்தமிறே. ஆகை

---

1 ஆத்த்வயார்த்தகம் - பூர்வார்த்தம் உத்தரார்த்தம் என்னும் இரண்டு அர்த்தங்களின் வடிவாக இருப்பது. 2 உபாயாந்தர பரித்யாகம் - வேறு உபாயங்களை அடியோடுவிடுகை. ஆகிஞ்சந்ய ஸித்திக்காக இதுவேணும். பகவானாகிற உபாயத்தை ஸ்வீகரித்தலால், அநந்யகதித்வம் ஸித்திக்கும்.

பால், "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய ஸ்வஸ்தித்தமே சேத" என்று 1 த்வஷ்கரத்வ புத்தியாலே ஸ்வதஃப்ராப்தமான உபாயாந்தரபரித்யாகத்தை அநுவதித்து விஹிதோபாயஸ்வீகாரத்தைச் சிக்ஷிக்கிறதென்கிற 2 அநுவாத பக்ஷம் அயுக்தமென்றதாயிற்று.

'ஆனால், 3. லோகதவாதிகளாலே 4 ராகப்ராப்தமான இதுக்கு விதிதான் வேணுமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

சூ—(௧௮௯) ராகப்ராப்தமான உபாயந்தானே 5 வைதமானால் கடுகப்பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே.

(வ்யா) 'ராகப்ராப்தமான' என்று தொடங்கி. அதாவது—போக்யதையாலே ராகப்ராப்தமான க்ஷீரத்தைப் பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கச்சொல்லி விதித்தால் ஶீக்ரமாகக் கைக்கொள்ளுகைக்கு உடலாமாபோலே, உபாயாந்தரங்களிற் காட்டில் இதுக்கு உண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலே சேதநனுடைய ராகதஃ ப்ராப்தமாயிருந்துள்ள உபாயந்தானே இதை ஸ்வீகரியென்னும் விதிப்ரயுக்தமுமானால் ஶீக்ரமாக ஸ்வீகரிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே யென்கை.

இனி, இதுக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகப் பூர்வார்த்தபதங்களையெல்லாம் அருளிச்செய்கிறார்.

சூ—(௧௯0) இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதம்.

(வ்யா) 'இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதம்' என்று அதில் ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்.

சூ—(௧௯௧) ஸர்வதர்மாந் = ஸர்வாந் தர்மங்களையும்

1 த்வஷ்கரத்வபுத்தி - செய்வதற்கு அரியதென்றெண்ணம். ஸ்வதஃப்ராப்தமான உபாயாந்தரம் - தானாகச் செய்யும்படி ஏற்பட்ட கர்மம் ஞானம் முதலிய வேறு உபாயங்கள் ப்ரபத்தியென்னும் உபாயத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டனவாதலால், அவை உபாயாந்தரங்கள் எனப்படும். 2 அநுவாத பக்ஷத்தில் ஸ்வதஃ சேத என்ற பதங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கையாலே அத்யாஹாரதோஷமும், உபாயாந்தரத்யாகத்துக்கு விதியில்லாமையாலே த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு அங்காங்கிபாவம் ஏற்படாமையாலே ஏற்பட வேணுமென்கிற நியமத்துக்குக் குறைவும் முதலியன விளையும். 3 லோகஸ்த - எளிதிற் செய்யக்கூடியது. 4 ராகப்ராப்தம் - விருப்பத்தினால் ஏற்பட்டது. 5 வைதம் - விதிப்ரயுக்தம்.

(வ்யா.) 'ஸர்வதர்மாந்' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'எல்லாத் தர்மங்களையும்' என்று.

அதுதான் தர்மமும் பஹுவசநமும் ஸர்வஶப்தமுமாய் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே இம்மூன்றுக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் தர்மலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

மூ — (௧௧௨) தர்மமாவது - பலஸாதநமாயிருக்குமது.

(வ்யா.) 'தர்மமாவது-[1] பலஸாதநமாயிருக்குமது' என்று தர்மஶப்தம் [2] த்ருஷ்டபலஸாதநத்திலும் [3] வ்யாப்தமாகையால் அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார்.

மூ — (௧௧௩) இங்குச் சொல்லுகிற தர்மஶப்தம் த்ருஷ்ட பலஸாதநங்களைச் சொல்லுகை யன்றிக்கே, மோக்ஷபலஸாதநங்களைச் சொல்லுகிறது.

(வ்யா.) 'இங்குச்சொல்லுகிற தர்மஶப்தம்' என்று தொடங்கி. அதாவது-பூர்வோபாயங்களத்தனையும் உபதேஶிக்கிறபோதே த்ருஷ்ட பல ஸாதநங்கள் [4] வ்யாவ்ருத்தங்களாகையாலும், மோக்ஷோபாயங்களை உபதேஶித்து வருகிற ப்ரகரணமாகையாலும், இவ்விடத்திற் சொல்லுகிற தர்மஶப்தம் புத்ர பஶ்வந்நாத்யைஹிகமாயும் ஸ்வர்க்காத்யாமுஷ்மிகமாயும் இருந்துள்ள த்ருஷ்டபலங்களுக்கு ஸாதநங்களானவற்றைச் சொல்லுகை யன்றிக்கே, பகவத்ப்ராப்திரூபமான மோக்ஷ பலத்துக்கு ஸாதநமாயுள்ளவற்றைச் சொல்லுகிறதென்கை.

இனிமேல், பஹுவசநார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

மூ — (௧௧௪) அவைதான் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விஹிதங்களாய்ப் பலவாயிருக்கையாலே பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகிறது.

---

1 பலஸாதநம் - பலனைப் பெற உபாயமானது. 2. த்ருஷ்டபலம் - கண்ணாற்காணக் கூடிய புத்திர பசுக்கள் உணவுகள் முதலியன; ஸ்வர்க்கமும் இதனில் அடங்கும். 3 வ்யாப்தம் - வ்யாபிக்கை; அத்ருஷ்டபல ஸாதநங்களைக் காட்டுவதல்லாமல் தர்மம் த்ருஷ்டபலசாதநங்களையும் காட்டவல்லது என்றபடி. 4 வ்யாவ்ருத்தங்கள் - வேறுபடுத்தப்பட்டவை.

(வ்யா) 'அவைதான்' என்று தொடங்கி. அதாவது-அந்த மோக்ஷஸாதநங்கள்தாம் [1] உபப்ரும்ஹ்ய உபப்ரும்ஹணங்களாயிருந்துள்ள ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளாலே [2] விஹிதங்களாய்க்கொண்டு அநேகங்களாயிருக்கையாலே 'தாமாந்' என்று பஹுவசந ப்ரயோகம் பண்ணுகிறதென்கை.

'அப்படியிருந்துள்ளவைதாம் எவை?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(கசரு) அவையாவன-கர்மஜ்ஞாந பக்தியோகங்களும், அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் புருஷோத்தமவித்யை தேஶவாஸம் திருநாமஸங்கீர்த்தநம் திருவிளக்கெரிக்கை திருமாலையெடுக்கை தொடக்கமான உபாயபுத்த்யா செய்யுமவையும்

(வ்யா). 'அவையாவன' என்று தொடங்கி. அதாவது - கீழ்ப் பலகாகச் சொல்லப்பட்ட அவையாவன - (கருக) "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய: - தஸ்மாதஸக்தஸ் ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர" [கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய: - தஸ்மாதஸக்தஸ் ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர] என்று [3] ஸ்வதந்த்ர ஸாதநமாக உக்தமான கர்மயோகமும், (கசு0) "ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே" [ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே] (கசுக) "நஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹ வித்யதே - ஜ்ஞாநாக்நிஸ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேऽர்ஜுந" [நஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹ வித்யதே - ஜ்ஞாநாக்நிஸ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேத்தா] என்று சொல்லப்பட்ட [4] கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநயோகமும், (கசுஉ) "பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:". [பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:] (கசரு) "[illegible]

---

1 ஸ்ம்ருதி முதலியவற்றால் உபப்ரும்ஹணஞ் செய்யப்படவேண்டியதாகையால், வேதம் உபப்ரும்ஹ்ய மெனப்படும், வேதத்தின் பொருளைத் தெளிவாக விரிப்பதனால் ஸ்ம்ருதிகள் உபப்ரும்ஹண மெனப்படும் உபப்ரும்ஹணம் - வளர்ப்பது 2 விஹிதங்கள் - விதிக்கப்பட்டன 3 ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாக உக்தமான - அங்கமாக இராமல் தானே ஸாதநமென்று சொல்லப்பட்டுள்ள கர்மம் ப்ரதாநஸாதநமாக இருக்கும்போது ஜ்ஞாநபக்திகள் உத்தராங்கமாகவரும் 4 கர்ம ஸாத்யமான ஜ்ஞாநயோகம் - கர்மத்தைப் பூர்வாங்கமாகக்கொண்டு ஸாதிக்கப்பட்டத்தக்கதான ஜ்ஞாநயோகம் இதற்குப் பக்தி உத்தராங்கமாக வரும்

க்ஷு:" [மந்மநாபவமத்பக்த:] இத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட 1 காம ஜ்ஞாநஸஹக்ருதமான பக்தியோகமும் ஆகிற இவையும், (௧௧௪) "ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: | த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந" [ஜந்மகர்மசமே திவ்யம் ஏவம்யோ வேத்தி தத்த்வத:—த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதிஸோர்ஜுந] என்று விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட 2 அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநமும், (௧௧௫) "ஏதத் புத்த்வா புத்திமாந் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத" [ஏதத்புத்த்வா புத்திமாநஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத] என்று அபிமத பலலாபத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாக்கும் என்கிற புருஷோத்தமவித்யை (௧௧௬) "தேஶோऽயம் ஸர்வகாமதுக்" [தேஶோயம் ஸர்வகாமதுக்] என்று 3 ஸர்வகாமபலப்ரதமாகச் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ர வாஸம் (௧௧௭) "ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம்" [ஸர்வபாப விஶுத்தாத்மா யாதிப்ரஹ்மஸநாதநம்] என்று ஸர்வபாபவிமோசந பூர்வகமான பகவத்ப்ராப்தியைப் பலமாகச் சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநம் (௧௧௮) "க்ருதேந வாऽத தைலேந தீபம் யோ ஜ்வாலயேந்நர: | விஷ்ணவே விதிவத்பக்த்யா தஸ்ய புண்யபலம் ஶ்ருணு || விஹாய ஸகலம் பாபம் ஸஹஸ்ராதித்யஸந்நிப: | ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே" [க்ருதேநவாத தைலேந தீபம்யோஜ்வாலயேந்நர:—விஷ்ணவே விதிவத்பக்த்யா தஸ்ய புண்யபலம்ஶ்ருணு - விஹாயஸகலம்பாபம் ஸஹஸ்ராதித்ய ஸந்நிப:—ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே] என்று பாபநிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்படுகிற திருவிளக்கெரிக்கை அப்படி விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகபகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகச் சொல்லப்படும் திருமாலையெடுக்கை முதலாக ஸாதநபுத்த்யா செய்யப்படுமவையும் என்கை

---

1 காமஜ்ஞாநஸஹக்ருதமான - காமஜ்ஞாநங்களை ஸஹாயமாக [அங்கமாக]க் கொண்ட 2 புருஷோத்தமவித்யையாவது - பகவான் க்ஷரம் அக்ஷரம் என்று முறையே சொல்லப்படுகிற பத்தமுக்தர்களை விபூதியாகவுடையனாய்த் தான் ஹேயகுணங்களுக்கு மாறான கல்யாணகுணங்களைப் பெற்றிருத்தலால் தன்னுடைய விபூதியான அந்தப் பத்தமுக்தர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டு மிகவும் ஶ்ரேஷ்டனாகிய புருஷோத்தமனென்னப்படுவானென்று பகவானை ஸாக்ஷாத்கரிக்கை 3 ஸர்வகாம பலப்ரதம் - ஸமஸ்தமான இஷ்டபலங்களைத் தருவது.

இனி, ஸர்வஶப்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ—(௧௧௬) ஸர்வஶப்தத்தாலே அவ்வவ ஸாதந விஶேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில் அவற்றுக்கு யோக்யதாபாதகங்களான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

(வ்யா) 'ஸர்வஶப்தத்தாலே' என்று தொடங்கி. அதாவது—தர்ம விஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்தாலே பஹுவசநாந்தமான அவ்வவ ஸாதநவிஶேஷங்களை அநுஷ்டிக்கும் இடத்தில் (௧௬௧) "ஸந்த்யாஹீநோঽஶுசிர்நித்யம் அநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு" [ஸந்த்யாஹீநோঽஶுசிர்நித்யம் அநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு] என்கிறபடியே அயோக்யனாகாமல், தன்னை அநுஷ்டிக்கையாலே அவற்றுக்கு யோக்யதையை யுண்டாக்கிக் கொடுக்கும் ஸந்த்யாவந்தந 1 பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறதென்கை.

உக்தத்தை நிகமிக்கிறார்.

ஸூ—(௧௧௭) ஆக, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி சோதிதங்களாய நித்யநைமித்திகாதி ரூபங்களான கர்மயோகாத்யுபாயங்களை என்றபடி.

(வ்யா) 'ஆக' என்று தொடங்கி. அதாவது—ஆக, கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் (௭௦) "சோதநாலக்ஷணோঽர்த்தோ தர்ம:" [சோதநாலக்ஷணோঽர்த்தோ தர்ம:] என்று சோதநையாகிற விதிவாக்யத்தை ப்ரமாணமாக வுடைத்தான அர்த்தம் தர்மம் என்கையாலே, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாகிற ப்ரமாணங்களாலே விதிக்கப்பட்டுள்ளவையாய நித்ய நைமித்திகம் முதலானவற்றை வடிவாக வுடைத்தான கர்மயோகம் தொடக்கமான உபாயங்களை யென்றபடி யென்கை.

ஸ்வரூபவிருத்தத்வாத் அதர்மமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றைத் தர்மம் என்கிறதுக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்.

1 பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களாவன - தேவயஜ்ஞம், ருஷியஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், மநுஷ்யயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம் என்பவை. தேவயஜ்ஞம் - தேவதைகளைக் குறித்து யாகம்பண்ணுகை, ருஷியஜ்ஞம் - வேதமோதுகை, பித்ருயஜ்ஞம் - பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்கை, மநுஷ்யயஜ்ஞம் - அதிதிகட்கு விருந்திடுகை, பூதயஜ்ஞம் - ஜீவப்ராணிகட்குப் பலியிடுகை. ஆதி சப்தத்தாலே - வைச்வதேவத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸூ—(கக௯) இவற்றை, த்யாஜ்யம் என்கிறது - பர மித்த அர்ஜுநனை கருத்தாலே

(வ்யா) 'இவற்றை' என்று தொடங்கி அதாவது - பகவதத்யந்தபாரதந்த்ர்யமான உத்தேஸ்யத்துக்கு விரோதியாயிருக்கை யாலே 1 அதர்மஸப்தவாச்யங்களாகப் ப்ராப்தங்களாயிருக்கிற 2 இவற்றைத் த்யாஜ்யமென்று சொல்லுகிறது, ஸ்வதர்மமான யுத்தத்தை அதர்மம் என்றும் இவற்றைத் த்யாஜ்யம் என்றும் ப்ரமித்த அர்ஜுநனுடைய நினைவாலே யித்தனை யென்கை

ஆக, ப்ரதமபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

அநந்தரம், த்விதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

ஸூ—(கககூ) பரித்யஜ்ய

(வ்யா) 'பரித்யஜ்ய' என்று

இதுவும் த்யாகமும் ல்யப்பும் உபஸர்க்கமு மாய்த் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே, அதில் த்யாகவேஷத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உ00) த்யாகமாவது - 3 உக்தோபாயங்களை அநுஸந்தித்து, ஸுக்திகையிலே ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப் போலேயும் விபரீதஸ்பர்சம்பண்ணுவாரைப்போலேயும் அநுபாயங்களிலே உபாயபுத்திபண்ணினோமென்கிற புத்திவிஸேஷத்தோடே த்யஜிக்கை

(வ்யா) 'த்யாகமாவது' என்று தொடங்கி அதாவது - இவ்விடத்திற் சொல்லுகிற த்யாகமாவது - கேவலம் விடுகை அன்று 'கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின்படியை அநுஸந்தித்து, ரஜதமல்லாத ஸுக்திகையிலே ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும் ஸ்வகார்யஸித்திக்கு உடலான ஒருக்கிர்க்கிலே போக்கக்கோலித் தத்விபரீதமான வகை ஆகவாக நினைத்துப் போவாரைப்போலேயும், பகவத்ப்ராப்த்யுபாயாபேக்ஷரான நாம் உபாயமல்லாதவற்றிலே உபாயபுத்தி பண்ணினோம்' என்கிற புத்திவிஸேஷத்தோடே விடுகை யென்றபடி

இனி, உபஸர்க்கார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

---

1. அதர்மஸப்தவாச்யங்கள் - அதர்மமென்று சொல்லாற் சொல்லத்தக்கவை 2 இவற்றை - கர்மயோகாதி உபாயங்களை 3 உக்தஉபாயங்கள் - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட உபாயங்கள்

ஸூ —(௨0௧) 'பரி' என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே-பாதகாதிகளை விடுமாபோலே 1 ருசி 2 வாஸனைகளோடும் லஜ்ஜையோடுங்கூட 3 மறுவலிடாதபடி விடவேணுமென்கிறது.

(வ்யா.) 'பரி என்கிற' என்று தொடங்கி. அதாவது-'பரி ஸாகல்யே' என்று ஸாகல்யபரமாகக் கொள்ளுமளவில் அது ஸர்வஶப்தத்திலே உக்தமாகையாலே அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே, மிகுதிக்கு வாசகமான பரியென்கிற இந்த 4 உபஸர்க்கத்தாலே (௧௭௧) "ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம:" [ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம:] என்கிற பாதகங்கள் முதலானவற்றை விடுமளவில் அவற்றில் புநரந்வயத்துக்கு உறுப்பான ருசிவாஸனைகளோடேகூட 'நாம் இதைச் செய்வதே!' என்கிற லஜ்ஜாஸஹிதனாய்க்கொண்டு விடுமாபோலே, (௧௭௨) "அத பாதகபீதஸ்த்வம்" [அத பாதகபீதஸ் த்வம்] என்று தாம் தவத்தை பாதகமாகச் சொன்ன உபாயாந்தரங்களை விடுமளவில் புத்திபூர்வகமாக அவற்றிலே ப்ரவர்த்திக்கைக்கு உறுப்பான ருசியும் அபுத்திபூர்வகமாக மூளுகைக்கு உறுப்பான வாஸனையும் ஆகிற அவற்றோடேகூட 5 'பகவதேகஸாதநைகவேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு 6 அத்யந்தவிருத்தமானவற்றை நாம் செய்வதே!' என்கிற லஜ்ஜாஸஹிதனாய்க்கொண்டும் அவற்றில் அந்வயம் வாராதபடி விடவேணுமென்று சொல்லுகிறது என்கை

1 ருசி - புத்திபூர்வகமாக ஒன்றில் இறங்குவதற்குக் காரணமானது. 2 வாஸனை - ஒன்றைச்செய்வதிலே பலகாலமேற்பட்டிருக்கும் பழக்கத்தால் அபுத்திபூர்வகமாக அதன் தொழிலில் மூளக் காரணமானது. 3 மறுவலிடுதல் - மீண்டும் அச்செயலில் சம்பந்தமுண்டாதல். 4 உபஸர்க்கமாவது - வினைக்கு முன்வந்து அதனை விசேஷித்து நிற்பது. 'பரித்யஜ்ய' என்ற இடத்தில், 'த்யஜ்' என்கிற தாதுவுக்கு [வினைக்கு] முன்வந்து அதனை விசேஷிக்கிறதால், 'பரி'-உபஸர்க்கமாம். இந்தப் பரிக்கு - ஸாகல்யம் மிகுதி என்று இருபொருளுண்டு. ஸாகல்யமாவது-ஸகலமுமாகை. ஸாகல்யமென்ற பொருளைக் கொண்டால், ஸகலத்தையும் விட்டு என்று கருத்தாகி, 'ஸர்வதர்மாந்' என்ற இடத்து ஸர்வஶப்தத்தால் கூறியதையே கூறியதாமாதலால் அப்பொருளைவிட்டு, மிகுதி யென்ற பொருளைக் கொள்ளவேணுமென்றபடி. 5 பகவதேகஸாதநைகவேஷம் — பகவதேக - பகவானொருவனையே, ஸாதநதா - உபாயமாகக்கொள்ளுதலையே, ஏகவேஷம் - முக்கியஸ்வரூபமாகவுடைய. 6 அத்யந்தவிருத்தமானவற்றை - மிகவும் மாறுபட்டனவான உபாயாந்தரங்களை

இனி, 'லய்ப' ஆத்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(உ0உ) லய்பபாலே, "ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத" என்னுமாபோலே உபாயாந்தரங்களைவிட்டே பற்றவேணும் என்கிறது

(வ்யா.) 'லய்ப்பாலே' என்று தொடங்கி அதாவது - 'த்யஜ்ய' என்கிற 1 லய்ப்பாலே (களஙு) "ஹு க்ஷாவாநாராயணம்வ்ரேத்" [புக்த்வா சாந்த்ராயணமசரேத்] என்னுமாபோலன்றிக்கே, (களச) "ஸ்நாத்வா ஹுஞ்ஜீத" [ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத] என்கிற விதி 'புஜிக்குமளவில் ஸ்நானம்பண்ணியே புஜிக்கவேணும்' என்கிற 2 நியமத்தைச் சொல்லுமாபோலே, ஸித்தோபாயத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில் த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை த்யஜித்தே பரிக்ரஹிக்கவேணுமென்கிற நியமத்தைச் சொல்லுகிறது என்கை

இப்படி விட்டேபற்றவேணு மென்கிற இதன் கருத்தை அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(உ0ங) "சசால சாபஞ்ச முமோச வீர:" என்கிறபடியே இவை அநுபாயங்களானமாத்ர மன்றிக்கே காலகட்டு என்கிறது

(வ்யா) 'சசால' என்றுதொடங்கி அதாவது-(களரு) "யோவஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந சுக்ஷோபேநாபிசசாலராஜா। ஸ்ராமபாணாபிஹதோ ப்ருஶார்த்த: சசாலசாபஞ்ச முமோசவீர:" [யோவஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந சுக்ஷுபேநாபிசசாலராஜா—ஸ்ராமபாணாபிஹதோ ப்ருஶார்த்தஸ் சசாலசாபஞ்சமுமோசவீர:] என்கிற ஶ்லோகத்தில் ராவணன் ராம ஶரங்களாலே மிகவும் 3 ஈடுபட்டு நிலை

1 'த்யஜ்ய' என்கிற இடத்தில் வந்துள்ள யகாரம் - லய்ப என்ற விகுதியென்று வடமொழிவ்யாகரணத்தார் லேறப்படும் 2 புஜித்தலென்பது பசியுள்ளவனுக்குத் தானே உண்டாகுமாதலால் விதிக்கவேண்டுவதில்லை, ஆகவே, புஜித்தலேற்பட்டுவிட்டதனால் அதற்கு அங்கமாக ஸ்நானஞ்செய்யவேணுமென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே 'ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத' என்பது வந்துள்ளது. 'புக்த்வா சாந்த்ராயணமசரேத்' என்ற இடத்திலோ சாந்த்ராயணஞ் செய்யவேண்டுமென்பது இந்த விதியினாலேயே யேற்படுதலால், புக்த்வா என்பது சாந்த்ராயணகரணத்துக்குக் காரணமாம் 3 ஈடுபட்டு - அடிபட்டு நிலைகலங்கி - இருந்தவிடம்விட்டு

கலங்கிப் போகப்பார்த்தவளவிலும் கையில் வில்லிருக்குமளவும் பெருமாள் போகவொட்டாமையாலே பின்பு போகட்டவிலலு! கையில் இருந்தபோது 1 ப்ரதிபக்ஷ ஜயத்துக்கு ஸாதநமாகாத மாத்ர மன்றிக்கே (௭௬) “ஶ்ராநுஜாநாமி” [கச்சாநுஜாநாமி] என்று பின்பு பண்ணின அநுமதி. பெருமாள் அப்போது பண்ணக்காணமையாலே போகவு மொண்ணும்படி 2 காலகட்டானமையைச் சொல்லுகிறபடியே, உபாயாந்தரங்களான இவற்றிலே 3 ஈஷத் அந்வயங் கிடக்கிலும் இவை 4 பேற்றுக்கு ஸாதநமாகாதமாத்ர மன்றிக்கே பேற்றுக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்த் தலைக்கட்டு மென்றபடி.

இன்னமும், இவற்றில் அந்வயம் இழவுக்கு உடலாமென்னு மதத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ:—(௨0௪) சக்ரவர்த்தியைப்போலே இழக்கைக்குறுப்பு.

(வ்யா) ‘சக்ரவர்த்தியைப்போலே இழக்கைக்குஉறுப்பு’ என்று அதாவது-முன்பே வரபரதானத்தைப் பண்ணிவைத்து இப்போதாக மறுக்கவொண்ணாதென்று 5. ஆபாஸமான ஸத்யதர்மத்தைப் பற்றி நின்று (௭௭) “ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:” [ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:] என்கிற பெருமாளோடே கூடி வாழ இருந்த பேற்றை யிழந்த சக்ரவர்த்தியைப்போலே ஆபாஸமான உபாயாந்தரங்களிலே அந்வயித்து நிற்கையாகிறது-(௭௮) “க்ருஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம்” [க்ருஷ்ணம தர்மம் ஸநாதநம்] என்று ஸநாதநதர்மமான பகவத்விஷயத்தோடே கூடி வாழ்கையாகிற பேற்றை இழக்கைக்கு உறுப்பாயவிடு மென்கை.

இனி, இங்குச்சொன்ன ஸர்வதர்ம பரித்யாகத்தின் கருத்து அறியாதார் சொல்லும் தூஷணத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காகத் தத்பக்ஷத்தை 6 உத்க்ஷேபிக்கிறார்

ஸூ—(௨0௫) ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்று சொல்லுகையாலே சிலர் ‘அதர்மங்கள் புகுரும்’ என்றார்கள்?

---

1 ப்ரதிபக்ஷஜயம் - சத்ருக்களைஜயித்தல் 2 காலகட்டு - ப்ரதிபந்தகம் தடையாயுள்ளது 3 ஈஷத்அந்வயம் - சிறிது சம்பந்தம் 4 பேற்றுக்கு - புருஷார்த்தத்துக்கு 5 ஆபாஸமான - (தர்மம்போல) மேல்நோக்கில் தோன்றுவதான 6 உத்க்ஷேபிக்கிறார் - கிளப்புகிறார், எடுத்துக்கொள்ளுகின்றார் என்றபடி

(வயா) 'ஸாவதாமஙகளையும' எனறு தொடஙகி அதாவது - தயாஜயமான தாமநதான 1 'இகம குரு, இதம மாகாரஷீ:' எனறு 2 விதிநிஷேதாதமகமா யிருககையாலே 'ஸாவதாமஙகளையுமவிட்டு' எனறு சொலலுகையாலே 3 விஹிதாநுஷடாநததோபாதி நிஷிததபரிஹாரமும ஒககத தளளுணணு மளவில, அடைதத கதவைத திறநதால 4 நிஹீந பதாாததஙகள புகுருமாபோலே அதாமஙகளான 5 நிஷிதத்பரருவ ததிகள புகுரு மெனறு சிலா சொனனாகளெனனகை அததைப பரிஹரிககிறா

மூ—(உ0சு) அது கூடாது; 'அதாமஙகளைச செய' என்று சொலலாமையாலே.

(வயா) 'அதுகூடாது அதாமஙகளைச செய எனறு சொலலாமையாலே' எனறு அதாவது - ஸாவதாமஙகளையும விடச்சொனன இததால அதாமஙகள புகுரு மெனகிற இது, ஸமபவியாது, தாமஙகளை விடசசொனன மாதர மொழிய அதாமஙகளைச செயயெனறு சொலலாமையாலே யெனகை

'அதாமநிவருததியும தாமஸபதவாசய மாகையாலே, அததை விடச சொனனால, அதாமததைச செய யெனனுமிடம 6 ஆாததாத உகதமாகாதோ?' எனகிற 7 பரதிவாதயுகதியை அநுவதிககிறா

மூ—(உ0எ) 'தனனடையே சொலலிறறாகாதோ?' எனனில,—

(வயா) 'தனனடையே சொலலிறறாகாதோ வெனனில' எனறு அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறா

மூ—(உ0அ) ஆகாது, தாமஸபதம அதாமநிவருததியைக காட்டாமையாலே

---

1 இதம குரு - இதைசசெய இதம மாகாாஷீ: - இதைசசெயயாதே 2 விதி ஆதமகம - உடனபாடடேவல வடிவானது - நிஷேத ஆதமகம - எதிாமறையேவலவடிவானது 3 விஹித அநுஷடாநதது ஒபாதி - சாஸதிரததில விதிககபபடடவறறை அநுஷடிததலபோலவே நிஷிதத பரிஹாரமும - சாஸதிரததிற செயயவேணடா எனறு நிஷேதிககபபடடுளளவறறை விடடிதலும ஒகக-ஒருசேர 4 நிஹீநபதாாததம - இழிநதபொருள சுவானமபோனறவை 5 நிஷிதத பரவருததிகள-நிஷேதிககபபடட அதாம வயாபாரஙகள 6 ஆாததாத உகதம-கருததுபபொருளாற சொலலபபடடது 7 பரதிவாதி உகதி - பரதிவாயினபேசசு

(வ்யா) 'ஆகாது, தர்மஶப்தம் அதர்ம நிவ்ருத்தியைக் காட்டா மையாலே' என்று அதாவது - 1 தர்மங்களை விடச்சொன்ன இத்தால், 'அதர்மங்களைச் செய்' என்னும் இடம் தன்னடையே சொல்லிற்றா காது, தர்மஶப்தம் 2 அதர்மநிவ்ருத்யாதி அங்கஸஹிதமாய்ப் ப்ரதாந மாயிருந்துள்ள விஹிதாநுஷ்டாநத்தைக் காட்டும் தொழிய, ஸாமாந் யேந அதர்மநிவ்ருத்திமாத்ரத்தைக் காட்டாமையாலே யென்கை

'அதர்மநிவ்ருத்திக்கு தர்மஶப்த வாச்யத்வம் முக்யமாக இல்லை யேயாகிலும், ஸாவஶ்ய 3 ஸாஹித்யத்தாலே தர்மஶப்தம் 4 விஶே ஷணபூதமான இதுதன்னையுங் காட்டாதோ?' என்ன, அருளிச் செய்கிறார்

சூ —(௨௦௧) காட்டிலும், அத்தை ஒழிந்தவற் றைச் சொல்லிற்று மித்தனை.

(வ்யா.) 'காட்டிலும்' என்று தொடங்கி அதாவது = அப் படிக் காட்டிற்றாகிலும், அது இவ்விடத்தில் 5 விவக்ஷிதம் அல்லாமை யாலே, அத்தையொழிந்த 6 விஹிதாநுஷ்டாநரூப தர்மங்களானவற் றைச் சொல்லிற்று மித்தனை யென்கை

'இங்ஙன் ஒதுக்குகிறது என்கொண்டு?' என்ன, அருளிச்செய் கிறார்

---

1 தர்மம் - விதித்ததைச் செய்தலும் விலக்கியவற்றைத் தவிர்தலு மென்ன இருவகையாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தாலும், தர்மத்தை விடச்சொன்ன இடத் தில் ப்ரவ்ருத்திரூபமான தர்மத்தைத் தவிரவேணுமென்று கருத்துக்கொள்ள வேண்டுமே யொழிய, நிவ்ருத்திரூபமான தர்மத்தை விடவேணுமென்று கருத்துக் கொள்ளக்கூடாமையினாலும், அப்படி தர்மத்தை விடச்சொன்ன இடத்தில் நிவ்ருத்தி ரூபமான தர்மத்தையும் விடவேணுமென்று கருத்துக்கொண்டால்தான் அதர்ம த்தையும் செய்யுமாறு ஏற்படும். 2 அதர்மநிவ்ருத்யாதி என்ற இடத்திலுள்ள ஆதிபதத்தால், ப்ரவ்ருத்திரூபமான அங்கங்களைக் கொள்ளவேணும். 3 ஸாஹித்யம் - சேர்க்கை 4 விஶேஷணபூதமான இது தன்னையும் - அதர்ம நிவ்ருத்திரூபமான தர்மம் என்று விஶேஷணமிட்டுச் சொல்லப்படுகிற இந்த அதர்மநிவ்ருத்தியையும் 5 விவக்ஷிதம் அல்லாமையாலே - வக்தாவின் கருத் துக்கு இசைந்ததல்லாமையாலே; ஸித்தோபாயம் நிரபேக்ஷமாகக் கார்யம் செய்யவல்லதென்கிறதுக்குக் கொத்தை வாராமைக்காக ப்ரவ்ருத்திரூபமான தர்மம் எதுவும் வேண்டா என்ற கருத்துடன் ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர, வேறு கருத்தின்றச் சொல்லப்படாமையாலே யென்ற படி. 6 விஹிதாநுஷ்டாநம் - விதித்ததையநுஷ்டித்தல்

மூ—(உகO) தன்னையும் ஈச்வரனையும் பலத்தை யும் பார்த்தால் அவை புகுரவழி இல்லை

(வ்யா) 'தன்னையும்' என்று தொடங்கி அதாவது - ஆத்மா நஷ்டாநம் ஸேஷிக்கு அநிஷ்டம் ஆகையாலே அவனுக்கு அதிசய கரனுமது ஒழிய அநிஷ்டகரனுகை சேராதபடியான ஸ்வரூபத்தை யுடைய தன்னைப் பார்த்தாலும், 1 ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்க அஸஹத்தை யாலே இத்தலையில் ஸ்வயத்நநிவ்ருத்தி ஒழிய ப்ரவ்ருத்தி அம்சத்தில் ஒன்றையும் பொறுத்த உபாயபூதனான ஈச்வரனைப் பார்த்தாலும், இவ னுடைய ப்ரவ்ருத்திக்கு பலம் அவனுடைய ப்ரீதி யாகையாலே தாத ருஸ்யமான பலத்தைப் பார்த்தாலும், இம்மூன்றுக்கும் விருத்தங்களான அவை புகுரவழி இல்லையென்கை ஆகையால், தாம் ஸ்பஷ்டம் அர்த்த நிவ்ருத்தியைக் 2 காட்டிற்றிலும், அத்தை ஒழிந்தவற்றைச் சொல் லிற்றுக் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து

ஆக, த்விதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தா ராயிற்று

அநந்தரம் த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

மூ—(உகக) மாம் = ஸர்வரக்ஷகனாய், உனக்குக் கை யாளாய், உன்னிசைவு பார்த்து, உன் தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொண்டு, உனக்குப் புகலாய், நீ சுடுமா போலே சோம்பாரே பிரிக்கும் போதும் விடமாட்டாதே ரக்ஷிக்கிற என்னை

(வ்யா) 'மாம்' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'ஸர்வரக்ஷகனாய்' என்று தொடங்கி அதாவது-'நம்முடைய ரக்ஷணம் இவன் பண்ணுமோ? பண்ணானோ?' என்று ஸம்சயிக்கவேண்டாதபடி ஸர்வருடையவும் ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய், 'தன்பெருமையையும் நம் சிறுமையையும் பார்த்து நம்மோடு 3 கலப்புஅற்று இருக்குமோ?' என்ன வேண்டாதபடி (கஎக) "ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய" [ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய] என்று ஏவிக் காரியங்கொள்ளலாம்படி உனக்குக் கையாளாய், உன்னை ரக்ஷிக்கையில்

---

1 ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்க அஸஹதை - வேறு ஒரு உதவியின் ஸம்பந்தத்தைப் பொறுமை 2 காட்டிற்றிலும் - மற்றையிடத்திற் காட்டினாலும் இந்த இடத்திலேயென்று வருவித்துக்கொள்க 3 கலப்புஅற்று இருத்தல் - சேராது ஒதுங்கியிருத்தல்.

உண்டான ஙசையாலே (கஅ௦) "ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" [ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம ப்ரதீக்ஷதே] என்கிறபடியே 1 ரக்ஷ்யபூதனுன உன 2 இசைவுபார்த்து, 'ஙங் குற்றங் கண்டு இகழ்வோர்' என்று அஞ்ச வேண்டாதபடி 3 அஸத்தாந ஸ்நேஹகாருண்யதாமாத்ரமதியாகுலனுன உன்தேக்ஷ்த்தைப் போரயமாகக்கொண்டு, 4 அஶரண்யஶரண்யனுகையாலே நீயும் பிறரும் உனக்குத் தஞ்சமல்லாத தசையில் ஒதுங்க லாம்படியான 5 புகலாய், ஶைத்யமேனவபாவமான ஜலம் 6 ஔஷ்ணயத்தைப் பஜிக்குமாபோலே 7 அபராதக்ஷாமணம் பண்ணி கடிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதரே * "தாமரையாளாகிலும் 8 சிதகுரைக்குமேல" என்கிறபடியே குற்றத்தைக்காட்டி அகற்றும்போதும், விட க்ஷமன்ன திகே * "என்னடியார் அது செய்யார்" என்று 9 மறுதலித்து ஒரு தலைநின்று ரக்ஷிக்கும் என்னை என்கை

'மாம்' என்று விபவரூபத்தைக் காட்டுகையாலே, வயாவர்த்திக்கப்படுகிறவற்றை அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(உகஉ) இத்தால் பரவ்யூஹங்களையும், தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் தவிர்க்கிறது.

(வயா) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி அதாவது-'என்னை' என்று அவதரித்துக் கண்ணுக்கு இலக்காய் அணுகிநிற்கிற தன்னை 10 வரணீயனுகச் சொன்ன இத்தாலே 11 தேஶவிப்ரகருஷ்டதையாலே காண வுங்கிட்டவும் ஒண்ணுதபடியிருக்கிற பரவ்யூஹங்களையும் 12 அஸாதா

1 ரக்ஷ்யபூதன் - ரக்ஷிக்கப்படத்தக்கவனுனவன் 2 இசைவு சம்மதம். 3 அஸத்தாந - ஸ்நேஹ காருண்யங்களுக்கு இடமல்லாவிடத்தில் (ஶத்ருபக்ஷத்தில்), ஸ்நேஹ காருண்ய - ஸ்நேஹமென்ன கருணையென்ன இவற்றாலே, தாம - க்ஷத்ரிய தாம(மாகிய ஶத்ருவத்தகில,) அத்தம தியா - அதாமமென்கிற புத்தியினலே, ஆகுலன - வியாகுலப்பட்டவன் 4 அஶரண்யஶரண்யன் - தஞ்சமாக எவரையும் இல்லாதவர்கட்குத் தஞ்சமாகுபவன் 5 புகல - தஞ்சம் 6 இதுஎம்பெருமானுடையகருபாகுணத்தைப்பற்றச்சொல்லுகின்றது ஔஷ்ணயத்தைப் பஜித்தல் - சுடுந்தன்மையையடைதல் 7. அபராதக்ஷாமணம் பண்ணி கடிப்பிக்கும் - குற்றத்தைப் பொறுக்கும்படிசெய்து (பகவானேடு) சேர்ப்பிக்கிற 8 சிதகு-குற்றம் 9 மறுதலித்து-எதிரிட்டு, ஒருதலைநின்று - ஒருபக்ஷமாகஇருந்து 10 வரணீயன் - ஶரணமாக வரிக்கத் தகுந்தவன் 11 தேஶவிப்ரகருஷ்டதை - தூரமான தேஶத்திலிருப்பவனுகை யென்றபடி 12 அஸாதாரணவிக்ரஹயுக்தம - தனக்கு என்று விஶேஷமாகவுள்ள திருமேனியோடே கூடியது

ரண விக்ரஹயுக்தமன்றிக்கே உபாயாந்தர நிஷ்டர்க்கு உத்தேஸ்ய மாயிருக்கிற அக்நி இந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் 1 வ்யா வர்த்திக்கிறது என்கை.

தர்மங்களையெல்லாம் விட்டுத் தன்னைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே 2 பலித்தமானதொரு அர்த்த விசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறர்

மூ —(உகக) தர்மஸம்ஸ்தாபநம் பண்ணப்பிறந் தவன்தானே 'ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப் பற்று' என்கையாலே ஸாக்ஷாத் தர்மம் தானே யென் கிறது

(வ்யா) 'தர்மஸம்ஸ்தாபநம்' என்று தொடங்கி, அதாவது- (க௮க) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச து்ஷ்க்ருதாம். தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடியே 3 ஸ்வப்ராப்திக்கு உடலான தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதாகப் பிறந்தவன்தானே 'ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய' என்று 'மோக்ஷஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களான ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்னைப்பற்று' என்று சொல்லுகையாலே, அவை 4 ஸாக்ஷாத் தர்மங்களன்று, 5 ஸ்தாபநீயமான ஸாக்ஷாத் தர் மம் (க௮உ) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" [க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாத நம்] என்று ஸநாதநதர்மமான தானே யென்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்கை.

'இத்தால் என் சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறர்

மூ —(உகச) இத்தால், விட்ட ஸாதநங்களில் ஏற் றஞ் சொல்லுகிறது

(வ்யா) 'இத்தால் விட்ட 6 ஸாதநங்களில் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது' என்று அதாவது-இப்படிச்சொன்ன இத்தால், கீழ் விட்ட ஸாதநங்க ளிற் காட்டில் இந்த ஸாதநத்துக்கு உண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது என்கை

'அதுதான் எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறர்

---

1 வ்யாவர்த்திக்கிறது - தவிர்க்கிறது 2 பலித்தம் - கருத்தாக ஏற்பட் டது 3 ஸ்வப்ராப்திக்கு உடலான தர்மத்தை - தன்னையடைவதற்கு ஸாதன மான தர்மத்தை 4. ஸாக்ஷாத் தர்மம் - தான் நேரே பயனைக்கொடுக்குந் தர்மம். 5 *ஸ்தாபநீயம் - நிலைநாட்டுதற்கு உரியது 6 ஸாதநம் - உபாயம்

ஸூ —(உகரு) அதாவது - ஸித்தமாய், பரமசேதந மாய், ஸர்வஶக்தியுமாய், நிரபாயமாய், ப்ராப்தமாய், ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருக்கை

(வ்யா) 'அதாவது' என்று தொடங்கி இத்தால், கீழ்விட்ட ஸாத நங்களிற் காட்டில் இதற்கு ஏற்றமாவது - 1 சேதநப்ரவ்ருத்தியாலே தன்ஸ்வரூபஸித்தியாம்படியிருக்கையன்றிக்கே 2 ஸநாதந தாமமாகை யாலே ஸித்தமாய், (கஅரு) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" [யஸ்ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ஸர்வவித்] இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற 3 ஸர்வஜ்ஞவிஷயமாகை யாலே பரமசேதநமாய், (கஅச) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே" [பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே] என்கிறபடியே 4 ஸர்வ ஶக்தியாய், 5 சேதநஸாத்யமாய், நடுவே அபாயங்கள் புகுருகைக்கு அவ காஶமுண்டாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே ஸித்தவஸ்துவா யிருக்கை யாலே நிரபாயமாய், பரதந்த்ரனான இச்சேதநனுடைய ஸ்வரூபத் துக்கு 6 அப்ராப்தமாயிராதே ப்ராப்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன பரமசேத நத்வாதிகளாலே ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமாயிருக்கை யென்றபடி.

இந்த 7. ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷத்வத்தை ஸஹேதுகமாக ஸாதிக்கிறார்

ஸூ —(உகசு) மற்றைஉபாயங்கள் ஸாத்யங்களா கையாலே, ஸ்வரூப ஸித்தியில் சேதநனை அபேக்ஷித் திருக்கும், அசேதநங்களுமாய் அஶக்தங்களுமாயிருக் கையாலே கார்யஸித்தியில் ஈஶ்வரனை அபேக்ஷித்திருக் கும் இந்தஉபாயம் அவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டா யிருக் கையாலே, இதரநிரபேக்ஷமா யிருக்கும்

(வ்யா) 'மற்றை உபாயங்கள்' என்று தொடங்கி மேல்மூன்று வாக் யத்தாலே அதாவது - இதரவொழிந்தஉபாயங்கள் சேதநப்ரவ்ருத்தி யாலே ஸாதிக்கப்படுமவை யாகையாலே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்தி

---

1 சேதநப்ரவ்ருத்தி - சேதநனுடைய முயற்சி 2 ஸநாதநதாமம் - பழமையாயுள்ள தாமம் 3 ஸர்வஜ்ஞவிஷயம் - ஸர்வஜ்ஞனான விஷயம் 4 ஸர்வஶக்தி - எல்லாவகையான சக்தியையுமுடையது 5 சேதநனாலே ஸா திக்கப்படுவதாயின இடையில் விக்கினங்களுண்டாகும், சேதநனால் ஸாதிக்கப் படுவதன்றுகையாலே இது விக்கினமற்றது என்றபடி, அபாயம் - விக்கினம். 6 அப்ராப்தம் - தகாதது 7 ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷத்வம் - வேறொரு துணையை வேண்டாமலிருக்கை

யில் 1 ப்ரவ்ருத்திகரானை சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கும், இவனுக்குச் செய்யவேண்டுமவை அறிகைக்கும் அதுதன்னைச் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் யோக்யதையில்லாத அசேதநங்களுமாய் அஶக்தங்களுமா யிருக்கையாலே, சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத்தினுடையவித்தியில் (கஅரு) "ஃபலமத உபபத்தே:" [பலமத உபபத்தே:] என்கிறபடியே 2 பலப்ரதத்வோபயோகியான 3 ஸர்வஶக்தித்வாதி உபபத்தியுடையனான ஈஶ்வரனை அபேக்ஷித்திருக்கும், இந்த உபாயம் விதித்தவை பரமசேதநத்வ ஸர்வஶக்தித்வங்களாலே அவற்றுக்கு எதிர்தட்டா யிருக்கையாலே, அந்யநிரபேக்ஷமாயிருக்கு மென்கை

இனி இப்பதத்திலே ஆஶ்ரயண ஸௌகர்ய ஆபாதகங்களான குணவிஶேஷங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(உகள) இதிலே, வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாகிற குண விஶேஷங்கள் நேராக ப்ரகாஶிக்கிறது.

(வ்யா) 'இதிலே' என்று தொடங்கி அதாவது-அர்த்தம்புத்தியாலே தாமத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுநனுக்குக் குற்றம் பாராதே 4. அபேக்ஷிதார்த்தங்களை அருளிச்செய்கையாலே, வாத்ஸல்யம் ப்ரகாஶிக்கிறது, தன்னுடைய பரத்வத்தைப் பலகாலும் அருளிச்செய்தவளவன்றிக்கே அர்ஜுநன் ப்ரத்யக்ஷிக்கும்படி பண்ணுகையாலே, ஸ்வாமித்வம் ப்ரகாஶிக்கிறது, (கஅசு) "ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ" [ஹேக்ருஷ்ணஹேயாதவ] என்று அர்ஜுநன் தானே சொல்லும்படி இவனோடே கலந்து பரிமாறுகையாலே, ஸௌஶீல்யம் ப்ரகாஶிக்கிறது, அப்ராக்ருதமான திருமேனியைக் கண்ணுக்கு இலக்காம்படி பண்ணுகையாலே, ஸௌலப்யம் ப்ரகாஶிக்கிறது என்கை "குணவிஶேஷங்கள்" என்றது, ஆஶ்ரயணத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களானவையென்று தோற்றுகைக்காக, 'நேராக ப்ரகாஶிக்கிறது' என்றது, ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிக்கிற தென்றபடி

---

1. ப்ரவ்ருத்திகரான - முயற்சியைச் செய்பவன் 2. பலப்ரதத்வ உபயோகியான - பயனைக் கொடுப்பவனுதற்கு உதவியான ஸர்வஶக்தித்வ என்கிற இடத்திலுள்ள ஆதிஶப்தத்தாலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளைக் கொள்ளலாம் 3. உபபத்தி தகுதி, யோக்யதை 4 அபேக்ஷிதார்த்தம் - தேஹாத்மவிவேகம் முதல் ப்ரபத்தி வரையிலும்

இவை எல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, மிகவும் அபேக்ஷி தம் ஸௌலப்யமாகையாலே, அவதாரப்ரயுக்தமான ஸௌலப்யத் தளவன்றிக்கே [1] ஸாரத்யேவஸ்தித்தனாய் நிற்கிற ஸௌலப்யாதி ஶயத்தைத் தாத்பர்யத்தமையை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உகஅ) கையும் உழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாய்க் கயிறும், ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருக்குழ லும், தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற் கிற ஸாரத்யவேஷத்தை 'மாம்' என்று காட்டுகிறான்

(வ்யா) 'கையும் உழவுகோலும்' என்று தொடங்கி. அதாவது— குதிரைகளை ப்ரேரித்து நடத்துகைக்காகத் திருக்கையிலே தரித்த [2] உழவுகோலும், அவற்றை [3] இடவாய் வலவாய்த் திருப்புகைக்காக வும் நிறுத்தருளவேண்டும் இடத்திலே தாங்கி நிறுத்துகைக்காகவும் பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், திருமுடியில் [4] ஒன்று ஆச்சாதியாமல் நிற் கையாலே ஸேநாதூளியாலே புழுதிபடிந்த திருக்குழலும், *"தேர் கடவிய பெருமான்கனைகழல்" என்கிறபடியே, சாத்தின சிறுசதங் கையும் தானுமாகத் தேருக்குக்கீழே [5] நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரத்யவேஷத்தை 'என்னை' என்று காட்டுகிறான் என்கை.

ஆக, த்ருதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. அநந்த ரம், சதுர்த்தபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

ஸூ—(உககூ) ஏகம்

(வ்யா) ஏகம் என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உஉ0) இந்த ஏகபதம் ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணத் தாலே அவதாரணார்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

(வ்யா) 'இந்த ஏகபதம்' என்று தொடங்கி. அதாவது— இவ் வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லும் இடங்களிலே பலவிடங்களிலும் [6] அவதாரண ப்ரயோகம் உண்டாகையாலே, உகாரம்போலே இந்த ஏகபதமும் ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரணமாகிற அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது என்கை

1 ஸாரத்யே அவஸ்திதன் - தேரையோட்டுதலில் நிலைநின்றவன். 2. உழவுகோல் - குதிரையைத் தூண்டுங்கோல். 3 இடவாய் வலவாய் - இடப்பக்க வலப்பக்கங்களில் 4 ஒன்று ஆச்சாதியாமல் - எதுவும் மறைக்காமல் 5 நாற்றின - தொங்கவிட்ட 6 அவதாரணப்ரயோகம் - தேற்றப்பொருளைக் காட்டுகிற சொல்லின் ப்ரயோகம்.

*திருவாய் - ரு - கூ - கO

1 இவ்வுபாயத்தை நிர்த்தேசித்த அநந்தரம் அவதாரணப்ர யோகம் பண்ணின வசநங்களை பலவற்றையும் இதுக்கு உதாஹரணமாக அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(உஉக) "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே", "தமேவசாத்யம்", "த்வமேவோபாயபூதோமே பவ", *"ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்றுஞ் 2 சொல்லுகிறபடியே

(வ்யா.) 'மாமேவ' என்று தொடங்கி அதாவது - (கஅஎ) "[Grantha]" [மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே] என்று என்னையே யாவர் சிலர் ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்கள் என்றும், (கஅஅ) "[Grantha]" [தமேவசாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே] என்று ஆத்யனான அந்தப் புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேன் என்றும், (கஅக) "[Grantha]" [த்வமேவோபாய பூதோமேபவ] என்று நீயே எனக்கு உபாயமாக வேணும் என்றும், "*ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று எனக்கு உபாயந்தருகிற இடத்தில் உன் திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்தாயென்றுஞ் சொல்லுகிற இவ்விடங்களில், "மாமேவ" "தமேவ" "த்வமேவ" "நின்பாதமே" 3 என்று ஸ்வீகார்ய வஸ்து நிர்த்தேசாநந்தரம் அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்திலே யென்கை

4 'ஏதத் வ்யாவர்த்யம் ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ—(உஉஉ) இத்தால 'வ்ரஜ' என்கிற ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபாவத்தைத் தவிர்க்கிறது

(வ்யா.) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி அதாவது-உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில் 5 பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும்,

1 இவ்விஷயத்தைக் ஸாத்யோபாயத்தை, நிர்த்தேசித்த அநந்தரம்-சொல்லின்றகாட்டினபிறகு 2 சொல்லுகிறபடியே என்று மூலத்திலுள்ள இந்தச் சொல், அவதாரணார்த்தத்தைக் காட்டுகிறது என்று கீழோடே அந்வயிக்கும் 3 ஸ்வீகார்யவஸ்து - உபாயமாகப் பற்றப்படுகிற பொருள் 4 ஏதத்வ்யாவர்த்யம்-அவதாரணார்த்தத்தை யுடைய இந்தஏகபதத்தால் தவிர்க்கப்படத்தகுந்தது 5 பௌநருக்த்யம்ப்ரஸங்கித்தல் - கூறியது கூறலென்ற குற்றமுண்டாதல் 'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய' என்ற இடத்திலேயே உபாயாந்தரங்கள் தவிர்க்கத்தக்கவை யென்று ஏற்பட்டு விட்டபடியால் இங்கே ஏகபதம் உபாயாந்தரங்களைத் தவிர்க்குமென்ன வொண்ணாதெனக.

*திருவாய்-ச-எ-க௦.

தேவதாந்தரங்கள் வ்யாவ்ருத்தமா ம கில 'மாம்' என்று 1 அஸாதாரணாகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே அது கீழே ஸித்தமாகையாலும், இந்த அவதாரணத்தால் 'வ்ரஜ' என்று மேல் சொல்லுகிற 2 ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது என்கை. இந்த 3 ஸ்வீகாரந்தானும் அந்வய வ்யதிரேகத்தாலே ஸாதநம் என்று நினைக்கலாயிருக்கையாலே, இதன் ஸாதநத்வம் அவஶ்யம் கழிக்கவேணுமிறே.

4.* 'ஸ்வீகாராநந்தரமொழிய உபாயம் கார்யகரமாகாமையாலே பேற்றுக்கு இது அவஶ்யம் வேண்டியிருக்க, இதில் உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறபடிதான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(௨௨௯) ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலே வந்தது

(வ்யா) 'ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலே வந்தது' என்றதாவது - ஸ்வீகாராநந்தரம் இவனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகிற இது அவனாலே ஆனாற்போலே 6. தத்பூர்வபாவியான ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலே உண்டானது என்கை. இத்தால், ஸ்வீகாரத்துக்கு 7 உபாயகார்யத்வமொழிய உபாயத்வம் இல்லை என்றதாயிற்று.

---

1 அஸாதாரணாகாரம் - அவனுக்கு என்று விசேஷமாக ஏற்பட்ட வடிவு விபவத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் தன்னை 'மாம்' என்று சுட்டிக்காட்டுவதால் 'மாமென்று அஸாதாரணாகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே' என்கிறார் 2 ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வத்தை - பகவானைச் சரணமாகப் பற்றுவதென்ற செய்கையே நாம் ஏறுதற்கு உபாயமாமென்பதை 3 அந்வயமாவது - ஸ்வீகாரமுண்டானால், மோக்ஷம் ஸித்திப்பது வ்யதிரேகமாவது - ஸ்வீகாரமில்லாவிட்டால் மோக்ஷம் ஸித்தியாமற்போவது ஒன்று இருப்பின் தானும் உண்டாய், அது இல்லாமற்போனால் தானும் இல்லாமற்போனால் அது அதற்குச் சாதனமென்பது, லோகஸித்தம் ஆகவே, இந்த ஸ்வீகாரம் ஸாதநமென்று தோன்றுமாதலால் அதனைக்கழிக்க வேண்டியது அவசியமாதலால் ஏகசப்தம் அதைக் கழிக்கின்றதென்க 4 ஸ்வீகாராநந்தரம் ஸ்வீகாரத்திற்குப்பிறகு 5 பேற்றுக்கு - புருஷார்த்தத்துக்கு இது-ஸ்வீகாரம் 6. தத்பூர்வபாவியான - இஷ்டப்ராப்தியையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் செய்வதற்கு முன்பு உண்டான 7 உபாயகார்யத்வம் - உபாயமான பகவானாலே செய்யப்பட்டதாகுகை சேதநன் பகவானை உபாயமாக ஸ்வீகரிப்பதற்குங் காரணம் ஸித்தோபாயமாகவுள்ள அந்தப்பகவானேயென்பதை மேல்வாக்கியம் விளக்கும்.

* ஸ்வீகாரமொழிய என்னும் பாடமுண்டு

'அவனாலே வருகையாவது என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உஉச) ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதி முகத்தாலே பண்ணின க்ருஷிபலம்

(வ்யா) 'ஸ்ருஷ்டி' என்று தொடங்கி. அதாவது- 1 கரணகளேபர விதுரனாய போகமோக்ஷ ஶூந்யனாய் 2 அசித்விஶேஷிதனாய்க் கிடக்கிற தசையிலே கரணகளேபர 3 விஶிஷ்டனாய் ஜ்ஞாநவிகாஸ யுக்தனாம்படி ஸ்ருஷ்டித்து, * 4 "எதிர்சூழல்புக்கு" என்கிறபடியே இவனை அங்கீகரிக்கைக்காக அநேக அவதாரங்களைப் பண்ணி அவதரித்த இடங்களிலே 5 ஆஶ்ரயண ருசி விஶ்வாஸ ஜநகமான தன் குண சேஷ்டிதாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்த இவ்வழியாலே அவன் பண்ணின க்ருஷியாலே பலித்தது, இது என்கை

இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார்

ஸூ.—(உஉரு) "அதுவும் அவனது இன்னருளே."

(வ்யா) "அதுவுமவனதின்னருளே" என்று. அதாவது-† "உணர்விலும்பரொருவனை யவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்வினுளே யிருத்தினேன்" என்று உணர்வுமிக்கிருக்கக்கடவரான நித்யஸூரிகளுடைய 6 ஸத்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனான அத்விதீயனானவனை அவனுடைய அருளாலே ப்ராப்திக்கைக்காக என்னுடைய அபேக்ஷாரூபஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே யிருத்தினேன் என்று தம்முடைய ஸ்வீகாரத்தை யருளிச்செய்த அநந்தரம், † "அதுவுமவனதின்னருளே" என்று அந்த ஸ்வீகாரந்தானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக

---

1 கரண களேபர விதுரன - (கை கால் முதலிய) உறுப்புகள் உடம்பு என்றிவற்றைப்பெறாதவன் 2 அசித் அவிஶேஷிதனாய் - அசித்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டுத் தோன்றாதவனாய் ஜ்ஞாநஹீநனாய் என்றபடி 3 விஶிஷ்டன - கூடினவன் 4 எதிர்சூழல்புக்கு - சேதநன் பிறக்குந்தோறும் அவனைத் திருத்திச்சேர்த்துக்கொள்வதற்காக எதிரான பல அவதாரங்களைக் கொண்டு 5. ஆஶ்ரயணருசி - பகவானை ஆஶ்ரயிப்பதில் ப்ரீதி ஆஶ்ரயண விஶ்வாஸம் - இவனை ஆஶ்ரயித்தால் இவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவனென்ற நம்பிக்கை ஜநகம் - உண்டாக்குவது தன்குண சேஷ்டிதங்கள் - குணங்களும் செய்கைகளும் 6 ஸத்தாதிகள் - ஸத்தை முதலியவை, ஸத்தை - ஸ்திதி: ஆதிசப்தத்தால் ப்ரவ்ருத்தி முதலானவை கொள்ளப்படும்

* திருவா - உ - எ - சு.   † திருவா - அ - அ - ரு

க்ருபையினாலே உண்டானது என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே, ஸ்வீகாரமும் அவனுடைய க்ருஷிபலமென்றே கொள்ளவேணும் என்கை.

இப்படியாகையால் இந்த ஸ்வீகாரத்தில் 1 சரக்கற நினைக்கக்கடவன் என்கிறார்.

ஸூ—(உஉசா) இத்தை ஒழியவும் தானே கார்யஞ் செய்யும் என்று நினைக்கக்கடவன்.

(வ்யா) 'இத்தையொழியவும்' என்று தொடங்கி. அதாவது- இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கும் தானே க்ருஷிபண்ணுமவன் ஒருவன் ஆகையாலே, இதுக்காக அன்று அவன் நமக்குக் கார்யஞ்செய்கிறது, இத்தை ஒழியவும் இவ்வாத்மோஜ்ஜீவனகரனான தானே நம்முடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத்தைச் செய்யுமென்று 2 ப்ரதிபத்தி பண்ணக்கடவன் என்கை.

'இப்படி நினைக்கவேண்டுகிறது என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ—(உஉஎ) அல்லாதபோது உபாயநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவியாது.

(வ்யா) 'அல்லாதபோது' என்று தொடங்கி. அதாவது- 'இத்தையொழியவும் கார்யஞ்செய்யுமென்று நினையாதே, இதுவும் வேணும் அவன் கார்யஞ்செய்கைக்கு' என்று நினைக்குமளவில், உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் 3 ஜீவிக்கப்பெறாது என்கை.

'ஆனால், இந்த ஸ்வீகாரந்தான் எது ஆவது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ—(உஉஅ) இது ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தம், சைதந்யகார்யம், ராகப்ராப்தம், ஸ்வரூபநிஷ்டம், அப்ரதிஷேதத்யோதகம்.

(வ்யா) 'இது' என்று தொடங்கி. அதாவது-'இந்த ஸ்வீகாரம், இத்தலையில் ஒன்றுமின்றிக்கேயிருக்க ஈச்வரன் தானே உஜ்ஜீவிப்பிக்குமளவில், எல்லாரும் பின்னை முக்தராகவேண்டாவோ?' என

---

1 சரக்கற - உபாயத்வபுத்தி நீங்க 2 ப்ரதிபத்தி - எண்ணம்
3. ஜீவிக்கப்பெறாது - நிலைநிற்காது

கிற ஸாவமுகதிபாஸஙகபரிஹாரததுககு உறுபபு; இதுதான, 'செடு ஙகாலம நமமை ரக்ஷியாதவன இனறு நமமைம் ரக்ஷிக்கு மெனறு இருக கிறது நாம எனகொண்டு' 'என்று இவன தளுமபாமல புததிஸமா தாநம பிறநதிருககைககு உறுபபு, இவன தான (அசேதநமனறிககே சேதந ளுகையாலே, 'அவனே உபாயம' எனகிற அதயவஸாயம இவன சைதநயததினுடைய காயம, வைதமாக அனறிககே ; இதில ரஸ ஜஞன இவனுடைய ராகததாலே பராபதமான இது, 2 ஸவரூபாதி ரேகி யனறிசகே தசேதகாக்ஷயதவரூபமான ஸவரூபததிலே நிறகுமது; அநாதிகாலம ஸவாக்ஷணாதிகளாலே அவன பணணும ரக்ஷணததை விலககிபபோநத இவன அது தவிாநதமைககுப பாகாஙக மெனகை.

இனி, 'மாம' எனகிற பதததுககுக கீழும, இஙகும* ஈஙவரனு டைய செயலகளை அருளிசசெயகிறா

சூ—(உஉக) கீழ தானும பிறருமான நிலையைக் குலைததான, இங்குத தானும இவனுமான நிலையைக் குலைககிறுன்

(வயா) 'கீழ' என்று தொடஙகி அதாவது - "ஸாவதாமாந பரித யஜய" எனற இடததில - ஸகலஉபாயஙகளையும விடச சொலலுகை யாலே, பலபரதனை 3. தானும உபாயாநதரஙகளுமாயக கூடிநிற் கிற நிலையைக குலைததான, "ஏகம" எனகிற இடததில ஸவீகாரத தில உபாயபாவததைக கழிககையாலே, உபாயபூதனை தானும்

---

1 இதில ரஸஜஞன - எமபெருமானையே ஶரணமாகபபறறுவதிலுளள ருசியை யறிநதவன 2 ஸவரூப அதிரேகி - ஸவரூபததைககாடடிலும வேறு படடது பகவானுகக் ஶேஷபபடடு அவனால ரக்ஷய [ரக்ஷிககபபடுமது] மான ஆதமா நான உனனையே ஶரணமாகப புததிபணணுகிறேன எனபது தன ஸவரூபததையே சொனனதாதல காணக 3 ஸ்ரீ கீதையில சரமஶலோ கததுககு முனபு அருளிசசெயதுளள காமம முதலிய உபாயஙகளை யெலலாம விலககி அஙகு ரக்ஷகனுககச சொனன தனனையே இஙகு உபாயமாகச சொனன தனால, காமாதிகள உபாயமாமபோது தான ரக்ஷகனுகவேணடு மெனற நிாபபநதம உளளதுபோலத தானே உபாயமாமபோது வேறொரு உபாயம வேணடிய திலலை யெனறு பெறபபடுதல காணக பகவானுகிய தான அஙகியாகநிறக, உபாயாநதரஙகள அஙகமாக இருகக, இவவாறு இரணடுமே கூடவேணடு மென பது - உபாயாநதரஙகளைப பரிககிரஹிததவாககே யெனறபடி

* 'மேலும' எனறு பிரததி பேதம

1 தன் ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபுத்திபண்ணி நிற்கிற இவனுமான நிலையைக் குலைக்கிறானென்னகை. உபாயாந்தரங்களைப் பிறர் என்றது-*"உன்னாலல்லால் யாவராலும்" என்றாற்போலே

இனி, ஸாதநபுத்த்யா இவன் பண்ணும் ஸ்வீகாரத்தினுடைய தோஷத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உகூ0) அவனை இவன் பற்றும்பற்று அஹங்கார கர்ப்பம், அபசாரம்.

(வ்யா) 'அவனை' என்று தொடங்கி அதாவது-2 நிருபாதிகரக்ஷகனான அவனை, தத்ரக்ஷ்யபூதனான இவன், தன் ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாக 3 ஸ்வீகரிக்கிற ஸ்வீகாரம், 4 ஸ்வகர்த்ருத்வரூப அஹங்கார கர்ப்பமுமாய், 5 பிதாவுக்குப் புத்ரன் எழுத்து வாங்குமாபோலே 6 அபசாரமுமாயிருக்குமென்கை

'ஆனால், ரக்ஷகமாவது தான் ஏது?' என்ன அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உகூக) அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகம்.

(வ்யா) 'அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகம்' என்று. அதாவது, இவ்வாத்மாவினுடைய ரக்ஷணத்துக்குக் 7 கடவனான அவன் 'இவனை நாம் ரக்ஷிக்கக்கடவோம்' என்று அபிமானித்துக்கொள்ளுகையாகிற ஸ்வீகாரமே இவனுக்கு, 8 ரக்ஷகமாயற்வது என்கை

---

1 தன் ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபுத்தி பண்ணிநிற்கிற இவனான நிலை-'நாம் எம்பெருமானை உபாயமாகப் பற்றினதனாலன்றோ அவன் நம்மை ரக்ஷிக்கப்போகிறான்' என்று தான் ஈஶ்வரனை உபாயமாக ஸ்வீகரித்ததில் உபாயத்வபுத்தியைக் கொள்ளுகிற இந்தச் சேதநன் நிலைமை 2 நிருபாதிக ரக்ஷகன்-காரணமில்லாமலே (ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸம்பந்தத்தாலே) ரக்ஷிப்பவன் 3 ஸ்வீகரிக்கிற ஸ்வீகாரம்-அவனே உபாயமென்று மாநஸமாகக் கொள்ளுகிற நினைவு 4 ஸ்வகர்த்ருத்வரூப அஹங்கார கர்ப்பம்-'எம்பெருமான் நம்மைப் பாதுகாக்கும்வகையில் நம்மைத் தன் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றும்படி செய்ததும் ஒருவகை' என்று நினைவு கொள்ளாமல், 'நான் இந்த ப்ரபத்தியை என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளச் செய்தேன்' என்று எண்ணுகிற இறுமாப்பைத் தன்னிட்டதிற் கொண்டது 5 பிதாவுக்குப் புத்ரன் எழுத்துவாங்குதல்-பிதாவினிடத்திலே 'நான் உன்னை ரக்ஷிக்கிறேன்' என்று கையெழுத்திடும்படி புத்திரன் கையெழுத்துக் கேட்டு வாங்குதல் 6 அபசாரம்-அபசாரத்தைச் செய்வது அபசாரம்-பழிப்பு 7 கடவன்-உரியவன் 8 ரக்ஷகமாயறுவது-ரக்ஷகமாகத்தீர்வது

*திருவாய் ரு,அ,க.

'சேதநப்ரவ்ருத்தியில் ஒன்றையும் இவ்வுபாயம் ஸஹியாது' என்னுமத்தைத் தெளிவிக்கைக்காக, உபாயாந்தரங்களுக்கும் இவ்வுபாயத்துக்கும் உண்டான விசேஷத்தை அநுபவிச்செய்கிறார்

சூ—(உருஉ) மற்றை உபாயங்களுக்கு நிவ்ருத்தி தோஷம், இதுக்கு ப்ரவ்ருத்தி தோஷம்

(வ்யா) 'மற்றை' என்று தொடங்கி அதாவது-ஸித்தோபாய மான இத்தை யொழிந்த உபாயங்களுக்கு 1 சேதநப்ரவ்ருத்தியாலே ஸ்வரூபஸித்தி ஆக வேண்டுகையாலே, இவனுடைய ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி தோஷமாயிருக்கும், இந்தஉபாயத்துக்கு, 2. ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கம் அஸஹ்ய மாகையாலே, இச்சேதநனுடைய ப்ரவ்ருத்தி என்பது ஒன்றுமே தோஷமா யிருக்கு மென்கை

'சேதநவ்யாபாரம் ஒன்றும் வேண்டா' என்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார்

சூ—(உருரு) * "சிற்றவேண்டா"

(வ்யா.) * 'சிற்றவேண்டா' என்று அதாவது-ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரரு சொல்லுகிற * "மற்றொன்றில்லை" என்கிற பாட்டிலே, * 'சிற்ற வேண்டா' என்று - 'சிற்றுதல் - சித்றுதலாய், பாக்க ஒரு வ்யாபாரம் பண்ணவேண்டா' என்கையாலே, இவ்வுபாயத்தில் இழியுமவனுக்கு ஒரு வ்யாபாரம் பண்ணவேண்டா என்னு மிடரு சொல்லிற்றிறே யென்கை

இதுதான் இஶ்ஶ்லோகந்தன்னுள்ளே சொல்லிற்றென்கிறார்

சூ—(உருச) நிவ்ருத்தி, கீழே சொல்லிற்று.

(வ்யா) 'நிவ்ருத்தி கீழே சொல்லிற்று' என்று அதாவது- 'ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய' என்று - ஸகல ப்ரவ்ருத்தியினுடையவும் நிவ்ருத்தியே இவனுக்கு வேண்டுவது என்னுமிடம், கீழே சொல்லிற்று என்கை.

'ஆனால், உபகாரஸ்ம்ருதிதான் வேணுமோ? அது 3 உபாயத்தில் முதலிடாதோ?' என்ன அருளிச்செய்கிறார்

1 சேதநப்ரவ்ருத்தி - சேதநனுடைய முயற்சி. 2 ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கம் - வேறு ஒரு துணையின் சம்பந்தம் 3 உபாயத்தில் முதலிடுதல் - தானே உபாய மென வழங்குமாறு சேர்தல்

* திருவாய். ௯-௧-௭.

ஸூ—(உ௱ரு) உபகாரஸ்ம்ருதியும் சைதந்யத்தாலே வந்தது, உபாயத்தில் அந்தர்ப்பவியாது

(வ்யா) 'உபகாரஸ்ம்ருதியும்' என்று தொடங்கி அதாவது - "என்னைத் [1] தீமனங்கெடுத்தாய்" † [2] "மருவித் தொழும் மனமே தந்தாய்" * இத்யாதியாலே இவ்வுபாயவிஷயத்தில் இவன் பண்ணும் உபகாரஸ்ம்ருதியும், இவனுடைய சைதந்யப்ரயுக்தமாய் வந்ததித்தனை, இது உண்டாகையாலே ஸர்வேஸ்வரன் கார்யம் செய்தது [3] என்று உபாயத்தில் உட்புகாது என்கை.

ஆக. [4] சதுர்த்தபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, பஞ்சமபதத்தை உபாதானம் பண்ணுகிறார்.

ஸூ—(உ௱௬) ஸரணம் = உபாயமாக

(வ்யா) 'ஸரணம்' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'உபாயமாக' என்று.

அர்த்தாந்தரங்களையும் [5] காட்டவற்றாயிருக்க, இவ்விடத்தில் இது, உபாயத்தையே காட்டுகிறமையை ஸம்ஹேதுகமாக அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ—(உ௱எ) இந்த ஸரணஸப்தம்-ரக்ஷிதாவையும் க்ருஹத்தையும் உபாயத்தையும் காட்டக்கடவதேயாகிலும் இவ்விடத்தில் உபாயத்தையே காட்டுகிறது, கிழோடே சேரவேண்டுகையாலே

(வ்யா) 'இந்தஸரணஸப்தம்' என்று தொடங்கி அதாவது - (கக௦) 'உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஸப்தஸ்ஸரணமித்யயம் - வர்த்ததே' [உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோஸ் ஸப்தஸ்ஸரணமித்யயம்-வர்த்ததே] என்கிறபடியே ஸரணஸப்தமான இது-ரக்ஷிதாவையும் க்ருஹத்தையும் உபாயத்தையும் காட்டக்கடவதேயாகிலும், (ககக) "ஸாத்யத்வேந ஷ உபாயாநத்யேஷ்கவாசக:" [ஸாமப்ரதமனிசஷ உபாயாநதைகவாசக:] என்கிறபடியே இந்த ஸ்தலத்திலே உபாயத்தையே காட்டுகிறது.

---

1 தீமனம் - துஷ்டமனம். 2 மருவித்தொழுதல் - எப்பொழுதுமாகக் கிட்டி நின்று அடிமைசெய்தல். 3. 'என்று' என்பதன்பின்னே நினைக்குமாறு என்று வருவித்துக்கொள்க. 4 சதுர்த்தபதம் - நான்காவது பதம். 5 காட்டவற்று - காட்ட வல்லமையுள்ளது.

* திருவாய். உ, எ, அ.   † திருவாய். உ, எ, எ.

ஸாவதாமஙகளையும விடடுத தனனையேபறறசசொலலுகிற பரகரண மாகையால, 1 கீழோடே சேரவேணடுகையாலே யெனகை

2 'ஆனால, கீழசசொனன ஸாதநாநதரபரிதயாகநதானே ஸவீ கார்ய வஸதுவின உபாயதவததைத தோறறுவிக்குமதா யிருகக, ஶரணஶபதபரயோகநதான வேணுமோ?' எனனில, - வேணும. 3 பராபகஸமயததிறபோலே பராபயஸமயததிலும 4 நதீநிஸதரணநத ரததில 5 பலவபரிதயாகமபோலே ஸாதநாநதர பரிதயாகம ஸமாந மா கையாலே, 6 ததவிசிஷடமேயாகிலும ஸவீகாரமாதரம வயவசசேதக மாகமாடடாமையாலே

---

1 காமாதி உபாயஙகளை யெலலாங கேடடு அவை சுலபமாகசசெயயக கூடியனவலலவெனறும ஸவரூபவிருததமெனறும நினைதது 'நாம கரையேறும உபாயம எனனோ?' எனறு கவலைகொணடுளள அரஜுநனைககுறிதது இநதச சரமஶலோகம அருளிசசெயயபபடுவதால, அதறகு ஏறப கருஹும ரகஷகன எனற பொருளை விடடு உபாய மெனற பொருளைக கொணடாலதான காமாதிகளை உபாயமாககக கொளளுதலை விடடிடவேணு மெனறிருககிற அநத அரஜுநனுககுச சமாதானஞசொலலுகிறதெனறு கீழோடு ஒடடிவரு மெனறபடி.

2 ஶரணஶபதததுககு பரகரணபலததாலே உபாயமெனற பொருளைக கொணடுவரவேணடிவ தானால, ஶரணஶபத மிலலாமலே 'ஸாவதாமாந பரிதயஜய - மாமேகம - வரஜ' எனற இமமாததிரமே சொனனாலும, பரகரணததாலே 'வரஜ' எனபதறகு - (உபாயமாகப) பறறிபபணணு எனறு ஆததம கொணடு விடலாமே? இநத ஶரணஶபதம எதுககு? எனறு ஆகேஷபம அதறகு ஸமாதாநம —எமபெருமானை பராபயமாக [உபேயமாகப] பறறுமபோதும, நதியைக கடநதவனுககு ஓடடததின தேவையிலலாததுபோல ஸாதநாநதரஙகள ஒனறும வேணடியதிலலை யாகையால, 'ஸாவதாமாந பரிதயஜய மாம ஏகம வரஜ' எனபதறகு • எலலாசசாதனஙகளையும விடடு உபேயமாக எமபெருமானொருவனையே பறறு எனறு பொருளகொளளவும இடமுணடாகையால, 'ஶரணம வரஜ' எனனுமல "வரஜ' எனறுமாததிரம விதிககும ஸவீகாரம - அபபடி உபேயமாகப பறறுதலைத தவிரககாது ஆகவே, ஸாவதாமஙகளையுமவிடடு உபேயமாக ஸவீகரிததலைத தவிரபபதறகாக 'ஶரணம' எனபது அவஶயம வேணடுமெனறபடி 3 பராபகஸமயம - எமபெருமானை உபாயமாகப பறறுகிற ஸமயம 4 நதீநிஸதரணம-நதியைககடததல 5 பலவபரிதயாகம - ஓடடததை விடடிடுதல 6. ததவிசிஷடமேயாகிலும - ஸாதநாநதர பரிதயாகததோடு கூடியதேயானாலும ஸவீகாரமாதரம - ஶரணஶபதமிலலாமல வரஜ என்பதனால சொலலபபடும ஸவீகாரம வயவசசேதகமாகமாடடாது - உபேயமாகப பறறுதலை விலககமாடடாது

'அங்கனன்றோ சொல்லலாமோ?' 1 இந்த உபாயாந்தரத்யாகம் ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாக விதிக்கப்படுகின்றதாகையாலே, ஸ்வீகாரத்தினுடைய உபாயத்வத்தைக் காட்டவற்றாகையால், ஶரணஶப்தப்ரயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநம் இல்லையே?' என்னில்,-அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது, 2 ஆர்த்தமாகவருமதிற் காட்டில் ஶாப்தமாகச் சொல்லுமது யுக்தம் ஆகையாலே, (கக௨) "ஶுச்யைர்வ ஶாஸ்த்ரோக்ததயா நியோகஸ்ய ஸ்ம்ருதே: ..." [ஆக்ஷேபத: ப்ராப்தார்த்த ஆபிதாநிகஸ்யைவகர்ஹயத்வாத்] என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

ஆக, உபாயவாசியான இந்த ஶரணஶப்தத்தாலே இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யத்வஸ்வீகாரத்வமும் ப்ராபகத்வஸ்வீகாரத்வமும் உண்டாகையாலே, அதில் ப்ராப்யதா ஸ்வீகாரத்தை 3 வ்யவச்சேதித்ததாயிற்று.

இனி, ஷஷ்டபதத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார்.

ஸூ—(உ௩அ) வ்ரஜ=புத்திபண்ணு

(வ்யா) 'வ்ரஜ' என்று. அதுக்கு ஆர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'புத்திபண்ணு' என்று.

அது தன்னை விஶதீகரிக்கிறார்

ஸூ—(உ௩௯) கத்யர்த்தமாவது புத்த்யர்த்தமாய், அத்யவஸி யென்றபடி

(வ்யா.) 'கத்யர்த்தமாவது' என்று தொடங்கி அதாவது-* 'வ்ரஜ கதௌ' என்கிற தாதுவிலே கத்யர்த்தமாய், 4 [கத்யர்த்தா: புத்த்யர்த்தா:] என்கிற ந்யாயத்தாலே, கத்யர்த்தமாவது - புத்த்யர்த்தமாய், அத்யவஸி யென்றபடி யென்கை "இந்தப் புத்தியாகிறது - 5 த்யா

1 யத்யத் ஸாங்கம் தத் தத் ஸாதநம் - [எது எது அங்கத்தோடு கூடியதோ, அது அது உபாயம்] என்ற நியாயத்துக்கு ஏற்ப 'வ்ரஜ' என்ற விதிக்கு அங்கமாக 'ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய' என்று உபாயாந்தரத்யாகத்தைச் சொல்லியிருத்தலால், இந்த 'வ்ரஜ' என்பதனால் விதிக்கப்படுகிற ஸ்வீகாரம் உபாயமாகஸ்வீகரித்ததில்லையே காட்டக்கூடியதாகையால், இந்த ஶரணஶப்தம் வேண்டியதில்லையென்று மறுபடியும் ஆக்ஷேபம் 2 ஆர்த்தம் - கவருமது - அர்த்தபலத்தாலே சொல்லப்படுவது 3 வ்யவச்சேதித்தது - தவிர்த்தது 4 கத்யர்த்தா: - போதலென்ற பொருளுள்ள வினைச்சொற்கள், புத்த்யர்த்தா: - அறிதலென்ற பொருளிலும் வர்த்தக்கவை இது, வையாகரணர்களின் நியாயம் 5 த்யாஜ்யகோடியில் உத்தீர்ணமாய் - விடத்தக்கவை யென்று ஏற்பட்ட உபாயாந்தரங்களிற் சேராததாய் உத்தீர்ணம் - கடந்தது

*யாத-ம: ஹாதி:

ஜயகோடியில் உத்தீர்ணமாய், உபாயகோடியில் அநுப்ரவிஷ்டமாய், பராபகாரதரபரித்யாக பூர்வகமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய், ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய் பகவந்முகவிகாஸஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய் 1 வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாயிருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாநவிசேஷம்" என்று பரந்தபடியில் இவர் அருளிச்செய்த இது இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

'ஸாமாந்யேந கதிவாசியான இது மாநஸவாசிககாயிகரூபமான கதித்ரயத்தையும் காட்டவற்றாயிருக்க, மாநஸமான அத்யவஸாயமாத்ரத்திலே நோக்குகிறது என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

சூ—(உ௪0) வாசிக காயிகங்களும் இதுக்கு அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கச்செய்தேயும், ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமான அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

(வ்யா) 'வாசிக காயிகங்களும்' என்று தொடங்கி. அதாவது— * "சிந்தையாலுஞ் சொல்லாலுஞ் செய்கையினாலும்" என்கிறபடியே கரணத்ரயத்தாலும் உண்டான ஸ்வீகாரம் 2 அதிகாரபூர்த்திக்கு உடலாகையாலே 3 வரேண்யகதிரூபமான வாசிகமும் அஞ்சலிஆதிரூபமான காயிகமும் இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கச் செய்தேயும், "ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:" ஆகையாலே அவையிரண்டையும் ஒழிய, மாநஸமான அநுஷ்டாநமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை.

ஆக, ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, பூர்வார்த்தத்தால் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அநுவதித்து நிகமிக்கிறார்.

சூ—(உ௪௧) ஆக, த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி, த்யாகப்ரகாரத்தைச் சொல்லி, பற்றப்படும் உபாயத்தைச் சொல்லி, 4 உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, உபாயத்வஞ்சொல்லி, உபாயஸ்வீகாரம் சொல்லுகிறது.

---

1. வ்யபிசாரம் - பயனை விளைக்காமல் தவறிப்போகை. 2. அதிகாரபூர்த்தி - யோக்யதைநிறைகை. 3. வரேண்யகதி - சரணமாக வரித்ததைச் சொல்லுதல். 4. உபாயநைரபேக்ஷ்யம் - எம்பெருமானாகிற உபாயம் வேறொருபாயத்தை வேண்டாததாக இருக்கை.

* திருவாய் ௪-௫-௧௧.

(வ்யா) 'ஆக, த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லி' என்று தொடங்கி அதாவது - ஆக, பூர்வார்த்தத்தால 'ஸர்வதர்மாந்' என்று - த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லி, 'பரித்யஜ்ய' என்று - த்யாகப்ரகாரத்தைச் சொல்லி, 'மாம்' என்று-பற்றப்படும் உபாயத்தைச் சொல்லி, 'ஏகம்' என்று - 1 உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லி, 'ஶரணம்' என்று - உபாயத்வஞ்சொல்லி, 'வ்ரஜ' என்று - உபாயஸ்வீகாரஞ் சொல்லுகிறது என்கை.

அநந்தரம், உத்தரார்த்தத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகக் கோலி அதில் ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்.

ஸூ.—(௨௪௨). அஹம்.

(வ்யா) 'அஹம்' என்று.

இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் ஈஶ்வரன் செய்தருளுகிற அம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ.—(௨௪௩) ஸ்வக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்.

(வ்யா) 2 'ஸ்வக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்' என்று அதாவது - 3 அதிகாரிக்ருத்யமிறே பூர்வார்த்தத்திற் சொல்லிற்று, உபாயபூதனான தன்னுடைய க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறது, இதிலேயிறே.

இனி, இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ.—(௨௪௪) ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், ப்ராப்தனான நான்.

(வ்யா) 'ஸர்வஜ்ஞனாய்' என்று தொடங்கி, அதாவது - (௧௯௩) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" [யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்] என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் அறியுமவனாய், (௧௯௪) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே" [பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே] என்கிற படியே எல்லாஸாமர்த்யத்தையும் உடையனாய், ஶேஷியாகையாலே ப்ராப்தனாயிருக்கிற நான் என்கை.

---

1 உபாய நைரபேக்ஷ்யம் - எம்பெருமானாகிற உபாயம் வேறொருபாயத்தை வேண்டாததாக இருக்கை 2 ஸ்வக்ருத்யம் - தன்தொழில் 3 அதிகாரிக்ருத்யம் - ப்ரபந்நனென்கிற அதிகாரி செய்யவேண்டிய தொழில்

அல்லாத குணங்களெல்லாம் கிடக்க, 1 இந்தக் குண விசேஷங்களை இவ்வஹம் பதம் காட்டுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச் செய்கிறார்

ஸூ—(உசரு) இவன் கீழ்நின்ற நிலையும் மேல் போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தன்பேறாகச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான பந்த விசேஷத்தையும் காட்டுகிறது.

(வ்யா) 'இவன் கீழ்நின்ற நிலையும்' என்று தொடங்கி அதாவது- இச்சேதநனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளைப் பண்ணுமளவில், இவன் பூர்வத்தில்நின்ற நிலையும், மேல் போகத்தக்க வழியும் அறிகைக்கும், அறிந்தபடியே அவற்றைச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் தக்கவையாயிருந்துள்ள ஸார்வஜ்ஞ்ய ஸர்வசக்தித்வங்களாகிற குணவிசேஷங்களையும், இவன் கார்யஞ் செய்யுமிடத்தில் இவனுக்காக அன்றிக்கே தன்பேறாகச் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஈடான சேஷித்வரூப பந்தவிசேஷத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறது என்கை. 'மாம்' என்கிற இடத்தில் ஆச்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமான குண விசேஷங்களை ப்ரகாசிப்பித்தாற்போலே, 'அஹம்' என்கிற இடத்திலும் 2 கார்யகரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்களை ப்ரகாசிக்குமித்தனை; 3 வாத்ஸல்யாதிகள் இல்லாதபோது ஆச்ரயணங் கூடாதாப்போலே, ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகள் இல்லாதபோது 4 கார்யகரத்வம் கடியாமையாலே இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாநசக்திகளும் ப்ராப்தியுஞ் சொன்ன இது, பூர்த்திக்கும் உபலக்ஷணம்

1 இந்தக் குணவிசேஷங்கள் - ஸார்வஜ்ஞ்ய ஸர்வசக்தித்வ ப்ராப்தத்வங்கள் 2 கார்யகரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான - இவனுக்கு வேண்டிய காரியத்தைச்செய்பவனாகைக்கு முக்கியமான 3 ஆச்ரயணவேளையில் வந்தமையாலே 'மாம்' என்பதில் வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாசிக்குமென்கை கொண்டதுபோல், இரண்டாம் அடியிலுள்ள 'அஹம்' என்பதும் 'அஸ்மத்' பதத்தைச் சேர்ந்ததாயிருந்தாலும் உபாயமாகப் பற்றப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் தன்னுடைய கருத்தத்தை யருளிச்செய்யும் ப்ரகரணத்தில் வந்துள்ளதனால், இந்த அஹம் பதத்தில் கார்யகரத்வத்துக்கு ஏற்ற ஜ்ஞாநம் முதலிய குணங்கள் ப்ரகாசிக்குமென்க் கொள்ளவேணு மென்பது கருத்து 4 கார்யகரத்வம் கடியாமையாலே - கார்யத்தைச் செய்பவனாகை யென்பது பொருந்தாதாகையாலே.

இப்பதத்தில 'மாம்' என்கிற இடத்தில், ஸாரதியாயநின்ற பாரதந்த்ர்யத்துக்கு எதிர்த்தட்டான தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(உசக) 1 தனக்காகக்கொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை அவனையிட்டுப் பாராதே தன்னையிட்டுப் பார்த்து, அஞ்சின அச்சந்தீர தானான தன்மையை 'அஹம்' என்று காட்டுகிறான்

(வ்யா) 'தனக்காகக்கொண்ட' என்று தொடங்கி. அதாவது - 'மாம்' என்று ஸாரத்யவேஷத்தோடே நிற்கிற தன்னைப் பற்றச் சொன்னபோது, அர்ஜுனன், தன்னுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை 'ஸர்வாதிகனானவன் இப்படித் தாழநின்றது, என்குணத்தாலேயிறே' என்று 2 அவனை யிட்டுப் பாராதே, 'நமக்கு இழிதொழில் செய்து ஸாரதியாய் நிற்கிறவனன்றோ?' என்று 3 தன்னையிட்டுப்பார்த்து, 'ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று என்னாநின்றான், இது என்னுக்கு சட்டமோ?' என்று அஞ்சின அச்சந்தீர, ஸ்வாதீந 4 த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகனாய்க்கொண்டு 5 நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னுடைய 6 யதாவஸ்திதவேஷத்தை 'அஹம்' என்று தர்சிப்பிக்கிறானென்கை

ஏவம்பூதனானவன் பரதந்த்ரனானதும், தனக்கு ஸ்வரூபமாய்ச் செய்ததன்று என்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்

---

1 தனக்காகக் கொண்ட—அர்ஜுனனான தன்னை ரக்ஷிப்பதற்காக மேற்கொண்ட 2 அவனையிட்டுப்பாராதே - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனான அப்பெருமானுடைய குணத்தை யநுஸந்தித்து ஆராயாமல் 3 • தன்னை யிட்டுப்பார்த்து அந்த ரதத்துக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கிற தன்நிலையை நினைத்துப்பார்த்து 4 த்ரிவிதமான சேதநங்களென்ன அசேதநங்களென்ன இவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்திதியையும் ப்ரவ்ருத்தியையும் ஸ்வாதீநமாகவுடையவனென்கை சேதநா - பத்தா முக்தா நித்யா என்று மூன்றுவகைப் பட்டிருப்பர், அசேதநங்களும் - சுத்தஸத்வமான அசித்தும், குணத்ரய ஸ்வரூபமாயிருத்தலாலே மிஶ்ரஸத்வமென்னப்படுகின்ற ப்ரக்ருதியும், ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றிற்கு நிர்வாஹகமாய ஸத்வஶூந்ய மென்னப்படுகின்ற காலமும் என மூவகைப்பட்டிருக்கும் 5 நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரன் - எங்கும் தடைபடாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடையவன் 6 யதா அவஸ்திதவேஷம் - இயற்கையாயுள்ள தான் ஸ்வரூபம்

சூ—(உசஎ) கீழில் பாரதந்த்ரயமும், இந்த ஸ்வா தந்த்ரயத்தினுடைய எல்லைநிலமிறே

(வ்யா) 'கீழில்' என்று தொடங்கி அதாவது - கீழ் ஸாரதியாய் நின்ற பாரதந்த்ரயமும், நினைத்தது செய்யுமளவில் தனக்கு ஒரு [1] நிவா ரகரில்லாதபடியான இந்த ஸ்வாதந்த்ரயத்தினுடைய ஸீமாபூமியிறே யென்கை

அநந்தரம், த்விதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

சூ—(உசஅ) த்வா - அஜ்ஞனாய, அஶக்தனாய, அப் ராப்தனாய, என்னையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற உன்னை.

(வ்யா) 'த்வா' என்று. அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'அஜ்ஞனாய' என்று தொடங்கி அதாவது-உனகாயங்கள் அறிகைக் குத் தக்க ஜ்ஞாநமில்லாதவனாய, அறிந்தாலும் செய்து தலைக்கட்டிக் கொள்ளுகைக்கு ஶக்தியில்லாதவனாய, அதுதான் உண்டானாலும் உன் னுடைய ரக்ஷணத்தில் உனக்கு [2] ப்ராப்தியில்லாதவனாய, இப்படியிருக் கையாலே ஸாவதாமங்களையும் விட்டு என்னையே [3] நிரபேக்ஷ உபாய மாகப் பரிக்ரஹித்திருக்கிற உன்னை யென்கை.

அநந்தரம், த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

சூ—(உசகூ) ஸர்வபாபேப்ய:= மத்ப்ராப்தி ப்ரதிப ந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சிலபாபங்களைக் குறி த்து அஞ்சுகிறாய், அவ்வோபாபங்கள் எல்லாவற்றில் நின்றும்

(வ்யா) 'ஸர்வபாபேப்ய:' என்று இதுவும்-பாபமும் பஹுவச நமும் ஸர்வஶப்தமுமாய த்ரிப்ரகாரமாய இருக்கையாலே, இம்மூன றையும் உட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'மத்ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்கள்' என்று தொடங்கி அதாவது-பாபமாகி றது-இஷ்டவிரோதியாயும் அநிஷ்டஹேதுவாயும் இருக்குமதாகையா லும், மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே இவ்விடத்தில் இஷ்டவிரோதிக

---

1. நிவாரகர் - தடைசெய்பவர் 2 ப்ராப்தி - தகுதி 3. நிரபேக்ஷ உபா யம் - வேறொரு உதவியை வேண்டாத உபாயம்

ளாகிறன் - 1 பகவல்லாப விரோதிக ளாகையாலும், அதில் 2 ஜ்ஞாந விரோதியும் ருசிவிரோதியும் 3 உபாயவிரோதியும் 4 பண்டே நிவ்ருத்த மாகையாலும், இனி உள்ளது ப்ராப்திவிரோதி யாகையாலே 5 நீ என்னை ப்ராப்திக்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சில பாபங்களை உத்தேசித்துப் பயப்படுகிறாய், அந்த அந்தப் பாபங்களெல்லாவற்றிலுநின்று மென்கை

அதில் பஹுவசநவிவக்ஷிதங்களை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(உ௫0) ‘‘பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்’’ என்கிறபடியே, அவித்யா காம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களைச் சொல்லுகிறது.

(வ்யா.) ‘‘பொய்ந்நின்ற ஞானமும்’’ என்று தொடங்கி அதாவது - * ‘‘பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்’’ என்று - 6 ‘உத்பத்தி விநாஶாதி யோகத்தாலே அஸத்ய

---

1 பகவல்லாபம் - பகவானையடைகை 2 ஜ்ஞாநவிரோதி - ஆத்மபஞ்சக ஜ்ஞாந விரோதி, இது - திருமந்த்ரம் ஆத்மபஞ்சகத்தைத் தெரிவித்தலால் கழியுண்ணும், முக்கியமாக, அங்குள்ள நமஸ்ஸாலும் கழியுண்ணும் அங்கு ‘இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறது விரோதிதான் மூன்று’ முதலிய சூர்ணிகையால் அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க ருசிவிரோதி - உபாயத்தில் ‘நான் இந்த உபாயத்தைச் செய்கிறேன்’ என்ற புத்தி தோன்றுதலும், உபேயமான கைங்கர்யத்தில் ‘என்னுடைய த்ருப்திக்காக நான் கைங்கர்யஞ் செய்கிறேன்’ என்ற புத்தி தோன்றுதலும், சரமஶ்லோகத்தில் இத்தால் வ்ரஜ என்கிற ஸ்வீகாரத்தில் உபாயமாவதைத் தவிர்க்கிறது’ முதலிய சூர்ணிகைகளால் உபாயருசி விரோதியைத் தவிர்த்தலையும், த்வயத்தில், ‘நம - கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது’ முதலிய சூர்ணிகைகளால் உபேயருசிவிரோதியைத் தவிர்த்தலையும் காண்க 3 உபாயவிரோதி - உபாயாந்தரங்கள் உபாயாந்தரங்கள் ‘ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய’ என்பதனால் தவிர்க்கப்பட்டமை காண்க 4 பண்டே - முன்பே திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் இந்த ஶ்லோகத்துப் பூர்வார்த்தத்திலுமென்றபடி முமுக்ஷுவான தசையிலும் வரணதசையிலுமென்றுமாம் இப்போது சொல்லப்படுவது - ப்ராப்திதசையாகும் 5 நீ - அநந்யஸாத்யனான நீ, என்னை - அநந்யஸாத்யனை என்னை, ப்ராப்திக்கைக்கு-அடைகைக்கு 6 உத்பத்தி விநாஶாதி என்று ஷட்பாவவிகாரத்திலே ‘ஜாயதே’ ‘விநஶ்யதி’ என்பவற்றால் சொல்லப்படுகிற இரண்டு விகாரங்களைச் சொல்லி, ஆதி ஶப்தத்தாலே அஸ்திமுதலிய நான்கு விகாரங்களைக் காட்டவைத்தார் யோகம் - ஸம்பந்தம் அஸத்யஶப்தவாச்யம் - அஸத்யமென்ற சொல்லாலே சொல்லத்தக்கது அஸத்யம் - நிலையில்லாதது

* திருவிருத்த - க

ஸம்பந்தவாசகமான 1 அசேதநவிஷயத்தில் ஆத்மஜ்ஞாநமும், அநந்தரம் தேஹாத்மாபிமாநமடியான ஸாம்ஸாரிகதுஷ்கர்ம ப்ரவ்ருத்தியும், அநந்தரம் காமமடியாக வரக்கடவதான மாம்ஸ 2 அஸ்ருகாதி மூலரூப தேஹஸம்பந்தமும்' என்று சொல்லுகிறபடியே அவித்யையும் 3 காமமும் வாஸனையும் ருசியும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமு மாகிற அவற்றைச் சொல்லுகிறது என்கை — இவற்றில், அவித்யையாவது - 4 ஜ்ஞாநாநுதய ரூபமாயும் 5 அந்யதாஜ்ஞாநரூபமாயும் 6 விபரீதஜ்ஞாந ரூபமாயும் மூன்றுவகைப்பட்ட அஜ்ஞாநம் காமமாவது - புண்யபாபம், மோக்ஷத்தைப்பற்ற, பாபத்தோபாதி புண்யமும் த்யாஜ்யமாம், (கக௫) ‘‘புண்யபாபே விதூய’’ [புண்யபாபே விதூய] என்னக்கடவதிறே 7 வாஸனையாவது - அஜ்ஞாநவாஸனையும், கர்மவாஸனையும், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தவாஸனையும் ருசியும் - விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதையாயிருக்கும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாவது - ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபமாயிருந்துள்ள அசித் ஸம்பந்தம்

இனி, ஸர்வஸம்பந்தவிவக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (உ௫க) தருணச்சேத கண்டேய நாதிகளைப் போலே ப்ரக்ருதிவாஸனையாலே அநுவர்த்திக்குமவை யென்ன, லோகாபவாத பீதியாலும் கருணையாலும்

---

1 அசேதந விஷயத்தில் ஆத்மஜ்ஞாநம் - அசேதநமான உடம்பில் ஆத்மா என்கிற ஜ்ஞாநம் 2 அஸ்ருக் - ரக்தம் 3 காமமும் வாஸனையும் ருசியும் என்பன - பொல்லா ஒழுக்கு என்பதன் பொருள், பொல்லா ஒழுக்கு - தீய நடத்தை 4 ஜ்ஞாநாநுதயம் ஜ்ஞாநமே யுண்டாகாமலிருக்கை, தேஹம் வேறு ஆத்மா வேறு என்ற அறிவைப் பெறாதிருக்கை 5 அந்யதாஜ்ஞாநம் - ஒருப்ரகாரமாயிருப்பதை வேறுப்ரகாரமாய் உள்ளதாக நினைக்கும் அறிவு பகவானுக்கு சேஷமான ஆத்மவஸ்துவைத் தேவதாந்தரசேஷமென்று நினைக்கை 6 விபரீதஜ்ஞாநமாவது - விசேஷ்யம் ஒருவகையாக இருக்க, வேறுவிதமா யிருப்பதாக நினைக்கும் அறிவு பகவத் பாரதந்த்ரமான ஆத்மவஸ்துவை ஸ்வதந்த்ரமென்று நினைக்கை 7 வாஸனை யின்னதென்பது கீழ்ச்சொல்லப்பட்டது அஜ்ஞாநம் மூன்றுவகைப் பட்டிருப்பதால், அஜ்ஞாந வாஸனையும் மூன்று படிப்படும், அஜ்ஞாநவாஸனை - விஷ ஶஸ்த்ராதிகளைக் கண்டால் பயாதிகள் உண்டாகக் காரணமான த்ரிவித அஜ்ஞாநவாஸனை கர்மவாஸனை - புண்ய பாபரூப கர்மங்களிலுண்டாகும் வாஸனை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவாஸனை - விஷயாந்தரங்களிலே சாபலத்துக்கு ஹேதுவான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் தோன்றும் வாஸனை.

கலக்கத்தாலும் செய்யுமவையென்ன, எல்லாவற்றை யும் நினைக்கிறது

(வ்யா) 'தந்நஶ்சேத' இத்யாதியாலே, அதாவது - துரும்பு நறுக்குகை தொடக்கமானவைபோலே அபுத்திபூர்வகமாக ப்ரக்ருதி வாஸனையாலே அநுவர்த்திக்கும் 1 உத்தராகங்களென்ன நாம இவற்றைச் செய்யாதபோது 'லோகம் நம்மை அபவாதஞ்சொல்லுமே' என்கிற பயத்தாலும் 2 'நம்முடைய கண்டு லௌகிகர் இவற்றைத் தவிருவார்களாகில் அவர்களுக்கு விநாஶமாமே, ஐயோ!'' என்கிற கருணையாலும் செய்யும் நித்ய நைமித்திக கர்மங்களென்ன ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி 3 த்யக்த உபாயங்களிலே அந்வயித்தல் புநப்ரபத்திபண்ணுதல் செய்யுமவையென்ன எல்லா வற்றையும் நினைக்கிறது என்கை

'ஸாதநபுத்த்யா செய்யாதவையும் வஸ்துகத்யா ஸாதநகோடியிலே அந்வயிக்கும்' என்னுமதத்தை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ —(உ௫உ) 'உந்மத்தப்ரவ்ருத்திக்குக் க்ராமப்ராப்தி போலே த்யஜித்த உபாயங்களிலே இவை அந்விதங் களாமோ?' என்று நினைக்கவேண்டா

(வ்யா) 'உந்மத்த' இத்யாதியாலே அதாவது - (கக௬௬) "உந்மாதஶ்சித்தவிப்ரமஃ" [உந்மாதஶ்சித்தவிப்ரமஃ] என்கிறபடியே சித்தவிப்ரமம் பிறந்தானொருவன், 'இன்னவூருக்குப் போகிறோம்' என்கிற நினைவு இன்றிக்கே ஒருவழியே போகாநின்றால், அவ்வழி க்கு ஒரூரோடே ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கையாலே அவ்வூரிலே சென்று சேருமாபோலே, 4 ஸாதநபுத்திரஹிதமாக 5 லோகாபவாத பீதயாதிகளாலே செய்யப்படுகிற இவை - விட்ட உபாயங்களிலே அந்விதங்களாமோவென்று நினைக்கவேண்டா, 6 அந்விதங்களாயேவிடு

1 உத்தர அகம் - ப்ரபத்தி செய்தபின்பு உண்டாகும் பாபங்கள். 2 பகவத் கைங்கர்யரூபமாக நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்கள் செய்கிறேனென்று ஸங்கல்பித்துக் கொள்ளாமல் லோகாபவாத பரிஹாரார்த்தம் கரிஷ்யே என்று ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு செய்பவை 3 த்யக்த உபாயங்களிலே அந்வயித்தல் - விட்ட உபாயங்களில் உபாயத்வ புத்தியைக் கொள்ளுதல், 4 ஸாதந புத்திரஹிதமாக - ஸாதனமென்கிற எண்ணமில்லாமல் 5 லோகாபவாத பீதி - உலகத்தார் பழிக்கப்போகிறார்களே என்ற அச்சம் 6 அந்விதங்கள் - ஸம்பந்தத்தைப்பெறும்.

மென்றபடி 1 "ஆநருஶம்ஸ்யபரதந்த்ராய அநுஷ்டிக்கதாலும், 2 ஏறிட்ட கட்டி ஆகாசத்திலே நில்லாதாப்போலே, அவையும் ஒரு பலத்தோடே ஸந்திப்பிக்கக்கடவது, ஆகையாலே அவையும் பாபப்ரதவாச்யமாகக் கடவது' என்றிறே, தனிசரமத்தில் இவர் தாமே அருளிச்செய்தது

'அதுதானேயாகிறது - புநஃப்ரபத்திக்கு தோஷம் ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ —(உ௫௩) கலங்கி உபாயபுத்த்யா பண்ணும் ப்ரபத்தியும் பாதகத்தோடு ஒக்கும்.

(வ்யா) 'கலங்கி' என்று தொடங்கி. அதாவது - ஸக்ருத் அநுஷ்டாநமொழிய புநரநுஷ்டாநத்தை ஸஹியாத ப்ரபத்திஸ்வபாவத்தை அறியாதே கலங்கி அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்காகவாதல் இஷ்டப்ராப்திக்காகவாதல் உபாயபுத்த்யா மீண்டு பண்ணும் ப்ரபத்தியும் (ககூஎ) "க்ஷயோவாதகஸ்ஹீதஸ்த்வம்" [அதபாதகபீதஸ்த்வம்] என்று உபாயாந்தரம் போலே பாதகஸம மென்கை.

அநந்தரம், சதுர்த்த்யர்த்தத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

ஸூ —(உ௫௪) மோக்ஷயிஷ்யாமி = முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேன்.

(வ்யா) 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேன்' என்று. அதாவது - இவற்றில்நின்றும் விடப்பட்டவனும்படி பண்ணக்கடவே னென்கை

இனி, ணிஜர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ —(உ௫௫) ணிச்சாலே நானும் வேண்டா, நீயும் வேண்டா, அவை தன்னடையே விட்டுப் போங்கா ணென்கிறது

1 ஆநருஶம்ஸ்யபரதந்த்ராய (நாம் அநுஷ்டாநம் செய்யாவிட்டால் இவ்வளவு ஞானவானே காமாதிகளை விட்டபோது நாம் ஏன் அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று லௌகிகர் நினைத்துக் காமாதிகளை விடுவிட்டாராயின் அதனால் அவர்கட்குப் பகவதாஜ்ஞையை மீறின பாபம் நேருமே! என்ற) கருணையை முக்கியமாகக் கொண்டவர்களாய். 2 ஏறிட்ட - உயர எறிந்த

(வ்யா) 'ஶிசசாலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - "யிஷ்யாமி" என்கிற ஶிசசாலே ஸ்வயமகாததாசாகைபன்றிக்கே தான 1. ப்ரயோஜககாந்தாவாய, விடுவிக்கக்கடவே னென்னகையாலே, நானும இதுக்கு ஒ ஃயதநம் பண்ணவேண்டா, நீயும இதுக்கு ப்ராாத்திக்க வேண்டா" நீ என்னை ஆஶ்ரயித்த 2 ராஜகுல மாஹாத்மயத்தாலே உன்னைக்கண்டு தாமே பயப்பட்டு, * 'காலனொடு யாருமகிற்றுக சண்டிலமால்'' என்கிறபடியே போனவழி தெரியாதபடி தன் நடையே விட்டுப்போங்கா ணென்று அருளிச்செய்கிறு னென்னகை.

இப்படி அருளிச்செய்தத்தன கருத்தை வெளியிடுகிறார்

மூ —(உ நீசூ) 'என னுடைய நிக்ரஹபலமாய வந்தவை நான் இரங்கினுற கிடக்குமோ?' என்கை

(வ்யா) 'என்னுடைய' என்று தொடங்கி அதாவது - பாபங்களாகிறன், 'குப்பையில ஆமணக்குப போலே யெழுந்து, பாமபு போலே மிடறறைப பிடிப்ப தொன்றன்றே, சேதநன பண்ணின கர்மங்கள க்ஷணத்வமவிகளாகையாலே, அப்போதே நஶித்துப்போம, அஜ்ஞைகையாலே காத்தாவான இவனும மறந்து போக, ஸ்வதல ஸாவஜ்ஞைய ஒன்றொழியாமல உணாந்திருந்து 3 ப்ராப்தகாலங்களிலே தப்பாமல நிறுத்து அநுபவிப்பிக்கிற என்னுடைய நிக்ரஹருப மாகையாலே, அந்த நிக்ரஹபலமாய வந்தவை, நிக்ரஹத்துக்கு 4. ப்ரதிகோடியான அநுக்ரஹத்தை நான பண்ணினுல 5 அவ்விஷயத்தில பின்னை கிடக்குமோ? என்கை, இதுக்குக் கருத்து என்றபடி

தன்னடையே விட்டுப்போம என்கிற இடத்தில 6 அபிப்ரேதத்தை அருளிச்செய்கிறார

1 ப்ரயோஜககாத்தா - ஏவத்தறகாத்தா, அரசன கோயிலைக் கட்டுவித்தா னென்றால அரசனுடைய மகிமையாற கோயிலகட்டுகை நிகழ்ந்தது என்று ஏறபடுதல காணக 2 ராஜகுல மாஹாத்மயம - அரசனுடைய அரணமனையை யடைந்ததனுலான மேன்மை ஒருவனுக்கு ராஜ்ஞியினுடைய கருகத்தில போக்குவரத்து மிகுந்தால, அதைககண்டு, 'இவன ராஜாவுக்கு அந்தரங்கன' என்று யாவரும் கௌரவிக்க, அவனுக்கு ப்ரதிகூலரும அரசனுடைய முயறசியாவது இவனுடையமுயறசியாவது இலலாதிருக்கையில தானே ப்ராதிகூலயம நீங்கப்பெறுவதைத திருஷ்டாநதமாகக் காணக 3 ப்ராப்தகாலம - தக்க காலம 4 ப்ரதிகோடி - எதிரதத்தட்டானது 5 அவ்விஷயத்தில-அநுக்ரஹஞ்செய்த இடத்தில 6 அபிப்ரேதம - ஈஶ்வரன அபிப்ராயப்பட்டிருப்பது

* பெரியதிருவ-டுசு

சூ — (உருள) அநாதிகாலம் பாபங்களைக் கண்டு நீ பட்டபாட்டை அவைதாம் படும்படி பண்ணுகிறேன்.

(வ்யா) 'அநாதிகாலம்' என்று தொடங்கி அதாவது - அநாதியான காலமெல்லாம் துக்காவஹமான பாபங்கள் வந்து மேலிட்டபுக்கால் அவற்றைக் கண்டு நீ நடுங்கின நடுக்கமெல்லாம் மதாஶ்ரயண ராஜகுலமாஹாத்ம்ய முடைய உன்னைக் கண்டு, அவை தான் [1] குடல் கரிந்து நடுங்கும்படி பண்ணக்கடவேன் என்னகை "அவைதாமே விட்டுப்போம்படி பண்ணுகையாவது - இவை நமக்கு முன்பு உண்டாய்க்கழிந்தவை என்று தோற்றும்படி போக்குகை, அதாகிறது - இவை ஸ்ம்ருதி விஷயமானாலும் [2] தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷத்தைப் பார்த்து ஸ்வப்நங்கண்டாற்போலே இவை நமக்கு [3] வந்தேறியாய்க்கழிந்தவையென்றிருக்கையும், ஸ்ம்ருதியாலே துக்கம் அநுவாந்தியாதிருக்கையும்" என்று *தனிசரமத்தில் இவாதாமே அருளிச்செய்தது இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற [4] உத்தமனில் அபிப்ரேதமான ஓர் அர்த்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார்

சூ — (உருஅ) இனி உனக்கையிலும் உன்னைக் காட்டித்தாரேன், என்னுடம்பிலழுக்கை நானே போக்கிக்கொள்ளேனோ?

(வ்யா) 'இனி' என்று தொடங்கி அதாவது-இத்தனை காலமும் 'நமகார்யத்துக்கு நாம் கடவோம்' என்று நீ திரிகையாலே, தன்கார்யம் தானேசெய்துகொள்ளுகிறோம் [5] என்றிருந்த இத்தனை போக்கி, 'என்னக்கு நீ ஶரீரதயா ஶேஷம்' என்று அறிந்து என்பக்கலிலே [6] ந்யஸ்தபரனான பின்பு உன்னுடைய பாபவிமோசநார்த்தமான யத்நம் நீ பண்ணிக்கொள்ளென்று உன்கையிலும் உன்னைக் காட்டித்தாரேன், என்னக்கு ஶரீரபூதனான உன்னுடைய அவித்யாரூபமாலிந்யத்தை ஶரீரியான நானே போக்கிக்கொள்ளேனோ? என்கை 'என்னுடம்பிலழுக்கை

1 குடல் கரிந்து - குடல் வெந்து 2 தன்னுடைய ஸ்வாபாவிக வேஷம் - பரபந்தனான தன்னுடைய பகவத் அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் 3 வந்தேறி - அசித்ஸம்பந்தத்தாலே வந்து சேர்ந்தவை 4 உத்தமன் - படர்க்கை 5 என்று இருந்த இத்தனை போக்கி - என்று இருந்தேனே யல்லது என்றபடி 6. ந்யஸ்தபரன் - ரக்ஷணபாரத்தை வைத்தவன்

* 'தனிஶ்லோகத்தில்' என்று பாடாந்தரம்

நானே போக்கிக்கொள்ளேனோ?' என்றது,—யந்த 1 பலித்வங்கள் இரண்டும் தன்னதென்று தோற்றுகைக்காக, ஆகையால், உன்னுடைய விரோதியில் கிடப்பதொன்றில்லையென்றபடி. "விரோதிநிவ்ருத்தியும், அபிமதப்ராப்தியும் இரண்டும் பலமாயிருக்க, ஒன்றைச் சொல்லுவானென்? என்னில்—ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றையது தன்னடையே வருகையாலே 2 சொல்லிற்றில்லை, (கஅ-அ) "மாமேவைஷ்யஸி" [மாமேவைஷ்யஸி] என்று கீழில் உபாயத்துக்குச் சொன்ன பலமொழிய இவ்வுபாயத்துக்கு வேறு பலம் இல்லாமையாலே சொல்லிற்றில்லையென்னவுமாம், 'ஆனால், விரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவானென்?' என்னில்,—அது அதிகமாகையாலே சொல்லிற்று. 3விரோதிநிவ்ருத்தி பிறந்தால் பலம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கையாலே, தனித்துச் சொல்லவேண்டாவிறே" என்று ஸங்க்ரஹேண ஸ்ரிய:பதிப்படி ரஹஸ்யத்திலும், விஸ்தரேண பரந்தபடி * தனிச்சரமங்களிலும் அருளிச்செய்த ஶங்காபரிஹாரங்கள் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

அநந்தரம், சரமபதத்தை உபாதானம் பண்ணுகிறார்

சூ—(உ௫கூ) மாஶுச:='நீ உன் காரியத்திலே அதிகரியாமையாலும், நான் உன்காரியத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், உனக்கு ஶோகநிமித்தம் இல்லைகாண்' என்று அவனுடைய ஶோகநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கிறான்.

(வ்யா) 4 'மாஶுச:' என்று. அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'நீ உன்காரியத்திலே' என்று தொடங்கி. அதாவது—'நீ உன் காரியத்திலே அதிகரித்து நின்றாயாகில், 'நம்காரியத்துக்கு என் செய்வோம்?' என்று கரைந்து ஶோகிக்கப்ராப்தம், நான் உன்காரியத்திலே அதிகரியாதிருந்தேனாகில், 'நம்காரியத்தில் இவன் உதாஸீநனாயிரா நின்றான், நாம் எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கப் போகிறோம்?' என்று ஶோகிக்க

1 பலித்வம் - பலனையடைபவனாகை. 2. சொல்லிற்றில்லையென்பதற்கு முன் இரண்டையும் என்றாவது மற்றொன்றை யென்றாவது அத்யாஹாரஞ் செய்துகொள்க. 3 விரோதி நிவ்ருத்தி - விரோதி கழிகை. 4 'மா ஶுச:' என்ற இரண்டுபதமும் சேர்ந்து ஓரர்த்தத்தைப் ப்ரதிபாதிப்பதுபற்றி மூலகர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ பிள்ளைலோகாசார்யர் இவற்றை ஒன்றாக அருளிச்செய்திருத்தலால் ஆர்ஷமான இந்த 'மாஶுச:' என்பது உபபதஸமாஸம் பெற்று ஒரு பதமாக ஆய்விட்டதென்று திருவுள்ளம்பற்றி இவ்வாறு அருளிச்செய்கிறார்.

* 'தனிஶ்லோகத்தில்' என்று பாடாந்தரம்.

பராபதம, இஙஙன அனறிக்கே, 'யதநபலிதவஙகள இரணடும உனககு இலலாதபடியான ஸவரூபபாரதநதரயததை' உணாநது, நீ உனனுடைய ரக்ஷணகாரயததிலே அதிகரியாதொழிகையாலும, உனனுடைய ரக்ஷணததில யதநபலிதவஙகள இரணடும எனனதாமபடி ஸவாமியான நான உனபககததில தடையறுககையாலே உனனுடைய ரக்ஷணகாரயததிலே அதிகரிததுககொணடுபோருகையாலும, உனககு ஸோகிக கைககு நிமிததம இலலைகாண' எனறு முனபு ஸோகாவிஷடனாய நினற அவனுடைய ஸோகததினுடைய நிவருததியைப பணணிக கொடுககிறானனகை

இததால, 'அஹம தவா' எனகிற பதஙகளாலே சொலலபபட்ட 1 ரக்ஷகரக்ஷயபூதரான இருவருடைய ஸவபாவததையும அநுவதிததுககொணடு 2 ஸோகாபநோதநம பணணினபடியை அருளிசசெயதாராயிறறு.

இனிமேல, 3 நிவாததகனான தனனுடையவும 4 நிவாதயஙகளான பாபஙகளினுடையவும ஸவபாவஙகளைச சொலலி, ஸோகாபநோதநம பணணினபடியை அருளிசசெயகிறார

சூ —(உசுo) நிவாததகஸவரூபததைச சொலலி, நிவாதயஙகள உனனை வநது மேலிடாதெனறு சொலலி, உனக்கு ஸோகநிமிததம இலலைகாண எனகிறான

(வயா) 'நிவாததகஸவரூபததை' எனறு தொடஙகி அதாவது— "அஹம" எனறு ஸாவஜஞதவாதிகுணவிசிஷ்டனாயககொணடு விரோதி நிவாததகனாயிருககிற தன ஸவரூபததைச சொலலி, "தவா ஸாவ பாபேபயோ மோக்ஷயிஷயாமி" எனறு ணிசசால நிவாதயஙகளான பாபஙகள உனனைக கணடு தானே அஞசி ஓடிபபோமொழிய, எனனையே உபாயமாக ஸவீகரிததிருககிற உனனை வநது மேலிடாது எனனுமிடம சொலலி, அநநதரம "மாஸுச" எனகையாலே 'இபபடியானபினபு உனககு ஸோகிகக நிமிததமிலலை' எனகிறானனகை

1 ரக்ஷகபூதா ரக்ஷயபூதா எனறு இரணடிடததும சோததுககொளக.
2. ஸோகாபநோதநம - சோகத்தைபபோககுதல 3 நிவாததகன - பாபததைபபோககுபவன 4 நிவாதயம - போககததககது

1 இத்தலையில் விரோதியைப் போக்குகைக்குத் தான் ஒருப்பட்டு நிற்கிற படியை அறிவித்தது, இவனுடைய ஸோகத்தைப் போக்குகிறமையை 2 அபியுக்தோக்தியை நிதர்ஸநமாக்கிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(உகூக) * "எத்தினால் இடர்க்கடற்கிடத்தியேழை நெஞ்சமே!" என்கிறார்

(வ்யா) 'எத்தினால்' என்று தொடங்கி அதாவது - திருமழிசைப்பிரான் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து 'ஸர்வேஸ்வரன் இத்தலையில் விரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்வதாக 3 † என்று கொண்டுவந்து புகுந்திருக்கிறபடியைச்சொல்லி, இனி எதுக்காக நீ துக்கஸாகரத்திலே அழுந்துகிறாய்?' என்றாற்போலே, ஈஸ்வரனும் இப்போது இத்தலையில் ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதாகத் தானே ஏறிட்டுக்கொண்டமையை அறிவித்து, 'இனி எதுக்காக ஸோகிக்கிறாய்?' என்று இவனைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறானென்கை

இனி, இவனுடையஸோகம் 4 மறுவலிடாமல் போக்குகைக்கு உறுப்பான தொரு பகவதபிப்ராயவிஸேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(உகூஉ) பாபங்களை நான் பொறுத்துப் புண்யமென்று நினைப்பிட்டிருக்க, நீ ஸோகிக்கக்கடவையோ?

(வ்யா) 5 'பாபங்களை நான் பொறுத்து' என்று தொடங்கி அதாவது - நீ செய்த பாபங்களை நான் முந்துற என்னுடைய க்ஷமாவிஷயமாக்கி, அவ்வளவு மன்றிக்கே பின்னை உன்பக்கல் எனக்கு உண்டான வாத்ஸல்யத்தாலே ‡ 'செய்குற்றம் நற்றமாகவே கொள்' "செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்கிறபடியே அவைதன்னைப் பாபமாக நினையாதே புண்யமென்று நினைப்பிட்டிருக்க, இனி நீ ஸோகிக்கக்கடவையோ? என்கை

1 இத்தலையில் - ஸாஞ்ஞகதனிடத்தில் 2 அபியுக்த உக்தி - பெரியோரின் பாசுரம் நிதர்சனம் - மேற்கோள் 3 என்று கொண்டு வந்து - ஏற்றுக்கொண்டுவந்து 4 மறுவலிடாமல் - திரும்பவும் நேராமல் 5 இந்த வாக்யமும் 'மாஸுச:' என்பதன் கருத்தே

* திருச்சந்தவி. ககரு † தன்னுள்ளே வந்து என்றும் பாடம்.
‡ திருச்சந்தவி - ககக. $ பெரியாழ்வார் திரு ச - கூ - உ

ஆ ந, இவவுததராரததததில அஞசுபதததாலும— 1 நிவாததக ஸவரூபததையும், 2 நிவாதயாஸரயததையும், நிவாதயஙகளான பாபங களையும், அவறறினுடைய நிவருததிபரகாரததையும், ததகாரயமான மோகநிவருததியையும சொலலிறறுயிறறு

இனி, இநத ஸலோகாரததததில ருசி ஒருவனுககு உணடாகை யில உளள அருமையையும், இநதஸலோகநதனககு இனனதிலே நோககு எனனுமததையும், இதில விஸவாஸ உதபததியின அருமை யையும், ஈஸவரனதான முதலிலே இதைத உபதேஸியாமைககு ஹேதுவையும், வேதபுருஷன உபாயாநதரஙகளை விதிககைககு ஹேதுவையும், உபாயாநதரஙகளை 3 ஸவரூபேண தயஜிககுமளவில தோஷமிலலை எனனுமததையும், அவைதான 4 முகாநதரேண அந விதஙகள ஆகையாலே ஸவரூபேண 5 தயகதஙகள அனறு எனனு மிடததையும், பேறறுககு ஸாதநம இனனது எனனுமதததையும், பல ஸிததிககு இவனபககல வேணடும அமஸததையும், ஈஸவரனுககு இவனுடைய ஸோகருதம அநிஷடம எனனுமததையும், இவவாததத தில ஆஸதிகயாதிகள உணடாயப பிழைததல இலலையாகில நஸிதத விததனை எனனுமததையும், 6 வயவஸாயஹீநன இதில அநவயித தால விநாஸபாயநதமாம எனனுமததையும், இதுககு அதிகாரிகள இனனார எனனுமததையும அடைவே அருளிசசெயது தலைககடடு கிறார

அவறறில பரதமததில இதில ஒருவனுககு ருசிபிறககையில உளள அருமையைத தாஸிபபிககைககாக ஓர ஐதிஹயததை அருளிச செயகிறார

மூ.—(௨௬௫) உயயககொண்டார விஷயமாக உடை யவர அருளிசசெய்த வாரததையை ஸமரிபபது

1 நிவாததகஸவரூபததையும - உபாயபூதனான ஈஸ்வரஸவரூபததையும்: 'அஹம்' பதததால இது சொலலபபடடது 2 நிவாதய ஆஸ்ரயம-பகவானால நிவாததிககபபடததககுநத பாபஙகளுககு ஆஸரயமான ஸரணாகதன 'தவா' சபதததால இவன சொலலபபடடுளளான 3 ஸவரூபேணதயஜிநதல-உபாய மாகச செயயாமல விடடிடுதல 4 முகாநதரேண அநவிதஙகள - வேறொ ராகாரததால வருமவை 5 தயகதஙகள - விடபபடடவைகள. 6 வயவ ஸாயஹீநன - திருடாதயவஸாயமிலலாதவன

(வ்யா) 'உய்யக்கொண்டார் விஷயமாக' என்று தொடங்கி அதா வது-1 தத்தவநிர்ணயம் பண்ணின உய்யக்கொண்டார் பக்திநிஷ்டரா யிருக்கையாலே, அவரை ப்ரபத்தி நிஷ்டராம்படி பண்ணவேணு மென்று, அவருக்கு இந்த ஶ்லோகார்த்தத்தை அருளிச்செய்த அள விலே, 2 'ஆத்தஸந்நிதி அழகிதாயிருந்தது, ஆகிலும், 3 அத்தை விட்டு இத்தைப் பற்றத் தக்க ருசி எனக்கு இல்லை' என்ன, "விதவா ஞையாலே ஆர்த்தத்துக்கு இசைந்தாய், பகவத்பராத்மம் இல்லா மையாலே ருசி பிறந்ததில்லை" என்று அவர் விஷயமாக உடையவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையை நினைப்பது என்கை

இனி, இந்த ஶ்லோகத்துக்கு இன்னதிலே 4 நோக்கு என்னு மத்தை அருளிச்செய்கிறார்

சூ—(உ௬௪) இதுக்கு ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத் திலே நோக்கு

(வ்யா) 'இதுக்கு ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு' என்று அதாவது - ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ஒருதலையும், தான் ஒருதலையுமா யிருக்கிற இந்த ஶ்லோகத்துக்கு - ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான ஸகலதர்மங்க ளையும் ஸ்வாஸநமாக விடுவித்து, இச்சேதநனுக்குத் தானே நிரபேக்ஷ ஸாதநமாய், ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்புகட்டு, ஸ்வப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் 5 ஸ்வாதீந ஸகலப்ரவாதத்தக னான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே தாத்பர்யமென்கை

இனி, 6 இதில் விஶ்வாஸ உத்பத்தியில் அருமையை அருளிச் செய்கிறார்

சூ—(உ௬௫) "இதுதான் அநுவாதகோடியிலே" என்று வங்கிப்புரத்து நம்பி வார்த்தை

1 தத்வநிர்ணயம்பண்ணின - சித் அசித் ஈஶ்வரன் என்ற தத்வத்ரயங் களையும் நிர்ணயம் பண்ணின 2 ஆத்தஸந்நிதி - பகவானுக்குப் பாரதந்த்ர மான இவனுடைய உபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவனையே பற்றுகை யென்கிற விஷயத்தின் நிலை 3 அத்தை - உபாயாந்தரத்தை 4 நோக்கு - தாத் பர்யம் 5 ஸ்வாதீநஸகலப்ரவாதத்தகன் - தன்னதீனமாய் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான வ்யாபாரத்தையுடையவன் தன்னிச்சைப்படியே எதையும் செய்ய வல்லவ னென்றபடி 6 இதில் - தயாகபூர்வகஸ்வீகாரத்தில், விஶ்வாஸ உத்பத்தி - விஶ்வாஸம் உண்டாதல்

(வயா) 'இதுதான்' என்று தொடங்கி அதாவது - 1 இந்த ஶ்லோகார்த்தந்தான் 2. அநுவாதத்தினுடைய கோடியிலே என்று 3. ஆபத்தமரான வங்கிபுரத்துநம்பி அருளிச்செய்யும் வார்த்தை யென்கை

'அது எத்தாலே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ —(உசுசு) அர்ஜுநன், க்ருஷ்ணனுடைய ஆனைத்தொழில்களாலும், ருஷிகள் வாக்யங்களாலும், க்ருஷ்ணன் தன் காரியத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், "இவனே நமக்குத் தஞ்சம்" என்று துணிந்தபின்பு தன்னைப்பற்றச் சொல்லுகையாலே

(வயா) 'அர்ஜுநன்' என்று தொடங்கி. அதாவது 'இதுக்கு அதிகாரியான அர்ஜுநன் பால்யமே தொடங்கி க்ருஷ்ணனுடைய 4 அகடிதகடநாஸாமர்த்ய ப்ரகாஶகமான 5 அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களாலும், (கககூ) "ஏஷ நாராயண꞉ ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந꞉। நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்" [ஏஷ நாராயணஶ்ரீமாந க்ஷீரார்ணவநிகேதந꞉-நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோமதுராமபுரீம] (உ00) "புண்யா த்வாரவதீ தத்ர யத்ராஸ்தே மதுஸூதந꞉। ஸாக்ஷாத்தேவ꞉ புராணோ(அ)ஸௌ ஸ ஹி தர்மஸ்ஸநாதந꞉" [புண்யாதவாரவதீயதர ததராஸதே மதுஸூதந꞉-ஸாக்ஷாததேவ꞉ புராணோஸௌ ஸஹிதா்மஸஸநாதந꞉] (உ0க) "யத்ர நாராயணோ தேவ꞉ பரமாத்மா ஸநாதந꞉। தத்ர க்ருத்ஸ்நம் ஜகத் பார்த்த தீர்த்தாந்யாயதநாநி ச" [யதரநாராயணோதேவ꞉ பரமாதமா ஸநாதந꞉।ததரகருதஸநமஜகதபாாதத தீாததாநயாயதநாநிச]. (உ0உ) "யே ச வேதவிதோ விப்ரா யே சாத்யாத்மவிதோ ஜநா꞉। தே வதந்தி மஹா

---

1 இந்த ஶ்லோகார்த்தந்தான் - உபாயாந்தரத்யாகமும், ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரமும் 2 அநுவாதத்தினுடையகோடியிலே - அநுவதித்துச் சொல்லுகையிலே சேருமென்றபடி அநுவாதம் - வேறொருவகையால் ஏற்பட்டதைப் பின்னும் எடுத்துச்சொல்லுதல் 3 ஆபத்தமா - மிகவும் நம்பத்தக்கவரா ப்ரபந்நாக்ரேஸரரென்றபடி 4. அகடிதகடநாஸாமர்த்ய ப்ரகாஶகம்-சேராதவற்றைச் சேர்ப்பிக்கும் திறமையை வெளிப்படுத்துவது 5 அதிமாநுஷ சேஷ்டிதம் - மநுஷ்யரது தன்மையை மீறிச்செய்யுஞ் செயல்

த்ராநம் க்ருஷ்ணம் யதீம் ஸநாதநம்'' [யேச வேதவிதோ விப்ரா: யேசாத்யாத்மவிதோஜநா:-தேவதந்தி மஹாத்மாநம் கருஷ்ணம் தாமம ஸநாதநம] (உ௦௩) ''வஸி ஷ்ட்ராணாம் ஹிமவாந்: வஸிஷ்டவ்ருஷ்ணீந் த்ருஷ்ணே: பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்களாநாஞ்ச மங்களம்' [பவித்ராணாம் ஹிகோவிந்த: பவித்ரமபரஞ்சயதே-புண்யாநா மபிபுண்யோஸௌ மங்களாநாஞ்ச மங்களம்] (உ௦௪) ''க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய: । க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூதமிதம் விஶ்வம் சராசரம்'' [கருஷ்ணஏவஹிலோகாநா முதபததிரபிசாப யய:। கருஷ்ணஸயஹிகருதேபூதம இதமவிஸவமசராசரம] என்றும் இத்யாதிகளாலே சிறந்தவர்கள் 1 பராவரதத்தவயாதாத்மய வித்துக்க ளான ருஷிகள் வாக்யங்களாலும், 2 பால்யாத்பரப்ருதி புரவாஸ தஸமஸ்யோடு வநவாஸதஸையோடு வாசியற கருஷ்ணன 3 தன காயத துக்குக்கடவனாய நோக்கிக்கொண்டுபோருகையாலும், 'இவன சொல லுகிற உபாயங்கள் எல்லாம நமக்குத தஞ்சமன்று, இவனே நமக் குத தஞ்சம்' என்று விஸ்வஸித்த பின்பு 'ஆனால என்னைப்பற்று' என்று சொல்லுகையாலே யென்கை

இதுதன்னை முதலிலே உபதேஸியாமைக்கு ஹேதுவை அரு ளிச்செய்கிறார்

சூ—(உ௬௭) புறம்பு * பிறந்தது எல்லாம், இவன நெஞ்சைச் சோதிக்கைக்காக

(வயா.) 'புறம்பு' என்று தொடங்கி அதாவது - (உ௦௫) ''யச்ச்ரேயஸ்ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்'' [யசசரேயஸஸயாநிஸசிதமப்ரூஹிதநமே ஸிஷய ஸதேஹமஸாதிமாமதவாமப்ரபநநம] என்ற இவனுக்கு உபாயோப

---

1 பராவர தத்தவ யாதாத்மய வித்துக்கள் - சிறந்த ப்ரஹ்மாமுதலிய தேவர்கள் எத்தனையோ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில தாழ்ந்தவர்களாகத் தோன்று வார்களோ, அப்படிப்பட்ட பரப்ரஹமம-பராவரமெனப்படும பராவரதத்தவ- ஸவரூபத்தையுமுடைய, யாதாத்மய - உண்மையை, வித்துக்கள் - அறிந் தவர்களான, ருஷிகள 2 பால்யாத பரப்ருதி - பால்யம் முதறகொண்டு, புரவாஸதஸை - நகரத்தில வஸித்த நிலை 3 தன காயத்துக்குக் கடவன - தன காயத்தை உரியபடி நடத்துபவன நோக்குதல - ரக்ஷித்தல

* 'பரந்தது எல்லாம' என்று சில ஸ்ரீகோசம

தேஶமபண்ணாத தொடஙகுகிறவளவிலே முதலிலே இததை உப தேஶியாதே உபாயாநதரஙகளைப 1 பரககநினறு உபதேஶிததது எலலாம, 2 'அவவளவிலே பாயவவிததுவிடுமோ? அவற்றினுடைய தோஷதாஶநததாலே 3 இவவுபாய உபதேஶததுககு அதிகாரியா மோ?'' என்று இவனுடைய ஹ்ருதயததை ஶோதிககைககாக எனகை.

'ஆனால், இவனன்றோ இபபடி 4ஹ்ருதயஶோதநாரததமாக உபா யாநதரஙகளை உபதேஶிததவன்? வேதபுருஷன 5 அவற்றை விதிப பான என்?'' என்ன, அருளிசசெயகிறார

மூ —(உகஅ) வேதபுருஷன் உபாயாநதரங்களை விதிததது-கொணடிபபசுவுககுத தடிகட்டி விடுவாரைப் போலே, அஹஙகாரமமகாரஙகளால் வநத களிபபு அறறு ஸவருபஜஞாநம பிறக்கைக்காக.

(வயா) 'வேதபுருஷன்' என்று தொடஙகி அதாவது - ஆபத தமனான வேதபுருஷன (உ௦௬) "விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத" [விஜஞாய பரஜஞாம குர்வீத] (உ௦எ) "ஓமித்யாத்மாநம் த்யாயத" [ஓமிதயாதமாநமதயாயத] (உ௦அ) "ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத" [ஆதமாநமேவலோகமுபாஸீத] (உ௦௯) "ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" [ஆதமாவா அரே தரஷ டவயஶ ஶரோதவயோ மநதவயோ நிதிதயாஸிதவய:] இதயாதிகளாலே உபாயாநதரஙகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிததது - பட்டிதினறு திரிகிற பசுவுககு 6 இடைஞசு வஶபபடுகைககாகக கழுததிலே தடியைக கட்டிவிடுவாரைப் போலே, அஹஙகாரமமகாரவஶயனாயக களித தது திரிகிற இவனுககு, (உக௦) "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி:" [ஜநமாநதரஸஹஸரேஷு தபோஜஞாந

---

1 பரககநினறு - விஸதாரமாய ஏகரீதியாக 2 அவவளவிலே பாயவவித தல - இதுவே சிறநதஉபாய மென்று நினைதது அவவுபாயாநதரஙகளிலதானே நிறறல 3 இவவுபாய உபதேஶததுககு - இநத வ்யததோபாய உபதேஶத துககு 4 ஹ்ருதய ஶோதநம - மனஸஸைப பரீக்ஷிததல 5 அவற்றை விதிபபான என - அவவுபாயாநதரஙகளைச செய என்று சொலலுவது என்?
6 இடைஞசு - பட்டிமேயவதினினறும விலகி

ஸமாதிபி:] என்கிறபடியே 1 காயக்லேஶ ரூபமான காமாநுஷ்டானம் இந்த்ரியஜயம் முதலான 2 அருந்தேவைகளாலே 3 செறப்புண்டு அந்தக்களிப்புப்போய பகவத்பாரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறக்கைக்காக என்கை

'ஆனால், இப்படி 4 ஸ்வரூபஜ்ஞாந உதய ஹேதுவான இவற்றை விட்டால் குற்றமாகாதோ' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உகூக) ஸந்யாஸி முன்பு உள்ளவற்றை விடுமாபோலே இவ்வளவு பிறந்தவன் இவற்றைவிட்டால் குற்றம் வாராது

(வ்யா) 'ஸந்யாஸி' என்று தொடங்கி அதாவது - 5 சரமாஶ்ரமத்திலே அந்விதனானவன் பூர்வாஶ்ரமதர்மங்களை விடுகிறபோலே, அந்யோபாயங்களினுடைய ஸ்வரூபவிரோதித்வாதிகளாலே விதத்யாகத்திலே இழியும்படி இவ்வளவான 6 ஜ்ஞாநபாகம் பிறந்தவன் இவ்வுபாயாந்தரங்களை விட்டால் தோஷமாகாது என்றபடி.

'இவைதான் ஆகாராந்தரத்தாலே அந்விதங்களாகையாலே, இவற்றில் இவன் தனக்கு 7 ஸ்வரூபத்யாகம் இல்லை என்னுமதை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உஎ0) இவன்தான் இவைதன்னை நேராக விட்டிலன்

(வ்யா) 'இவன்தான் இவைதன்னை நேராகவிட்டிலன்' என்று அதாவது - ஸாதநாந்தரபரித்யாக பூர்வகமாக ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹம் பண்ணின இவ்வதிகாரிதான், கர்மஜ்ஞாநாதிகள் ஆகிற இவைதன்னை ஸ்வரூபேண த்யஜித்திலன் என்கை

'அது எங்ஙனே' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உஎக) கர்மம்-கைங்கர்யத்திலே புகும், ஜ்ஞாநம் - ஸ்வரூபப்ரகாஶத்திலே புகும், பக்தி - ப்ராப்யருசி

---

1 காயக்லேஶ ரூபமான - உடம்பை வருத்துகையை ஸ்வரூபமாகவுடைய 2 அருந்தேவை - அருஞ்செயல் 3 செறப்புண்டு - ஸங்கோசித்து 4 ஸ்வரூப ஜ்ஞாந உதயஹேதுவான - ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் உண்டாவதற்குக் காரணமான 5 சரமஆஶ்ரமத்திலே அந்விதன - கானகாவது ஆஶ்ரமமான ஸந்யாஸ ஆஶ்ரமத்திலே இருப்பவன் 6 ஜ்ஞாநபாகம் - பக்குவமான ஜ்ஞானம் 7. ஸ்வரூபத்யாகம் - கர்மாதிகளைச் செய்யாமல் விட்டிடுதல்

யிலே புகும், பரபக்தி - ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்திலே புகும்.

(வ்யா) 'காமம்' என்று தொடங்கி அதாவது - 1 ஸ்வவர்ண ஸ்வாஶ்ரம உசிதமாக இவன் அநுஷ்டிக்கும் 2 விஹித காமம் - ஸாதந புத்த்யாவன்றிக்கே 3 ஆநுஶம்ஸ பதக்காமலே ப்ராப்தமாக அநுஷ்டிக்கையாலே, ஈஶ்வரனுக்கு மிகவும் உகப்பாகையாலே, தத்ப்ரீதிஹேதுவாகப் பண்ணும் 4 கைங்கர்யத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும் * "நுண்ணறிவு" என்கிறபடியே, ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாகப் பரஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு உறுப்பான ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநம் - ஸாதநபுத்தி கழிந்தவாறே ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரகாஶத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும் (உகக) "ஹந்த்ரா ஷுநந்யபாவஸ்ய" [பஞ்சபாதவசநம் யாலப்ய:] என்கிறபடியே பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமான பக்தி - அந்த ஸாதநபுத்தி போனவாறே போஜநத்துக்கு 5 க்ஷுத்துப்போலே ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணத்திலே அநுவர்த்திக்கக் கடவதான ருசியிலே அந்தர்ப்பவிக்கும் ஸித்தோபாய வரணருடையான பரபத்தி - ஏகபதத்திலே சொல்லுகிறபடியே ஸாதநத்வம் கழிந்தவாறே அதயந்தபாரதந்தர்யா அநந்யஶரணமாயிருந்துள்ள ஸ்வரூபத்தினுடைய யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்திலே அந்தர்ப்பவிக்குமென்கை.

'பக்தி ப்ரபத்திகள் இரண்டையும் கழித்தால் இவன் தனக்குப் பலஸாதநமாவது எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

---

1 ஸ்வவர்ணம் - தன்னுடைய ஜாதி, ப்ராஹ்மணயம் முதலியன 2. விஹிதகாமம் - ஶாஸ்த்ரங்களிற் செய்யவேணுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸந்த்யாவந்தநாதி காமங்கள் 3 ஆநுஶம்ஸ்யம் கருணை 4 கைங்கர்யம் - கிங்கரனது தன்மை கிங்கரன - ஸ்வாமி ஏவியதைச்செய்வோன் கைங்கர்யத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும் கைங்கர்யத்திலே தானும் சேருமென்றபடி 'ஸாவ பாபேப்ய:' என்கிற இடத்தில் ஸாதனபுத்தியைவிடுக கருணையாலும் கலக்கத்தாலும் செய்யுமவையும் பாபங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு, இங்கே காமம் கைங்கர்யத்திலே புகுமென்பது எப்படி பொருந்தும்? எனில், -அங்குச் சொன்னது - கேவலம் தன்னுற்றுமையாலே செய்யுமதைச் சொல்லுவதென்றும், இங்குச் சொல்லுகின்றது - நாம் இப்படி இருப்பதுதான் பகவந்முகோல்லாஸமாகும் என்ற எண்ணத்தினால் செய்யுமது என்றும் வேறுபாடு கூறுவர். 5. க்ஷுத்து - பசி

* திருவாய். ரு - எ - க

மூ—(உஎஉ) ஒருபலததுககு அரிய வழியையும், எளியவழியையும உடைதேஶிகனையாலே, இவை இரண்டும ஒழிய பகவதபரஸாதமே உபாயமாகககடவது

(வயா) 'ஒருபலததுககு' என்று தொடஙகி. அதாவது - பகவதபராபதியாகிற ஒருபலததுககு (உகஉ) "ஜந்மாநதரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: । நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" [ஜநமாநதரஸஹஸரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: - நராணாம க்ஷீணபாபாநாம க்ருஷ்ணே பகதி:ப்ரஜாயதே] எனகிறபடியே அநேகஜநமஙகளிலே காமஜ்ஞாநாதிகளாகிற அஙகஙகளாலே ஸாதிக்கப்படுமதாகையாலே அரிதாயிருநதுள்ள பகதிமாககததையும், "ஸாவத்ராமாந பரிதயஜய" என்று ஸகலபரவருததி நிவருத்திபூர்வகமாக ஸகருதநுஷ்டேயமாகையாலே எளிதாயிருநதுள்ள ப்ரபத்திமாககததையும உபதேஶிகையாலே, 1 ஸாதந கௌரவ லாகவஙகளில தாதபாயமினறிககே 2 தததத வயாஜேந பலபரத ஞானினறுள்ள அவனுடைய பரஸாதமே பரதாநமாகையாலே, பகதிபரபததிகளாகிற இவையிரணடு மொழிய பகவானுடைய பரஸாதம உபாயமாகககடவது எனகை

'ஆனாலும, 3 பேறறுககு இவனபககலிலும ஏதேனும உணடாகவேணடாவோ?' என்ன, அருளிசசெயகிறார

மூ—(உஎங) பேறறுககு வேணடுவது-விலக்காமையும, இரபபும

(வயா) 'பேறறுககு' என்று தொடஙகி அதாவது - பலஸித்திககுச சேதநனபககல உணடாகவேணடுவது - ஸவயதநததாலே 4 அவன பணணும ரக்ஷணததை விலககா தொழிகையும, அது புருஷாரததமாகைககு உறுபபான இரபபு மெனகை

'இஙஙனனறிககே, இவனபககலிலும சிலஸுகருதம உணடானால ஆகாதோ? என்ன, அது உபாயபூதனுககு அநிஷ்டமெனனுமததை அருளிசசெயகிறார

---

1 ஸாதந கௌரவ லாகவஙகளில - உபாயமாகக கொணடுள்ளவறறின அருமையிலும எளிமையிலும 2 தததத வயாஜேந பலபரதன - அநதப பகதியையும பரபததியையும வயாஜமாககககொணடு பயனைத தருபவன 3 பேறறுககு - புருஷாரததததுககு 4. அவன - எமபெருமான.

ஸூ—(உஎச) சக்ரவாததித திருமகன பாபததோ டேவரிலும அமையு மெனருன, இவன புணயததைப போகடடு வரவேணு மெனருன

(வயா) 'சகரவாததிததிருமகன' எனறு தொடஙகி அதாவது—(உகங) "ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:" [ராமோ விகரஹவாநதாம:] எனகிற சககரவாததிததிருமகன (உகச) "யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்" [யதிவா ராவணஸஸவயம] எனறு 1 'பாபிஷடனான ராவணனதானகிலும அழைததுவாரும' எனகையாலே பாபம பேறறுககு ஹேதுவாக நினைககைககு உடல அலலாமையாலே; 2 'பாபததோடே வரிலும அமையும' எனருன, (உகரு) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" [கருஷணம தாமம ஸநாதநம] எனகிற இவன 'ஸாவதாமாந பரிதயஜய' எனகையாலே பேறறுககுஹேதுவாக நினைககைககு உடலான புணயதனதைப போகடடுவரவேணு மெனருன எனகை ஆகையால, 3 ஸஹாயாநதர ஸமபாகக அஸஹனன உபாயபூதனுககு இவனபககல ஸாகருதம அபிஷடம எனறு கருதது

இவவாததததில இழிநதவனுககு ஆஸதிகனுடைய உஜஜீவிததல, நாஸதிகனுடைய நசிததல ஒழிய, மதயமஸதிதியிலலை எனனுமதைப பூாவாசாாய வசநததாலே அறிவிககிருா

ஸூ—(உஎரு) "ஆஸதிகனுடைய இவ்வாததத்தில் ருசி விஶவாஸஙகளுடையனுடைய உஜஜீவிததல, நாஸதிகனுடைய நசிததல ஒழிய நடுவில நிலையிலலை" எனறு பட்டரககு எமபாா அருளிசசெயத வாாததை

---

1 ராவயதி [உலகத்தாரைத் தன கொடுஞசெயலாலே கதறச்செய்பவன] எனகிற வயுதபததியாலே ராவணஶபதம உணடான தாகையால, அதறகு ஆாததம அருளிசசெயகிற இடததில, 'பாபிஷடனான ராவணன' எனகிறா ராவணனதானகிலும - ராவணனாகவே யிருநதாலும எனறபடி இஙகே உளள சொறபோககில, இபபோது நமமைச சரணமாக அடைநதவன விபீஷணனனறிககே ராவணனாயிருநதால நலம எனற ஆாததம தோனறும 2 பாபம எமபெருமானுடைய நிரபேக்ஷ உபாயதவததைத தடுககாமல அதை பரகாஶபபடுததுமாகையால, 'பாபததோடே வரிலும அமையு மெனருன' எனறது, அஙஙனனறி, புணயம எமபெருமானது நிரபேக்ஷ உபாயதவததைத விலககககூடிய தாகையால, அவறறை விட வேணடியதாயிறறு 3 ஸஹாயாநதர ஸமபாகக அஸஹன - வேறொரு ஸஹாயததின ஸமபநதததைப பொருதவன

(வ்யா) 'ஆஸ்திகனாய்' என்று தொடங்கி அதாவது - 'இவ்வர்த்தத்தில் அந்விதனானவன் பகவத்பரபாவத்தால் 'இது ஒரு பரம்' என்று ஆஸ்திகனாய் இவ்வர்த்தத்தில் நசியும் 'இது ஸ்வபாவம்' என்கிற விச்வாஸமுமுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல், சாஸ்த்ரங்களில் லாம நிஷ்ட்டையும் இன்றி ஒருத்தலையுமாய் இப்படியிருப்பார் தானென்றும் கேட்டோம்' என்று 1 நாஸ்திகனாய் இதனை அநாதரித்து நசித்தல் செய்கையொழிய, 2 நடுவிலோரு நிலையில்லை' என்று ஸகலசாஸ்த்ர வித்தமரான பட்டருக்கு ஆப்ததமரான எம்பார் அருளிச்செய்த வார்த்தையென்கை

3 'வ்யவஸாயஹீனனுக்கு இதில் அந்வயம் விநாசத்துக்கு உடலாம்' என்னுமதனை த்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உஎகூ) வ்யவஸாயம் இல்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம், ஆமத்தில் போஜனம்போலே

(வ்யா) 'வ்யவஸாயம்' என்று தொடங்கி அதாவது - இதிற் சொல்லுகிற த்யாக ஸ்வீகாரங்களுக்கு உடலான வ்யவஸாயம் இல்லாதவனுக்கு 4 இதிலுண்டான அந்வயம், அஜீர்ணத்தைப் பிறப்பிக்கும் பண்ணின போஜனம் மரணஹேதுவாமாபோலே விநாசஹேதுவாய்ப் பர்யவஸிக்குமென்கை

இதுதனக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னுமதனை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ—(உஎஎ) * "விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே, அதிகாரிகள் நியதர்

(வ்யா) *'விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பரென்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர்' என்று அதாவது - * "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த, மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்'

1 நாஸ்திகன் - வேத சாஸ்த்ரங்களில்லாமல் ப்ரத்யக்ஷத்தை ப்ரமாணிக்க, இந்த லோகம் மாத்திரம் ப்ரபஞ்சத்தை ப்ரதிபாதிப்பதால் இது சாஸ்த்ரநிஷ்ட்டருக்கானான ஆத்மந்தானென்று இவ்வர்த்தத்தில் நம்பிக்கையில்லாதவன் 2 நடுவில் ஒரு நிலையில்லை - ஐச்வர்ய கைவல்யங்களில் விருப்பில்லை காமம் முதலிய உபாயங்களில் பலஸங்கத்தையும் கர்த்ருத்வத்தையும் விட்டிட்டதனாலும், இவ்வர்த்தத்தில் நம்பிக்கையில்லாமையாலும் ஐச்வர்ய கைவல்யங்களும் இல்லையாயின 3 வ்யவஸாய ஹீனன் - மஹாவிச்வாஸமற்றவன் 4 இதில் - இந்த ப்ரபத்தியில்

* நாச்சியார் திருமொழி - ௧௦ - ௧௦

என்று 1 'கரணதரயததாலும செவவியராய 2 அதுதனனை ஆததகரியாகாரியாயககொணடு கோயிலிலேசாயநதருளினவாதாம, ஆஜ்ஞாநவயாஜததாலே திருததேரததடடிலேநின்று அருளிசசெயத யதாாததமுமாயச 3 சீரியதுமாய ஸ்லபமுமான "மாமேகமஸரணமவரஜ" எனகிற வாாததையைப பெரியாழவொா சேட்டு, தநநிஷடாாக யிருபபா' எனகிறபடியே இவவாாததததுககு அதிகாரிகள இதுகேடடால 4 இதனபடியே நியதராயிருககுமவாக ளெனகை,

இவவாாததநிஷடரான ஆழவாாகளுடைய திவயஸூகதியில இதுககு ஆததமாக அநுஸநதிககபபடுமவறறை அருளிசசெயது இதுதனனை நிகமிககிறா

மூ—(உஎஅ) * "வாாததையறிபவா" எனகிற பாட்டும, † "அததனுகி" எனகிறபாடடும இதுககு ஆாததமாக அநுஸநதேயம்.

சரமஸலோகப்ரகரணம முறறிறறு

(வ்யா) 'வாாததையறிபவா' என்று தொடஙகி. அதாவது — * "வாாததையறிபவா - போததபிறபபொடு நோயொடுமூபபொடு இறபபவை போததப பெருநதுனபம வேரறநீககித தனதாளினகீழச சோதது அவனசெயயுஞ சேமததை யெணணித தெளிவுறறு - மாயவறகு ஆளனறி யாவரோ" என்று "மாமேகம ஸரணமவரஜ - ஸாவபாபேபயோ மோக்ஷயிஷயாமி" எனற நலவாாததையை அறியுமவாகள - 5 பரணிககூடு ‡ வரிநதாறபோலே இவவாதமாவைச சூழபபொதிநதுகிடககிற ஜநமஙகளோடும, அவைபுககவிடததே புககடவதான வயாதியோடும, அஙஙனேயாகிலும சிறிதுநாள செலலாதபடி இடிவிழுநதாறபோலே வரும ஜரையோடும, அஙஙனேயாகிலும இருககவொணணாதபடி, இவனுககு அநபிமதமான விநாஸமுமாகிற

1 கரணதரயம - மநோவாககாயம 2 அதுதனனை ஆததகரியாகாரியாய - அநதச சரமஸலோகததிற சொனன ஆததததைத தன செயலாலே நடததுபவராய 3 சீரியது - சிறநதது 4 இதனபடியே நியதா - இநத ஸலோகததிற சொனனபடியே நியமமுளளவா. 5 பரணிககூடு வரிநதாறபோலே - ஒருவகைபபூசசி தனனைச சுறறிககொளளுமபடி தன வாயெசசிலினற கூணடை அமைததுககொணடாறபோல

* திருவாய - எ - ரு - கo † திசசநத விருததம - ககரு.
‡ 'பாநதாறபோலே' என்று சில ஸ்ரீகோசம.

இவற்றை 1 விரகா நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே தள்ளி, அவை போன அநந்தரம் வரக்கடவதான கைவல்யமாகிற மஹாஹ்ரதத்தை ஸ்வாஸநமாகப் போக்கி, ஸாதரேணகபோலே தன திருவடிகளின் கீழே சேருமபடி பண்ணி, புநராவருத்தியறுமபடி அவன பண்ணும் ரக்ஷை யை அநுஸந்தித்து, 2 வயவஸிதராயக்கொண்டு தங்களுக்கு ஆஶ்ரய ணீயஞ்ய விரோதிநிவர்த்தகனான ஆஶ்ரயபூதனுக்கு ஒழிய வேறொருவர்க்கு ஆளாவரோ” என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த “வார்த்தையறிபவர்” என்கிற பாட்டும், — * “முதத்னோ முகுநதனா - ஒத் தொவவாத பலபிறப்பொழித்து நமமையாட்கொள்வான - அதத னாகி யன்னையாகி யாளுமெமபிரானுமாயப் புகுந்து - நம்முள மேவி னா, ஏழைநெஞ்சமே! எததினால இடாக்கடலகிடத்தி” என்று 3 ‘ஹேயப்ரத்யநீகராகையாலே 4 அஸ்ப்ருஷ்ட ஸமஸாரகநதராய முக்தப்ராப்யரானவர் ஸகல தேஹாவாததிகளான ஆதமாக்களும ஜ்ஞானைகாகாரதயா ஒததுத தேவாதிபேதததாலே ஒவவாமலி ருக்கும் பலவகைபபட்ட ஜநமங்களைப போக்கி, நிதயஸமஸாரி களாயப போந்த நமமை நிதயஸூரிகள கொள்ளும் அடிமை யைக் கொள்ளுகைக்காக ஹிதமே ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் பிதாவா வாரும் ப்ரியமே ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் மாதாவாயும் அடிமைகொள்ளக்கடவ நம்முடைய ஸ்வாமியாயும் இபபடி ஸாவவித பந்துவுமாய, நம்முடைய 5 தண்மையையும் தம்முடைய பெருமையையும் பாராதே நம்முடைய 6 ஸாவபாரத்தையும் தாமே யேறிட்டுக் கொண்டு செய்வாராக ஹேயமான நம்முள்ளே புகுந்து ஒருநீராகப் பொருந்தினா, அறிவிலியான நெஞ்சே! நம்முடைய ஹிதம் அறிகைக்கு நாம ஸாவஜ்ஞரோ அவன அஜ்ஞனோ, ஹிததததைப் ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்கு நாம ஶக்தரோ அவன அஶக்தனோ, காரியஞ் செய்துகொள்ளுகைக்கு நாம பராபகாரரோ அவன அபராபதனோ, தன்மேன்மைபாராதே தாழநின்று உபகரிக்குமவனு

1 விரகா - யுக்தியாகததொழிலசெய்ய வலலவா 2 வயவஸிதராய - மஹாவிஶ்வாஸமுடையராய 3 ஹேயப்ரத்யநீக - நிஷித்தமானவற்றுக்கு மாறாயிருப்பவா 4 அஸ்ப்ருஷ்ட ஸமஸாரகநதா ஸமஸாரத்தின வாஸனை தானும் தீண்டப்பெறாதவா 5 தண்மை - தாழ்வு 6 ஸாவபாரம் - ஸமஸ்த மான பாரமே

* திருச்சந்தவிரு கக௫

யிருக்க எத்தாலே நீ து:க்கஸாகரத்தில் கிடக்கிறது" என்று திருமழிசைப்பிரானருளிச்செய்த "அத்தனாகி" என்கிற பாட்டும் இந்த ஶ்லோகத்துக்கு ஆர்த்தமாக அநுஸந்தேயமென்கை.

ஆக, இத்தால் ஸ்வீகாராங்கதயா த்யாஜ்யமான தர்மவிஶேஷங்களையும், அந்த தர்மங்களினுடைய த்யாகப்ரகாரத்தையும், அந்த த்யாகபூர்வகமாகப் பற்றும் விஷயத்தினுடைய ஸௌலப்யாதி குணயோகத்தையும், அக்குணவிஶிஷ்ட வஸ்துவினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வலக்ஷணமான நைரபேக்ஷ்யத்தையும், நிரபேக்ஷ வஸ்துவினுடைய உபாயபாவத்தையும், அத்தை உபாயத்வேந ஸ்வீகரிக்கையையும், ஸ்வீக்ருதமான உபாயத்தினுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும், அக்குணவிசிஷ்டவஸ்துவிலே ந்யஸ்தபரனான அதிகாரியையும், அதிகாரிக்கு விரோதியான பாபஸமூஹத்தையும், அப்பாபவிமோசநப்ரகாரத்தையும், அப்பாபவிமோசகனைப் பற்றின அதிகாரியுடைய [1] நைர்ப்பய்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

சரமஶ்லோகப்ரகரண வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்

சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யாநம்

ஸம்பூர்ணம்

---

1 நைர்ப்பய்யம் - பாரமற்றிருக்கை.

திருமந்த்ரார்த்தத்தின்

ப்ரமாணத்திரட்டு.

தைத்திரீயோபநிஷத் - ஆனந்த 6 - அநு

க. அஸந்நேவ ஸ ப⁴வதி । அஸத்³ ப்³ரஹ்மேதி வேத³ சேத் ।
அஸ்தி ப்³ரஹ்மேதி சேத்³வேத³ । ஸந்தமேநம் ததோ விது³: ॥

(இதன்பொருள்) ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மத்தை, வேத இதி - அறிகிறான் என்பது, அஸத் சேத் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாகில், ஸ: - அவன், அஸத் ஏவ - (இருந்தும்) இல்லாதவனாகவே, பவதி - ஆகிறான் — ப்ரஹ்ம வேத - ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறேனென்பது, அஸ்தி சேத் - (ஒருவனுக்கு) உள்ளதானால், தத: - அதனால், ஏநம் - இவனை, ஸந்தம் - ஸத்தாக, விது: - அறிகிறார்கள், (என்றவாறு) ப்ரஹ்மஜ்ஞானமுள்ளவன் ஸத்து இல்லாதவன் அஸத்து என்று கருத்து இப்படி இந்த ஶ்ருதிக்கு அர்த்தம் கொள்ளாமல், 'ப்ரஹ்மத்தை இல்லையென்று அறிந்தவன் அஸத்து, உண்டு என்று அறிந்தவன் ஸத்து' என்றால், அப்போது ப்ரஹ்மமுண்டு என்றாவது இல்லை என்றாவது அறியாதவனை ஸத்து என்றாவது அஸத்து என்றாவது சொல்ல வழியில்லாமற் போவது காண்க

ஆழ்வான் அருளிச்செய்த முக்தகம்

௨ லக்ஷ்மீநாத²ஸமாரம்பா⁴ம் நாத²யாமுநமத்⁴யமாம் ।
அஸ்மதா³சார்யபர்யந்தாம் வந்தே³ கு³ருபரம்பராம் ॥

(இ-ள்) லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் - ஸ்ரிய:பதியைத் தொடக்கத்திலுடையதும், நாதயாமுந மத்யமாம் - ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளையும் யாமுனைத்துறைவரையும் நடுவிலுடையதும், அஸ்மத் ஆசார்ய பர்யந்தாம் - எம்முடைய ஆசார்யர் வரையிலுமுள்ளதுமான, குரு பரம்பராம் - குருபரம்பரையை, வந்தே - நமஸ்கரிக்கிறேன், (எ-று)

௩ ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி⁴: ।
ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதே³யம் ஏதத³ந்யந்ந கிஞ்சந ॥

(இ-ள்) ஸ்வ ஜ்ஞாநம் - தன்னுடைய ஜ்ஞானமும், [ஸ்வரூபஜ்ஞானமும்] ப்ராபகஜ்ஞாநம் - உபாய ஜ்ஞானமும், ப்ராப்ய ஜ்ஞாநம் - புருஷார்த்த ஜ்ஞானமும், (ஆகிய), ஜ்ஞாநத்ரயம் - மூன்று வகைஞானமும், முமுக்ஷுபி: - முமுக்ஷுக்களால், உபாதேயம் - கொள்ளத்தக்கது, ஏதத் அந்யத் - இதைக்காட்டிலும் வேறொன்று, கிஞ்சந - கொஞ்சமும், ந - வேண்டியதில்லை, (எ-று)

ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம்

ச ஹோராம் த்ராயத இதி ஹேது: ॥

(இ-ள்) மந்தாரம் - மநநம் செய்பவரை, த்ராயதே - காப்பாற்றுகிறது, இதி - என்கிற காரணத்தினாலே, மந்த்ர - மந்த்ர மென்று சொல்லப்படுகிறது, (எ-று)

அஷ்டஶ்லோகீ - 4

ரு தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர் யதி பவதி பதம் ஸாது வித்யாத் த்ருதீயம்
ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோ யதி ஸ்யாத் ப்ரதமமிதர ஶேஷத்வதீஶ்சேத் த்வி-
தீயம் । ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந் நம இதி ச பதம் பாந்தவா-
பாஸலோல: ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேச் சது-
ர்த்தீம் ப்ரபந்ந: ॥

(இ-ள்) ப்ரபந்ந - ப்ரபன்னனானவன், தேஹ - சரீரத்திலேதானே, ஆஸக்த - சேர்ந்த, ஆத்மா - ஆத்மா என்கிற, புத்தி - நினைவை உடையவனாக, பவதி யதி - ஆவனே யானால், [சரீரமே ஆத்மா என்கிற மயக்கத்தை யுடையவனானால்], த்ருதீயம் பதம் - (ஜ்ஞாநத்தை யுடையதென்று தெரிவிப்பதன் மூலமாய்த் தேஹத்தில் வேறுபட்டது ஆத்மாவென்று காட்டுகிற) மூன்றாவதான பதத்தை [மகாரத்தை], ஸாது - நன்றாக [ஆதரத்தோடு], வித்யாத் - அறியக் கடவன், ஸ்வாதந்த்ர்ய அந்த - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் அறிவுகெட்டவனாக [தான் ஸ்வதந்த்ரனென்று எண்ணுகிற அறியாமையை உடையவனாக], ஸ்யாத் யதி - ஆவனேயானால், ப்ரதமம் - (ஈஶ்வரசேஷமென்று தெரிவிக்கிற ப்ரணவத்தின்) முதல்பதத்தை [அகாரத்தை], (வித்யாத்-,) இதர - (ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் காட்டிலும்) மற்றவர்களுக்கு, ஶேஷத்வ - அடிமையென்கிற, தீ: சேத் - புத்தி உண்டாகுமாயின், த்விதீயம் - (அந்ய சேஷத்வத்தைத் தவிர்க்கிற) இரண்டாவதான பதத்தை [உகாரத்தை], (ஸாது வித்யாத்-,) ஆத்ம த்ராண - தன்னைத் தானே காப்பாற்றுதலில், உந்முக: சேத் - முயற்சியுடையவனாக இருப்பானாகில் [தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்பவனென்ற எண்ணத்தை யுடைந்தால்], நம இதி பதம் - (ஸ்வரக்ஷணத்தில் தனக்கு ஸம்பந்த மில்லாமையைத் தெரிவிக்கிற) நம என்னும் பதத்தை, (ஸாது வித்யாத்-,) பாந்தவ ஆபாஸ லோல (சேத்) - ஆபாஸ பந்துக்களிடத்தில் [காமஸம்பந்தத்தால் பிதாபுத்ராதி பந்துக்கள்போலத் தோன்றுகின்றவர்களிடத்தில்] ஆசையுடையவனாக இருப்பானாகில், நாராயணாக்யம் ஶப்தம் - (ஈஶ்வரனே எல்லா உறவுமுறையுமென்று தெரிவிக்கின்ற) நாராயணனென்கிற பதத்தை, (ஸாது வித்யாத்-,) விஷய சபல தீ: சேத் - பஞ்சேந்த்ரிய விஷயங்களில் செல்லுகிற புத்தியை யுடையவனாகில், சதுர்த்தீம் - (பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரகாசகமான) வ்யக்த சதுர்த்தியை, (ஸாது வித்யாத்-,), (எ-று)

வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி - 3 - 45

சு ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச ।
ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம் ।

(இ-ள்) ருச - ருக்வேதங்களும், யஜூம்ஷி - யஜுர்வேதங்களும், ஸாமாநி - ஸாமவேதங்களும், ததைவ - அப்படியே, அதர்வணாநி ச - அதர்வண வேதங்களும், அந்யத் (இவைகளைக் காட்டிலும்) வேறாய, வாங்மயம் - சப்தஸ்வரூபமா யிருக்கிற, யச் ச - யாதொரு வேத உபப்ருமஹணங்களான ஸ்ம்ருதயாதிகளுண்டோ, (அவையும்), ஸர்வம் - (ஆகிய) எல்லாமும், அஷ்டாக்ஷர - திருமந்த்ரத்தினுடைய, அந்த - உள்ளே, ஸ்தம் - இருப்பனவாம், (எ-று)

நான்கு வேதங்களும் அவைகட்கு உபப்ருமஹணங்களான ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களாகிய எல்லாமும் திருமந்த்ரத்தின் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்ற அர்த்தபஞ்சகங்களையே ப்ரதிபாதிப்பன என்றபடி. அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தமென்பதற்கு - திருவஷ்டாக்ஷரத்தினுள்ளே அடங்கியிருக்கின்ற ப்ரணவத்திலேயே வேதம் முதலியன எல்லாம் அடங்கி யிருக்கின்றன என்று சொல்லுதலும் உண்டு.

நாரதீயகல்பத்தில் அஷ்டாக்ஷரப்ருஹ்மவித்யையில் 1 - 11

ஏ மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம் ।
பவித்ரம்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதந: ॥

(இ-ள்) ஸநாதந - மிகவும் பழமையானதான, மூலமந்த்ர - எல்லாமந்த்ரங்கட்கும் மூலமான மந்த்ரமாகிய திருவஷ்டாக்ஷரமானது, - மந்த்ராணாம் - மந்த்ரங்களுக்குள்ளே, பரம - மிகவும் சிறந்த, மந்த்ர - மந்த்ரமாகும், குஹ்யாநாம் - ரஹஸ்யங்களுக்குள்ளே, உத்தமம் குஹ்யம் - உத்தமமான ரஹஸ்யமாகும், பவித்ராணாம் - பவித்ரங்களுக்கெல்லாம், பவித்ரம் ச - பவித்ரமுமாகும்.

அ குருஸ்ஸ்வாகாஶயேத்தீமாந் மந்த்ரம்யத்நேநகோபயேத் ।
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம் க்ஷீயேதேஸம்பதாயுஷீ ॥

(இ-ள்) தீமாந் - புத்திமானனவன், குரும் - ஆசார்யனை, ப்ரகாஶயேத் - ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவன், மந்த்ரம் - (தன்னை) அநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமான மந்த்ரத்தை, யத்நேந - முயற்சியினாலே, கோபயேத் - (அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி) ரக்ஷிக்கக்கடவன், அப்ரகாஶ ப்ரகாஶாப்யாம் - (ஆசார்யனை) ப்ரகாசப்படுத்தாததனாலும் (மந்த்ரத்தை) ப்ரகாசப்படுத்துவதாலும், ஸம்பத் ஆயுஷீ - ஸம்பத்தும் ஆயுஸ்ஸும், க்ஷீயேதே - நசித்துப்போம், (எ-று)

விஹகேந்த்ரஸம்ஹிதை, 22 - படலம்

சுக தைவாநாம் த்ரயஸ்த்ரிம்சத் கோடீநாம் தைவதம் ।
தத்தத்ஸத்ப்ராஹ்மணாநாம் ப்ராஹ்மண்யதைவதம் ॥

(இ-ள) ஸர்வம் ஜகத் - எல்லாஜகத்தும், தைவ அதீநம் - தைவத்திற்கு அதீனமாயிருக்கும், தைவதம் - அந்த தெய்வமானது, மந்த்ர அதீநம் - மந்த்ரத்திற்கு அதீனமாயிருக்கும், தத் மந்த்ரம் - அந்த மந்த்ரம், ப்ராஹ்மண அதீநம் - ஆசார்ய அதீநமாயிருக்கும், தஸ்மாத் - ஆகையால், ப்ராஹ்மண - ப்ரஹ்ம ஜ்ஞான பூர்த்தன ஆசார்யனே, தைவதம் - தெய்வமாகிறான், (எ-று)—ப்ரஹ்ம நயதி [பரப்ராஹ்மத்தை யடைவிக்கிறான்] என்ற வ்யுத்பத்தியால், ப்ராஹ்மணசப்தம் ஆசார்யனென்ற அர்த்தத்தைத் தந்தது

விஷ்ணுதத்வம்

கo மந்த்ரே தத்தேவதாயாஞ்ச ததா மந்த்ரப்ரதே குரௌ ।
த்ரிஷு பக்திஸ்ஸதா கார்யா ஸாஹி ப்ரதமஸாதநம் ॥

(இ-ள) மந்த்ரே - மந்த்ரத்தினிடத்திலும், தத் தேவதாயாம் ச - அதனுடைய தைவத்தினிடத்திலும் ததா - அப்படியே, மந்த்ர ப்ரதே - மந்த்ரத்தை யுபதேசித்த, குரௌ - ஆசார்யனிடத்திலும், த்ரிஷு - இம்மூவரிடத்திலும், பக்தி - பக்தியானது, ஸதா - எப்போதும், கார்யா - செய்யத்தக்கது; ஸா - அந்தப் பக்தி, ப்ரதம ஸாதநம் ஹி - முதலான ஸாதநமன்றோ? (எ-று) ததா என்பதற்கு - தேவதையோடு ஒத்தவனை என்றுமாம்

பகவச்சாஸ்த்ரம்

கக ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர ।
நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச ॥

(இ-ள) பரமாத்மந - ஈச்வரனுக்கு, ஸர்வே ஆத்மாந - எல்லா ஆத்மாக்களும், ஸ்வத - ஸ்வரூபத்தினாலே, தாஸ பூதா ஹி - சேஷபூதர்களாயஸத்தை பெற்றவர்களன்றோ? தேஷாம் - அவர்களுக்கு, பந்தே - பத்தாவஸ்தையிலும், ததைவச - அப்படியே, மோக்ஷே - முக்தாவஸ்தையிலும், அந்யதா - வேறான ஸ்வாதந்த்ர்யம், லக்ஷணம் ந - அஸாதாரணதாம் மன்று, (எ-று) - இத்தால், சேஷத்வம் சேதநஅசேதநங்கட்குப் பொதுவானதாயிருந்தாலும், ஆத்மாவுக்கு முக்கியமான ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாத்ருத்வ மில்லா விட்டாலும், ஸ்வரூப ஹாநி யில்லை யென்பது தோன்றும்

தைத்திரீய நாராயணாநுவாகம் ॥

கஉ பதிம் விச்வஸ்யாத்மேச்வரம்

(இ-ள) விச்வஸ்ய - உலகங்களுக்கு, பதிம் - ஸ்வாமியாயும், ஆத்ம ஈச்வரம் - தனக்குத்தானே ஈச்வரனையும், (எ-று)

விஷ்ணுதத்வம்

கங ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம் ।
உபயோரேஷ ஸம்பந்தோ நபரோ(அ)பிமதோ மம ॥

(இ-ள்) ஸ்வத்வம் - சொத்து என்பது, ஆத்ம - ஆத்மாவினிடத்திலே, ஸஞ்ஜாதம் - உண்டாயிருக்கிறது, ஸ்வாமித்வம்- அந்தச் சொத்துக்கு யஜமானத்வம், ப்ராஹ்மணி - ப்ராஹ்மத்தினிடத்திலே, ஸ்தித்ம் - இருக்கிறது, உபயோ - இருவர்களுக்கும், ஏஷ ஸம்பந்த - இதுவே ஸம்பந்தம், பர - வேறொரு ஸம்பந்தமானது, மம - எனக்கு, அபிமத - இஷ்டமாக, ந - இல்லை, (எ-று)

ஜிதந்தாஸ்தோத்ரம் - 1 - 4

கச ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் அநந்தக்லேசபாஜநம் ।
த்வாமேவ சரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண: ॥

(இ-ள்) மநீஷிண - புத்திமான்கள், அநந்த க்லேச பாஜநம் - எல்லையில்லாத துக்கத்திற்கு இடமாயும், கோரம் - பயங்கரமாயுமுள்ள [ஸ்வயத்நத்தால் கடக்க அரிதான என்றபடி], ஸம்ஸாரஸாகரம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தை, த்வாமேவ - தேவரீரையே, சரணம் - உபாயமாக, ப்ராப்ய-அடைந்து, நிஸ்தரந்தி - கடக்கிறார்கள், (எ-று)

ஹாரீதஸ்ம்ருதி - 8 - 141.

கரு. ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந: । ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதி ச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா: ।
முநயச்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதாந்தவேதிந: ॥

(இ-ள்) ப்ராப்யஸ்ய - அடையத்தக்க, ப்ரஹ்மண - பரப்ரஹ்மத்தினுடைய, ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்,- ப்ராப்து ச - அடைபவனான, ப்ரத்யக ஆத்மந ச - ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தி உபாயம் - அடைகிறதற்கு ஏற்ற உபாய ஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தே பலம் - அடைந்ததற்குப் பலனான தன ஸ்வரூபத்தையும், ததா - அப்படியே, ப்ராப்தி விரோதி ச - அடைவதற்கு விரோதியாயிருப்பதன ஸ்வரூபத்தையும், ஸ இதிஹாஸ புராணகா - இதிஹாஸ புராணங்களுடன் கூடின, ஸகலா வேதா - எல்லா வேதங்களும், வதந்தி - சொல்லுகின்றன, வேத வேதாந்த வேதிந - வேதங்களையும் வேதாந்தங்களானவற்றையும் அறிந்தவர்களான, மஹாத்மாந - மஹாத்மாக்களான, முநய ச - மஹரிஷிகளும், வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், (எ-று)

லக்ஷ்மீதந்த்ரம் - 17 - 70

கசா ஸம்ஶேஷித்வஸம்பந்நா ஹி த்ராணாப்யபோதிநீ ।
ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதி யா ஸுத்ருடா மதி: ॥
ஸ விச்வாஸோ பவேச்சக்ர

(இ-ள்) அநிதம்பரதமாத் - இப்பொழுது உண்டாயிற்று என்றுசொல்ல முடியாததான [அநாதியான], ஈஶ ஈஶிதவ்ய ஸம்பந்தாத் (அவன்) ரக்ஷகன் (நாம்) ரக்ஷ்யனென்னகிற ஸம்பந்தத்தால், அநுகூலாந்-அநுகூலரான, ந—நம்மை, ரக்ஷிஷ்யதி - காப்பாற்றுவான், இதி - என்கிற, ஸுத்ருடா-மிகவும்உறுதியான, மதி—எண்ணமானது, யா - யாதொன்று (உண்டு), ஸ—அந்த எண்ணமே, விஶ்வாஸ—விஶ்வாஸ மென்று, ப்ரோக்த - சொல்லப்படுவதாகும், (எ-று) — அபி - பாதபூரணம்

அஹிர்புத்நயஸம்ஹிதை - 14 - 28.

கஎ ஏவம்ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி: ।
ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே ॥

(இ-ள்) ஏவம் —இவ்விதமாக, ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே - ஸம்ஸாரமாகிறசக்கரத்திலிருந்துகொண்டு, ஸ்வகர்மபி ப்ராம்யமாணே —தன்னுடையகர்மங்களாலேசுழன்று, து:க ஆகுலே - துக்கத்தினால் கலங்கின, ஜீவே - ஜீவனிடத்தில, விஷ்ணோ —விஷ்ணுவுக்கு, காபி - அநிர்வசநீயமான, க்ருபா - கருணையானது, உபஜாயதே - உண்டாகிறது, (எ-று)

கஅ — கசு - அங்கத்தைப் பார்க்க

விஷ்ணுதர்மம் - 1-59

கக ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் ।
விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் ॥

(இ-ள்) ஸம்ஸார அர்ணவ மக்நாநாம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே முழுகி, விஷய ஆக்ராந்த சேதஸாம் - ஶப்தாதி விஷயங்களாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மநஸ்ஸை யுடையவர்களுக்கு, விஷ்ணு போதம் விநா - ஸர்வவ்யாபகனை ஸர்வேஶ்வரனென்கிற தெப்பத்தைத் தவிர, அந்யத் கிஞ்சித் - மற்று எதுவும், பராயணம் - முக்யமான ஆஶ்ரயமாக, ந அஸ்தி-இல்லை, (எ-று) - விஷ்ணுபோதம் - அக்கரையோடு இக்கரை வ்யாபகமான தெப்பம் என்க

பகவச்சாஸ்த்ரம்.

உ௦ ஆஸ்திகோ தர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவ: ஶுசி: ।
கம்பீரஶ்சதுரோ தீர: ஶிஷ்ய இத்யபிதீயதே ॥

(இ-ள்) ஆஸ்திக —ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமுடையவனும், தர்மஶீல: ச - (ஶாஸ்த்ரோக்தமான) தர்மங்களை யனுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற ஸ்வபாவமுடையவனும், ஶீலவான-(அதுக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடையவனும், வைஷ்ணவ —(ஸகல ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான) விஷ்ணுபக்தியை யுடையவனும், ஶுசி —(இவ்வளவால்) ஸர்வோத்கர்ஷம் நெஞ்சில் தட்டாதவனும், கம்பீர — (ஆசார்ய விஷயத்தில்

தனக்குண்டான ஹாவபந்தம்) பிறராலறிய வொண்ணுதவரூப இருப்பவனும், சதுர — (ஆசார்யர்நுவர்த்தநத்தில அவன் முகமலர்த்திக்கு உறுப்பானபடியான) சாதுர்யமுடையவனும், தீர — (கஷ்டஸாத்யமான ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில) தைர்யமுடையவனுமாயிருக்கும்வன், ஶிஷ்ய இதி - சிஷ்யனென்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறான், (எ-று)

உக. ஶரீரம்வஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸ꞉கர்மகுணாநஸூந் ।
குர்வர்த்தம் யோதாரயேத்யஸ்ஸ ஶிஷ்யோநேதர꞉ஸ்ம்ருத꞉ ॥

(இ-ள்) ஶரீரம - சரீரத்தையும், வஸு-பொருளையும், விஜ்ஞாநம - அறிவையும், வாஸ —வஸிக்கு மிடத்தையும், கர்ம - வ்யாபாரங்களையும், குணாந - குணங்களையும், அஸூந் - பிராணனகளையும், குரு அர்த்தம - குரு நிமித்தமாகவே, ய —எவன தாரயேத-தரிக்கிறானே, ஸ ஶிஷ்ய —அவனே சிஷ்யனென்னத்தக்கவன, இதர —வேறுவகையாக இருப்பவன, நஸ்மருத —சிஷ்யனென்று சொல்ல முடியாதவன, (எ-று)

நயாஸவிம்ஶதி - 7.

உஉ. ஸத்புத்தி꞉ ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்த்வபோதாபிலாஷீ ஶுஶ்ரூஷுஸ்த்யக்தமாந꞉ ப்ரணிபதநபர꞉ ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ꞉ । ஶாந்தோதாந்தோ(அ)நஸூயுஶ்ஶரணமுபகதஶ்ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீ ஶிஷ்ய꞉ ப்ராப்த꞉ பரீக்ஷாம் க்ருதவிதபிமதம் தத்த்வதஶ்ஶிக்ஷணீய꞉ ॥

(இ-ள்) ஸத் புத்தி -தயாஜ்ய உபாதேயங்களை அறியும் புத்தியை யுடையவனும், ஸாது ஸேவீ (அநுகூல அடியார்களைப் பெரியோர்களை அநுவர்த்திப்பவனும், ஸமுசிதசரித ஜ்ஞாநத்துக்குத்தகுந்த நடத்தையை யுடைய ... தத்தவ போத அபிலாஷீ - தத்தவ த்ரயத்தினுடைய உண்மையை யறிவதில் அபேக்ஷையுடையவனும், ஶுஶ்ரூஷு — (அது கேட்கைக்காக ஆசார்யனை) அநுவர்த்திப்பதில் இச்சையுடையவனும், த்யக்த மாந —(அதற்கு விரோதியான) அஹங்காரத்தை விட்டவனும், ப்ரணிபதந பர — (அதற்குத் தகுதியாக ஆசார்யனிடத்து) ப்ரணிபாத நமஸ்காரங்களைச் செய்பவனும், ப்ரஶ்நகால ப்ரதீக்ஷ - கேட்குஞ் சமயத்தை அறிந்துகேட்பவனும் ஶாந்த — அடக்கின நிகரமுடையவனும், தாந்த - பஹிரிந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையவனும், அநஸூய — (ஆசார்யவிஷயத்தில) அஸூயை இல்லாதவனும், ஶரணம உபகத - ஆசார்யன திருமாளிகையில் காத்துக்கொண்டிருக்கிற ... நலனை பண்ணுகிறவனும்], ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸ ஶாலீ - சாஸ்த்ரத்தில் விஶ்வாஸமுடையவனுமான, ஶிஷ்ய —சிஷ்யன, பரீக்ஷாம ப்ராப்த - (ஆஸ்திக்யத்தையும் ஆதரத்தையும் அறிந்தறகாகப்) பரீக்ஷை செய்யப்பட்டு, க்ருதவித அபிமத꞉ (ஆசார்யன பண்ணின) உபகாரத்தை மறவாத பெரியோர்களாலே (இவன

உபதேசபாத்ர மென்று) அபிமானிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, தத்த்வத: — உண்மையாக, ஶிக்ஷணீய — சிக்ஷைக்கு [ஜ்ஞாநோபதேசத்துக்குத்] தக்கவன்; (எ-று)

உரு. ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஶம் புத்தேஶ்சலநகாரணம் ।
உபதேஶாத்தரிம் புத்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு ॥

(இ-ள்) ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாநம் - சாஸ்த்ரங்களாலுண்டாகும் ஜ்ஞாநமானது, பஹுக்லேஶம் - அதிக ஆயாஸத்தை உண்டுபண்ணத்தக்கது, புத்தே: - புத்திக்கு, சலநகாரணம் - கலக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது, (ஆகையால்), உபதேஶாத் - உபதேஶத்தாலே, ஹரிம் - ஈஶ்வரனை, புத்வா - (உபாயமாக) அறிந்து, ஸர்வ கர்மஸு - எல்லாக் காமங்களிலேயும், விரமேத - ஒழிய்கக்கடவன் [சாஸ்த்ராப்யாஸங்களைத் தவிரவேதோடு உபாயாந்தரங்களினின்றும் தவிரக்கடவன்,] (எ-று) 'உபதிஶ்யதே இதி உபதேஶ:' என்ற காமணிவ்யுத் பத்தியாலே, உபதேஶமென்பது - திருமந்த்ரம் என்று பொருள்படுமென்பர்.

ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவம் - உத்தரஶதகம் - 74

உச. கூடஸ்தாரங்கேஶ குணராஶிவத் குணபரீவாஹாத்மநாம் ஜந்மநாம்
ஸங்க்யா பௌமநிகேதநேஷ்வபி குடீகுஞ்ஜேஷு ரங்கேஶ்வர ।
அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:
ப்ரீணீஷே ஹ்ருதயாலுபிஸ்தவ தத: ஶீலாஜ்ஜடீபூயதே ॥

(இ-ள்) ரங்கேஶ்வர - ஸ்ரீரங்கநாதனே! குணராஶிவத் - (உமது ஜ்ஞாநம் ஶக்தி முதலிய) குணங்களுக்கு (எல்லை யில்லாமை) போலவே, குண பரீவாஹ ஆத்மநாம் - (தயைவாத்ஸல்யம் முதலிய) குணங்களுடையபரீவாஹரூபங்களான [தேவரீரது தயாதி குணங்களைப் பிரகாஶப்படுத்துவதான], ஜந்மநாம் - பிறவிகளுடைய, ஸங்க்யா - எண்ணிக்கையானது, ஆஸ்தாம் - (எல்லையில்லாத தாக) இருக்கட்டும், பௌமநிகேதநேஷு-பூமியிலுள்ள திருக்கோயில்களிலும், குடீகுஞ்ஜேஷு - (கிருஹஸ்தர்களுடைய) கிருகங்களிலும் (ருஷிகளுடைய) பர்ணசாலைகளிலும், அர்ச்ய - (எல்லாராலும்) அர்ச்சிக்கத் தக்கவரும், ஸர்வ ஸஹிஷ்ணு —எல்லா அபசாரங்களையும் பொறுக்குந் தன்மை யுடையவருமான, த்வம் - நீர், அர்ச்சக பராதீந அகில ஆத்ம ஸ்திதி (ஸந்) - அர்ச்சகர்கட்குப் பராதீநமாகஇருக்கிற ஸமஸ்தமான தன்னுடைய நிலையையுடையவராய்க்கொண்டு, ப்ரீணீஷே - ஸந்தோஷப்படுகிறீர், [மாலை சந்தம் வஸ்த்ரம் அலங்காரம் முத லியவற்றில் எதைத அர்ச்சிக்கிறவன பகவானுகிய உமக்கு ஸமர்ப்பிக்கின்றானோ, அதை உமக்குப் போக்யமாக நீர் ஸ்வீகரிக்கிறீர் என்றபடி], தவ - உம்முடைய, தத - அந்தஶீலகுணத்தினலே, ஹ்ருதயாலுபி - நல்ல மநஸ்வி களினலே, ஜடீபூயதே - மூடர்களாக ஆகுகை, [உமது இப்படிப்பட்ட ஶீலகுண த்தையநுஸந்தித்து மநஸ்விகள் திகப்ரமை கொள்ளுகின்றார்கள் என்பது கருத்து.] (எ-று)

ராமாயணம் - அயோத்யா காண்டம் - 2, 26

உரு. பஹவோ ந்ருப கல்யாண குணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே ।

(இ-ள) ந்ருப - ராஜாவே! தே - உன்னுடைய, புத்ரஸ்ய - பிள்ளைக்கு, பஹவ —பலவான, கல்யாணகுணா —கல்யாணகுணங்கள், ஸந்தி - இருக்கின்றன, (எ-று)

ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம்

உகூ. த்வமநந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா: ।

(இ-ள) அநந்த குணஸ்ய அபி - எல்லையில்லாத குணங்களையுடையவனாக இருந்தாலும், தவ - உனக்கு, ஷட் குணா ஏவ - ஆறுகுணங்களே, ப்ரதமே முதன்மையானவை, (எ-று)

ஸ்ரீ கீதை - 4 - 5

உஎ. பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந ।
தாந்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப ॥

(இ-ள) அர்ஜுந - அர்ஜுநனே! மே - எனக்கு, பஹூநி - அளவிறந்த, ஜந்மாநி - ஜந்மங்கள், வ்யதீதாநி - கடந்துபோயின, தவ ச - உனக்கும் (அப்படியே பலஜந்மங்கள் கடந்து போயின), (ஆனால்), பரந்தப - (யுத்தத்தில்) பிறரைத் தபிக்கவைக்கிற வீரனே! தாநி ஸர்வாணி - அந்த எல்லாப் பிறவிகளையும், அஹம் - நான், வேத - அறிவேன், த்வம் - நீயோ, ந வேத்த - அறியாய், (எ-று)

தைத்தரீய ப்ராஹ்மணம்

உஅ. அநந்தா வை வேதா: ॥

(இ-ள) பகவந் மந்த்ரா —பகவானுடைய மந்த்ரங்கள், அநந்தா - எண்ணிறந்தன, (எ-று) 'வை' என்பது - பாத பூரணத்துக்காக வந்தது

விஷ்ணுகாயத்ரி

உகூ. நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி ।
தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத் ॥

(இ-ள) நாராயணாய - நாராயணனை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம்; வாஸுதேவாய - வாஸுதேவனென்கிற நாராயணனை, தீமஹி-த்யாநம் செய்யக்கடவோம், ந -நமக்கு, விஷ்ணு —விஷ்ணுவானவர், தத் - அந்த நாராயண த்யானத்தை, ப்ரசோதயாத் - நன்றாக நிறைவேற்றிவைக்கட்டும், (எ-று.)

நாரதீயம் - அஷ்டாக்ஷர ப்ரஹ்ம வித்யை - 1 - 41.

௩0 யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத் பர: ।
ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத் பர: ॥

(இ-ள) யதா - எப்படியானால், ஸர்வேஷு தேவேஷு- ஸமஸ்த தேவ

னைகளுள்ளும், நாராயணாத் - நாராயணனைக் காட்டிலும், பர - மேலான தெய்வம், ந அஸ்தி - இல்லையோ, ததா - அப்படியே, ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு - ஸமஸ்தமந்த்ரங்களுள்ளும், அஷ்டாக்ஷராத் - திருவஷ்டாக்ஷரத்தைக் காட்டிலும், பர - மேலான மந்த்ரம், ந - இல்லை, (எ-று)

நாரஸிம்ஹ புராணம் - 18 - 32

௩௧. அத்ரோர்த்வபாஹுர் பூத்வாத்ய ஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமி
வ: ஹே புத்ரசிஷ்யா: ச்ருணுத ந மந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத் பர: ||

(இ-ள்) ஹே புத்ரசிஷ்யா - ஏ புத்திரர்களே! சிஷ்யர்களே! அத்ர - இவ்விடத்தில், ஊர்த்வபாஹு: பூத்வா - உயர்த்தின கையை யுடையவனாய், அத்ய - இப்பொழுது, ஸத்யபூர்வம் - சபதபூர்வகமாக, வ - உங்களுக்கு, ப்ரவீமி - சொல்லுகிறேன், (யாதெனில்) ச்ருணுத - நீங்கள் கேளுங்கள், அஷ்டாக்ஷராத் - திருவஷ்டாக்ஷரத்தைக் காட்டிலும், பர - மேலான, மந்த்ர - மந்த்ரமானது, ந - இல்லை, (எ-று)

இதுவும், அடுத்ததும் - தைத்திரீயோபநிஷத்து - நாராயணாநுவாகம்.

௩௨ விச்வம் நாராயணம்

(இ-ள்) விச்வம் - சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஆத்மாவானவனும், நாராயணம் - நாராயணனை, (எ-று)

௩௩ நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண: பர: ।
நாராயண பரோ ஜ்யோதி ராத்மா நாராயண: பர: ॥
யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருச்யதே ச்ரூயதேऽபிவா ।
அந்தர்பஹிச்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தித: ॥

(இ-ள்) நாராயண பரம ப்ரஹ்ம-பரப்ரஹ்மமும் நாராயணனே, தத்த்வம் பர நாராயண - பரதத்த்வமும் நாராயணனே, நாராயண பரோ ஜ்யோதி - பரஞ்சோதியும் நாராயணனே, ஆத்மா நாராயண பர - பரமாத்மாவும் நாராயணனே, அஸ்மிந் ஜகதி - இந்த உலகத்திலே, யச்ச கிஞ்சித - யாதானுமொன்று, த்ருச்யதே - காணப்படுகிறதோ, ச்ரூயதேऽபிவா - கேட்கப்படுகிறதோ, தத் ஸர்வம் - அந்தவஸ்துக்கள் எல்லாவற்றினுடையவும், அந்த - உள்ளும், பஹிச்ச - புறம்பும், வ்யாப்ய - நிறைந்து, நாராயண - நாராயணன், ஸ்தித - இருக்கிறான், (எ-று.)

மஹோபநிஷத் - 1, 1, 1

௩௪ ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ॥

(இ-ள்.) (மஹாப்ரளயத்தில்), ஏகோ ஹ வை நாராயண - நாராயணன் ஒருவனே மாத்திரமன்றே, ஆஸீத் - இருந்தான், ப்ரஹ்மா - ப்ரஹ்மாவும்,

ந- இல்லை, ஈஶாந — சிவனும், ந - இல்லை, இமே - இந்த, த்யாவாப்ருதிவீ - ஆகாசமும் பூமியும், ந- இல்லை, (எ-று)

ஸுபாலோபநிஷத் - 6

௩௫ சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:, ஶ்ரோத்ரஞ்ச ஶ்ரோதவ்யஞ்ச நாராயண:

(இ-ள்) சக்ஷுஶ் ச - பார்க்கிற கண்களும், த்ரஷ்டவ்யம் ச - பார்க்கப்படும் வஸ்துக்களும், நாராயண - நாராயணனே, ஶ்ரோத்ரம் ச - கேட்கிற செவிகளும், ஶ்ரோதவ்யம் ச - கேட்கப்படுஞ் சப்தமும், நாராயண - நாராயணனே

௩௬ திஶஶ்ச ப்ரதிஶஶ்ச நாராயண:

(இ-ள்) திஶஶ் ச - திக்குக்களும், ப்ரதிஶஶ் ச - ஈசாந்யம் முதலிய மூலைத் திக்குக்களும், நாராயண — நாராயணனே, (எ-று)

௩௭. யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்

(இ-ள்) யஸ்ய - எவனுக்கு, ஆத்மா - ஜீவாத்மாவானது, ஶரீரம் - ஶரீரமாகவிருக்கிறதோ, யஸ்ய - எவனுக்கு, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ஶரீரம் - சரீரமாக விருக்கிறதோ, (எ-று)

௩௮. யஸ்ய ம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்.

(இ-ள்) யஸ்ய - எவனுக்கு, ம்ருத்ய - ம்ருத்யுவானவன், ஶரீரம் - சரீரமாக இருக்கிறானோ, (எ-று)

௩௯ ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண: ॥

(இ-ள்) ஏஷ - இவன், ஸர்வபூத அந்தராத்மா - எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயும், அபஹதபாப்மா - (அவற்றின்) தோஷம் தட்டாதவனும், திவ்ய - பரமபத நிலயனும், தேவ - உபயவிபூதிக்கும் நாதனும், ஏக - நிகரற்றவனுமுள்ள, நாராயண - நாராயணன், (எ-று)

௪0 ௩0 - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

௪௧ ௩௧ - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க.

நாரதீயம் அஷ்டாக்ஷரப்ரஹ்மவித்யை 1 - 11

௪௨ ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்த: ஸம்ஸாரார்ணவதாரக: ।
கதிரஷ்டாக்ஷரோ ந்ரூணாம் அபுநர்பவகாங்க்ஷிணாம் ॥

(இ-ள்) ஸர்வ வேதாந்த ஸார அர்த்த - ஸமஸ்த வேதங்களினுடைய ஸாரமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிப்பதும், ஸம்ஸார அர்ணவ தாரக - ஸம்ஸாரமாகிற கடலைக் கடத்துவதுமான, அஷ்டாக்ஷர - திருவஷ்டாக்ஷர மந்த்ர

மானது, அபுநர்பவ காங்க்ஷிணும - மீண்டும் பிறவாமலிருக்கும்படி விரும்பு கின்ற முமுக்ஷுக்களான, நருணும - மனிதர்களுக்கு, கதி - புகலாகும், (எ-று) —'நருணும்' என்று பொதுவாகச் சொன்னதனால், அஷ்டாக்ஷரம் எல்லார்க்கும் உரியதென்று ஏற்படுமென்பர்

சரு. ஆர்த்தா விஷண்ணா: சிதிலாஸ்ச பீதா: கோரேஷு வ்யாதிஷு வர்த்தமாநா: । ஸங்கீர்த்ய நாராயணஸப்தமாத்ரம் விமுக்த து:கா: ஸுகிநோ பவந்தி ॥

(இ-ள) ஆர்த்தா - நஷ்டைசவர்யகாமரும், விஷண்ணா - அபூர்வ ஐசவர்யகாமரும், ஸிதிலா - அல்பமான வியாதிகளையுடையவரும், பீதா - (சத்ருக்களிடத்தினின்று) பயப்பட்டவர்களும், கோரேஷு வயாதிஷு வாத்தமாநா - கொடிய வியாதிகளினின்று (பீடிக்கப்பட்டு) இருப்பவர்களும்,—நாராயணசப்த மாத்ரம் - திருமந்த்ரத்தை, ஸங்கீர்த்ய - ஸ்ரத்தையோடு அநுஸந்தித்து, விமுக்த து:கா - (ஐசவர்யநாசம் முதலியவற்றாலாகும்) துக்கத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களாய், ஸுகிந - (ஐசுவர்ய லாபாதிகளாலுண்டான) ஸுகத்தை அடைந்தவர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள், (எ-று)—ஆர்த்தா - கைங்கர்யத்தின் விஸ்லேஷத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களும், விஷண்ணா - தம்மைக்காத்துக் கொள்வதில் ஸ்வப்ரவருத்தியைப் பொருந்தவர்களும், ஸிதிலா -(தேவதாந்தரங்கட்கு அடிமைப்படுவதற்கு ப்ரஸக்திவந்தபோதிலும்) மனம் இடிந்து போகுமவர்களும், பீதா -ஸ்வஸ்வாதந்த்ரியத்தில் அஞ்சினவர்களும், கோரேஷு - தமது முயற்சியாற்போக்கவரியனவான, வயாதிஷு-தேஹாத்மாபிமாநமென்ன விஷயசாபலமென்ன இவற்றிலே, வாத்தமாநா - இருப்பவர்களும், நாராயண ஸப்தமாத்ரம ஸங்கீர்த்ய—,விமுக்தது கா - கைங்கர்யவிச்சேதாதிகளால் வரக்கடவ துக்கம் அடியோடுநீங்கப்பெற்றவராய், ஸுகிந அநவரதகைங்கர்யத்தால் ஆநந்தபரிபூர்ணராய், பவந்தி - ஸ்வரூபத்தை யுடையவர்களாவரென்று ஸ்வாபதேஸார்த்தம்

ஸ்ரீஹயசீர்ஷஸம்ஹிதை - 24, 12 கருடபுராணம் - பூ 220, 9.

சசு நாராயணேதிஸப்தோऽஸ்தி வாகஸ்தி வஸவர்த்திநீ ।
ததாபிநரகே கோரே பதந்தீதிகிமத்புதம் ॥

(இ-ள) நாராயண இதி - நாராயணனென்கிற, ஸப்த அஸ்தி - சப்தம் இருக்கிறது, வஸவாத்திநீ - (அதனைச்சொல்லுகைக்கு) ஸ்வாதீநமான, வாக - வாகிந்த்ரியம், அஸ்தி - இருக்கிறது, ததா அபி - அப்படியிருக்கச்செய்தேயும், கோரே நரகே - கோரமான நரகத்தில், பதந்தி - விழுகிறார்கள், இதி கிம - இது ஏன்? (என்று கிங்கரருபதன் யமனைக்கேட்க, யமனும் தனக்குக்காரணம் தெரியாமல்), அத்புதம - இதுவும் ஆச்சரியம் (என்கிறான்), (எ-று)

நாரதீயம் - அஷ்டாக்ஷர ப்ரஹ்ம வித்யை - 1 - 10
ப்ரஹ்மபுராணம் - 57, 24.

௪௫ 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥

(இ-ள்). நமோநாராயணாய இதி மந்த்ர - 'நமோநாராயணாய' என்னும் மந்த்ரமானது, ஸர்வார்த்த ஸாதக - ஸகல அர்த்தங்களையும் ஸாதித்துக்கொடுக்கும், தத்ர - அப்படி இஷ்டத்தைப் பெறுவதில், பஹுபி மந்த்ரை - பலவான மந்த்ரங்களாலே, கிம் - என்ன ப்ரயோஜனம்?—தத்ர - அவ்வாறு இஷ்டத்தைப் பெறுவதில், பஹுபி வ்ரதை - அநேக வ்ரதங்களாலே, கிம் - என்ன ப்ரயோஜனம்? (எ-று)

பார்த்தம் - ஸபாபர்வம் - த்யூதபர்வம் - 90, 42

௪௫ 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।

(இ-ள்) மஹதி ஆபதி - (தன்னால் நிவர்த்திக்கமுடியாத) பெரிய ஆபத்தானது, ஸம்ப்ராப்தே - தானே கிட்டிக்கொண்டு வந்த காலத்தில், பகவான் - (ஆபந்நிவ்ருத்திக்குடலான) ஜ்ஞாந சக்தி பலாதி குணங்களையுடைய, ஹரி - ஆச்ரிதர் ஆபத்தைப் போக்கும் விஷ்ணுவானவன், ஸ்மர்த்தவ்ய - (ஒருகால்) நினைக்கத்தகுந்தவன், (எ-று)

பாரதம் - ஸபாபர்வம் - த்யூதபர்வம் - 90, 43

௪௬ 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥

(இ-ள்) சங்கசக்ரகதாபாணே - (ஆச்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டாகச்) சங்கு சக்கரம் கதை என்ற ஆயுதங்களைக் கையில் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவனே! த்வாரகா நிலய - த்வாரகையை வாஸஸ்தானமாக வுடையவனே! அச்யுத - ஆச்ரிதரைக் கைநழுவவிடாதவனே! கோவிந்த - கோவிந்தனே! புண்டரீகாக்ஷ - செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனே! சரணாகதம் - சரணமாக வடைந்த, மாம் - என்னை, ரக்ஷ - ரக்ஷிப்பாயாக, (எ-று)—'சங்க சக்ர கதா பாணே' என்றதனால் - பரத்வமும் ரக்ஷணோபயோகியான ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களும், 'த்வாரகா நிலய' என்றதனால் - ஸௌலப்யமும், 'அச்யுத' என்றதனால் - ஆச்ரிதரைக் கைவிடாத தன்மையும், 'கோவிந்த' என்றதனால் - ஸௌசீல்யமும், 'புண்டரீகாக்ஷ' என்றதனால் - வாத்ஸல்யமும் சொல்லப்பட்டன; சரணாகதம் என்று ரக்ஷிக்கைக்கு அதிகாரம் சொல்லப்பட்டது.

பாரதம் - உத்யோகபர்வம் - 47 - 39

௪௭ 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌋𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌵 𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 ॥

(இ-ள்) கருஷ்ணா-த்ரௌபதியானவள், தூரவாஸிநம் - பஹுதூரத்தில் வஸிக்கிற, மாம் - என்னைக்குறித்து, கோவிந்த இதி - கோவிந்த என்று, ஆக்ரந்தத - அழுதாள், இதியத் என்பதுயாதொன்றுஉண்டோ, தத்-அது, வ்ருத்தம் - வட்டிக்கு வட்டியுள்ள, ருணம் இவ-கடனைப்போல, மே - என்னுடைய, ஹ்ருதயாத் மநஸ்ஸினின்றும், ந அபஸர்ப்பதி - நீங்கவில்லை; (எ-று)

பாகவதம் - 6, 2, 14

சஅ ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யம்வா ஸ்தோபம் ஹேளநமேவவா ।
வைகுண்ட நாமக்ரஹணம் அசேஷாகஹரம் விது: ॥

(இ-ள்) ஸாங்கேத்யம் - பிதாவினுடைய ஸங்கேதமும் [நாராயணாதி நாமங்களை (அஜாமேளனைப்போல) பேரிட்டழைத்தலும்], பாரிஹாஸ்யம் பரிஹாஸமும் [அநுகூல விஷயத்தில் கோபிகளைப் போல திருநாமங்களையிட்டுச் சொல்லுதலும்], ஸ்தோபம் - நிரர்த்தகமும் [ஸங்கீதவித்வான்களைப் போலத் திருநாமங்களைச் சொல்லுதலும்], ஹேளநமேவவா - ரோஷம் பிறக்கும்படி எள்ளல் பண்ணுதலும் [ப்ரதிகூலவிஷயத்தில் (சிசுபாலாதிகளைப்போல) சொல்லுதலும்] (ஆகிய இந்த ஸமயங்களிலும்), வைகுண்ட நாம க்ரஹணம் (ஸ்வபராபதிபாதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும்போக்கும்) விஷ்ணுவின் திருநாமத்தைச்சொல்வது, அசேஷ அகஹரம்-(தான் அது வரையிற) செய்த எல்லாப் பாபத்தையும் போக்குமதாக, விது -அறிவார்கள், (பெரியோர்), (எ-று)

வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி - 3, 4, 7 ராமோத்தரதாபநீயம் 6-கண்டம்.

சகூ ஐஹலௌகிகமைச்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம் ।
கைவல்யம் பகவந்தம்ச மந்த்ரோயம் ஸாதயிஷ்யதி ॥

(இ-ள்) ஐஹலௌகிகம் - (புத்ரபசுவநாதி ஸார்வபௌமத்வம் ஈறாகவுள்ள) இஹலோகத்திலுண்டான, ஐச்வர்யம்-ஐசுவரியத்தையும், ஸ்வர்க்காத்யம் - ஸ்வர்க்கானுபவம் முதலான, பாரலௌகிகம்-பரலோக ஐசுவரியத்தையும், கைவல்யம் - ஆத்மாநுபவாத்மமான கைவல்யத்தையும், பகவந்தம் ச - (நிரதிசயாநந்தரூபமான) பகவதனுபவத்தையும், அயம் மந்த்ர -இந்த மந்த்ரம், ஸாதயிஷ்யதி - ஸாதித்துக்கொடுக்கும், (எ-று) 'ச' என்பது - சரம பாவத்தைக் காட்டுமென்பதும் உண்டு

ரு० கரு - ஆவது இலக்கத்தைக் காணக

நாராயணோபநிஷத்

ருக ஓமித்யேகாக்ஷரம் । நம இதி த்வே அக்ஷரே । நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி । இத்யஷ்டாக்ஷரம் ச்ந்தஸா காயத்ரம் சேதி ।

(இ-ள்) ஓமித்யேகாக்ஷரம் - ஓம் என்று ஓரக்ஷரமாய், நம இதி த்வே அக்ஷரே - நம என்று இரண்டு அக்ஷரமாய், நாராயணாய இதி பஞ்சாக்ஷராணி -

நாராயணுயவென்று ஐந்து அக்ஷரமாய, இதி - இப்படி, அஷ்டாக்ஷரம் - எட்டு எழுத்துக்களாய, சந்தஸா சந்தஸ்ஸால, காயத்ரீ ச - காயத்ரியாய மிருக்கும்

ருஉ ஓமிதி அக்ரே வ்யாஹரேத் । நம இதி பஸ்சாத் । நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத் ।

(இ-ள்) ஓம் இதி அக்ரே வ்யாஹரேத - ஓம் என்று முதலில் சொல்லக் கடவன், நம இதிபஸ்சாத(வ்யாஹரேத) - நம என்று பிறகுசொல்லக்கடவன்; நாராயணுய இதி - நாராயணுயவென்று, உபரிஷ்டாத - அதன்பிறகு (வ்யாஹரேத) - சொல்லக்கடவன், (எ-று)

ருந ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் ।
மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம் ॥

(இ-ள்) ப்ரணவ ஆத்யம - ப்ரணவத்தை முதற்பதமாகவும், நம மத்யம - நம என்னும்பதத்தை மத்யமபதமாகவும், நாராயண பத அந்திமம்-நாராயணபதத்தைக் கடைசிபபதமாகவுமுடைய, அஷ்டாக்ஷரம மந்த்ரம - அஷ்டாக்ஷரமென்னும மந்த்ரத்தை, ந்ருணும - சேதனர்களுக்கு, ஸர்வ ஸித்தி கரம - எல்லா அபீஷ்டத்தையும கொடுக்குமதாக, வித்யாத - அறியக்கடவன், (எ-று)

அதர்வவேதம - கோபத ப்ராஹ்மணம - பூர்வபாகம்- ப்ரபா - 1. ப்ராஹ்மணம - 6

ருச பூரிதி ருக்வேதாதஜாயத । புவ இதி யஜுர்வேதாத் ।
ஸுவரிதி ஸாமவேதாத் । தாநி ப்ரகாண்யவ்யாஹ்ருதய: ।
தேப்யோऽபிதப்தேப்யஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த । அகார
உகார மகார இதி । தாநேகதா ஸமபரத்ததேததோமிதி ॥

(இ-ள்) பூ இதி ருக்வேதாத அஜாயத - 'பூ' என்பது ருக்வேதம லயித்து உண்டாயிற்று, புவ இதி யஜுர்வேதாத - 'புவ' என்பது யஜுர்வேதம லயித்து உண்டாயிற்று, ஸுவ இதி ஸாமவேதாத - 'ஸுவ' என்பது ஸாமவேதம லயித்து உண்டாயிற்று, தாநி - அந்த 'பூ, புவ, ஸுவ' என்கிற வ்யாஹ்ருதிகளாகிற, ப்ரகராணி பரிசுத்தமான ஸ்வரணங்களை, அப்யதபத் - தீட்டிவைத்தான, (ப்ரஜாபதி), தேப்ய அபிதப்தேப்ய அபிதப்தங்களான அந்தப் பூராதி வ்யாஹ்ருதிகளினின்று [வ்யாஹ்ருதித்ரயங்களும லயத்தை யடைந்து], அகார உகார மகார இதி - 'அ உ ம' என்று, த்ரயோ வர்ணு -மூன்று எழுத்துக்கள், அஜாயந்த - உண்டாயின, தாந - அந்த மூன்று வர்ணங்களையும, ஏகதா ஒன்றாக, ஸமபரத - சேர்த்தான, தத ஏதத - அந்த இது தான், ஓம இதி - ஓம என்பது, (எ-று)—லயித்தல - ஸ்வகாரணவஸ்தையையடைதல

26

மநுஸ்ம்ருதி-2, 76

௫௫ அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்ச மகாரஞ்ச ப்ரஜாபதி: ।
வேதத்ரயாந்நிரதுஹத் பூர்ப்புவஸ்ஸ்வரிதீதி ச ॥

(இ-ள்) அகாரம் ச அபி - அகாரத்தையும், உகாரம் ச - உகாரத்தையும், மகாரம் ச - மகாரத்தையும், பூ: புவ: ஸ்வ: இதி ச - 'பூ: புவ: ஸ்வ:' என்கிற வ்யாஹ்ருதிகளையும், ப்ரஜாபதி - பிரமன், வேதத்ரயாத் - மூன்று வேதங்களினின்றும், நிரதுஹத் - எடுத்தான், (எ-று)

விஷ்ணுபுராணம் - 1, 5, 63

௫௬ நாம ரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் ।
வேதசப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ: ॥

(இ-ள்) ஸ: - பிரஜாபதி, ஆதௌ - ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில், தேவாதீநாம் - தேவர் முதலாக ஸ்தாவரங்களீறாகவுள்ள, பூதாநாம் - பூதங்களுக்கு, நாம - பெயர்களையும், ரூபம் ச - வடிவங்களையும், க்ருத்யாநாம் ப்ரபஞ்சநம் ச - வியாபாரங்களுடைய விரிவையும், வேதசப்தேப்ய ஏவ - வேதத்தினுடைய சப்தங்களிலிருந்தே, சகார - ஸ்ருஷ்டித்தான், (எ-று)

லக்வத்ரிஸ்ம்ருதி - 1, 12

௫௭. ப்ரணவாத்யாஸ்ததா வேதா: ப்ரணவே பர்யவஸ்திதா: ।
வாங்மயம் ப்ரணவஸ்ஸர்வம் தஸ்மாத் ப்ரணவமப்யஸேத் ॥

(இ-ள்) வேதா: —வேதங்கள், ப்ரணவ ஆத்யா: —ப்ரணவத்தை முதலாக உடைத்தாயிருக்கின்றன, ததா - அப்படியே, ப்ரணவே - ப்ரணவத்தில், பர்யவஸிதா: —லயமடைகின்றன, ஸர்வம் வாங்மயம் - எல்லா சப்தங்களும், ப்ரணவ: - ப்ரணவமாயிருக்கும், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ப்ரணவம் அப்யஸேத் - ப்ரணவத்தைக் கற்கக்கடவன், (எ-று)

த்யாநபிந்தூபநிஷத் - 15

௫௮ ஓங்காரப்ரபவா வேதா ஓங்காரப்ரபவாஸ்ஸ்வரா: ।
ஓங்காரப்ரபவம் ஸர்வம் ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் ॥

(இ-ள்) வேதா: - வேதங்கள், ஓங்கார ப்ரபவா: - ஓங்காரத்தைப் பிறப்பிடமாக வுடையன, ஸ்வரா: - ஸ்வரங்களும், ஓங்கார ப்ரபவா: - ஓங்காரத்தினின்று முண்டாகின்றன, ஸ்தாவர ஜங்கமம் - ஸ்தாவர ஜங்கமங்களான, ஸர்வம் ஜகத் - எல்லா ஜகத்தும், ஓங்கார ப்ரபவம் - ஓங்காரத்தினின்றும் உண்டானதே, (எ-று)

விஷ்ணுதர்மம் - 67, 6 - இலும் இந்த ப்ரமாணம் வந்துள்ளது,

அது வருமாறு —

விநிர்ஜக்முஸ்ததோ வேதாஸ் ஸர்வே ப்ரஹ்மணோ வ்யக்தஜந்மந: ।
ஓங்காரப்ரபவா வேதா: ஜக்முஸ்ஸர்வே ரஸாதலம் ॥

(இ-ள்) ஓங்கார ப்ரபவா - ஓங்காரத்தைக் காரணமாக வுடையனவான, வேதா - வேதங்கள், வ்யக்தஜந்ம ப்ரஹ்மண - நாராயணரூபியா யிருந்த அந்தப் பிரமத்தினின்றும், விநிர்ஜக்மு - வெளிவந்தன, (பின்பு), தே ச - அவை, ரஸாதலம் - பாதாளத்தை, ஜக்மு - அடைந்தன, (எ-று)

தைத்திரீய உபநிஷத், 2 - நாராயணாநுவாகம் - 10, 24
ஸாத்தமோத்தர புராணம் - 226, 70

௫௯. யோ வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித: ।
தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய: பரஸ்ஸ மஹேஸ்வர: ॥

(இ-ள்) யத் - யாதொரு, ஸ்வர —ப்ரணவமானது, வேத ஆதௌ - வேதங்களின் முதலில், ப்ரோக்த —சொல்லப்பட்டதோ, வேதாந்தே ச - வேதத்தின் முடிவிலும், ப்ரதிஷ்டித - இருக்கிறதோ, ப்ரக்ருதி லீநஸ்ய ஸ்வகாரணமான அகாரத்திலே அடங்கியிருக்கிற, தஸ்ய அந்த ப்ரணவத்திற்கு [அதாவது- அ என்கிற எழுத்துக்கு], ய யாதொரு நாராயணன், பர - பொருளோ, ஸ - அப்படிப் பொருளாகிய நாராயணன்தான், மஹேஸ்வர - பரமேஸ்வரன்

௬௦ அகாரோ வை ஸர்வா வாக் ।

(இ-ள்) ஸர்வா வாக் - ஸமஸ்தவாக்குகளும், அகாரோ வை - அகாரமாயே யிருக்கும், (எ-று)—'மண்ணே பானை' என்றாற்போல 'அகாரத்தின் விகாரமே எல்லா வாக்குகளும்' என்ற பொருளில் 'அகாரமே எல்லாவாக்கும்' என்றதென்க

௬௧ ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாத் அகாரஸ்ய ஸ்வபாவத: ।
ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத் ப்ரஹ்மணோபி ஸ்வபாவத: ॥
வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத் ப்ரதீயதே ॥

(இ-ள்) அகாரஸ்ய ஸ்வபாவத ஸமஸ்த ஶப்த மூலத்வாத - இயல்பாகவே அகாரம் எல்லாச் சொற்களுக்கும் காரணமா யிருப்பதனாலும், ஸ்வபாவத - இயல்பாகவே, ப்ரஹ்மணோபி - பரப்பிரமமும், ஸமஸ்த வாச்ய மூலத்வாத்-எல்லாப்பொருள்கட்கும் காரணமாயிருப்பதனாலும், தயோ - அகாரத்துக்கும் பரப்பிரமத்துக்கும், வாச்ய வாசக ஸம்பந்த — சொல்லும் பொருளுமாகின்ற ஸம்பந்தம், அர்த்தாத் ப்ரதீயதே - பொருள்தன்மையால் தோன்றுகின்றது.

தைத்திரீயகம் - ப்ருகு வல்லி - 1 - 1

௯௨ யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே। யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி।
யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி। தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ। தத் ப்ரஹ்மேதி॥

(இ-ள்) யதோவா - எவனிடத்திலிருந்து, இமாநி பூதாநி - இந்தப் பூதங்களெல்லாம், [தேவமநுஷ்யாதி ப்ராணிகள்], ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவோ, யேந - (ஆத்மாவாயிருக்கிற) எதனால், ஜாதாநி - உண்டான பூதங்களெல்லாம், ஜீவந்தி - உயிருடன் இருக்கின்றனவோ, யத் - எந்த வஸ்துவை யுத்தேசித்து, (உண்டான பொருள்கள் மோக்ஷகாலத்தில்), ப்ரயந்தி - போகின்றனவோ, அபிஸம்விசந்தி (உண்டான அப்பொருள்களெல்லாம் லயகாலத்தில் எதனோடு) ஏகீபாவத்தை யடைகின்றனவோ, தத் ப்ரஹ்ம இதி - அதுவே பரப்பிரமமென்று, தத - அப்படிப்பட்ட பொருளை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - உணர்வாயாக, (எ-று)—என்று வருணனென்னும் ஆசார்யன் ப்ருகு என்னும் சிஷ்யனைக்குறித்துச் சொன்னான்

ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் - 1, 2, 70

௯௩ ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ்ஸ ச ஸர்க்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்ய
தே ச। ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரசேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர் வ
ரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய:॥

(இ-ள்) வரிஷ்ட—ச்ரேஷ்டனும், வரேண்ய — வரிக்கத்தக்கவனும், வரத —(ப்ரஹ்மா முதலியோர்க்குப் படைத்தல் முதலிய செயல்களுக்கு ஏற்ப) வரமளிப்பவனும், விஷ்ணு -(எங்கும்) வியாபித்துள்ளவனும், ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபி அசேஷ மூர்த்தி — பிரமன் முதலிய நிலைமைகளோடு கூடி ஸமஸ்தமான பொருளின் வடிவமாகவுள்ளவனுமான, ஸ ஏவ - அவனே, ஸ்ருஜ்ய - ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்றான், ஸர்க்ககர்த்தா ச ஸ - ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகின்றவனும் அவனே, ஸ ஏவ பாதி - ரக்ஷிக்கிறவனும் அவனே, பால்யதே ச - ரக்ஷிக்கப்படுகிறவனும் அவனே, அத்தி - ஸம்ஹரிக்கிறவனும் அவனே, (சகாரத்தால், ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறவனும் அவனே), (எ-று)

லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 28, 14

௯௪ லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா।
ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே॥

(இ-ள்) காருண்யரூபயா - காருண்யத்தை (அதற்கு ஏற்ற விஷயத்திலே சேர்த்து அந்தக் காருண்யத்தை) வடிவுடையதாகக்கொண்டவளான, லக்ஷ்ம்யா தேவ்யா ஸஹ - லக்ஷ்மீதேவியோடுகூட, ஹ்ருஷீகேச — விஷ்ணுவானவர், ரக்ஷக —காப்பாற்றுபவராக, ஸர்வஸித்தாந்தே - (ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்திலுள்ள

வான மந்த்ரஸித்தாந்தமென்ன ஆகமஸித்தாந்தமென்ன தந்த்ரஸித்தாந்தமென்ன தந்த்ராந்தரஸித்தாந்தமென்ன ஆகிய) எல்லா ஸித்தாந்தங்களிலும், வேதாந்தே அபி ச - புருஷஸூக்தம் முதலிய உபநிஷத்துக்களிலும் ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களிலும், கீயதே - சொல்லப்படுகிறாள், (எ-று)

௬௫ ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:

(இ-ள்) ஶ்ரயதே (எம்பெருமானை நித்யஸேவை) பண்ணுகிறாள், இதி - என்கிற காரணத்தாலே, ஶ்ரீ — ஶ்ரீ என்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருநாமம், (எ-று)

௬௬ ஶ்ரீயத இதி ஶ்ரீ:

(இ-ள்) ஶ்ரீயதே-(எல்லாச் சேதநராலும் புருஷகாரஞ்செய்யும் பொருட்டு) ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறாள், இதி - என்ற காரணத்தினாலே, ஶ்ரீ — ஶ்ரீ என்று திருநாமம், (எ-று)

ஶ்ரீ ராமாயணம் - ஸுந்தர காண்டம் - 21, 16

௬௭ அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ।

(இ-ள்) அஹம் - நான், — பாஸ்கரேண - சூரியனோடு, யதா - எப்படி, ப்ரபா - காந்தி பிரியாதிருக்குமோ (அப்படி), ராகவேண - ராகவனோடு, அநந்யா-வேறுபடாதிருப்பவள், (எ-று)

ஶ்ரீ ராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 121, 15

௬௮ அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ।

(இ-ள்) பாஸ்கரேண - சூரியனோடு, ப்ரபா யதா - ப்ரபையைப் போல, ஸீதா - ஸீதையானவள், மயா - என்னோடு, அநந்யா ஹி வேறுபடாதிருப்பவளன்றோ! (எ-று)

ஶ்ரீகுணரத்நகோஶம் - 29

௬௯ தவ ஸ்பர்ஶாதீஶம் ஸ்ப்ருஶதி கமலே மங்கலபதம் ததேவம்
நோ வாயோர்வ்ருத்திவதிதம் ஶ்ரீரஸி யத: । ப்ரஸூநம்
வாஸ்யம் ஸ்த்ரீவிஶேஷயுஞ்ஜிதமஸ்ய நுகூலம் ஸ்வா
ஸௌரம் ஸம்பூர்த இதி கல்ப்யதே ॥

(இ-ள்) கமலே - லக்ஷ்மியே! தவ - உன்னுடைய, ஸம்பந்தத்தாலே, ஈஶம் - ஸர்வேஶ்வரனை, மங்கல பதம் - மங்களமென்ற சொல்லானது, ஸ்ப்ருஶதி - ஸம்பந்தித்திருக்கிறது [மங்களமென்று பகவானுக்குப் பேராயிருக்கிறது], யத — எந்தக் காரணத்தினாலே, ஶ்ரீ அஸி - ஸம்பத்துக்கு அதிதேவதையாய் இருக்கிறாயோ, (அந்தக் காரணத்தினாலே,)

தவ - உனக்கோ, இதம - இந்த மங்களபதமானது, உபாதே — ஒரு வியா ஜத்தினாலே, ந உபநிபதிதம - வந்ததன்று, பரஸௌரப-புஷ்பத்தை, புஷ் யந்தீம அபி - புஷ்டியை [மேன்மையை] அடையச் செய்வதா யிருந்தா லும், பரிமளாததிம - பரிமளத்தின ஸம்ருத்தியை, ஜிஹ்ஹ்ரா - சொல்லவே ணுமென்று விரும்புகின்ற, கஸ்சித - ஒருவன், 'ஏவந்தவாத-இன்ன தன்மையி னாலே, ஏவம - இந்த ப்ரகாரம, ஸவததே - (இந்தப் பரிமளம்) யாவர்க்கும் இனிக்கின்றது', இதி - என்று, ந கவயதே - கவனஞ் செய்வதில்லை, (எ-று)— பரிமள மென்பது புஷ்பத்துக்கு மேன்மையை யுண்டாக்குவதா யிருந்தாலும், அந்தப் பரிமளத்துக்கு அப்படிப்பட்ட தன்மை இன்ன வழியாக வந்ததென்று எந்தக் கவியினாலுஞ் சொல்ல முடியாததாவதுபோல, ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியாகிய நீ பகவானை மங்களமென்று சொல்லும்படி செய்யவல்ல தன்மையை யடைந் திருக்கின்றா யென்றாலும் உனக்கு அப்படிப்பட்ட தன்மை ஸ்வத இருப் பதேயன்றி, வந்த காரணம எவராலுஞ் சொல்ல முடியாதென்றபடி.

எ௦ தாஸ்யேந்த்வதாஸீ

(இ-ள்) நான்காம வேற்றுமை அர்த்தத்துக்காக என்னும பொருளது, (எ-று).

மநுஸ்ம்ருதி - 4, 160.

எக ஸர்வம் பரவஶம் து:கம் ஸர்வமாத்மவஶம் ஸுகம் ।
ஏதத்வித்யாத்ஸமாஸேந லக்ஷணம் ஸுகது:கயோ: ॥

(இ-ள்) பரவஶம பிறருக்கு வசப்பட்டிருத்த லென்பது, ஸர்வம - எல் லா வகையிலும், து:கம - துக்காவஹம், ஆத்மவஶம - ஸ்வாதீநமா யிருத்த லென்பது, ஸர்வம ஸுகம - எல்லா வகையிலும் ஸுகத்தைத் தருவது இதி- இவ்வாறு, ஸமாஸேந - சுருக்கமாக, ஸுகது:கயோ — ஸுகதுக்கங்களைத் தரு மவற்றின், லக்ஷணம - லக்ஷணத்தை, வித்யாத - அறியக்கடவன், (எ-று)

மநுஸ்ம்ருதி - 4, 6

எஉ ஸேவா ஶ்வவ்ருத்திராக்யாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜயேத் ॥

(இ-ள்) ஸேவா-பிறரை அடுத்திருத்தல், ஶ்வவ்ருத்தி — நாயினதொழி லாக, ஆக்யாதா - சொல்லப்பட்டுள்ளது, தஸ்மாத-ஆகையால், தாம-அந்த ஸே வையை, பரிவர்ஜயேத - அடியோடு விடக்கடவன், (எ-று)

எங. கரு - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

எச ஸோऽஹம் .... ஸ்வாதந்த்ர்யாதி ।
.... ॥

(இ-ள்) தே - உனக்கு, ஸ்வ உஜ்ஜீவந இச்சா யதி - தன் [உன்] உஜ்ஜீவ னத்தில் விருப்பம் இருக்குமேயானால், ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யாம ஸபருஹா யதி - தன

[உன] ஸதனைதயில இஷடமிருநதால, — ஆதமதாஸயம - ஆதமாவுககு அடி மைததனமையும, ஹரே ஸ்வாமயம ச - ஹரிககுத தலைமையுமே, ஸவபாவம - ஸவபாவமாக [இயலபாகவுளளதாக], ஸதா-எபபோதும, ஸமர நினை , (எ-று)

எரு. கக - ஆவது இலககததைப பாாகக

பாரதம - ஆதிபாவம - 74, 28

எசா யொ(அ)நயதா ஸநதமாதமாநம அநயதா ப்ரதிபதயதே ।
கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாதமாபஹாரிணா ॥

(இ-ள) ய -எவன, அநயதாஸநதம - வேறுவகையா யிருககிற, [பகவச் சேஷமாயிருககிற], ஆதமாநம - ஆதமவஸதுவை, அநயதா - ஸவதநதரமாக, பரதிபதயதே - நினைககிறானோ, ஆதமாபஹாரிணா - ஆதமாவை அபஹரித தவனான, தேந சோரேண அநதத திருடனால, கிம பாபம - எநதப பாபந தான, ந க்ருதம - செயயபபடவிலலை? [அதாவது ஆதமாபஹாரஞ செயத வன எலலாபபாபஙகளும செயதவனாகிறான], (எ-று)

எஎ க - ஆவது இலககததைப பாாகக

தைததரீயோபநிஷத = நாராயணாநுவாகம - 2

எஅ ததேவ பூதம் தது பவ்யமா இதம் ததக்ஷரே பரமே வ்யோமந் ॥

(இ-ள) ததேவ - அநதப பரபபிரமமே, பூதம - இறநதபொருள, தது - அநதபபரபபிரமமே, பவயம - வரபபோகிறபொருள, இதம தத - இநத அநத பரமமமானது, அக்ஷரே - நாசமிலலாத, பரமே உயாநததான, வயோமந - ஆகாயததில [பரமபதததில] (இருககிறது), (எ-று)— ஆஇதம' எனற இடததி லுளள 'ஆ' எனபது, நினைததற பொருளைக காடடும இடைசசொல

ஷை ஷை - 7

எகூ. ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத் ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா: ।

(இ-ள) அகநி அககினியும, ததேவ - அநதப பரபரஹமமே, வாயு — வாயுவும, தத-அநதப்பரபரஹமமே, ஸூாய —சூாயனும, தத-அவனே, சநதர மா —சநதரனும, தத அவனே, (எ று)

ஸ்ரீ பாஞசராதரம

அ௦ அகாரஸ்சித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே ।
உகாரஸ்சித்ஸ்வரூபாயா: ஸ்ரியோ வாசீ ததாவிதா: ॥
மகாரஸ்து தயோர்தாஸ இதி வர்ணத்ரயாத்மக ।

(இ-ள) அகார —அகாரமானது, சிதஸவரூபஸய - ஜஞானஸவரூபனான, விஷணோ —விஷணுவுககு, வாசக வாசகமாக, இஷயதே-இசசிககபபடா நின

றது, ததா - அப்படியே உகார - உகாரமானது சித்ஸ்வரூபாயா - சித்ஸ்வரூபையான, ஶ்ரிய வாசீ - ஸ்ரீக்கு வாசகமாக, விது - அறியா நின்றார்கள், மகாரஸ்து - மகாரமோவென்றால், தயோ - அவர்களுக்கு, தாஸ - தாஸபூதனான ஆத்மாவாகச் சொல்லப்படுகிறது, இதி ப்ரணவலக்ஷணம் - இது ப்ரணவத்துக்கு லக்ஷணம்

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம்

அக அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி: ।
உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா ॥
மகாரஸ்து தயோர்விப்ர ஸ்ரீநாராயணயோஸ்ஸதா ।
ஆத்மந: ஶேஷபூதஸ்ய வாசகஶ்ஶ்ருதிசோதித: ॥

(இ-ள்) விப்ர - ப்ராமணனே! ஸர்வலோக ஈஶ்வர: - ஸர்வலோகத்துக்கும் ஈசுவரனும், விஷ்ணு - வ்யாபகனுமான, ஹரி - ஹரியானவன், அகாரேண உச்யதே - அகாரத்தாலே சொல்லப்படாநின்றான், விஷ்ணுநா - அந்த விஷ்ணுவாலே, உத்த்ருதா - எப்போதும் திருமார்பிலே தரிக்கப்படுகிற, லக்ஷ்மீ - லக்ஷ்மியானவள், ஸதா - எப்பொழுதும், உகாரேண உச்யதே - உகாரத்தாலே சொல்லப்படாநின்றாள், மகாரஸ்து - மகாரமோவென்றால், தயோ: ஸ்ரீநாராயணயோ - அந்த ஸ்ரீ நாராயணன் இவர்களிருவர்களுக்கும், ஸதா - எப்போதும், ஶேஷபூதஸ்ய ஆத்மந - சேஷபூதனான ஆத்மாவுக்கு, வாசக - வாசகமாக, ஶ்ருதிசோதித - ஶ்ருதிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, (எ-று)

பாத்மோத்தர புராணம் - 220, 25

அஉ பூதாநி ச கவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணி ச ।
டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா ॥
மந: பகாரேணைவோக்தம் பகாரேண த்வஹங்க்ருதி: ।
பகாரேண பகாரேண மஹாந் ப்ரக்ருதிருச்யதே ॥
ஆத்மா து ஸ மகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித: ॥

(இ-ள்) கவர்க்கேண - கவர்க்கத்தாலே, பூதாநி ச - ப்ருதிவ்யாதி பஞ்ச பூதங்களும், சவர்க்கேண - சவர்க்கத்தாலே, இந்த்ரியாணி ச - வாகாதி கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், ததா - அப்படியே, டவர்க்கேண - டவர்க்கத்தாலும், தவர்க்கேண - தவர்க்கத்தாலும், ஜ்ஞாநகந்தாதய - ஶ்ரோத்ராதிகளான பஞ்ச ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களும் கந்தம் ரஸம் முதலிய பஞ்ச விஷயங்களும், பகாரேண - பகாரத்தாலே மந - மநஸ்ஸும், பகாரேண - பகாரத்தாலே, அஹங்க்ருதி - அஹங்காரமும், உக்தம் - சொல்லப்படுகிறது, பகாரேண பகாரேண - பகாரத்தாலும் பகாரத்தாலும், மஹாந் - மஹத்தத்துவமும், ப்ரக்ருதி - ப்ரக்ருதியும், உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றன, மகாரேண - மகா

ஃத்தாலே, ஸ ஆத்மா து - அந்த ஆத்மாவோ, பஞ்சவிம்ஶ - இருபத்தைந்தா மவனுக, பரகீர்த்தித - சொல்லப்பட்டுள்ளான, (எ-று)

அங வஞ்சவிம்ஶோzயம் வுருஷஃ।

(இ-ள) அயம் புருஷ - ஆத்மாவாகிற இந்தப்புருஷன, பஞ்சவிம்ஶ இருபத்தைந்தாம தத்வமானவன, (எ-று)

யஜுர்வேதம - அஷ்டகம - 1, 2, 47

அச வஞ்சவிம்ஶஃ ஆத்மா வவதி ॥

(இ ள) ஆத்மா - ஆத்மாவானவன, பஞ்சவிம்ஶ பவதி - இருபத்தைந் தாவது தத்வமாகிறான, (எ-று)

ப்ரஶ்னோபநிஷத்து - 4, 9

அரு விஜ்ஞாநாத்மா வுருஷஃ॥

(இ-ள) புருஷ - ஜீவன, விஜ்ஞாநாத்மா - ஜ்ஞாநஸ்வரூபன, (எ-று)

ப்ருஹதாரண்யகம - 6, 5, 15

அசு விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்॥

(இ ள) அரே - ஏ சிஷ்யனே! விஜ்ஞாதாரம - அறியுந்தன்மையனான ஆத்மாவை, கேந - எதனுல, விஜாநீயாத - அறியலாம்? (எ-று) - இந்த வாக்கியம எம்பெருமானது கருணையின்றித்தான அவனையறியலா மென்ற கருத்தைக் காட்டு மென்பார் இதனுல, ஆத்மா ஜ்ஞானகுணகனென்பது, பெறப்படும

அஎ உக்தார்த்தவிஶதீகார யுக்தார்த்தாந்தரபோதநம் ॥
தம் விவரணம் தத்ர மஹிதாநாம் மநீஷிணாம் ॥

(இ-ள) உக்தார்த்த விஶதீகார - சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைத் தெளிவிப்பதென்ன, யுக்த அர்த்தாந்தர போதநம (அவ்விடத்திற்குத்) தக்க அர்த்தாந்தரபோதநமென்ன (இவை), விவரணம - விவரணமென்று, தத்ர - அவ்விடத்தில, மஹிதாநாம - மேன்மையையுடையவரான, மநீஷிணும - பெரியோர்களுக்கு, மதம - கொள்கை, (எ-று)

அஅ நாகிஞ்சித்குர்வத ஶேஷத்வம் ॥

(இ-ள) அகிஞ்சித்குர்வத - கைங்கர்யஞ் செய்யாதவனுக்கு, ஶேஷத்வம ஶேஷத்வமானது, ந - இல்லை, (எ-று)

அகூ அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்திஃ॥

(இ-ள) அகிஞ்சித்கரஸ்ய - கைங்கர்யஞ் செய்யாதவனுக்கு, ஶேஷத்வ அநுபபத்தி - சேஷத்வயோக்யதை இல்லை, (எ-று)

ஸ்ரீ பட்டர் முக்தகம்

௯௦ த்வம் மே஽ஹம் மே குதஸ் தத் ததபி குத இதம் வேதமூல-
ப்ரமாணாத் ஏதச் சாநாதிஸித்தாத் அநுபவ விபவாத்
†ஸோऽபி ஸாக்ரோஶ ஏவ । க்வாக்ரோஶ: கஸ்ய கீ-
தாதிஷு மம விதித: கோऽத்ர ஸாக்ஷீ ஸுதீஸ் ஸ்யாத்
ஹந்த த்வத்பக்ஷபாதீ ஸ இதி ந்ருகலஹே ம்ருக்யமத்ய-
ஸ்தவத் த்வம் ॥

(இ-ள்) த்வம் மே - நீ எனக்கு (சேஷபூதன் என்று ஜீவனைக்குறித்து ஈச்வரன் அருளிச்செய்ய), அஹம் மே - நான் எனக்கு (சேஷபூதன் என்று ஜீவன் சொல்ல), தத் குத - (பகவான்) அது எப்படி ருஜுவாகிறது? (என்ன), ததபி குத - தேவரீர் அருளிச்செய்வதுதான் எப்படி ருஜுவாகிறது? (என்று ஜீவன் கேட்க), இதம் - (என்னுடைய) இந்தக் கக்ஷியானது, வேத மூல ப்ரமாணாத் - (அபௌருஷேயமான) வேதங்களெல்லாம் மூலமாயிருக்கிற ப்ரணவமாகிற லிகிதப்ரமாணத்தாலே (என்று பகவான் சொல்ல), ஏதத் ச (என்னுடைய) கக்ஷியும், அநாதிஸித்தாத் அநுபவ விபவாத் - அநாதியாயுண்டான அநுபவத்தின் மகிமையால் (என்று ஜீவன் சொல்ல), ஸோऽபி ஸாக்ரோஶ ஏவ - (ஆனால்) அதுவும் ஆக்ஷேபமுடையதுகாண் (என்று பகவான் சொல்ல),—க்வ கஸ்ய ஆக்ரோஶ - எங்கே யாருடைய ஆக்ஷேபணை (என்று ஜீவன் கேட்க), - (அதற்கு பகவான்), கீதாதிஷு மம விதித - கீதாதிகளில் என்னுடைய ஆக்ஷேபணை ப்ரஸித்தம் (என்ன), க அத்ர ஸாக்ஷீ - அதுக்கு ஸாக்ஷி யார்? (என்று ஜீவன் கேட்க), ஸுதீ ஸ்யாத் - ஞானி ஸாக்ஷியாவன் (என்று பகவான் சொல்ல), ஹந்த த்வத் பக்ஷபாதீ ஸ - ஐயோ! தேவரீரிடத்தில் பக்ஷபாதமுள்ளவன் அவன் (என்று ஜீவன் சொல்ல), இதி ந்ரு கலஹே - இப்படி (தேவரீரோடே) சேதநனானவன் விவாதம் பண்ணுகிறவளவில், ம்ருக்யமத்யஸ்தவத்-(மத்யஸ்தரில்லாமையால்) சபதம்பண்ணவிருக்கிறவர்போலே த்வம் தேவரீர் (இரா நின்றீர்), (எ-று)—"ப்ரமாணாந்தராத் ம்ருக்யோ ம்ருக்யமத்ய ஸ்தவத்" என்றவாறு ப்ரமாணஞ்செய்ய ஆயத்தமாய் நிற்பவன் 'ம்ருக்ய மத்யஸ்தன்' என்னப்படுவன்

அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதை - 52, 20

௯௧ சேதநஸ்ய யதா ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வீயே ச வஸ்துநி ।
மம இத்யக்ஷரத்வந்த்வம் ததா ம்ருத்யுஸ்ய வாசகம் ॥

(இ-ள்) சேதநஸ்ய - சேதநனுக்கு, யதா எப்பொழுது, ஸ்வஸ்மிந் - தன்னிடத்திலும், ஸ்வீயே ச வஸ்துநி - தன்வஸ்துவின்பக்கலிலும் மமயீ - மமத்வம் (நடையாடுகிறதோ), ததா - அப்பொழுது, மம இதி - மம என்கிற, அக்ஷரத்வந்த்வம் - இரண்டு எழுத்துக்களும், மமயஸ்ய வாசகம் - அஹங்காரமமகாரத

---

† 'தர்ஹி' என்றும் பாடம்

த்திற்கு வாசகமாக இருக்கும், (எ-று)—அஹம் மம [நான் எனக்கு உரியேன்], இதம் மம [இது எனக்கு உரியது] என்ற இரண்டிடங்களிலும் வருகிற அஹம் என்பதும் இதம் என்பதும் முறையே அஹங்கார மமகாரவாசகங்களென்று கொள்ளக்கூடாது, முறையே அவ்விரண்டிடங்களிலும் வருகிற மம என்பதே அஹங்கார மமகாரவாசகங்களென்றபடி

பாரதம்-ஶாந்திபர்வம் - 13, 4 அஶ்வமேதபர்வம் - 51, 29

௨௧௨. த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந் ம்ருத்யுஸ் த்ர்யக்ஷரம் ப்ரஹ்மண: பதம் ।
மமேதி த்வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யுர் நமமேதி ச ஶாஶ்வதம் ॥

(இ-ள்) த்வ்யக்ஷரஸ்து - இரண்டு அக்ஷரங்களோ, ம்ருத்யு: பவேத் - ஆத்மாவையழிப்பது, த்ர்யக்ஷரம் - மூன்று அக்ஷரங்களோ, ப்ரஹ்மண - பிரமத்திற்கு, பதம் - ப்ராப்யம், ('அப்படிப்பட்ட இரண்டக்ஷரங்களும் மூன்றக்ஷரங்களும் தாம் எவை' என்னில்,—) மமஇதி மம என்கிற, த்வ்யக்ஷர - இரண்டு அக்ஷரங்களும், ம்ருத்யு - மாரகம், நமம இதி ச - ந மம என்கிற மூன்றக்ஷரங்களும், ஶாஶ்வதம் - நிலைநின்ற ஸ்வரூபம், (எ-று)—பரப்ரஹ்மமான எம்பெருமான சேதநனுடைய உஜ்ஜீவநத்திற்கு க்ருஷிபண்ணுவதால, அந்த க்ருஷி பலம் பலித்துச் சேதநன் 'நமம' என்ற ஜ்ஞாநத்தைப் பெறுவது - எம்பெருமானுக்கு ப்ராப்யமாயிருக்குமென்பர் இனி, 'ப்ரஹ்மண பதம்' என்பதற்கு - பரப்பிரமஸ்தாநத்தையளிப்பது என்று பொருள்கூறுதலும் ஒன்று

ஸ்ரீ குணரத்நகோஶம் - 28

௨௧௩. ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பகவத இதம் சந்த்ரவதநே த்வதா-
ஶ்லேஷோத்கர்ஷாத் பவதி ந நிஷ்கர்ஷஸமயே । கமிதுரீஶ:
இத்தம் தத்வவிப்லவ ஆஸீ: ததநந்தாபாவாத் ப்ருதக் ந அபித்தே
ஶ்ருதிரபி ॥

(இ-ள்) சந்த்ர வதநே - சந்திரனபோன்ற முகமுள்ளவளே! மாத - தாயே! ஸ்ரீ - லக்ஷ்மியே! பகவத - பகவானுடைய, இதம் - இந்த, ஸ்வரூபம் - ஸ்வரூபமும், ஸ்வாதந்த்ர்யம் - நிரங்குஶமான ஸ்வாதந்த்ர்யமும், நிஷ்கர்ஷ ஸமயே - நிரமாணமாகச் சொல்லும்போது, தவத - உன்னுடைய, ஆஶ்லேஷ - நித்யயோகத்தினாலுண்டான, உத்கர்ஷாத - சிறப்பினால், பவதிகலு - உண்டாயிருக்கிறதன்றோ! த்வம் நீ, கமிது - பரியுணு பகவானுக்கு, இதம் இத்தம் தத்வவிப்லவ - இவன் ஈஶ்வரனுவன் இப்படிப்பட்டவன் ஈஶ்வரன் என்கிற மேன்மைக்குக் காரணமாக, ஆஸீ - ஆகிறாய், [ஸத்புருஷர்கள் உன்னால் ஆசரயிக்கப்பட்டவனே ஈசுவரனென்றும் ஸ்ரிய பதித்வந்தான் ஈஶ்வர லக்ஷணமென்றும் அறிகிறார்களென்றபடி], தத அநந்தாபாவாத - அந்தப் பகவானுடைய ஸ்வரூபநிரூபகக்கோடியிற் சேர்ந்திருத்தலால், தவாம் உன்னை, ஶ்ருதி அபி - வேதமும், ப்ருதக - வேறாக, ந அபித்தே - சொல்லவில்லை, (எ-று)—இதம் இத்தந்தவவிபவ - விஶேஷ்யம் இப்படிப்பட்டது, அதற்கு விஶேஷணம் இப்படிப்பட்டது என்பது

௯௪ ௭௯ - இலக்கத்தைப் பார்க்க

ஶரணாகதி கத்யம்-சூர்ணை - 3

௯௫ ஸ்வாபிமத நித்ய நிரவத்யாநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவைஶ்வர்ய ஶீலாத்யநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாண குண கண ஶ்ரீவல்லப! ஏவம்பூத பூமி நீளா நாயக! ॥

(இ-ள) ஸவ அபிமத - தனககு [பகவானுககு] இஷடமும [ப்ராகமும], நிதய - எபபோதுமுளளதும, நிரவதய - குறறமறறதும, அநுரூப ஏறறது [அபபெருமானுககேறபச்சொலலததககது]மான, ஸவரூப ஸவரூபமெனன, ரூப திருமேனியெனன, குண (அநதத்திருமேனியிலுளள) ஸௌநதாயம முதலிய குணஙகளெனன, விபவ - விபவஙகளெனன, ஐஶவாய - (எலலாப பதாாததஙகளையும) நியமிககும ஸாமாதயமும, ஶீல - (ராக்ஷஸிகளைபக்கல காட்டிய) ஒருநீராகக கலநதிருககுநதனமையும, ஆதி - முதலிய, அநவதிக அதிஶய-மிகக மேனமையையுடைய, அஸஙகயேய-எணணுவதறகு முடியாத [மிக அதிகமாகிய], கலயாணகுணகண - மஙகளகரமான குணககூடடஙகளெனன, (இவைகளையுடைய), ஸ்ரீ - மஹாலக்ஷமியை, வலலப இஷடையாக வுடையவனே! ஏவமபூத பூமி நீளா நாயக - இவளுககுசசமானமான பூமிப பிராடடியாாககும நீளாபிராடடியாாககும நாயகனே! (எ-று)—விபவம - இயம வாணீ எனகிறபடியே ஶபதாமஶமெனறும, ஸதிரீலிஙக பதாாததமெனறும, லீலோபகரண போகோபகரணஙகளெனறும, அஸாதாரண பூஷணாதிகளென றும, உபய விபூதிகளு மெனறும பலபடியாக அருளிசசெயவா ஸ்ரீவலல பன - ஸ்ரீககு வலலபன.

ஸ்ரீ குணரத்நகோஶம - 26

௯௬ போக்யா வாமபி நாந்தரீயகதயா புஷ்பாங்கராகாதிவத் ஸாம்யம் நிர்வ்ருத்தை: ஸதீவ்ருத்தி: பரீவாஹதா: ।
தேவி! க்ஷாந்தா நீமயாவஹ மேஹீதேவ்ய ஸஹஸ்ரம்தயா யாதி ஸம்ஸ்தநவாஹஸ்ய ஸ்ருஷ்டிர்விவஸாதி: ஸ்ரீயம் ஶ்ராவ வெ ॥

(இ ள) தேவி லக்ஷமியே! வாம அபி (போகயபூதாரானே) நீ உன பாததா எனற உஙகடகும, புஷப அஙகராகை - புஷபமெனன உடலிற பூசப படுகினற சநதனாதிகளெனன இவைகளோடு, ஸமம - ஸமானமாக இருககும படி, நாநதரீயகதயா சோநதிருககையினாலே, போகயா - போகயாகளா யிருபபவாகளும [புஷபம முதலியவைகளபோல எபபோதும தமது இனி மையை உதவுவதால போகயமாகஇருபபவாகளு மெனறபடி], நிாவருதத - கரைபுரணடுளள, பாஶ்ய - பரீதியினுடைய, அதிவாஹநவிதௌ - பெரும

பெருக்கிலே, பரீவாஹாம் - மடை வெட்டிவிடப்பட்ட பெருக்கின் தன்மையை, நீதா - அடைவிக்கப்பட்டவரும் [ஸ்ரீக்கும் ஸ்ரீபதிக்கும் பரமாஸம் மிகவும்விஞ்சும்போது அது அழியாதிருக்கும்படி நீளா பூமி முதலிய தேவியார்களின் மூலமாக அநுகபரேமம் வெளிப்படுமென்றபடி], த்வாம்அநு உன்னை அநுஸரித்து [உனக்கு அடங்கி], நீளயா - நீளாதேவியோடு, மஹீ பூதேவியும், ததா - அப்படியே, ஸஹஸ்ரம் தேவ்ய: வேறு ஆயிரந்தேவிமார்களும், (இருக்கின்றனர்), யாபி: எவர்களாலே, த்வம் நீ, ஸ்வாமி உன்னுடையன் வான், ஸத்ந பாஹூ த்ருஷ்டிபி: இவ - ஸதநங்களென்ன கைகளென்ன கண்களென்ன இவைகளினாலேபோல, பரியம் - உன்னுடைய பாதத்தாவை, ஸலாக்ஸே - ஸந்தோஷப்படுத்துகிறாயோ, (எ று)—ஈற்றடிக்குக்கருத்து - லக்ஷ்மீதேவி, நீளா பூமி முதலிய தேவிமார்களுடன் சக்கரத்திசசணடை யிலலாம விருப்பதோடு, பக்வான அத்தேவிமார்களுடன் ஸம்ஸ்லேஷிக்கையில் தன்னுடைய ஸதநாதிகளில் ஸம்ஸ்லேஷித்தாற்போல அப்பரமனுக்குத் தன்னிடத்து ப்ரீதியை மிகுவிக்கின்றாள் என்பது

விஷ்ணுபுராணம் - 2, 7, 27

௬௭ அண்டாநாம் ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச।
ஈத்ருஸாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிஸதாநி ச ॥

(இ ள) ஸஹஸ்ராணாம் அண்டாநாமது ஆயிரம் அண்டங்களுடைய, ஸஹஸ்ராணி ஆயிரங்களும், அயுதாநி ச - பதினாயிரங்களும், ததா - அப்படியே, ஈத்ருஸாநாம் இப்படிப்பட்ட அண்டங்களின் கோடிகோடிஸதாநி ச கோடிகோடிசதங்களும், தத்ர ப்ரதானத்திலே (இருக்கின்றன), (எ று)

பாத்மோத்தரபுராணம் - 226 52

௬௮ நரா இதி ஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ: பரிகீர்த்யதே ।
கதிராலம்பநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ॥

(இ ள) நரா இதி - நராஎன்கிற ஸப்தத்தாலே, ஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ -ஸமஸ்தஜீவஸமூஹமும், பரிகீர்த்யதே சொல்லப்படுகிறது,(இவன்), தஸ்ய- அந்த ஜீவஸமூஹத்துக்கு, கதி: அடையத்தக்கநத, ஆலம்பநம் - ஆஸ்ரயம், தேந அந்தக் காரணத்தால், நாராயண - நாராயணனென்று, ஸ்ம்ருத - சொல்லப்படுகிறான், (எ-று)

௬௯ நாராஸப்தேந ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை:।
தேஷாமயநபூதத்வா ந்நாராயண இஹோச்யதே॥

(இ-ள) புதை - புத்திமான்களாலே, நாராஸப்தேந - நாராஸப்தத்தால, ஜீவாநாம் ஸமூஹ - ஜீவர்களுடைய ஸமூஹமானது, ப்ரோச்யதே - சொல்லப்படுகிறது, தேஷாம் - அந்த ஜீவர்களுக்கு, அயநபூதத்வாத் - உபாயோபேயமாயிருக்கையாலே இஹ - இவ்விடத்தில், (எம்பெருமான்), நாராயண நாராயணனென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறான், (எ-று)

புருஷஸூக்தம்

க00 தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் । ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய: ॥

(இ-ள்) விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, தத் - அந்த, பரமம்பதம் - பரமபதத்தை, ஸூரய - நித்யஸூரிகள், ஸதா - எப்போதும், 'பஶ்யந்தி காண்கிறார்கள், (எ-று)

விஹகேந்த்ரஸம்ஹிதை - படலம் - 22

க0க பிதரம் மாதரம் தாராந் புத்ராந் பந்தூந் ஸகீந் குரூந் ।
ரத்நாநி தநதாந்யாநி க்ஷேத்ராணி ச க்ருஹாணி ச ॥
ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந் ।
லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ ॥

(இ-ள்) பிதரம் - பிதாவையும், மாதரம் - தாயையும், தாராந் பார்யை யையும், புத்ராந் - பிள்ளைகளையும், பந்தூந்-பந்துக்களையும், ஸகீந்-ஸ்நேஹிதா களையும், குரூந் - ஆசார்யர்களையும், ரத்நாநி - ரத்நங்களையும், தநதாந்யாநி தனங்களையும் தான்யங்களையும், க்ஷேத்ராணி ச - வயல்களையும், க்ருஹாணி ச - வீடுகளையும், ஸர்வதர்மாந் ச (ஸாதநாந்தரரூபமான) ஸமஸ்த தர்மங்களையும் ஸாக்ஷராந்-கைவல்யத்தோடுகூடின, ஸர்வகாமாந் ச-இஷ்டமான [அந்த ஸாத நாநுஷ்டானங்களைப் பண்ணிப்பெறும்படி அபேக்ஷிக்கிற] புருஷார்த்தங்களை யும், ஸந்த்யஜ்ய-ஸவாஸநமாகவிட்டு, விபோ - ஸ்வாமீ! தே - தேவரீருடைய, லோகவிக்ராந்த சரணௌ - உலகத்தை யளந்த திருவடிகளையே, ஶரணம் - உபாயமாக, அவ்ரஜம் - பற்றினேன், (எ-று)

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்து - 6, 23

க0உ யஸ்ய தேவே பரா பக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ ।
தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந: ॥

(இ-ள்) யஸ்ய - யாதொருவனுக்கு, தேவே - தெய்வத்தினிடத்தில், பரா பக்தி மேலான பக்தி (இருக்கிறதோ), ததா - அப்படியே, யதா தேவே - அந்தத் தெய்வத்திற்குச் சமானமான், குரௌ - ஆசாரியனிடத்தி லும் (பரா பக்தி) - மேலானபக்தியிருக்கிறதோ தஸ்ய மஹாத்மந - அந்த மஹாத்மாவுக்கு, கதிதா - சொல்லப்பட்ட, ஏதே அர்த்தா -இந்த அர்த்தங்கள், ப்ரகாஶந்தே - ப்ரகாசியாநிற்கும், (எ-று)

அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதை - 36, 38

க0ங அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி: ।
த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்தநாமதி: ॥
ஶரணாகதிரித்யுக்தா ஸா தேவேऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ॥

(இ-ள்) 'அஹம் - நான், அபராதாநாம் - குற்றங்கட்கெல்லாம், ஆலய - இருப்பிடமானவன், அகிஞ்சந - (உன்னைத்தவிர) வேறு உபாயமற்றவன்;

அகதி (உனனைததவிர) வேறு உபேயமறறவன, தவமேவ - நீயே, மே - எனககு, உபாயபூத பவ உபாயமாகவேணும, இதி எனறு, பராாததநா மதி பராாததிககினறபுததியானது, ஶரணாகதி இதி ஶரணாகதியெனறு, உகதா - சொலலபபடடிருககினறது, ஸா - அபபடிபபடட சரணாகதியானது, அஸமிந தேவே இநத ஸ்ரீமநநாராயணனிடததது, பரயுஜயதாம - செயயபபடடடும

ஸதோதரரததநம - 22

௧௦௪ 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑍀 𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 ।
𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

(இ ள) ஶரணய ரக்ஷகரே! (நான), ந தாமநிஷட அஸமி - காம யோகமுடையவனலலேன, ந ச ஆதமவேதீ - ஜஞாநயோகமுடையவனலலேன, தவத சரண அரவிநதே - தேவரீரது திருவடிததாமரையில, ந பகதிமாந - பகதியுடையவனலலேன [பகதியோகமுமுடையனலலேனெனறபடி], அகிஞசந உபாயாநதர ஶூநயனும, அநநயகதி - உபேயாநதர ஶூநயனுமான நான, தவத பாதமூலம - தேவரீருடைய திருவடிவாரததை, ஶரணம - உபாயமாக, பரபதயே பறறுகினறேன, (எ று)

௧௦௫ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 ।

(இ ள) ஸ்ரீ இதி ஸ்ரீ எனறு, லக்ஷமயா - லக்ஷமிதேவிககு, பரதமம நாம முதலாவதான திருநாமம, (எ று.)

மஹாபாஷயம - ஆஹநிகம -

௧௦௬ 𑌅 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ।

(இ ள) அ இதி அ எனறு, பகவத - ஷடகுணபூாணனுன, நாராயணஸய - நாராயணனுககு, பரதம அபிதாநம - முதலவாசகபதம, (எ-று)

ஸ்ரீகீதை = 5, 29

௧௦௭ 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

(இ-ள) யஜஞ தபஸாம - யஜஞமெனன தபஸெனன இவைகளை, போகதாரம - அநுபவிபபவனும, ஸாவலோகமஹேஶவரம - ஸமஸதமான லோகேஶவராகடகும ஈஶவரனும, ஸாவபூதாநாம ஸுஹருதம - எலலாப பிராணிகடகும ஸநேஹிதனுமாக, மாம - எனனை, ஜஞாதவா - அறிநது, (காம யோகததை அநுஷடிபபதில), ஶாநதிம மநஸஸமாதானததை [ஸுகததை], ருசசதி - அடைகிறுன, (எ-று)—நணபனுககு மகிழசசியை யுணடாககுவதில எவரும விருமபுவாரனறே எனக

ஸ்ரீகீதை - 9, 29

கoஅ ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு நமே த்வேஷ்யோஸ்தி நப்ரிய:।
யேபஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம்॥

(இ-ள்) ஸர்வபூதேஷு - (ஜாதி ஆகாரம் ஸ்வபாவம் ஜ்ஞாநம் என்ற இவற்றால் மிகவுயர்ந்தும் தாழ்ந்துமுள்ள தேவ திர்யக் மநுஷ்ய ஸ்தாவர ரூபங்களாயிருக்கின்ற) ஸமஸ்தப்ராணிகளினிடத்திலும், அஹம் - நான், ஸம - (தமது ஜாதிமுதலியவற்றாலான மேன்மைகீழ்மைகளை யெண்ணாமல் ஆச்ரயித்தற்கு உரியவனாவதில்) ஒத்தவனே [தமது ஜாதிமுதலியவற்றைக் கருதாமல் எல்லாரும் ஏகரீதியாக என்னை ஆச்ரயிக்கலா மென்றபடி.] (அப்படிப் பலவகைப்பட்டவர்களில் ஜாதி முதலியவற்றின் தாழ்மையினால்), த்வேஷ்ய - பகைத்து விடுதற்கு உரியவன், ந - ஒருத்தனுமில்லை, (ஜாதிமுதலியவற்றின் மேன்மையினால்), ப்ரிய - இஷ்டனானவனும், ந ஒருத்தனுமில்லை, மாம் - என்னை, பக்த்யா - பக்தியினாலே, யே - எவர்கள், பஜந்தே - (அநந்ய ப்ரயோஜநராய்) அடைகின்றார்களோ, தே - (ஜாதிமுதலியவற்றால் மேலானவராலும் கீழானவராலும்) அவர்கள், (எனக்கு ஏற்ற குணமுடையவர் போல்,) மயி - என்னிடத்து (இனிதாக இருப்பர்), தேஷு ச - அப்படிப்பட்டவர் விஷயத்தில், அஹம் அபி நானும், (உயர்ந்தவரிவர் தாழ்ந்தவரிவ ரென்று பாராமல் ஏகரீதியாக இருப்பேன்), (எ-று)

ஸ்ரீ குணரத்நகோசம் - 52

கoக பிதேவ த்வத்ப்ரியாய ஜநநி! பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹித
ஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா பவதி சகதாசித் கலுஷதீ:। கிமேதந்
நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதை: உபாயைர் விஸ்மார்ய
ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந:॥

(இ-ள்) ஜநநீ தாயே! த்வத ப்ரேயாந் உனது கணவனான ஸ்ரீ ரங்கராஜன், பரிபூர்ண ஆகஸி - நிரம்பின குற்றத்தைச்செய்த, ஜநே - சேதநவர்க்கத்தினிடத்தில் (புத்திரனிடத்தில்), பிதாஇவ தமப்பனைப்போல், ஹித ஸ்ரோதோ வ்ருத்த்யா (பிற்காலத்தில்) நன்மையை விளைக்கின்ற நீர்ப்பெருக்கின் செயல்போன்ற செயலாலே, (அநுகூலனாக இருந்தாலும் பின்னையும் நன்மையைக்கருதி), கதாசித - ஒருகால், (பெருங்குற்றத்தைச் சேதநவர்க்கத்தினிடத்திற் காண்பதனால்), கலுஷ தீ - கலங்கின புத்தியையுடையவனாக, பவதிச - ஆகவும் ஆகிறான், (அந்தச் சமயத்தில்) 'ஏதத - இந்தக்கோபம், கிம் - என்ன? [இங்ஙனம் மனங்கலங்குவது தகுதியன்று என்றபடி], இஹ ஜகதி - இந்த உலகத்தில், நிர்தோஷ - குற்றமற்றவன் க - ஆர்'' இதி - என்று சொல்லி, த்வம் நீ, உசிதை - ஏற்ற, உபாயை -(குளிர நோக்குதல் இனிமை

ஊாகபபேசுதல முதலிய) உபாயஙகளினுல, விஸமாாய - (சேதநவாககஙகளின குற்றததை) மறககசசெய்து ஸவஜநயவி-பகவானுககுச சொந கமான ஜநமாக் குகிருய, தத -இபபடிக குறறததை மறககுமபடி புருஷகாாஞசெயவதனுல தான,।ந —எஙகடகு, மாதா - தாயாக அவி ஆகிருய, (எ-று)— பரியபளை யாகை தாயின செவலாகுமெனறு அறிக ஹிதஸரோதோவருததயா எனப தறகு - ஹிதமாகிற பெருககில இருததலாலே [ஹிதைகபாஞயிருததலாலே] எனறு கூறுதலு முணடு

ஸ்ரீகீதை - 16, 19

கக0 தாநஹம் த்விஷதஃக்ரூராந்ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் ।
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ॥

(இ-ள) அஹம - நான, த்விஷத - என்னைப பகைககினற, நர அத மாந - மநுஷ்யாகளிற கடைபபடடவராய, அஶுபாந - நலல தனமை யறறு, க்ரூராந - கொடியவரான, தாந - அவாகளை, ஸமஸாரேஷு - பரபஞசத் தில, ஆஸுரீஷு யோநிஷு ஏவ - அஸுர ஸமபநதமுளள பிறபபிலேயே, அஜஸ்ரம - எபபோதும, க்ஷிபாமி - தளளிவிடுகிறேன, (எ-று)

வராஹபுராணம

ஶ்ரூணு தத்வம் ஸ்வபசம்வாபி நிந்தாம்குர்வந்தியேநராஃ ।
பத்மகோடிஶதேநாபி நக்ஷமாமிவஸுந்தரே ॥

(இ-ள.) ஸ்வபசம வாபி - நாயககுச சமைததிடுஞ சணடாளனுக இருந் தாலும, மத பகதம - எனனிடததில ஒருவன பகதியையுடையவனுனல அவ னை, யே - எநத, நரா - மனிதாகள, நிநதாம குாவநதி - பழிககினறாாகளோ, (அவாகளிடததது), பதமகோடி ஶதேந அபி - அநேக காலம கழிநதாலும, ந க்ஷமாமி பொறுமைகொளளமாடடேன, (எ-று)—எததனை நாள கழிநதா லும, தமது பகதனிடதது அபசாரபபடடவனமீது எமபெருமான து கோபமு நீஙகாதெனறபடி

ககக க0கூ - ஆவது இலககததைப பாாகக

ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம - 1 - 9 - 126

ககஉ த்வம்மாதா ஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ ஹரிஃபிதா ।
த்வயாவிஷ்ணுநாசாம்ப ஜகத்வ்யாப்தம்சராசரம் ॥

(இ-ள) ஸாவலோகாநாம - ஸாவ லோகஙகளுககும, தவம மாதா நீ தாய, தேவ தேவ - தேவாதிதேவனுன, ஹரி - ஹரியானவா, பிதா - தகபபன, தவயாச உனனுலும, விஷ்ணுநா ச விஷ்ணுவினுலும, அமப - தாயே! சரா சரம - சராசர ரூபமான, ஜகத - லோகம, வயாபதம - வயாபிககபபடடுளளது; (எ-று)

ஶரணாகதிகத்யம்

கக௩. அகிலஜகந்மாதரம்

(இ-ள்) அகில ஜகத் - எல்லா ஜகத்துக்கும், மாதரம் - தாயும், (எ-று)

ஸ்ரீஸூக்தம்

கக௪ அஸ்யேஶாநா ஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ ॥

(இ ள்) விஷ்ணு பத்நீ - லக்ஷ்மீதேவி விஷ்ணுவின் பார்யை, (ஆதலால்); அஸ்ய ஜகத இந்த லோகத்துக்கு, ஈஶாநா - தலைவியாவள், (எ-று)

ஸ்ரீராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 116, 38.

கக௫. வைதேஹீ ஹநூமந்தம் யஶஸ்விநம் ।
ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம் குர்வதீநாம் பராஜ்ஞயா ।
விதேயாநாஞ்ச தாஸீநாம் கஃகுப்யேத்வாநரோத்தம ॥

(இ-ள்) வைதேஹீ - சீதையானவள், ஏவம் உக்தா - இப்படிச் சொல்லப்பட்டவளாய், யஶஸ்விநம் - புகழ்படைத்த, ஹநூமந்தம் - அநுமானை நோக்கி, (சொல்லுகிறாள் —) வாநரோத்தம - வாநரர்களுட் சிறந்தவனே! ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம் - அரசனிடத்து ஆசரயித்திருத்தலால் அவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பவரும், பராஜ்ஞயா - அயலாரின் ஏவலினால், குர்வதீநாம் (கடுந்தொழில்) செய்பவரும், விதேயாநாம் - அரசனுக்கு ஸ்வாதீநரும், தாஸீநாம் - அடிமைகளுமாகவுள்ள ராக்ஷஸிகளின்மேல், க குப்யேத - எவன் கோபங்கொள்ளுவன்? (எ-று)

ஷ ஷ 44

கக௬ பாபாநாம்வாஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம ।
கார்யங்கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி ॥

(இ ள்) பாபாநாம் வா - (உன் அபிப்பிராயத்தாலே) பாபிஷ்டராலுலும், ஶுபாநாம் வா - (என் அபிப்பிராயத்தாலே) நல்லவர்களாலுலும், வத அர்ஹாணாம் - (ஶத்ருபக்ஷத்தைச் சேர்ந்து ஹிம்ஸித்ததனால்) வதஞ் செய்யத்தக்கவரென்று கருதப்படுகின்ற (சராணகதரான)வர் விஷயத்தில், ப்லவங்கம - வாநரனே! ஆர்யேண-ஸத்புருஷனாலே, கருணம் - தயையானது, கார்யம் - செய்யத்தக்கது, கஶ்சித்-எவனும், ந அபராத்யதி (இதி) ந-பிழை செய்யாதவனென்பவனில்லை, [எவனிடத்திலும் பிழை இருக்கவே இருக்குமென்றபடி], (எ-று)

ஸ்ரீ கீதாபாஷ்ய அவதாரிகை

ககஎ ஶ்ரிய:பதி: நிகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந:
ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வ
ரூப: ।

(இ-ள்) நிகில - ஸமஸ்தமான, ஹேய - இழிந்தவற்றிற்கு, ப்ரத்யநீக மாயுள்ள, கல்யாண - மங்கள குணங்கட்கு, ஏகதாந - முக்கியமான ஆதார மும், ஸ்வ - தன்னைக் காட்டிலும், இதர - வேறுபட்ட, ஸமஸ்தவஸ்து - ஸமஸ் தமான வஸ்துக்களைவிட, விலக்ஷண - வேறுபட்டுத்தோன்றுபவனுய, ஜ்ஞாந - ஜ்ஞானமென்ன, ஆநந்த - ஆனந்தமென்ன, (இவைகளே), ஏகஸ்வரூப முக் கியமான ஸ்வரூபமாகவுடையவனுமான, ஶ்ரிய பதி - திருமால், (எ-று)

வைகுண்டஸ்தவம் - 61

கககச. யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹக்ஷணார்த்தே। ஏவம்ஸதாஸகலஜந்மஸு ஸாபராத꞉ க்ஷாம்யஸ்யஹோ தவஸ்திரா பவதஸ்த்ரதீக்ஷா॥

(இ-ள்) யத் - எந்தப்பாபமானது, ப்ரஹ்ம கல்ப நியுத அநுபவேபி - ப்ரமனுக்கு ஏற்பட்ட ஆயுளவுக்களின் லக்ஷம் மடங்கு காலம் அநுபவிக் கும்போதும், அநாஶ்யம் - நீங்காதோ, தத் - அப்படிப்பட்ட, கில்பிஷம் - பாவத் தை, இஹ - இந்தலோகத்தில், ஜந்து - ப்ராணியானது, க்ஷணஅர்த்தே - அரை க்ஷணத்தில், ஸ்ருஜதி - செய்கிறது, ஏவம் - இப்படி, ஸதா-எப்போதும், ஸகல ஜந்மஸு - (தேவ திர்யக் மநுஷ்ய ஸ்தாவரங்களாகிற) ஸகலமான பிறப்புகளி லும், ஸாபராதம் - குற்றத்தோடுகூடின ஜந்துவை, தத அபிஸந்தி விராமமாத் ராத் - இனிப்பாவஞ்செய்யேனென்று அந்தப்பாவத்தில் மனமூன்றுதலைத் தவிர்ந்தமாத்திரத்தால், க்ஷாம்யஸி - பொறுக்கின்றாய, அஹோ - (உன்னுடைய பொறுமையின் ரீதி) ஆச்சர்யப்படத்தக்கதாக இருக்கின்றது' (எ-று)

கககரு சூ - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

ஸ்ரீராமாயணம் - ஸுந்தரகாண்டம் - 38, 35

கஉ0 ஸ தம் நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்ய꞉ ஶரணாகதம்। வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த꞉ க்ருபயா பர்யபாலயத்॥

(இ-ள்) ஶரண்ய ஶரணமாக அடையத்தக்க, ஸ காகுத்ஸ்த - அந்த ராமன், பூமௌ - பூமியிலே, நிபதிதம் - செயலற்றுவீழ்ந்து, ஶரணாகதம் - ஶர ணாகதனை, தம் - அந்தக்காகாஸுரனை, வதஆர்ஹம் அபி - கொலைக்கு உரிய வனயிருந்தும் க்ருபயா - தன்னுடைய கருணையினலே, பர்யபாலயத் - நன் ருக ரக்ஷித்தான், (எ-று)

ஸ்ரீராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 18, 3

கஉக த்ருஷ்ட்வா வேதஸம் த்ரஸ்தம் ஜம்பக்ஷம் ஶத்ரோர்த்தத꞉ ஸ்வர்த்தாயேதுமஹேத்தம்॥

(இ-ள்) மித்ரபாவேந - மித்ரனென்று பாவனைசெய்து, ஸம்ப்ராப்தம் - ஶரணமாக அடைந்தவனையும், கதஞ்சந - ஒருபடியாலும், ந த்யஜேயம் - கைவிடுபவனல்லேன், தஸ்ய - அந்த ஶரணாகதனுக்கு, தோஷ꞉ - குற்றம், யத்யபி ஸ்யாத் - இருந்தாலுமிருக்கட்டும், ஏதத் - இது, ஸதாம்-ஸத்புருஷர்களுக்கு, அகர்ஹிதம் - பழிக்கத்தக்கதாகாது, (எ-று)

ஷை ஷை 34

கஉஉ 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌮 ॥

(இ-ள்) ஸக்ருதேவ - ஒருதரமே, ப்ரபந்நாய - ப்ரபத்தி பண்ணினவனும், தவாஸ்மீ இதி ச யாசதே - நான் உனக்கு உரியேனென்று வேண்டுபவனுமான சேதநனுக்கு, ஸர்வபூதேப்ய - எல்லாப் பிராணிகளினிடத்தினின்றும், அபயம் - (பயமில்லாமலிருக்கும்படி) அபயத்தை, ததாமி - தருகின்றேன், ஏதத் - இது, மம வ்ரதம் - என்னுடைய விரதமாகும், (ஏ-று)

கஉ௩ 𑌶𑌰𑌣𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂

அஹிர்புத்நயஸம்ஹிதை - 36, 36

கஉ௪ 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋꞉ 𑌶𑌬𑍍𑌦꞉ 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌷 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌕𑌵𑌾𑌚𑌕꞉ ॥

(இ-ள்) ஶரணம் இதி - ஶரணமென்கிற, அயம் ஶப்த - இந்த ஶப்தமானது, உபாயே - உபாயத்திலும், க்ருஹ ரக்ஷித்ரோ - க்ருஹத்திலும் ரக்ஷகனிடத்திலும், வர்த்ததே - இருக்கிறது, (இப்படி அர்த்தமானாலும்), ஸாம்ப்ரதம் - இப்போது [இவ்விடத்தில்] ஏஷ இந்தஶரணஶப்தமானது, உபாயார்த்த ஏகவாசக - உபாயத்திற்கே போதகக்கடவது, (எ-று)

இந்த ப்ரமாணம் ஶைவபுராணத்ததென்று சிலர், பஞ்சராத்ர சாஸ்திரத்ததென்று சிலர் —

கஉ௫ 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿꞉ ।
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈꞉ 𑌸𑌹 ॥

(இ-ள்) வைகுண்டே து பரே லோகே - வைகுண்டம் என்கிற உயர்ந்ததான லோகத்திலே, ஜகத்பதி - ஜகத்துக்களுக்குப் பதியும், அசிந்த்ய ஆத்மா - சிந்திக்கஅரிய ஸ்வரூபத்தையுடையவராயுமிருக்கின்ற, விஷ்ணு விஷ்ணுவானவர், ஶ்ரியா ஸார்த்தம்-பெரியபிராட்டியுடன்கூடியவராக, பக்தை - குணநிஷ்டரான நித்யரோடும், பாகவதைஸ்ஸஹ - கைங்கர்யநிஷ்டரான நித்யரோடும், ஆஸ்தே - எழுந்தருளியிருக்கிறார், (எ-று)

தைததரீய உபநிஷத - ஆநநதவலலி - 2, 2

கஉசு யொவெத நிஹிதஂ குஹாயாஂ பரமெவ்யொமந் ।
ஸொஶ்நுதெ ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ। ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதெதி॥

(இ-ள்) ய - எவன, (பரமாதமாவை), பரமே வயோமந - பரமபதத திலே (இருபபவனுகவும), குஹாயாம - ஹருதயகுஹையிலே, நிஹிதம - இருப பவனுகவும, வேத - அறிகிருனே, ஸ - அநத உபாஸகன, விபஶசிதா - எலலா வறறையும உணாநத, பரஹமணு - பரபரஹமததோடு ஸாவாந காமாந - ஸமஸதமான கலயாணகுணஙகளையும, அஶநுதே - அநுபவிககிருன, (எ-று) —'பருஹமணுவிபஶசிதா' என்ற இடததது தருதீயாவிபகதி - 'புதரனேடு தமபப னுணகிருன' என்ற இடததுபபோலக காததருஸஹபாவததைக காடடாமல, 'கறியமுதோடு சோறறையுணகினருன' என்ற இடததுபபோலப போகயவஸ துவின ஸஹபாவததைக குறிககும இநத தருதீயை அபராதாநயததைக காடடு மாதலால, பரஹமததை விட அவனுடையகுணஙகள உபாஸகனுககு மிகுநதபோகயமாயிருககுமெனபது, பெறபபடும 'விவிதம பஶயதி யஸய சித' எனபது - விபஶசித சபதததுககு வயுதபததி 'காமயநதே இதி காமா' என்ற வயுதபததியால, காமஶபதம-பகவானுடைய கலயாண குணததைக காடடும

கஉஎ கoo - ஆவது இலககததைப பாாகக

ஸ்ரீவிஷணுபுராணம - 3, 7, 33

கஉஅ கமலநயநவாஸுதெவ விஷ்ணொ தரணிதராச்யுத
ஶங்கசக்ரபாணெ । பவஶரணமிதீரயந்தி யெவை
த்யஜ பட தூரதரெண தாநபாபாந் ॥

(இ-ள்) யே - எவாகள, 'கமலநயந - தாமரைககணணனே! வாஸுதேவ- வஸுதேவபுதரனே! விஷணே ஸாவவயாபியே! தரணிதர - உலகுககு ஆதார மானவனே! அசயுத - (தனனை அடைநதவாகளைக) கைவிடாதவனே! ஶஙக சகர பாணே - சஙகுசககரததைககையிலுடையவனே! தவம - நீ, ஶரணம - உபாய மாக, பவ - ஆவாய,' இதி - எனறு, ஈரயநதி - (ஆததஜஞானமிலலாமலே) சொலலுகிறாாகளோ, அபாபாந - (அபபடிச சொனன மாததிரததாலேயே) பாபமிலலாத, தாந - அவாகளை, பட - படனே! தூரதரேண - வெகுதூரமாக, தயஜ - விடககடவாய (எனறு யமன தன தூதனை நோககிச சொலலுகிருன), (எ-று)—வாயினறசொலலியதை இஙகு எடுததுசசொனனது ஶரவணுதிகளுக குமஉபலக்ஷணம

காருடபுராணம - பூாவாாததம - 11, 26

கஉகூ அஜ்ஞாநவாரொத்துக்ஷி ப்ரஜெவஸாக்ஷிணீ ॥

(இ-ள்) பரமா முதரா - சிரேஷ்டமான சின்னமாயிருக்கிற, அஞ்சலி - அஞ்சலியானது, க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமாக, தேவப்ராஸாதிநீ - ஈஸ்வரனுடைய கருபையை உண்டுபண்ணுகிறது, (எ-று)

ஸாந்திபர்வம - 323 மோக்ஷபர்வம - 3, 87

கஅ0 ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷோ ஜாயதே ராஜஸிம்ஹ நாஸ்த்யஜ்ஞாநாதேவமாஹுர்நரேந்த்ர । தஸ்மாஜ்ஜ்ஞாநம் தத்த்வதோந்வேஷணீயம் யேநாத்மாநம் மோக்ஷயேஜ்ஜந்மம்ருத்யோ: ॥

(இ-ள்) ராஜஸிம்ஹ - ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மோக்ஷ - மோக்ஷமானது, ஜ்ஞாநாத - ஞானத்தினாலே, ஜாயதே - உண்டாகிறது, அஜ்ஞாநாத - அஜ்ஞானத்தினாலே, ந அஸ்தி - உண்டாவதில்லை, நரேந்த்ர - அரசனே! ஏவம் - இப்படி, ஆஹு: (தத்வஜ்ஞாநிகள்) சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மாத - ஆகையினாலே, யேந - எதனாலே, ஜந்ம ம்ருத்யோ - பிறப்பு இறப்புகளினின்று, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, மோக்ஷயேத - (ஒருவனாலே) விடுவிக்கமுடியுமோ, (அப்படிப்பட்ட), ஜ்ஞாநம் - ஞானமானது, தத்த்வத - உண்மையாக, அந்வேஷணீயம் - தேடுதற்கு உரியது, (எ-று)

லக்ஷ்மீதந்த்ரம் - 17, 90

கஅக ஸக்ருதேவ ஹி ஸாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம் ॥ உபாயாபாயஸம்யோகே நிஷ்டயா ஹீயதேநயா ॥

(இ-ள்) ஸக்ருத-ஒருதடவை, க்ருத -அநுஷ்டிக்கப்பட்ட, அயம்-இந்த, ஸாஸ்த்ரார்த்தஏவஹி - ப்ரபத்தியே, நரம் அநுஷ்டித்த மநுஷ்யனை. தாரயேத (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தாண்டுவிப்பிக்கும், உபாய - (கர்த்தயகாரணமாகிய) உபாயாநுஷ்டானமென்ன, அபாய - (அகர்த்தயகாரணமாகிய) விபரீத அநுஷ்டானமென்ன இவற்றினுடைய, ஸம்யோகே சேர்க்கையுண்டாகும்போது, அநயா நிஷ்டயா இந்த ப்ரபத்திநிஷ்டை, ஹீயதே - பழுதுபட்டுப் போம், (எ-று)

கஅஉ கஉஉ - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

கஅ௩ க0க - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

லக்ஷ்மீதந்த்ரம் - 17, 91

கஅச உபாயஸம்ப்லவே வத்ஸ ப்ராயச்சித்தம் ஸமாசரேத் ।
ப்ராயச்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புந: ஸரணம் வ்ரஜேத் ॥
உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவ ஹி ॥

(இ-ள்) அபாய ஸம்ப்லவே - அக்ருத்யகரணத்தினாலே கலக்கம்நேர்ந்த வளவில், ஸத்ய - உடனே, ப்ராயஶ்சித்தம் - ப்ராயச்சித்தத்தை, ஸமாசரேத் அநுஷ்டிக்கக்கடவன், புந - மறுபடியும், ஶரணம் வ்ரஜேத் (இதி யத்) - (பகவானையே) உபாயமாகப் புத்திபண்ணுகிறானென்பது யாதொன்று உண்டு, ஸா இயம் - அந்த இதுவே, ப்ராயஶ்சித்தி - (அக்ருத்யகரணத்துக்கு) ப்ராயஶ்சித்தமாகும், உபாயாநாம் - உபாயாந்தரங்களை, உபாயத்வ ஸ்வீகாரே அபி - (கைங்கர்யபுத்தியினாலல்லாமல்) உபாயமென்கிற புத்தியோடு ஒருகால் அநுஷ்டித்தாலும், ஏதத் ஏவஹி - இந்த ஶரணவரஜநமே (ப்ராயஶ்சித்தமாகும்), (எ-று)

ஸ்ரீராமாயணம் - அயோத்யாகாண்டம் - 31, 25

கரு௫ ஹவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே।
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதஶ்ச தே ॥

(இ-ள்) பவாம்ஸ்து - தேவரீர், வைதேஹ்யாஸஹ - பிராட்டியோடுகூட, கிரி ஸாநுஷு - பர்வதத்தின் தாழ்வரைகளிலே, ரம்ஸ்யதே - க்ரீடிக்கப்போகிறீர், அஹம் - நான், ஜாக்ரத - விழித்துக்கொண்டும், ஸ்வபதஶ்ச - நித்திரை பண்ணிக்கொண்டுமிருக்கிற, தே தேவரீருக்கு, ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - ஸர்வ வித கைங்கரியங்களையும் செய்வேன், (எ-று) — ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வா வஸ்தைகளிலும் பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீவல்லபனுமான மிதுநத்துக்கு அடிமைசெய்கையே ஶேஷபூதனுக்கு ப்ராப்யமென்ற விஷயம் இங்கு வெளியாம்

ஸ்ரீராமாயணம் - அயோத்யாகாண்டம் - 34, 2

கரு௬ ஸஹ்ராத்ரஶ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:।
ஸீதயோவாசாதியஶா: ராகவம்ச மஹாவ்ரதம் ॥

(இ-ள்) அதியஶா - (ஆநுகூல்யஸங்கல்ப மென்ன ப்ராதிகூல்ய வர்ஜந மென்ன இவற்றால்) மஹாயஶஸ்ஸையுடைய, ஸ ரகுநந்தந - (ராமாநுவ்ரத தந்த கூடுவதற்கு ஏற்ற உபாயாந்தரமில்லாத) அந்த இளையபெருமாள், ப்ராது - தமையனுடைய, சரணௌ - திருவடிகளை, காடம் நிபீட்ய - கெட்டியாய்ப்பிடித்துக்கொண்டு, ஸீதாம் (உவாச) - பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு, பேசினார், (பின்பு), மஹாவ்ரதம் ராகவம்ச - (ஶரணாகதரைக் கைவிடாமையைப்) பெரிய விரதமாகக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ ராமனைக்குறித்தும் உவாச - சொன்னார், (எ-று)

ஸ்ரீராமாயணம் - ஆரண்யகாண்டம் - 15, 6

கரு௭ ஏவமுக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மணஸ் ஸம்யதாஞ்ஜலி:।
ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தம் இதம் வசநமப்ரவீத் ॥

(இ-ள்) ராமேண - பெருமாளால், ஏவம் - இந்தப்ரகாரமாக, உக்த சொல்லப்பட்ட, லக்ஷ்மணஸ்து - (பாரதந்தர்யத்தையே தமக்கு லக்ஷணமாக வுடைய) இளையபெருமாள், ஸமயத அஞ்சலி - அஞ்சலியோடு கூடினவராயக் கொண்டு, வீதாஸமக்ஷம (புருஷகாரபூதையான) வீதாபிராட்டி முன்னிலை யில், காகுத்ஸ்தம் பெருமாளை (நோக்கி), இதம வசநம - இந்தவார்த்தையை, அபரவீத - சொல்லலானார், (எ-று)

கடு அ கoo = ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

கடு க கஉ கூ - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

தைத்தரீயோபநிஷத், ஆநந்தவல்லி, 7 - அநுவாகம்.

கசo ரஸஂஹ்யேவாயஂ லப்த்வாநந்தீ பவதி ।

(இ-ள்) அயம - இந்தப் புருஷன், ரஸமஹிஏவ - ஸாரரஸ என்னும் படியான எம்பெருமானையே, லபதவா - அடைந்து, ஆநந்தீ பவதி ஆனந்தத் தை அடைந்தவனாகிறான், (எ-று)

கசக கசஉ முறையே எக, எஉ - ஆம் இலக்கத்தைப் பார்க்க.

பரமஸம்ஹிதை

கசந ச்சாயாவா ஸத்வமநுகச்சேத் ।

(இ-ள்) சாயாவா - நிழலோவென்றால், ஸத்வம பிராணியை, அநுகச் சேத - கூடச்செல்லும், (எ-று)

விஹகேந்தர ஸம்ஹிதை - 24, 14, காருட-புராணம் - பூர்வார்த்தம் - 222, 25

கசச வாஸுதேவதருச்சாயா நாதிஶீதா நவம்ஶுதா ।
நரகாங்காரஶமநீ ஸாகிமர்த்ம் நஸேவ்யதே ॥

(இ-ள்) ந அதி ஶீதா - அத்யந்தம் சீதளமாய வவ்விடமலும், ந மதா மிக்க தாபத்தையுண்டாக்கி வேர்த்தல் செய்யாமலும், நரகஅங்கார ஶமநீ - ரௌரவாதிநரகங்களாகிற பெருநெருப்பை அவிக்கவற்றுயுமுள்ள, ஸா - இப்படி ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற, வாஸுதேவ தருச சாயா நாராயணனாகிற மரத்தின் நிழலானது, கிம அர்த்தம ந ஸேவயதே - ஏன் அடையப்பட வில்லை? (எ-று)

தைத்திரீயம் - ப்ருகுவல்லி - 10 - 5

௧௫௫ ஏதத் ஸாம காயந்நாஸ்தே ॥

(இ - ள) ஏதத் ஸாம இந்தஸாமத்தை, காயந் பாடிக்கொண்டு, ஆஸ்தே - இருக்கிறான், (எ - று)

பாரதம் — ஶாந்திபர்வம் - 344 - 45—இதுவன்றி, பலவிடங்களிலும் "நம இத்யேவவாதிந:"என்று தொடர் வருகிறது

௧௫௬ ஸஹ்ருஷ்டா: ப்ராஞ்ஜலயஸ் தத்தோ(?) ... |
... ஹ்ருஷ்டா: நம இத்யேவ வாதிந: ||

(இ - ள) தத: - பின்பு, தே - அந்த ஶ்வேதத்வீபத்தில் வாழ்கின்ற, மாந்வா: மனிதர்கள், க்ருத அஞ்ஜலிபுடா: - கைத்தலங்களை அஞ்ஜலியாகச் செய்பவரும், ஹ்ருஷ்டா: மகிழ்ச்சியடைந்தவரும், நம இதி ஏவ வாதிந: - 'நம:' என்றே எப்போதும் சொல்லுபவருமாக, ஸஹிதா: ஒன்றுகூடி தருதம் விரைவாக, அப்யதாவந்த ஓடினார்கள், (எ - று)

பரமஸம்ஹிதை

௧௫௭. யேந யேந யாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி|

(இ - ள) தாதா - ப்ரபு, யேந யேந எந்தெந்தவழியினால், கச்சதி - நடக்கின்றானோ, தேந தேந அந்தந்தவிடத்திற்கு, ஸஹகச்சதி-கூடவே நடக்கின்றான்

௧௫௪—௫௯ - ஆவது இலக்கம் பார்க்க

ஸ்தோத்ரரத்நம் — 46

௧௫௮. பவந்தமேவாநுசரந் நிரந்தரம் ப்ரஶாந்த நிஶ்ஶேஷ மநோரதாந்தர:| கதாஹமைகாந்திக நித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாதஜீவித: ||

(இ - ள) அஹம் - நான்,—நிரந்தரம் - எப்போதும், பவந்தம் ஏவ தேவரீரையே, அநுசரந் - அநுஸரித்துச் செல்பவனாய், ப்ரஶாந்த நிஶ்ஶேஷ மநோரத அந்தர:-வேறு மனோரதங்களை யாவும் மிச்சமில்லாமல் நீங்கப்பெற்று, ஐகாந்திக நித்யகிங்கர: ஏகரூபமாய் எப்போதும் கைங்கர்யத்தை நிரூபகமாகவுடையவனாகவும், ஸநாத ஜீவித: (இப்படிப்பட்டதன்மை வந்ததனால்)ஜீவிதத்தால் ப்ரயோஜநம் பெற்றவனாகவுமாகி, கதா எப்போது, ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி (தேவரீருக்கு) உகப்பையுண்டாக்கப் போகிறேன்? (எ - று)—தன்னுடைய அநுவாதத்தால் எம்பெருமானை ஸந்தோஷிப்பிப்பதே சேதநனுக்குப் பரமபுருஷார்த்த மென்பது, இதில் வெளியாம்

ஶரணாகதி கத்யம்

௧௬0 நித்யகிங்கரோ பவாநி |

(இ - ள) நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகிறவனாக ஆகக்கடவேன், (எ - று)

கருக—வ்வு—ஆவது இலக்கம பார்க்க

கருஉ ஹோக்தாஹம், ஐஹோமேராயம் ॥

(இ - ள) அஹம - நான, போகதா - அநுபவிப்பவன, அயம - இது, மம - என்னுடைய போகம் - அநுபவம், (எ - று)

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம - 6 - 7 - 11

கருரு அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி:।
அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்த்விதா ஸ்திதம்॥

(இ - ள) அநாதமநி - ஆதமாவல்லாத தேகத்தில, ஆதமபுத்தி: ஆதமா எனகிற புத்தியானது, யா - யாதொன்றுஉண்டோ, அஸ்வே - தன்னதல்லாத வற்றில, ஸவமஇதி - தனனதெனகிற, யா மதி: புத்தி யாதொன்றுண்டோ, அவித்யாதரு - அஜஞானமாகிறவிருக்ஷம, ஸம்பூதி - உண்டாகிறதற்கு, பீஜம - காரணமானது, ஏதத த்விதா ஸ்திதம - இப்படி (அஹஙகாரமமகாரமெனகிற) இரண்டாயிருக்கிறது, (எ - று)

ஸ்ரீரங்கத்தியம

கருச மநோவாக்காயை: அநாதிகால ப்ரவ்ருத்தாநந்தாக்ருத்ய கரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார ஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாநந்தாபசாராந் ஆரப்தகார்யாநநாரப்தகார்யாந் க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வாநஶேஷத: க்ஷமஸ்வ॥

(இ - ள) மநோ வாக காயை:- மநோவாககாயஙகளெனகிற த்ரிகரணஙகளினாலும், அநாதிகால ப்ரவருதத - அநாதியான காலமாக வநதுள்ள, அநநத அகருதயகரண கருதயஅகரண - பலவான அகருதயத்தைச செயதலென்ன கருதயததைச செய்யாமையென்ன, பகவத அபசார-பகவதஅபசாரமென்ன பாகவதஅபசார-பாகவத அபசாரமென்ன, அஸஹய அபசார - அஸஹயாபசார மென்ன,ரூப - இவைகளின வடிவாயுள்ள, நாநாவித இப்படிப பலவிதமாய, அநநத அபசாராந - இபபடியான ஒவவொன்றுமே எல்லையில்லாதனவுமாய,- ஆரபத காயாந - பயனைததர ஆரம்பித்தனவும, அநாரபதகாயாந-பயனைததர இன்னும ஆரமபியாதனவுமாயுள்ள, கருதாந கரியமாணாந கரிஷ்யமாணாந ச-முக்காலத்தைச சேர்ந்தனவுமான,ஸர்வாந - எல்லாப் பாபங்களையும,அஶே ஷத:- ஸவாஸநமாக, க்ஷமஸவ பொறுக்கக்கடவாய, (எ - று)—அகருதயகரணம -ஶாஸத்ர விருத்தமான செயலை அநுஷடித்தல கருதயஅகரணம - ஶாஸ திரத்தில விதிக்கப்பட்டுள்ளவற்றை அநுஷ்டிக்கச சகதியிருந்தும அநுஷடியா திருத்தல பகவத அபசாரம- பகவதஸொத்தை அபஹரித்தலும, பகவத ஸொத்தை அபஹரிப்பவரிடத்திலிருந்து அப்பொருளைப்பெற்று ஜீவித்தலும, ஆசசாரயவதார பாயநதமான அவதாரஙகளை பராகருத மென்று நினைக்கையும்

பகவானைத் தேவதாந்தரங்களோடொப்ப நினைக்கையும் முதலியன பாகவதாபசாரமாவது - ஆர்த்தகாமாதிகள் நிமித்தமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களோடு விவாதம் பண்ணுகையும், ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே குறைய நினைக்கையும் முதலியன அஸஹ்யாபசாரமாவது காரணமில்லாமலே பகவத் பாகவத ஸம்ருத்தியைக் கண்டால் பொறுக்கமாட்டாமை அக்ருத்யகரணம் - பொய் களவு முதலியன க்ருத்ய அகரணம் - ஸந்த்யாவந்தநாதிகளை யதாகாலமாக அநுஷ்டியாமை பகவதபசாரம் - சிசுபாலன் முதலியோர் பகவானிடத்துச் செய்தவை பாகவதாபசாரம் - ராவணாதிகள் பிராட்டிபோல்வார் விஷயத்திற் செய்தவை அஸஹ்யாபசாரம் - ஹிரண்யாதிகள் ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாதியார் விஷயத்திற் செய்தவை

ஷை

௧௫௫ அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த விபரீதஜ்ஞாநம் ஆத்மவிஷயம் க்ருத்ஸ்ந
ஜகத்விஷயஞ்ச விபரீதவ்ருத்தஞ்ச அஶேஷவிஷயம் அத்யா
பி வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ ||

(இ - ள்) ஆத்மவிஷயம் - தன் ஆத்மாவின் விஷயமாகவும், க்ருத்ஸ்ந ஜகத் விஷயம் ஸமஸ்தமான ஜகத்தின் விஷயமாகவும், அநாதிகால ப்ரவ்ருத்தம் அநாதிகாலமாகத் தோன்றி வருகிற, விபரீதஜ்ஞாநம் - ஒன்றை மற்றொன்றாக நினைக்கும் விபரீத ஜ்ஞானத்தையும், விபரீதவ்ருத்தஞ்ச - விபரீத அநுஷ்டானத்தையும், அஶேஷ விஷயம் (ஸ்வவிஷயமாகவும் புத்ராதிகள் விஷயமாகவும் பகவத்பாகவத தேவதாந்தரபஜநாதிகளால் ஐஶ்வர்யாதிகளையபேக்ஷிக்கை முதலாகப்) பலவகை விஷயமாகவும் அத்ய அபி வர்த்தமாநம் - (ஸத்தான ஆசார்யனை யடைந்தபின்பும் வாஸனையினால்) இப்போதும் அநுவர்த்திப்பனவும், வர்த்திஷ்யமாணம் - இனிச்செய்யப்போவனவும், ஸர்வஞ்ச - (ஆகிய) எல்லாவற்றையும், க்ஷமஸ்வ - பொறுத்தருளவேணும், (எ - று)

கீழ்ச் சூர்ணையாலே தமது காமத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீபகவத்ராமாநுஜன், இந்தச்சூர்ணையாலே அந்தக்கருமங்கட்குக் காரணமான தமது அவித்யையைப் பொறுத்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கின்றாரென்க ஆத்ம விஷயமான விபரீதஜ்ஞாநம் - தேஹாத்மாபிமாநம் ஜகத்விஷயமான விபரீதஜ்ஞாநம் - தேவாதி சரீரங்களைத் தேவாதிகளாக நினைக்கை ஆத்மவிஷயமான விபரீதவ்ருத்தம் - பரதந்த்ரனான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனென்று நினைத்து அதற்கேற்ப நடக்கை ஜகத் விஷயமான விபரீதவ்ருத்தம் ஒருவன் தனக்கு ஏதேனும் அபகாரஞ்செய்தால் அது தன்னுடைய கர்மபலமென்றாவது பகவத்க்ருபாபலமென்றாவது நினைத்திராமல் அவனை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைத்து அவனுக்கு மாறாக அபகாரஞ்செய்கை

ஷை

௧௫௬ மதீயாநாதி கர்மப்ரவாஹ ப்ரவ்ருத்தாம் பகவத்ஸ்வரூப
திரோதாநகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச
போக்யபுத்தேர்ஜநநீம் தேஹேந்த்ரியத்வேந போக்ய

த்வேந ஸூக்ஷ்மரூபேண சாவஸ்திதாம் தைவீம் கு-
ணமயீம் மாயாம் 'தாஸபூத: ஶரணாகதோऽஸ்மி தவா-
ஸ்மி தாஸ:' இதி வக்தாரம் மாம் தாரய ||

(இ - ள்) மதீய - என்னுடையதான, அநாதி - (வந்த நாளை அறியமுடியாதபடி) அநாதியாயிருக்கிற, கர்ம ப்ரவாஹ - கர்ம பரம்பரையாலே, ப்ரவ்ருத்தாம் - உண்டானதும், பகவத்ஸ்வரூப திரோதாநகரீம் - எம்பெருமானது உண்மையான ஸ்வரூபத்தை (அறியவொண்ணாதபடி) மறைக்கவல்லதும், விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் - விபரீதஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்குவதும், ஸ்வவிஷயாயா: - தன் கார்யமான ஶப்தாதிகளைப்பற்றி யுண்டாகும், போக்யபுத்தே: - போக்கியமென்ற அறிவை, ஜநநீம் - உண்டாக்குவதும், தேஹேந்த்ரியத்வேந - (போகங்களைக் கொள்ளவல்லதான) தேஹரூபத்தாலும் (போகத்தை யநுபவித்தற்கு உபகரணமான) இந்திரிய ரூபத்தாலும், போக்யத்வேந - போக்யமாகத் தோன்றுகிற ஶப்தாதி ரூபங்களாலும், அவஸ்திதாம் - இருப்பதும், —தைவீம் - பகவானுக்கு லீலோபகரணமாக இருப்பதும்,—குணமயீம் - (ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்ற மூன்று) குணபரசுரமாயிருப்பதுமான, மாயாம் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, 'தாஸபூத:- அடிமையினாலே ஸத்தை யடைந்த நான், ஶரணாகத: அஸ்மி - (உன்னையே) உபாயமாகப் பற்றியவனாகிறேன், தவ தாஸ: அஸ்மி - உனக்கே அடியனாகிறேன்', இதி வக்தாரம் - என்று சொல்லுகிற, மாம் - என்னை, தாரய - கடத்து, (எ - று)—'தாஸபூதம்' என்று பாடமானபோது 'தாஸபூதம்மாம்' என்று சேர்த்துக்கொள்க. இதனால், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த நிவ்ருத்தியை வேண்டுகின்றனர். விசித்திரமான காரியங்களைச் செய்வதாலும், பஞ்சபூதத்ரவ்யங்களும் தனது ஒன்றன் பரிணாமமாக இருக்கவும் பரஸ்பரம் வேறுவேறென்று தோன்றும்படி வெவ்வேறு வடிவாக இருப்பதாலும், போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாநங்களாக அமைவதாலும், ப்ரக்ருதியை ஆஶ்சர்யமென்று பொருளுள்ள 'மாயை' என்ற சப்தத்தாலே அருளிச்செய்தது.

௧௫௭—௧௪௬—ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

௧௫௮ பாதௌ ப்ரக்ஷால்ய சாசாமேச் ஸ்நாத்வா விதிவதாசம்-
யேச | ஸ்தித்வார்க்யம் பாநவே தத்யாத் த்யாத்வா தேவம்
ஜபேந்மநும் ||

(இ - ள்) பாதௌ - கால்களை, ப்ரக்ஷால்ய - கழுவிக்கொண்டே, ஆசாமேத் - ஆசமநம் பண்ணக்கடவன், ஸ்நாத்வா - ஸ்நாநம்பண்ணியே, விதிவத் - விதிப்படி, ஆசம்யேத - ஆசமிக்கக்கடவன், ஸ்தித்வா - நின்றுகொண்டே, அர்க்யம் - அர்க்யத்தை, பாநவே - ஸூர்யனைப் பொருட்டு, தத்யாத் - கொடுக்கக்கடவன், தேவம் - தேவனை - த்யாத்வா - த்யானித்துக்கொண்டே, மநும் - மந்த்ரத்தை, ஜபேத் - ஜபிக்கக்கடவன், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 3 - 19

௧௫௬ தஸ்மாதஸக்த: ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர | அஸக்தோ ஹ்யாசரந் கர்ம பரமாப்நோதி பூருஷ: || கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய: |

(இ - ள) தஸ்மாத் - ஸாதநமில்லாமலே ஆத்மாவைக் காண வல்ல முகத்துக்கே ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் முதலிய வர்ணாச்ரமங்களுக்கு ஏற்ற கர்மத்தைச் செய்ய வேண்டியதில்லை யாதலால், அஸக்த: - (கர்மத்திலே) பற்றுதல் இல்லாமலே, கார்யம் - (கர்மம்) செய்யத்தக்கது (இதுவே) - என்று நினைத்தே, ஸததம் - (ஆத்மாவை யடையும் மட்டும்) எப்போதும், கர்ம - கர்மத்தையே, ஸமாசர - அநுஷ்டிப்பாய், அஸக்த: - பற்று இல்லாமல், கர்ம ஆசரந் - கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கிற, பூருஷ: - புருஷன், பரம் - ஆத்மாவை, ஆப்நோதிஹி - அடைகின்றானன்றோ? ஜநக ஆதய: - ஜநகர் முதலியோர், கர்மணைவ - கர்மத்தினாலேயே ஸம்ஸித்திம் - ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தை, ஆஸ்திதாஹி - அடைந்தார்களன்றோ!

ஸ்ரீ கீதை - 4 - 33

௫௬௦ ச்ரேயாந் த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாஜ்ஜ்ஞாநயஜ்ஞ: பரந்தப | ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே ||

(இ - ள) பரந்தப - சத்ருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனே! (த்ரவ்யம ஜ்ஞாநமென்ற இரண்டு அம்சங்களையுடைய கர்மத்தில்), த்ரவ்யமயாத் யஜ்ஞாத் - த்ரவ்யாம்சமாக இருக்கிற யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும், ஜ்ஞாநயஜ்ஞ: - ஜ்ஞாநாம்சமாயிருக்கிற யஜ்ஞமே ச்ரேயாந் - சிரேஷ்டமானது, பார்த்த - குந்தி புத்திரனே! ஸர்வம் கர்ம - ஸகல கருமமும், அகிலம் - (அந்தக் கர்மத்திற்கு புறம்பாக உபாதேயமாக இருக்கின்ற) எல்லாமும் [அந்தக்கர்மத்திற்கு உபயோகமான ஸகலவஸ்துக்களும்], ஜ்ஞாநே - ஜ்ஞாநயோகத்திலே, பரிஸமாப்யதே - முடிக்கப்படுகிறது, (எ - று)

ஸ்ரீகீதை - 4-37 -38

௧௬௫ யதைதாம்ஸி ஸமித்தோऽக்நிர்பஸ்மஸாத் குருதேऽர்ஜுந | ஜ்ஞாநாக்நி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே ததா || நஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹ வித்யதே | தத்ஸ்வயம் யோகஸம்ஸித்த: காலேநாத்மநி விந்ததி ||

(இ - ள) அர்ஜுந - அர்ஜுநனே! ஸமித்த: கொழுந்துவிட்டெரிகிற, அக்நி: - அக்நியானது, யதா - எப்படியானால், ஏதாம்ஸி - விறகுகளை, பஸ்மஸாத் - பஸ்மாதீநமாக, குருதே - செய்கிறதோ, ததா - அப்படியே, ஜ்ஞாந அக்நி: ஜ்ஞாநமாகிற அக்நியானது, ஸர்வகர்மாணி - எல்லாக்கர்மங்களையும், பஸ்மஸாத்குருதே - நீறாக்கிவிடுகிறது, ஜ்ஞாநேந ஸத்ருசம் - ஜ்ஞாநயோகத்தைப்போன்று, பவித்ரம் - சுத்திகரமானது, இஹ - இந்தலோகத்தில் ந வித்யதேஹி - வேறொன்று இல்லையன்றோ? தத்-அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநத்தை,

யோகஸமவித்த:- ஜ்ஞாநகர்ம யோகத்தினாலே ஸித்தி பெற்றவன், காலேந - நாளசெல்லச்செல்ல, ஸ்வயம்-தானே, ஆத்மநி - தன்னிடத்தில், விந்ததி - அடைகிறான், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 11-54

கக௨ ஸ்லோகம் (கிரந்த லிபியில்) ...

(இ - ள) அர்ஜுந — ! பரந்தப — ! அநந்யயா - வேறிடத்திலில்லாது சிறந்த, பக்த்யா பக்தியினாலே,—அஹம் - நான், ஏவம்வித:- இப்படிப்பட்டவனென்று தத்வேந உள்ளபடியாக, ஜ்ஞாதும்-உணர்வதற்கும், த்ரஷ்டும்-ஸாக்ஷாத்கரிப்பதற்கும், ப்ரவேஷ்டும் உள்ளேபுகுந்து ஆராய்வதற்கும் ஶக்ய:- ஸாத்யமானவன், (எ - று)—இங்கு, பரபக்தி, பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன வென்பர்

ஸ்ரீ கீதை - 9 - 34.

ககங ஸ்லோகம் (கிரந்த லிபியில்) ...

(இ - ள) மத் பக்த:- என்னிடத்தில் பக்தி யுடையனாகவும், மத்யாஜீ (த்ரிகரணத்தாலும்) என்னைக்குறித்துச் செய்யப்படும் பரிபூர்ணமான சேஷவ்ருத்தி [அடிமை]யையுடையவனாகவு மிருந்துகொண்டு, மந்மநா:- என்னிடத்திலே (தைலதாரைபோலே இடைவிடாமற்பதிந்த)மனமுடையவனாக, பவ - (நீ) ஆவாய், மாம் நமஸ்குரு - என்னை வணங்குவாய், மத்பராயண:- என்னை விட்டுப்பிரிந்திருக்க மாட்டாமையால் என்னையே பற்றின நீ ஏவம் ஆத்மாநம் யுக்த்வா இப்படி மஹாபர்தியோடு என்னிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி, மாம் ஏவ - என்னையே ஏஷ்யஸி - அடையப்போகிறாய், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 4 — 9

ககச ஸ்லோகம் (கிரந்த லிபியில்) ...

(இ - ள) அர்ஜுந - அர்ஜுநனே! ஏவம் - இப்படி திவ்யம் - புண்ய பாபங்களின் பயனாய் நிஹீநமாகிய தர்குணங்களையுடைய ப்ருக்ருதிஸம்பந்தத்தினாலுண்டாகாததான், மே என்னுடைய ஜந்ம - அவதாரத்தையும், கர்ம ச - கார்யத்தையும் ய:- எவன், தத்த்வத:- உண்மையாக, வேத்தி - அறிகிறானோ, ஸ:- அவன், தேஹம் - இந்தத்தேஹத்தை, த்யக்த்வா - விட்டானாலும், புந: - மறுபடியும் ஜந்ம - வேறுபிறப்பை, நஏதி - அடைவதில்லை, மாம் - என்னையே, ஏதி - அடைகிறான், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 15 - 20

ககரு. ஸ்லோகம் (கிரந்த லிபியில்) ...

(இ - ள்) இதி - இப்படி, (ஞானத்தால் புருஷோத்தமனென்பதைப்ப்ரதிபாதிப்பதான), குஹ்யதமம் - மிகவும் மறைந்த பொருளுடையவற்றிற் சிறந்ததான, இதம் ஶாஸ்த்ரம் - இந்தப் புருஷோத்தமவித்யையென்ற ஶாஸ்த்ரமானது அநக - குற்றமற்றவனே! மயா - என்னாலே, உக்தம் - (குற்றமற்றவனென்ற காரணத்தினால் உனக்குச்) சொல்லப்பட்டது, பாரத - பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனாகிய அர்ஜுநா! ஏதத் - இந்தப்புருஷோத்தம வித்யையை, புத்வா - தெரிந்து (கொண்டவன்), புத்திமாந் - நல்லஜ்ஞானத்தை யுடையவனாகவும், க்ருதக்ருத்யஶ்ச - செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்தவனாகவும், ஸ்யாத் - ஆவன், (எ - று)

காருடபுராணம் – ஸ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யம் - 11 - 5.

௧௱௬ தேஶோऽயம் ஸர்வகாமதுக் ॥

(இ - ள்) தேஶ: அயம் - இந்தத் திருவரங்கமாகிய திவ்யதேசமானது, ஸர்வகாமதுக் - எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கும், (எ - று)

பாரதம்–ஆநுஶாஸநிக பர்வம் – 254 - 132

௧௱௭ வாஸுதேவாஶ்ரயோ மர்த்யோ வாஸுதேவ
பராயண: । ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்ம
ஸநாதநம் ॥

(இ - ள்) வாஸுதேவ ஆஶ்ரய: - வாஸுதேவனை அடைந்து, வாஸுதேவபராயண: - அந்தவாஸுதேவனையே முக்கியமான புகலிடமாகக்கொண்ட, மர்த்ய: - மனிதன், ஸர்வபாப - ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும், விஶுத்தஆத்மா - விடுபட்ட சுத்த ஸ்வரூபமுடையவனாகி, ஸநாதநம் ப்ரஹ்ம - அநாதியான பரப்ரம்மத்தை யாதி - அடைகிறான், (எ - று)

நாரஸிம்ஹபுராணம் – 33 – 27

௧௱௮ க்ருதேந வாத தைலேந தீபம் யோ ஜ்வாலயேந்நர: ।
விஷ்ணவே விதிவத்பக்த்யா தஸ்ய புண்யபலம் ஶ்ருணு ॥
விஹாய ஸகலம் பாபம் ஸஹஸ்ராதித்ய ஸந்நிப: ।
ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே ॥

(இ - ள்) ய: நர: எந்த மனிதன் விஷ்ணவே - பகவான்பொருட்டு, பக்த்யா - ப்ரீதியோடே விதிவத் - சாஸ்த்ரத்திற் சொன்னபடி, க்ருதேந - நெய்யினாலாவது, அத வா - அல்லது, தைலேந - எண்ணெயினாலாவது, தீபம் தீபத்தை. ஜ்வாலயேத் - எரியும்படி செய்கிறானோ, தஸ்ய - அவனுடைய, புண்யபலம் - புண்ணியத்தின் பலத்தை, ஶ்ருணு - கேள், (ஸ:-அவன்), ஸகலம் பாபம் - எல்லாப்பாபங்களையும், விஹாய - விட்டு, ஸஹஸ்ராதித்ய ஸந்நிப:-ஆயிரம் ஸூர்யனுக்கு ஒப்பானவனாகி, ஜ்யோதிஷ்மதா - காந்தியோடு கூடின, விமாநேந - விமானத்தாலே, (போய்), விஷ்ணுலோகே - ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், மஹீயதே - கௌரவிக்கப்படுகிறான், (எ - று)

தக்ஷஸ்மருதி - 1 - 12

கசுக ஸம்ப்ராஹீநோ ஶுசிர்நித்யம் அநர்ஹஸ் ஸர்வ கர்மஸு ॥

(இ - ள) ஸந்த்யாஹீநஃ- ஸந்த்யாவந்தநம் பண்ணுதவனுகி, (அதனால்), அஶுசிஃ- அசுத்தனானவன், நித்யம்-எப்போதும், ஸர்வகர்மஸு - எல்லாக் காமங்களிலும், அநர்ஹஃ-அயோக்யனுகிருன், (எ - று)

பூர்வமீமாம்ஸை - 1-1-2

கஎ0 சோதநாலக்ஷணோऽர்தோ தர்மஃ ॥

(இ ள) பரேரணையை [விதிவாக்யத்தை] லக்ஷணமாகவுடைய அர்த்தம் தர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது (எ - று)

மநுஸ்மருதி - 11 - 54

கஎக ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகமஃ। மஹாந்தி பாதகாந்யாஹுஸ் ஸம்ஸர்கஶ்சாபி தைஸ்ஸஹ ॥

(இ - ள) ப்ரஹ்மஹத்யா - பிராமணனைக் கொல்லுதல், ஸுராபாநம்- கள்குடித்தல், ஸ்தேயம் - பொன்னைத்திருடுதல், குர்வங்கநாகமஃ - ஆசார்ய பத்நியைக்கூடுதல், (என்ற இவைகள்), மஹாந்தி பாதகாநி - மஹாபாதகங்களென்று, ஆஹுஃ சொல்லுகிருர்கள், தைஃ-இப்படிப்பட்ட பாதகத்தைச்செய்தவர்களோடு, ஸம்ஸர்கஃ-ஸ்நேஹமும், (மஹாபாதகத்தைத்தருவதே), எ-று

விஷ்ணுதர்மம் – 66 - 71

கஎஉ. க்ருதபாதகஸ்த்வம் ஸர்வம்ஹாஸ்யே நாத்ர பாரத। விஹாய அந்யஸமாரம்பம் நாராயணபரோ பவ ॥

(இ - ள) பாரத - பரதவம்சத்திற்பிறந்த தர்மபுத்திரனே! அத்ர - இனி, த்வம்-நீ, பாதகபீதஃ- உபாயாநுஷ்டாநமாகிற பாவத்தைச்செய்ய அஞ்சினு யானல், ஸர்வஹாவேந-முழுமனத்தினுல், விழுகத அந்யஸமாரம்பஃ - வேறு முயற்சியைவிட்டு, நாராயணபரஃ ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்திலதானே கருத்தூன்றியவனுக, பவ - இருப்பாயாக, (எ - று)

கஎந ஹுக்த்வா சாந்த்ராயணம் சரேத்।

(இ ள) புக்த்வா - (வஸ்திரத்திலும் கல்லிலும் தாம்ரபாத்திரத்தி லும ஆலேயிலேயிலும் அரசிலேயிலும்) புசித்திருந்தால், சாந்த்ராயணம் - சாந்த்ராயணவிரதத்தை, (அதற்குப்ராயச்சித்தமாக), சரேத் - அநுஷ்டிக்கவேண் டும், (எ - று)

கஎச ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத।

(இ - ள) ஸ்நாத்வா- ஸ்நாநம்செய்துவிட்டே, புஞ்ஜீத-புசிக்கக்கடவன

ஸ்ரீராமாயணம-யுதத -59-140

கஎ௲ யொவஜ்ரவாதஊஶநிஸநிவாதாஞவுகூெஹநாவி வவாலாஜா । ஸாஜெவாணாஹிஹரெதா ஹுஶாத்ஶு வாலவா வஞஊெஜாவீரஃ ।

(இ - ள்) ய° ராஜா-எநத ராவணன், வஜரபாத - வஜராயுததால அடி படடாலும, அஶநிஸநநிபாதாத - இடி மேலவிழுநதாலும, ந சுக்ஷுபே-மனக கலககமடையவிலலையோ, ந அபி சசால சரீரநடுககநதைய மடையவிலலை யோ; ஸஃ - அவனே ராம பாண அபிஹத ஸந - ஸ்ரீராமபாணததினல அடி படடவனயககொணடு பருஶஆரதத° - மிகவும நலஙகி, சசால - நடுநடுஙகி னை, வீரஃ - சூரனுயிருநதாலும, (தனகையில ஆயுதமிருநதால ஸ்ரீராமன போகவொடடானென றுநினைதது உயிரினிடததுளள ஆசையினலே), சா பம-விலலை முமோச - விடவும விடடான, (எ - று)

ஸ்ரீராமாயணம - யுதத - 59-144

௬எகூ ஶூநஜாநாமி ரணாதி-கஷஸவுவிஶ ராகீஞா ராஜ லஷூா° । ஶூாஸநிய-ாஹிராயீவயநீதஜாவ ல°ஜகூவிஶெராயஸஃ ॥

(இ - ள) ராகரிஞசர ராஜ-நிஶாசரரான ராகூஸாகடகெலலாந தலைவ னே! தவம - நீ, ரணஅாததிதஃ-யுதததததிற பீடிககபபடடாய, (ஆகையால), கசச - (இவவிடததினினறு) போ, அநுஜாநாமி - அநுமதி தருகினறேன, லஙகாம பரவிஶய - இலஙகைககுசசெனறு, ஆஶவாஸய - தேறறிககொணடு, ரதீச - ரதிகனுகவும தநவீ (ச) விலலாளியாகவும, நிரயாஹி புறபபடடு வருக, ரதஸதஃ - தேரிலேறிவருகினற நீ, ததா - அபபோது, மே என னுடைய, பலம பலததை, தரக்ஷயஸி காணபாய, (எ - று)

ஸ்ரீ ராமாயணம - ஆரணயகாணடம - 37 - 13

கஎஎ ராமொ விக்ரஹவாநஜ ஸாயஸதூவராகூஜ ஃ । ராஜாஸவஸ லொகஸ ஜெவாநாம°வெவாநிவ ॥

(இ - ள) ஸாது நலலொழுககமுடையவனும, ஸதய பராகரம°- ஸதய ததில பராககிரமமுடையவனுமான, ராம° - ஸ்ரீ ராமன, விகரஹவாந - உடம பெடுததுவநத தாமஃ- தாமமாவன, (அவன), தேவாநாம - தேவாகடகு, மக வாந இவ - இநதிரனபோல, ஸாவஸய லோகஸய - எலலா ஜகததுககும ராஜா - அரசனுவன, (எ - று)

பாரதம - ஆரணயபாவம, தீாததயாதராபாவம - 86 - 26

கஎஅ யெவவெஜவிஜாவிஜாஃ யெவாயஜாதீஜநாஃ। தெவஜஞீஜொதாநம° கூஷண°யஜ்ஜ° ஸநாதநம° ॥

(இ - ள) வேதவித்: - வேதத்தை யுணர்ந்தவர்களான, விப்ரா: - ப்ராம ணர்கள், யே ச - யாவருளரோ, அத்யாத்மவித: ஜநா: வேதாந்தவித்யையை யுணர்ந்த ஜநங்கள், யே ச - யாவருண்டோ, தே - அவர்களெல்லாம், மஹாத் மாநம் - பரமாத்மாவான, க்ருஷ்ணம் - க்ருஷ்ணனை, ஸநாதநம் தாமம் - ஸநா தநமான தாமஸ்வரூபியாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 1 - 22

கஎக ஹ்ருஷீகேசம் ததா வாக்யமிதமாஹ மஹீபதே। ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத ॥

(இ - ள) மஹீபதே - த்ருதராஷ்டரனே! ததா - அப்போது, (அர்ஜு நன்), ஹ்ருஷீகேசம் - க்ருஷ்ணனைப்பார்த்து, அச்யுத அச்யுதனே! உபயோ: ஸேநயோ: மத்யே - இரண்டுசேனைகளும் நடுவில், மே - என்னுடைய, ரதம் - தேரை, ஸ்தாபய - நிறுத்து, (என்று), இதம் - இந்த, வாக்யம் வார்த்தையை ஆஹ - சொன்னான், (எ - று)

லக்ஷ்மீதந்த்ரம் - 17 - 78

கஅ0 ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விச்வாத்மா ஸதா காருணிகோபிஸந்। ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே ॥

(இ - ள) விச்வாத்மா - எல்லாப்பொருள்களுக்கும் தலைவனான பகவான், ஸர்வஜ்ஞோபி - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாயிருந்தும், ஸதா - எப்போ தும், காருணிகோபி - பரம கருபையை யுடையவனாயிருந்தும், ஸம்ஸார தந் த்ர வாஹித்வாத் - இந்த ஸம்ஸாரமாகிற லீலாவிபூதியை நடத்திக்கொண்டு போமவனாக இருக்கலால், ரக்ஷ்ய அபேக்ஷாம் (தன்னைக்) காக்குமவனாக (ச சேதநன்) வேண்டுவதை, ப்ரதீக்ஷதே - எதிர்பார்க்கிறான், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 4 - 8

கஅக பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்। தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ॥

(இ - ள) ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களை, (எனது ஸ்வரூபசேஷ்டிதங்களைக் காட்டுதலாலும் குளிர நோக்குவதாலும் இன்சொற் சொல்லுவதாலும்), பரித் ராணாய - காக்கும் பொருட்டும், துஷ்க்ருதாம் (அந்த ஸாதுக்களின் தன்மை க்கு மாறுபட்ட தன்மையை யுடையரான) கொடுஞ்செயலையுடைய துஷ்டர் களை, விநாசாய ச - அழிக்கும் பொருட்டும், - தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய - (க்ஷீணி த்துப் போனவையாய என்னுடைய ஆராதந ரூபமான) தர்மங்களை (ஆராதய னை என ஸ்வரூபத்தைக் காட்டி) நிலைநிறுத்தும் பொருட்டும், யுகே யுகே - (இன்ன யுகத்தில் தான் அவதரிக்கிறது என்ற நிர்ப்பந்த மில்லாமல்) எல்லா யுகங்களிலும், ஸம்பவாமி - தோன்றுகின்றேன், (எ - று)

கஅஉ - கஎஅ - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

முண்டகோபநிஷத் - 1 - 1 - 10

௧௨௮௩ யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித் யஸ்ய ஜ்ஞானமயம் தப: |
தஸ்மாதேதத் ப்ரஹ்ம நாம ரூபமந்நஞ்ச ஜாயதே ||

(இ - ள்) யஃ அக்ஷரஶப்தவாச்யனான எவன், ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித் எல்லா வஸ்துக்களையும் ஸாமாந்யாகாரமாகவும் விஶேஷாகாரமாகவும் அறிந்திருக்கிறானோ, யஸ்ய - எவனுடைய, தப: - ஜகத்ஸ்ருஷ்டி விஷயமான ஆலோசனை, ஜ்ஞானமயம் - ஜ்ஞானரூபமாக இருக்கிறதோ, தஸ்மாத் - அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தினிடத்திலிருந்து, ஏதத் ப்ரஹ்ம - இந்தப் பத்தசேதநனோடுகூடிய ப்ரதாநமானது, நாமரூபம் - நாமத்தையும் ரூபத்தையும் உடையதாய், அந்நம் ச - போக்யபூதமான ப்ரபஞ்சமாக, ஜாயதே - தோன்றுகிறது, (எ - று)

ஶ்வேதாஶ்வதரம் - 6 - 8

௧௨௮௪ ந தஸ்ய கார்யம் கரணஞ்ச வித்யதே ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே | பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச ||

(இ - ள்) தஸ்ய - அந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, கார்யம் - கார்யமும், கரணஞ்ச - (அதைச்செய்யும்) கருவியும், ந வித்யதே இல்லை, தத்ஸம: அவனையொத்தவனும், அப்யதிக: ச - மேம்பட்டவனும், ந த்ருஶ்யதே - காணப்படுவதில்லை, அஸ்ய - இவனுடைய, பராஶக்தி: - பரமான சக்தியானது, விவிதைவ - அநேகமென்று, ஶ்ரூயதே ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது, அஸ்ய - இவனுடைய, ஜ்ஞாநபலக்ரியா ஜ்ஞாநமும் பலமும் செயலும், ஸ்வாபாவிகீ - இயல்பாகவேயுள்ளன, (எ - று)

ப்ருஹ்மஸூத்ரம் - 3 - 2 - 37

௧௨௮௫ பலமத உபபத்தே: |

(இ - ள்) பலம் - இஷ்டப்ராப்தியும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமான பலமானது, அத: - ஈச்வரனாலே ஸித்திக்கிறது, உபபத்தே: - (ஸர்வபரிபூர்ணனாயிருக்கையாலே) உபபந்நமாகிறது, (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 11 - 41

௧௨௮௬ ஸகேதி மத்வா ப்ரஸபம் யதுக்தம் ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ
ஹே ஸகேதி | அஜாநதா மஹிமாநம் தவேதம் மயா ப்ர
மாதாத் ப்ரணயேந வாபி || யச்சாவஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோ
ஸி விஹாரஶய்யாஸநபோஜநேஷு | ஏகோதவா
ப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம் தத்க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ||

(இ - ள்) தவ - உன்னுடைய, இமம் மஹிமானம் - (அநந்தார்த்தமாவாக இருக்கை ஸர்வகாரணமாக இருக்கை முதலிய) இந்த மகிமைகளை, அஜாநதா - அறியாத, மயா - என்னால்,—ப்ரமாதாத் - அஜாக்ரதையினாலும் [மோஹத்தினாலும்], ப்ரணயேநவா அபி - சிரகாலபரிசயத்தினாலும் ஸகா இதி மத்வா - ஸ்நேஹிதனென்று எண்ணி, 'ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகே—, இதி - என்று, (உன்விஷயத்தில்), ப்ரஸபம் வணக்கமில்லாமல், உக்தம் - சொல்லப்பட்டது, (இதி யத்-என்பது யாதொன்று உண்டோ அவஹாஸார்த்தம் - பரிஹாஸநிமித்தமாக, விஹார ஶய்யாஸந போஜநேஷு - தயூதாதிகளான விளையாட்டென்ன படுக்கையென்ன உட்காருகையென்ன் உண்பது என்ன இவற்றிலே, ஏகோபி - ஒருவனயிருக்கும்போதும், அதவா - இல்லாவிட்டால், ஸமக்ஷம் - பலபேர் முன்னிலையிலும், அச்யுத - அச்யுதனே! (எல்லாத் தேவர்களாலும் பெருமரியாதை செய்யத்தக்க நீ,) அஸத்க்ருதஃ அஸி - அவமதிப்புச்செய்யப்பட்டாய், (இதி)-என்பது, யத் - யாதொன்று உண்டோ தத்தத்-அது எல்லாவற்றையும், அஹம்-நான், அப்ரமேயம் - இன்னபடியானவனென்று அறியமுடியாத, த்வாம்-உன்னை, க்ஷாமயே - பொறுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை-7 - 14

க அ எ தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா।
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே॥

(இ - ள்) மம என்னுடைய, ஏஷா - இந்த, குணமயீ - த்ரிகுண ஸ்வரூபமாயிருக்கிற, மாயா - ப்ரக்ருதியானது, தைவீஹி - விளையாட்டில் விருப்புள்ள என்னாலே நிர்மிக்கப்பட்டதன்றோ! (ஆகையால்), துரத்யயா - எவராலும் கடக்கமுடியாது, மாமேவ - ஸர்வஶரண்யனான என்னையே, யே - எவர்கள் ப்ரபத்யந்தே - ஶரணமாக அடைகிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஏதாம் மாயாம் - இந்தமாயையை, தரந்தி - கடக்கின்றார்கள், (எ - று)

ஸ்ரீகீதை-15-4

க அ அ தமேவசாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே யதஃ ப்ரவ்ருத்திஃ ப்ரஸ்ருதா புராணீ॥

(இ - ள்) (அஜ்ஞாநாதிகளின் நிவ்ருத்திக்காக) ஆத்யம் - (எல்லாவற்றுக்கும்) காரணனான், தம் புருஷம் ஏவ - அந்தப்பரமபுருஷனையே ப்ரபத்யேத - சரணமாக அடையக்கடவன் யத - எதனால், (எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கின பகவானுடைய) ப்ரவ்ருத்தி - இந்தப்ரவ்ருத்தியானது; புராணீப்ரஸ்ருதா - அநாதியாக உண்டாயிற்றே! (எ - று)— ப்ரபத்யேயத - என்ற பாடத்தில், தமேவசாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்ய - அந்தப்பரமபுருஷனையே உபாயமாக அடைந்து, இயதஃ- (அஜ்ஞாநநிவ்ருத்திமுதலிய) இந்த எல்லாவற்றுக்கும், (ஸாதநமாக), புராணீ - புராதநரான முமுக்ஷுக்களிடத்திலுள்ளதாய, ப்ரவ்ருத்திஃ - ப்ரவ்ருத்திரூபமான செய்கை, ப்ரஸ்ருதா - உண்டாயிருக்கிறது

எனக்கீதாபூர்வஷயத்தில், இவ்விரண்டு வகைப்பாடங்கொண்டு, இப்படியே பொருள் செய்திருந்தாலும், 'ட்ரபத்யே' என்று உத்தமபுருஷனுக்கப்பிரிக்க இடங்கொடுத்ததலால், அவ்வாறுவ்யாக்யாதா அருளிச்செய்தது

கஅக—கா0ஙு-ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

கக0 - கககக—க உச - ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

ப்ரஹ்மஸூத்ர ஸ்ரீபாஷ்யம்- 1-1-1

ககஉ ஆக்ஷேபாத் வ்யாகரணீயாதிகரணேஸ்வ வந்த்ரா ஸ்வரூபம் ॥

(இ - ள) ஆக்ஷேபாத் பரிப்தாத - ஆக்ஷேபத்தால [அர்த்தபலத்தாலே] வருவதைக்காட்டிலும், ஆபிதாரிகஸ்யைவ-சாபதமாக இருக்கிறதற்கே, கர ஹயத்வம்-அங்கீகரிக்கத்தக்கதாகை, (எ-று)-இது-வையாகரண பரிபாஷை

ககங—க அங-ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

கக௪—க அச—ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

முண்டகோபநிஷத், 3-1-3

ககரு யதா பஸ்ய: பஸ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்த்தாரமீசம் புருஷம் ப்ரஹ்மயோநிம் । ததா வித்வாந் புண்ய பாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி ॥

(இ - ள) பஸ்ய -ஜ்ஞாநியானவன், யதா - எப்போது, ருக்மவர்ணம் - ஸ்வர்ணஸமமான நிறத்தையுடையவனும், கர்த்தாரம் - லோகத்துக்குக்கர்த்தாவும், ஈசம் - ஸர்வலோக நியந்தாவும், ப்ரஹ்மயோநிம் - பிரமனுக்கும் காரணனுமான, புருஷம் - வாஸுதேவனை, பஸ்யதே - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறானோ, ததா - அப்போதே, வித்வான் பரத்தத்வத்தையுணர்ந்த அவன், புண்ய பாபே - புண்யபாபரூபங்களிரண்டையும், விதூய - உதறிவிட்டு, நிரஞ்ஜந:- குற்றமற்றவனாய், பரமம் ஸாம்யம் - (பகவானோடு) மிகவும் ஒத்திருத்தலை, [ஸாரூப்யத்தை], உபைதி - அடைகிறான், (எ - று)

அமரகோசம் 1-200

ககசா உந்மாதஸ்சித்தவிப்ரம: ।

(இ-ள) உந்மாத உன்மாதமெனபது, சித்தவிப்ரம:-சித்தப்ரமம்,(எ-று)

ககஎ—களஉ-ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

ஸ்ரீகீதை, 18-65

ககஅ மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜாநே ப்ரியோ஽ஸி மே ॥

(இ - ள்) மத்பக்த:-என்னிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனாய்க்கொண்டு,— மந்மநா: பவ என்னிடத்து (தைலதாராஸமாநாகாரமான) இடைவிடாத த்யானமுடையவனாக இருப்பாய், மத்யாஜீ-என்னைப்பூஜிப்பவனாகவும் (இருப்பாய்), (எனக்கு இஷ்டமாக), மாம் - என்னை, நமஸ்குரு வணங்குவாய், (இப்படியிருக்கிற நீ), மாமேவ என்னையே, ஏஷ்யஸி - அடைவாய், தே - உனக்கு, ஸத்யம் - உண்மையாக, ப்ரதிஜாநே - ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன், (ஏனெனில்), (அப்படியிருக்கிறநீ), மே - எனக்கு, ப்ரிய: அஸி - இஷ்டனாக ஆகிறாயன்றோ! (எ - று)

பாரதம் ஆரண்யபர்வம்—தீர்த்தயாத்ராபர்வம் - 86-24

௧௯௯ ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ।
நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ॥

(இ - ள்) ஸ்ரீமாந் - பெரியபிராட்டியாருடன் கூடினவர், க்ஷீரார்ணவநிகேதந:-திருப்பாற்கடலை ஸ்தாநமாகவுடையவராயிருக்கிற ஏஷ: நாராயண:- இந்தக்ருஷ்ணன், நாகபர்யங்கம் - ஆதிசேஷரூபமான கட்டிலை உத்ஸ்ருஜ்ய முன்னாகவிட்டு [பலராமனாக முந்தி அனுப்பி], மதுராம் புரீம் - மதுரையென்கிற பட்டணத்துக்கு, ஆகத: ஹி-எழுந்தருளினானன்றோ, (எ - று)

பாரதம் - ஆரண்யபர்வம் - 86-25

௨௦௦ புண்யா த்வாரவதீ யத்ர தத்ராஸ்தே மதுஸூதந: ।
ஸாக்ஷாத்தேவ: புராணோऽஸௌ ஸ ஹி தர்ம: ஸநாதந: ॥

(இ - ள்) புண்யா-பாவ்யமும் பாவகமுமான, த்வாரவதீ - த்வாரகா பட்டணமானது யத்ர - எந்தவிடத்தி லிருக்கிறதோ, தத்ர அவ்விடத்தில் மதுஸூதந: - மதுவென்கிற அஸுரனைக் கொன்ற நாராயணன் ஆஸ்தே - இருக்கிறான், அஸௌ - இவர், ஸாக்ஷாத் தேவ: - ஸாக்ஷாத் தேவஸ்வரூபனும், புராண:- அநாதியானவனுமாகி ஸ: ஹி-ப்ரஸித்தமான ஸநாதந தர்ம:-ஸநாதந தர்மமாயிருக்குமவன், (எ - று)

பாரதம் - ஆரண்யபர்வம் -88-27

௨௦௧ யத்ர நாராயணோ தேவ: பரமாத்மா ஸநாதந: ।
தத்ர க்ருத்ஸ்நம் ஜகத் பார்த்த தீர்த்தாந்யாயதநாநி ச ॥

(இ - ள்) ஹே பார்த்த-ஓ அர்ஜுனா! யத்ர-எந்தவிடத்தில், ஸநாதந: - அநாதியாயும் பரமாத்மா - ஸர்வாந்தர்யாமியாயு மிருக்கிற, நாராயணோ தேவ: - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிருக்கிறானோ, தத்ர-அந்தவிடத்தில், க்ருத்ஸ்நம் ஜகத் - ஸமஸ்தஜகத்தும், தீர்த்தாநி - எல்லாத்தீர்த்தங்களும், ஆயதநாநி ச - ஸமஸ்த தேவாலயங்களும், (இருக்கின்றன,) (எ - று) 'ஜகத் ஸர்வம்' என்றும் பாடம்

௨௦௨-க்கு ௮-ஆவது இலக்கத்துக்குப் ப்ரமாணம்

பாரதம் - ஆரண்யபர்வம் - 86-27

௨௦௩ பவித்ராணாம் ஹி கோவிந்த: பவித்ரம் பரமுச்யதே ।
புண்யாநாமபி புண்யோऽஸௌ மங்களாநாம் ச மங்
களம் ॥

(இ - ள்) அஸௌ கோவிந்த: - இந்தக்கோவிந்தன், பவித்ராணாம் ஹி - பவித்ரங்களுக்கெல்லாம், பரம பவித்ரம் - மேலான பாவநமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறான், புண்யாநாமபி புண்ய: புண்யங்களுக்கெல்லாம் புண்யமும், மங்களாநாம் மங்களம் ச - மங்களங்கட்கெல்லாம் மங்களமும், ஆவன், (எ - று)— ஹி—ப்ரஸித்தியைக் காட்டும்

பாரதம்-ஸபா - 41,23

௨௦௪ க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாம் உத்பத்திரபி சாப்யய: ।
க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூதம் இதம் விச்வம் சராசரம் ॥

(இ - ள்) லோகாநாம் உலகங்களுக்கெல்லாம், உத்பத்தி: அபிச-படைக்கின்றவனும் ரக்ஷிக்கிறவனும், அப்யய: - ஸம்ஹரிக்கின்றவனும், க்ருஷ்ண: ஏவ ஹி - க்ருஷ்ணனே இதம் விச்வம் - இந்த ஸமஸ்தமான, சராசரம் - சேதநாசேதநங்களும், க்ருஷ்ணஸ்ய க்ருதே - க்ருஷ்ணனை உத்தேசித்தே, பூதம் - உண்டாயிற்று, ஹி-ப்ரஸித்தம் (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை-2—7

௨௦௫ கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ: ப்ருச்சாமி த்வாம்
தர்மஸம்மூடசேதா: யச்ச்ரேயஸ்ஸ்யாந்நிச்சிதம் ப்ரூஹி
தந்மே சிஷ்யஸ்தேऽஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் ।

(இ - ள்) கார்பண்யதோஷ - மனத்தில் விசாலமில்லாமையாகிற குற்றத்தினாலே, உபஹத ஸ்வபாவ:- நல்லதனமைகெட்டு, தர்ம ஸம்மூட சேதா: தர்மம் இன்னதென்று அறியாமற்கலங்கின மனத்தையுடையவனாய், த்வாம்-உன்னை, ப்ருச்சாமி-கேட்கிறேன், யத் - எதுவானது, மே எனக்கு, ச்ரேய:-ச்ரேயஸ்ஸாதநமாக, நிச்சிதம் - நிச்சயமாக, ஸ்யாத் - ஆகுமோ, தத் - அதை, ப்ரூஹி சொல்லுக, தே - உனக்கு, அஹம் நான், சிஷ்ய:- மாணாக்கன், த்வாம் - உன்னை, ப்ரபந்நம் சரணமாகவடைந்த, மாம் - என்னை, சாதி - நல்லுணர்வையுண்டாக்குவாய், (எ று)

ப்ருஹதாரண்யகம் - 6-4-21

௨௦௬ தமேவ தீரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்ராஹ்மண: ।
நாநுத்யாயாத் பஹூஞ்சப்தாந் வாசோ விக்லாபநம்
ஹி தத் ॥

(இ - ள) ப்ராஹ்மண - வேதத்தை அத்தியயனஞ்செய்தவன், தீரஃ-ப்ராஜ்ஞாசாலியாய், தம் ஏவ- அந்தப் பரமாத்மாவையே, விஜ்ஞாய ஶ்ரவணமனநங்களினால் அறிந்து, ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத - நிதித்யாஸநம்பண்ணக்கடவன், (பரப்ரஹ்மகுணத்தைப் ப்ரதிபாதிப்பதல்லாத), பஹூந் ஶப்தாந-அநேக சப்தங்களை, ந அநுத்யாயாத் மனத்தினாலும் எண்ணவேண்டாம், தத் - ப்ரஹ்மகுணத்தைப்ரதிபாதியாத சப்தத்தைச் சொல்லுவது, வாசஃ விக்லாபநம்ஹி - வாக்குக்களை வீணுக வாட்டுவதாகுமன்றோ! (எ - று)

முண்டகோபநிஷத் - 2-2-6

உ௦எ அரா இவ ரதநாபௌ ஸம்ஹதா யத்ர நாட்ய꞉ ஸ ஏஷோ(அ)ந்தஶ்சரதே பஹுதா ஜாயமாந꞉। ஓமித்யேவம் த்யாயத ஆத்மாநம் ஸ்வஸ்தி வ꞉ பாராய தமஸ꞉ பரஸ்தாத் ॥

(இ - ள) யத்ர எந்தஇடத்தில், ரதநாபௌ வண்டியின் நாபிஸ்தானமான குடத்தில், அரா꞉ இவ - (சக்கரத்தின்) இலைகள் சேர்ந்திருப்பனபோல, நாட்ய꞉- நாடிகள், ஸம்ஹதா꞉-சேர்ந்திருக்கின்றனவோ, (அந்த ஹ்ருதயபுண்டரீகத்தில்), ஸ꞉ ப்ரஸித்தனுய், பஹுதா ஜாயமாந꞉ - ஸ்வேச்சையால் ராம, க்ருஷ்ணுதிகளான பல அவதாரங்களைச் செய்கிற ஏஷ꞉ - அக்ஷரத்தத்தினுற சொல்லப்படுகிற இந்தப்பரமாத்மா, அந்த꞉ சரதே - வஸிக்கிருன், தமஸ꞉ பரஸ்தாத் - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தைக் கடந்துள்ளவ꞉ பாராய - உமக்கு அக்கரையாயுள்ள பரமாத்மாவை யடையும்பொருட்டு, ஆத்மாநம் பரமாத்மாவை, ஓம் இதி - ஓமென்று, த்யாயத - த்யானம்பண்ணுங்கள், ஏவம் - இப்படிச் செய்தால், ஸ்வஸ்தி - உங்கட்கு நன்மையுண்டாம், (எ - று)

ப்ருஹதாரண்யகம் - 3-4-15

உ௦அ ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மா அக்ருஹ்யோ ந ஹி க்ருஹ்யதே அஶீர்யோ ந ஹி ஶீர்யதே அஸங்கோ ந ஹி ஸஜ்யதே அஸிதோ ந வ்யததே ந ரிஷ்யதி ... யோ வா ஏதத் அக்ஷரம் கார்கி அவிதித்வா அஸ்மிம்ல்லோகே ஜுஹோதி யஜதே தபஸ்தப்யதே பஹூநி வர்ஷஸஹஸ்ராணி அந்தவதேவாஸ்ய தத்பவதி ॥

(இ - ள) யதா - எப்படியானுல், வேதா - (எவருடைய நன்மைக்கும் தானபொதுக்காரணமாயிருக்கிற) வேதமும், அநூக்த꞉ - அத்தியயனஞ்செய்யப்படாததாயக்கொண்டு,(காப்பாற்றுதோ) (எப்படியோ), அக்ருதம்- அநுஷ்டிக்கப்படாத அந்யதவா காம - (ஜயோதிஷ்டோமமுதலிய) வைதிகமான காமமும், (உபகரிக்காதோ) அப்படியே, அவிதித꞉- உபாஸிக்கப்படாத, ஸ꞉-பரப்ரஹ்மம், ஏநம் - இந்த உபாஸநஞ்செய்யாதவனை, ந புநக்தி ரநப்யனை யநுபவிக்கச்செய்வதில்லை, அநேவம்வித் - ப்ரஹ்மத்தையறியாதவன், மஹத் புண்யம்-பெரும்புண்ணியமான, காம-செயலை, கரோதியதி அபி-செய்தாலும் தத்-அந்தப்புண்ணியச்செயல்,அந்தத꞉-முடிவில், க்ஷீயதே ஏவ நசித்தேவிடும், ஹ வா - (இது) ப்ரஸித்தம் ஹா - ஆச்சரியம், (ஆகையால்), ஆத்மாநம் ஏவ

உபாயமான பரமாத்மாவையே, லோகம் - உபேயமாக, உபாஸீத-உபாஸிக்கக்கடவன், ஸ:-அந்தப்பரப்பிரமத்தையறிந்த, ய:-எவன், ஆத்மாநம் ஏவ-பரமாத்மாவையே, லோகம் - உபேயமாக, உபாஸதே - உபாஸிக்கிறானோ, அஸ்ய - இவனுடைய, காம-உபாஸநமானது, ந க்ஷீயதே - நசியாமல்பெரும் பயனைத்தரும், ஹா - ஆச்சர்யம், அஸ்மாத் ஹி ஏவ - இந்த பரஜ்ஞாநத்தினாலேயே, ஆத்மந - தனக்கு யத் யத் காமயதே - எதெதை விரும்புகிறானோ தத் தத்ஸ்ருஜதே- அதையெல்லாம் ஸங்கல்பமாத்ரத்தால் உண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறான், (எ-று)

உ௦௯ ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய: ||

(இ-ள்) அரே - ஏ சிஷ்யனே! ஆத்மா வா - ஆத்மாவே, த்ரஷ்டவ்ய: - பார்க்கத்தக்கது, ச்ரோதவ்ய - (பெரியோரிடத்தில்) கேட்கத்தக்கது மந்தவ்ய - மநநம்பண்ணத்தக்கது நிதித்யாஸிதவ்ய - தர்சநஸமாநாகாரமுண்டாம்படிசெய்யத்தக்கது (எ-று)

பகவத்ஸ்மிருதி-1

உ௧௦ ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: |
நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே ||

(இ-ள்) ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு - ஆயிரம் ஜந்மங்களில், தபோ ஜ்ஞாந ஸமாதிபி: - கர்ம ஜ்ஞாந பக்திகளினாலே, க்ஷீணபாபாநாம் - நசித்தபாபங்களையுடைய, நராணாம்-சேதநர்களுக்கு, க்ருஷ்ணே - க்ருஷ்ணனிடத்தில், பக்தி: ப்ரஜாயதே - பக்தியானது தர்சநஸமாநாகாரமாக உண்டாகிறது, (எ-று)

உ௧௧—௧௬௨-ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க
உ௧௨—உ௧௦-ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க
உ௧௩—௧௭௭-ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

ஸ்ரீராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 18-35

உ௧௪ ஆநயைநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம் மயா-
விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதி வா ராவண: ஸ்வயம் ||

(இ-ள்) ஹரிஸ்ரேஷ்ட - வாநரஸ்ரேஷ்டனே! ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவனே! (அபயம் வேண்டிவந்தவன்), விபீஷணோவா - (இராவணன் தம்பியான) விபீஷணனாகவேயிருக்கட்டும், யதிவா - இல்லாவிட்டால், ராவண ஸ்வயம் இராவணன் தானாகவேயிருக்கட்டும், அஸ்ய - இவனுக்கு, மயா - என்னாலே, அபயம் - அபயமானது தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது, ஏநம் - இவனை, ஆநய - அழைப்பாய (எ-று)

உ௧௫—௧௭௪ ஆவது இலக்கத்தைப் பார்க்க

பிரமாணத்திரட்டு முற்றுப்பெற்றது.

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	5	வயாகாயநம	வயாகயரக்ஷ்
15	14	ஶாக்ஷி	ஶாக்ஷி
20	23	அதிகரேண	அதிகரணே
32	27	ஸரூபமும	ஸவரூபமும
36	32	ஸஙகரஹ	ஸிஙகரஹ
43	11	பிராரடடிகரு	ப்ராடடிகரு
82	14	நிருபிதது	நிரூபிதது
85	6	தடடிவிலலை	தடடிலலை
86	2	யுடைய	யடைய
87	14	சேயதேயும	செயதே
88	10	உபாதேயகளை	உபாதேயஙகளை
,,	30	தரிபாதவைபூதியிலே	தரிபாதவிபூதியிலெ
91		[illegible]	[illegible]
116	29	உபய	உபாய
134	2	ஸாவதநமாந	ஸாவதாமாந
,	25	தஙகள யபல	தஙகளாயபபல
135	21	தஜா	தயா
142	8	பிருவததிகள	பாவருததிகள
,	30	விடடிதலும	விடடுதலும
,	34	பாதிவாயின	பாதிவாதியின
151	[illegible]	பூாபாவியான	பூாவபாவியான
153	[illegible]	சைதநயகாரியம	சைதநயகாாயம
155	[illegible]4	க்ஷகமா	[illegible]க்ஷகமா
16[illegible]	30	ஶாவரன	[illegible]
167	[illegible]	தமஸஸககாளாலே	தமஸஸககளாலே
172	[illegible]	மாஶச	மாஶச
177	[illegible]	[illegible]விதத	[illegible]விதத
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
180	12	[illegible]	ஶக
,	13	[illegible]	ஶகயம்
1[illegible]4	[illegible]	அநுஸநதிகக	[illegible]நுஸநதிக
[illegible]	[illegible]	பிராவா	[illegible]

